

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๖๓

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

เล่ม ๑

เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณา
ของวุฒิสภา

อ.พ. ๑/๒๕๖๓

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ศึกษา วิเคราะห์ เปรียบเทียบ และนำเสนอข้อมูลสำคัญที่จำเป็นต่อการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๓

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการ งานด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
มกราคม ๒๕๖๓

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายันท ฝาสุข	เลขาธิการวุฒิสภา
ร้อยตำรวจเอกหญิง วิริญา ประสพสุข	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายโสภณ ชาทบุษย์จารุ	นิติกรเชี่ยวชาญ
นางสาวนภพร ขวรงค์	นิติกรเชี่ยวชาญ
นางสาวกรรณิกา พัศระ	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
นางสิริกันย์ ส่องแสง	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวรัตติกาล น้อยนวม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางกาญจนา ผลาชีวะ	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญการ
นายพัลลภ วงศ์พานิช	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญการ

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๕๘๒๙

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกวุฒิสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมวุฒิสภา สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

สารบัญ

หน้า

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) ก

บทวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. เหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ ๑
๒. ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ในวาระที่หนึ่งและวาระที่สอง ๑
 - ๒.๑ วาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ ๑
 - ๒.๒ วาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ๗๘
๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม ๑๕๘
๔. การวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ๑๕๘

สาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

สารสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงวันเสาร์ที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ ที่ประชุม ได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่สอง) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๓ ถึงวันเสาร์ที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๓ ที่ประชุม ได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติวาระที่สาม ในวันเสาร์ที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๓ เห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๓

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นจำนวนไม่เกิน ๓,๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๓,๑๓๗,๒๙๐,๕๓๔,๒๐๐ บาท และเพื่อชดใช้เงินคงคลัง เป็นจำนวน ๖๒,๗๐๙,๔๖๕,๘๐๐ บาท

เหตุผล

เพื่อให้หน่วยรับงบประมาณได้มีกรอบวงเงินงบประมาณสำหรับใช้จ่าย ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีเนื้อหารวมจำนวน ๕๕ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓,๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกเป็นรายจ่ายตามที่ระบุต่อไปในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔)

๒. งบประมาณรายจ่ายงบกลาง ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๑๘,๗๗๐,๙๑๘,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๖)
๓. งบประมาณรายจ่ายของสำนักนายกรัฐมนตรีและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๙,๘๒๓,๒๔๖,๔๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๗)
๔. งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงกลาโหมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๒๔,๔๐๐,๒๕๐,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๘)
๕. งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการคลังและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๓,๙๐๓,๖๑๗,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๙)
๖. งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการต่างประเทศ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔,๙๔๐,๔๗๓,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๑๐)
๗. งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓,๓๘๔,๖๖๙,๑๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๑๑)
๘. งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๗,๗๙๕,๑๑๕,๑๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๑๒)
๙. งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔๗,๘๙๐,๓๔๔,๖๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๑๓)
๑๐. งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓๑,๖๔๔,๔๗๕,๑๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๑๔)
๑๑. งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงคมนาคม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๔,๒๑๑,๓๓๓,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๑๕)
๑๒. งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔,๔๘๑,๑๑๘,๘๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๑๖)
๑๓. งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๒,๔๗๑,๘๘๘,๘๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๑๗)
๑๔. งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพลังงาน ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑,๓๑๒,๙๘๙,๑๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๑๘)
๑๕. งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔,๒๒๗,๒๑๕,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๑๙)
๑๖. งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงมหาดไทย ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๘๘,๔๕๙,๑๔๒,๔๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๒๐)
๑๗. งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงยุติธรรมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๓,๘๖๕,๕๘๐,๑๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๒๑)
๑๘. งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงแรงงานและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖๗,๗๓๕,๕๓๒,๒๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๒๒)

๑๙. งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงวัฒนธรรมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔,๘๑๓,๕๖๔,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๒๓)
๒๐. งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๓๒,๘๓๔,๒๕๔,๕๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๒๔)
๒๑. งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๖,๗๓๐,๗๓๗,๕๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๒๕)
๒๒. งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงอุตสาหกรรม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒,๑๐๘,๑๗๘,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๒๖)
๒๓. งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง และหน่วยงานภายใต้การควบคุมดูแลของนายกรัฐมนตรี ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔๖,๒๔๒,๙๙๙,๓๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๒๗)
๒๔. งบประมาณรายจ่ายของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๓,๕๙๗,๐๖๐,๙๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๒๘)
๒๕. งบประมาณรายจ่ายของรัฐวิสาหกิจ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๘๘,๑๖๔,๖๐๕,๕๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๒๙)
๒๖. งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานของรัฐสภา ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๐๓๒,๒๒๑,๔๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๓๐)
๒๗. งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานของศาล ให้ตั้งเป็นจำนวน ๗,๐๘๐,๐๓๑,๑๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๓๑)
๒๘. งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานขององค์กรอิสระและองค์กรอัยการ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔,๗๓๗,๗๕๔,๔๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๓๒)
๒๙. งบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๔,๑๑๒,๖๐๓,๓๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๓๓)
๓๐. งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานอื่นของรัฐ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓๐๔,๗๖๑,๒๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๓๔)
๓๑. งบประมาณรายจ่ายของสภาเกษตรกรไทย ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๐,๖๑๙,๑๖๒,๙๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๓๕)
๓๒. งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการในพระองค์ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๗,๖๘๕,๒๘๒,๘๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๓๖)
๓๓. งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๑๐,๖๔๑,๙๑๐,๓๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๓๗)

๓๔. งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๑๖,๐๓๖,๕๑๔,๗๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๓๘)

๓๕. งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการจัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๔๐๕,๕๓๐,๑๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๓๙)

๓๖. งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๙๕๗,๐๔๕,๑๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๔๐)

๓๗. งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมสูงวัย ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๘๖๓,๘๔๖,๘๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๔๑)

๓๘. งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๕๘,๗๙๖,๒๑๓,๑๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๔๒)

๓๙. งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๕,๒๙๙,๕๙๑,๒๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๔๓)

๔๐. งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๑,๓๐๕,๒๕๑,๔๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๔๔)

๔๑. งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาด้านคมนาคม และระบบโลจิสติกส์ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๙๕,๓๗๔,๙๗๖,๘๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๔๕)

๔๒. งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาผู้ประกอบการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๑,๗๓๘,๐๔๔,๘๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๔๖)

๔๓. งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๖,๙๒๐,๙๐๘,๙๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๔๗)

๔๔. งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาพื้นที่ระดับภาค ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๒๐,๓๐๕,๑๑๙,๘๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๔๘)

๔๕. งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๓,๐๑๘,๔๔๖,๖๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๔๙)

๔๖. งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๑,๑๗๒,๖๖๓,๕๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๕๐)

๔๗. งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๗,๒๒๒,๔๓๑,๒๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๕๑)

๔๘. งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบุคลากรภาครัฐ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๗๗๗,๕๔๙,๘๗๕,๔๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๕๒)

๔๙. งบประมาณรายจ่ายสำหรับทุนหมุนเวียน ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ เป็นจำนวน ๒๐๔,๑๗๓,๘๙๕,๗๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๕๓)

๕๐. งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๗๒,๑๒๗,๑๓๔,๒๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๕๔)

๕๑. งบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖๒,๗๐๙,๔๖๕,๘๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๕๕)

บทวิเคราะห์

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บทวิเคราะห์**ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)****๑. เหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้**

เพื่อให้หน่วยรับงบประมาณได้มีกรอบวงเงินงบประมาณสำหรับใช้จ่ายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

๒. ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่งและวาระที่สอง**๒.๑ วาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ^๑****๒.๑.๑ การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้โดยนายกรัฐมนตรี**

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีวงเงินงบประมาณ ๓,๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านสองแสนล้านบาท) เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนล้านบาท) หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๗ โดยวงเงินงบประมาณดังกล่าวคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๘.๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ เป็นการดำเนินนโยบายแบบขาดดุล โดยมีการประมาณการรายได้สุทธิ iva จำนวน ๒,๗๓๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านเจ็ดแสนสามหมื่นหนึ่งพันล้านบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และเงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณจำนวน ๔๖๙,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนหกหมื่นเก้าพันล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ ๒.๖ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

วงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ดังกล่าวจำแนกเป็นรายจ่ายประจำ จำนวน ๒,๓๙๒,๓๑๔,๔๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านสามแสนเก้าหมื่นสองพันสามร้อยสิบสี่ล้านสี่แสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๔.๘ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด รายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง จำนวน ๖๒,๗๐๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หกหมื่นสองพันเจ็ดร้อยเก้าล้านห้าแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๑.๙ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด รายจ่ายลงทุน จำนวน ๖๕๕,๘๐๕,๗๐๐,๐๐๐ บาท (หกแสนห้าหมื่นห้าพันแปดร้อยห้าล้านเจ็ดแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๐.๕ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด และรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ จำนวน

^๑ สามารถสืบค้นเอกสารแนบระเบียบวาระ เอกสารประกอบการพิจารณา บันทึกการประชุมในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ และบันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้จากเว็บไซต์ E-Library ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://library2.parliament.go.th/libraryhome.html> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๑ ถึง ๔ ในหน้าที่ ๗๗

๘๙,๑๗๐,๔๐๐,๐๐๐ บาท (แปดหมื่นเก้าพันหนึ่งร้อยเจ็ดสิบล้านสี่แสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๒.๘ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด ซึ่งอยู่ภายในกรอบวินัยการเงินการคลัง ทั้งนี้ โดยสามารถจำแนกได้ ดังนี้

(๑) งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำแนกตามกลุ่ม งบประมาณรายจ่าย

(๑.๑) งบประมาณรายจ่ายงบกลาง รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๕๑๘,๗๗๐,๙๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนหนึ่งหมื่นแปดพันเจ็ดร้อยเจ็ดสิบล้านเก้าแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ สิทธิประโยชน์ จำนวน ๔๑๕,๗๗๐,๙๐๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนหนึ่งหมื่นห้าพันเจ็ดร้อยเจ็ดสิบล้านเก้าแสนหนึ่งหมื่นแปดพันบาท) คิดเป็นร้อยละ ๑๓ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด เพื่อเป็น ค่าใช้จ่ายเงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินช่วยเหลือข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานของรัฐ เงินสำรอง เงินสมทบและเงินชดเชยของข้าราชการ เงินสมทบลูกจ้างประจำและค่าใช้จ่าย ในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานของรัฐ สำหรับงบประมาณรายจ่ายอีกจำนวน ๑๐๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนสามพันล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ ๓.๒ ของวงเงินงบประมาณ รายจ่ายทั้งหมด ได้สำรองไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการป้องกันหรือแก้ไขสถานการณ์อันกระทบต่อ ความสงบเรียบร้อยของประชาชน ความมั่นคงของรัฐ การเยียวยาหรือบรรเทาความเสียหาย จากภัยพิบัติสาธารณะร้ายแรง และภารกิจที่เป็นความจำเป็นเร่งด่วนของรัฐ รวมทั้งส่งเสริม และเผยแพร่ประสบการณ์และองค์ความรู้ ตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตลอดจน ชดเชยค่างานสิ่งก่อสร้าง เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการอาชีพงานก่อสร้าง

(๑.๒) งบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ รัฐบาลได้จัดสรร งบประมาณรายจ่าย จำนวน ๑,๑๓๑,๗๖๕,๓๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านหนึ่งแสนสามหมื่นหนึ่งพัน เจ็ดร้อยหกสิบล้านสามแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๕.๔ ของวงเงินงบประมาณรายจ่าย ทั้งหมด เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของหน่วยรับงบประมาณตามกฎหมายจัดตั้งและตามที่ ได้รับมอบหมายในเชิงนโยบายที่ต้องการผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๖ ด้าน

(๑.๓) งบประมาณรายจ่ายบูรณาการ รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณ รายจ่าย จำนวน ๒๓๕,๐๙๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนสามหมื่นห้าพันเก้าสิบล้านบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๗.๓ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมดเพื่อดำเนินงานเรื่องสำคัญ ที่จำเป็นต้องมีการวางแผนและบริหารจัดการในภาพรวมของประเทศ โดยดำเนินการภายใต้ ความร่วมมือของหน่วยรับงบประมาณมากกว่า ๒ หน่วยขึ้นไป ซึ่งไม่อยู่ในกระทรวงเดียวกันจำนวน ๑๕ เรื่อง ได้แก่

- ๑) ขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้
- ๒) ป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด
- ๓) พัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- ๔) สร้างรายได้จากการท่องเที่ยว

- ๕) พัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ
- ๖) พัฒนาพื้นที่ระดับภาค
- ๗) พัฒนาด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์
- ๘) พัฒนาผู้ประกอบการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล
- ๙) เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
- ๑๐) พัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้
- ๑๑) เตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมสูงวัย
- ๑๒) พัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก
- ๑๓) จัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม
- ๑๔) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
- ๑๕) ต่อด้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๑.๔) งบประมาณรายจ่ายบุคลากร รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๗๗๗,๒๖๗,๖๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดแสนเจ็ดหมื่นเจ็ดพันสองร้อยหกสิบเจ็ดล้านหกแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๔.๓ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการบุคลากรภาครัฐ (ไม่รวมค่าใช้จ่ายตามสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ของบุคลากรภาครัฐที่กำหนดไว้ในงบกลาง จำนวน ๔๑๕,๗๗๐,๙๑๘,๐๐๐ บาท (สี่แสนหนึ่งหมื่นห้าพันเจ็ดร้อยเจ็ดสิบล้านเก้าแสนหนึ่งหมื่นแปดพันบาท))

(๑.๕) งบประมาณรายจ่ายสำหรับทุนหมุนเวียน รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๒๐๒,๒๖๘,๖๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนสองพันสองร้อยหกสิบแปดล้านหกแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๖.๓ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด จำแนกเป็นทุนหมุนเวียนที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล จำนวน ๔ กองทุน และทุนหมุนเวียนที่ไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล จำนวน ๒๐ กองทุน

(๑.๖) งบประมาณรายจ่ายเพื่อการชำระหนี้ภาครัฐ รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๘๙,๑๗๐,๔๐๐,๐๐๐ บาท (แปดหมื่นเก้าพันหนึ่งร้อยเจ็ดสิบล้านสี่แสนบาท) รวมทั้งดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียม จำนวน ๑๘๒,๙๕๖,๗๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนแปดหมื่นสองพันเก้าร้อยห้าสิบล้านเจ็ดแสนบาท) รวมเป็น ๒๗๒,๑๒๗,๑๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนเจ็ดหมื่นสองพันหนึ่งร้อยยี่สิบล้านเจ็ดแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๘.๕

(๑.๗) งบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๖๒,๗๐๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หกหมื่นสองพันเจ็ดร้อยเก้าล้านห้าแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๒.๐ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด

(๒) งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำแนกตาม
ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ

(๒.๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ด้านความมั่นคง

รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๔๒๘,๑๙๐,๖๐๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนสองหมื่นแปดพันหนึ่งร้อยเก้าสิบล้านหกแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๔ ของวงเงิน งบประมาณรายจ่ายทั้งหมด เพื่อสนับสนุนให้ประชาชนมีความสุข ประเทศชาติมีความมั่นคง โดยมุ่งเน้นการปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ การสร้างความมั่นคง ความปลอดภัย และความสงบสุขของประเทศ การสร้างบทบาทของไทยในอาเซียนและเวทีโลก รวมทั้งให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ทั้งนี้ มีรายละเอียดจำแนกตามแผนงานต่าง ๆ ดังนี้

- ๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ จำนวน ๕,๓๕๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าพันสามร้อยห้าสิบล้านเก้าแสนบาท)
- ๒) การรักษาความสงบภายในประเทศ จำนวน ๓๔,๗๗๔,๒๐๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นสี่พันเจ็ดร้อยเจ็ดสิบล้านสองแสนบาท)
- ๓) การขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน ๑๐,๘๖๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นแปดร้อยหกสิบล้านห้าแสนบาท)
- ๔) การจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ จำนวน ๕๓๙,๒๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าร้อยสามสิบล้านสองแสนบาท)
- ๕) การป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด จำนวน ๕,๓๑๙,๑๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าพันสามร้อยสิบเก้าล้านหนึ่งแสนบาท)
- ๖) การพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ และความพร้อมเผชิญภัยคุกคามทุกมิติ จำนวน ๘๘,๗๑๘,๔๐๐,๐๐๐ บาท (แปดหมื่นแปดพันเจ็ดร้อยสิบล้านสี่แสนบาท)
- ๗) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ จำนวน ๙,๓๕๐,๕๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าพันสามร้อยห้าสิบล้านห้าแสนบาท)
- ๘) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง จำนวน ๑๕,๓๒๔,๔๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันสามร้อยยี่สิบล้านสี่แสนบาท)
- ๙) การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ จำนวน ๕,๘๐๓,๑๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าพันแปดร้อยสามล้านหนึ่งแสนบาท)
- ๑๐) การสนับสนุนด้านความมั่นคง จำนวน ๑,๕๗๔,๖๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันห้าร้อยเจ็ดสิบล้านหกแสนบาท)
- ๑๑) แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง จำนวน ๕๖,๕๖๙,๗๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นหกพันห้าร้อยหกสิบล้านเจ็ดแสนบาท)
- ๑๒) แผนงานบุคลากรภาครัฐ จำนวน ๑๙๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนเก้าหมื่นสี่พันล้านบาท)

(๒.๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๓๘๐,๘๐๓,๑๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนแปดหมื่นแปดร้อยสามล้านหนึ่งแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๑.๙ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด เพื่อสนับสนุนให้เศรษฐกิจมีการขยายตัวอย่างยั่งยืน สมดุล และมีเสถียรภาพ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ พัฒนาเขตพื้นที่เศรษฐกิจภาคตะวันออกและเขตเศรษฐกิจพิเศษ การสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว การพัฒนาผู้ประกอบการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต พัฒนาภาคเกษตรสร้างมูลค่า การพัฒนาความมั่นคงทางพลังงาน การพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล การพัฒนาศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม จำแนกตามแผนงานต่าง ๆ ดังนี้

๑) การเกษตรสร้างมูลค่า จำนวน ๗,๗๙๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดพันเจ็ดร้อยเก้าสิบเอ็ดล้านสามแสนบาท)

๒) การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต จำนวน ๑,๓๑๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันสามร้อยสิบสามล้านห้าแสนบาท)

๓) การสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน ๗,๓๗๑,๔๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดพันสามร้อยเจ็ดสิบเอ็ดล้านสี่แสนบาท)

๔) การพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ จำนวน ๖,๙๕๔,๖๐๐,๐๐๐ บาท (หกพันเก้าร้อยห้าสิบล้านหกแสนบาท)

๕) การพัฒนาพื้นที่ระดับภาค จำนวน ๑๑,๕๔๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นหนึ่งพันห้าร้อยสี่สิบล้านสามแสนบาท)

๖) การพัฒนาพื้นที่และเมืองนำอยู่อัจฉริยะ จำนวน ๓,๙๐๐,๘๐๐,๐๐๐ บาท (สามพันเก้าร้อยสี่แสนแปดแสนบาท)

๗) การพัฒนาด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ จำนวน ๙๗,๓๘๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าหมื่นเจ็ดพันสามร้อยแปดสิบล้านบาท)

๘) การพัฒนาความมั่นคงทางพลังงาน จำนวน ๔๗๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท (สี่ร้อยเจ็ดสิบล้านห้าแสนบาท)

๙) การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล จำนวน ๑,๗๓๗,๒๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันเจ็ดร้อยสามสิบล้านสองแสนบาท)

๑๐) การพัฒนาศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม จำนวน ๔,๓๕๐,๒๐๐,๐๐๐ บาท (สี่พันสามร้อยห้าสิบล้านสองแสนบาท)

๑๑) การพัฒนาผู้ประกอบการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล จำนวน ๑,๘๘๖,๙๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันแปดร้อยแปดสิบล้านเก้าแสนบาท)

๑๒) การบูรณาการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จำนวน ๑๗,๐๐๙,๑๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นเจ็ดพันเก้าล้านหนึ่งแสนบาท)

๑๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม จำนวน ๒๐,๐๘๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท
(สองหมื่นแปดสิบล้านสองแสนบาท)

๑๔) การสนับสนุนด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน จำนวน
๗๘,๑๕๐,๘๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นแปดพันหนึ่งร้อยห้าสิบล้านแปดแสนบาท)

๑๕) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
จำนวน ๗๘,๕๖๓,๙๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นแปดพันห้าร้อยหกสิบล้านเก้าแสนบาท)

๑๖) แผนงานบุคลากรภาครัฐ จำนวน ๔๒,๒๘๔,๔๐๐,๐๐๐ บาท
(สี่หมื่นสองพันสองร้อยแปดสิบล้านสี่แสนบาท)

(๒.๓) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๕๗๑,๐๗๓,๘๐๐,๐๐๐ บาท
(ห้าแสนเจ็ดหมื่นหนึ่งพันเจ็ดสิบล้านแปดแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๘ ของวงเงิน
งบประมาณรายจ่ายทั้งหมด เพื่อพัฒนาคนไทยในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี คนเก่ง
มีคุณภาพ และมีสุขภาวะที่ดี ตลอดจนมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ โดยปฏิรูปกระบวนการ
เรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของคนไทยทุกช่วงวัย มุ่งเน้นการทํานุบำรุงศาสนา ศิลปะ
และวัฒนธรรม การปรับปรุงระบบสวัสดิการและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน การยกระดับ
ศักยภาพของแรงงาน เพื่อวางรากฐาน ระบบเศรษฐกิจของประเทศสู่อนาคต และการเตรียมคนไทย
สู่ศตวรรษที่ ๒๑ จำแนกตามแผนงานต่าง ๆ ดังนี้

๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม จำนวน ๖๐๙,๙๐๐,๐๐๐ บาท
(หกร้อยเก้าล้านเก้าแสนบาท)

๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต จำนวน ๑๘,๐๕๒,๔๐๐,๐๐๐
บาท (หนึ่งหมื่นแปดพันห้าสิบล้านสี่แสนบาท)

๓) การพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ จำนวน ๑,๓๐๕,๒๐๐,๐๐๐
บาท (หนึ่งพันสามร้อยห้าสิบล้านสองแสนบาท)

๔) การเสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี จำนวน ๓๘,๘๘๔,๔๐๐,๐๐๐ บาท
(สามหมื่นแปดพันแปดร้อยแปดสิบล้านสี่แสนบาท)

๕) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬา จำนวน ๒,๙๗๐,๖๐๐,๐๐๐ บาท
(สองพันเก้าร้อยเจ็ดสิบล้านหกแสนบาท)

๖) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม จำนวน ๑๗๕,๔๐๐,๐๐๐ บาท
(หนึ่งร้อยเจ็ดสิบล้านสี่แสนบาท)

๗) การพัฒนาพื้นที่ระดับภาค จำนวน ๔๖๓,๙๐๐,๐๐๐ บาท (สี่ร้อย
หกสิบล้านเก้าแสนบาท)

๘) การสนับสนุนด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากร
มนุษย์ จำนวน ๑๖,๓๖๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นหกพันสามร้อยหกสิบล้านห้าแสนบาท)

๙) แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ
ทรัพยากรมนุษย์ จำนวน ๗๖,๖๕๘,๗๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นหกพันหกกร้อยห้าสิบบาท
เจ็ดแสนบาท)

๑๐) แผนงานบุคลากรภาครัฐ จำนวน ๔๑๕,๕๘๗,๘๐๐,๐๐๐ บาท
(สี่แสนหนึ่งหมื่นห้าพันห้ากร้อยแปดสิบบาทเจ็ดแสนบาท)

(๒.๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๗๖๕,๒๐๙,๔๐๐,๐๐๐ บาท
(เจ็ดแสนหกหมื่นห้าพันสองร้อยเก้าสิบบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๓.๙ ของวงเงิน
งบประมาณรายจ่ายทั้งหมด เพื่อสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ทางเศรษฐกิจ
และสังคมของประเทศ โดยกระจายศูนย์กลางความเจริญให้ทั่วถึง เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามา
เป็นพลังทางสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
ท้องถิ่นในการจัดการตนเอง รวมทั้งให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมสูงวัย
การพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก และการพัฒนาพื้นที่ระดับภาค ด้านการสร้างโอกาส
และความเสมอภาคทางสังคม จำแนกตามแผนงานต่าง ๆ ดังนี้

๑) การเสริมสร้างพลังทางสังคม จำนวน ๑๒,๔๘๒,๙๐๐,๐๐๐ บาท
(หนึ่งหมื่นสองพันสี่กร้อยแปดสิบบาทเก้าแสนบาท)

๒) การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมสูงวัย จำนวน
๘๗๕,๒๐๐,๐๐๐ บาท (แปดกร้อยเจ็ดสิบบาทห้าแสนบาท)

๓) การส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
จำนวน ๓๐๘,๒๗๕,๓๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนแปดพันสองกร้อยเจ็ดสิบบาทสามแสนบาท)

๔) การส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ
จำนวน ๒๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นสี่พันล้านบาท)

๕) การพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก จำนวน ๓,๑๘๕,๖๐๐,๐๐๐
บาท (สามพันหนึ่งกร้อยแปดสิบบาทห้าแสนบาท)

๖) การสร้างหลักประกันทางสังคม จำนวน ๒๗๔,๕๓๑,๗๐๐,๐๐๐ บาท
(สองแสนเจ็ดหมื่นสี่พันห้ากร้อยสามสิบบาทเจ็ดแสนบาท)

๗) การสร้างความเสมอภาคทางการศึกษา จำนวน ๘๓,๑๔๑,๑๐๐,๐๐๐
บาท (แปดหมื่นสามพันหนึ่งกร้อยสี่สิบบาทหนึ่งแสนบาท)

๘) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม จำนวน ๙,๑๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าล้าน
หนึ่งแสนบาท)

๙) การพัฒนาพื้นที่ระดับภาค จำนวน ๔๓,๑๐๐,๐๐๐ บาท (สี่สิบบาทสามล้าน
หนึ่งแสนบาท)

๑๐) การสนับสนุนด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
จำนวน ๔๑,๖๔๘,๗๐๐,๐๐๐ บาท (สี่หมื่นหนึ่งพันหกกร้อยสี่สิบบาทเจ็ดแสนบาท)

๑๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม จำนวน ๖,๑๖๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หกพันหนึ่งร้อยหกสิบล้านห้าแสนบาท)

๑๒) แผนงานบุคลากรภาครัฐ จำนวน ๑๐,๘๔๙,๒๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นแปดร้อยสี่สิบล้านสองแสนบาท)

(๒.๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๑๑๘,๗๐๐,๒๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนหนึ่งหมื่นแปดพันเจ็ดร้อยสี่สิบล้านสองแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๓.๗ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด เพื่อการพัฒนาทรัพยากรและการรักษาสิ่งแวดล้อม และการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว เศรษฐกิจภาคทะเลให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสนับสนุนการแก้ไขปัญหาฝุ่นละออง ปัญหาหมอกควันและไฟป่า และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ควบคู่ไปกับการพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และให้ความสำคัญกับการจัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ จำแนกตามแผนงานต่าง ๆ ดังนี้

๑) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน อนุรักษ์ ป่า และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ จำนวน ๓,๙๐๐,๘๐๐,๐๐๐ บาท (สามพันเก้าร้อยสี่สิบล้านแปดแสนบาท) โดยพัฒนากลไกและมาตรการในการอนุรักษ์ ปกป้อง คุ้มครอง ป่า และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน เผ่าพันธุ์ ป่า และตรวจติดตามการบุกรุกป่าอย่างบูรณาการ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์พื้นที่ต้นน้ำอย่างเหมาะสม ส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ และอุตสาหกรรมแบบครบวงจร ป่าทรัพยากรธรรมชาติและรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน จำนวน ๑๐๒,๕๖๐,๐๐๐ ไร่ จัดกิจกรรมชุมชนไม่มีค่าและพื้นที่สีเขียวนอกเขตอนุรักษ์ เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพและอนุรักษ์พื้นที่ความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด แก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างคนกับสัตว์ป่า สนับสนุนการปฏิรูปการบริหารจัดการทรัพยากรแร่ พัฒนาแหล่งเรียนรู้และแหล่งอนุรักษ์ ป่า พันธุ์พืชใกล้สูญพันธุ์ พันธุ์พืชที่ถูกคุกคาม เพิ่มสัดส่วนพื้นที่สีเขียวด้วยการบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนและส่งเสริมการฟื้นฟูระบบนิเวศป่าธรรมชาติที่เสื่อมโทรม กำหนดสิทธิในที่ดินแก่ประชาชนด้วยการจัดหาที่ดินทำกินให้ชุมชน จำนวน ๒๐๒,๐๐๐ ไร่ เพื่อแก้ไขปัญหาราษฎรที่อยู่อาศัยทำกินในพื้นที่ป่าไม้ทุกประเภท

๒) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล จำนวน ๒๘๗,๒๐๐,๐๐๐ บาท (สองร้อยแปดสิบล้านสองแสนบาท) โดยพัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล พื้นที่ปะการังและหญ้าทะเลโดยการปลูกเสริม จำนวน ๒๑๐ ไร่ และรักษาระบบนิเวศและสัตว์ทะเลหายากใกล้สูญพันธุ์ ตลอดจนคุ้มครอง อนุรักษ์ และฟื้นฟูระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่ง โดยการมีส่วนร่วม

๓) การจัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๔๑๖,๕๐๐,๐๐๐ บาท (สี่ร้อยสิบหกล้านบาท)

๔) การจัดการผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศ จำนวน ๑,๒๑๗,๓๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันสองร้อยสิบเจ็ดล้านบาท) เพื่อให้ประเทศสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ๕๑,๐๐๐,๐๐๐ ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ด้วยการสร้างความร่วมมือของภาคีต่าง ๆ ส่งเสริมการจัดทำคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลดการเผา ส่งเสริมการไถกลบและการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ในพื้นที่เกษตร รวมทั้งพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Ecological Industrial Town) จำนวน ๑๕ จังหวัด และเสริมสร้างขีดความสามารถในการลดมลพิษภาคอุตสาหกรรมเพื่อสนับสนุนมาตรการลดก๊าซเรือนกระจกของโรงงาน

๕) การบูรณาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ จำนวน ๕๙,๔๓๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นเก้าพันสี่ร้อยสามสิบเอ็ดล้านบาท)

๖) การพัฒนาพื้นที่ระดับภาค จำนวน ๘,๗๖๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท (แปดพันเจ็ดร้อยหกสิบเอ็ดล้านบาท) เพื่อให้พื้นที่ระดับภาคสามารถดำเนินการตามนโยบายและแผนพัฒนาระดับภาค โดยดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พัฒนาระบบการจัดการฐานข้อมูลทรัพยากร จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสม ป้องกันการกัดเซาะตลิ่ง แก้ปัญหามลพิษ ไฟป่าหมอกควัน น้ำท่วม และภัยแล้ง รวมทั้งพัฒนาระบบป้องกันชุมชนเมือง

๗) การสนับสนุนด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑๑,๕๘๒,๙๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นหนึ่งพันห้าร้อยแปดสิบสองล้านบาท) เพื่ออนุรักษ์รักษาและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยสนับสนุนแหล่งน้ำเพื่อดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริสนับสนุนการบริหารจัดการน้ำและการจัดรูปที่ดินเพื่อการชลประทาน และส่งเสริมการใช้ยางพาราในหน่วยงานภาครัฐ

๘) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑๔,๑๖๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสี่พันหนึ่งร้อยหกสิบสองล้านบาท) โดยสนับสนุนการบริหารจัดการน้ำ เช่น บำรุงรักษาโครงการชลประทาน การป้องกันไฟป่า พัฒนาแหล่งเรียนรู้และแหล่งอนุรักษ์พันธุ์พืชและสร้างความมั่นคงทรัพยากรแร่ เป็นต้น

๙) แผนงานบุคลากรภาครัฐ จำนวน ๑๘,๙๔๐,๓๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นแปดพันเก้าร้อยสี่สิบล้านสามแสนบาท)

(๒.๖) ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๕๐๔,๖๘๖,๓๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนสี่พันหกร้อยแปดสิบล้านสามแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๕.๘ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้ ปรับขนาดองค์กรให้มีความเหมาะสมกับภารกิจ การปรับปรุงและพัฒนากฎหมายให้มีความทันสมัย เสมอภาค เป็นธรรม มีความเป็นสากล ตลอดจนปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมเพื่อความเป็นธรรม เสมอภาค โปร่งใส รวดเร็วและทั่วถึง จำแนกตามแผนงานต่าง ๆ ดังนี้

๑) การพัฒนาบริการประชาชนและการพัฒนาประสิทธิภาพภาครัฐ จำนวน ๑๘,๑๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นแปดพันหนึ่งร้อยหกสิบล้านบาท) โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการให้บริการภาครัฐ พัฒนาโครงสร้างและระบบการบริหารจัดการภาครัฐสมัยใหม่ บริหารกำลังคนภาครัฐให้สอดคล้องกับโครงสร้างหน่วยงานและภารกิจ มีความคล่องตัว และยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถสูง และเป็นมืออาชีพ พัฒนาการให้บริการภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จทางอิเล็กทรอนิกส์ครอบคลุมทั้งหมด ๗๖ จังหวัด นำระบบดิจิทัลมาใช้ในการบริหารงานและการตัดสินใจ เพื่อลดขั้นตอนและลดภาระค่าใช้จ่าย อำนวยความสะดวกแก่ภาคประชาชนและภาคธุรกิจผ่านศูนย์บริการภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จที่จุดเดียว (One Stop Service) รวมทั้งอำนวยความสะดวกและความเสมอภาคให้กับประชาชนผ่านศูนย์ดำรงธรรม

๒) การบูรณาการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ จำนวน ๙๕๗,๑๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าร้อยห้าสิบล้านหนึ่งแสนบาท) โดยการปลูกฝังวิถีคิดและปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนมีวัฒนธรรมและพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริต มีค่านิยมในการต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบผ่านกระบวนการในการถ่ายทอดความรู้ มุ่งเน้นการสร้างและพัฒนากลไกมาตรการแนวทางการป้องกันการทุจริตในองค์กรของหน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชน เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานคดีทุจริตให้สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว เพื่อภาพลักษณ์การป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ดีขึ้น สนับสนุนทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและเฝ้าระวังการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๓) การพัฒนากฎหมายและกระบวนการยุติธรรม จำนวน ๑,๒๕๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันสองร้อยห้าสิบล้านสามแสนบาท) โดยพัฒนากลไกทางกฎหมายให้มีความเข้มแข็ง สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายที่จำเป็นและเหมาะสมแก่ผู้ยากไร้หรือผู้ด้อยโอกาสในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ส่งเสริมการให้บริการด้านอนุญาโตตุลาการ เพื่อประนีประนอมข้อพิพาทหรือระงับข้อพิพาท และทางเลือกอื่นแทนการใช้กระบวนการทางศาล

๔) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม จำนวน ๒๘,๖๐๐,๐๐๐ บาท (ยี่สิบแปดล้านบาท) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของภาครัฐให้เข้ากับการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนากฎหมายและกระบวนการยุติธรรม รวมถึงการสร้างองค์ความรู้ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อนำไปสู่การสร้าง ความยุติธรรมที่เท่าเทียมกันทางสังคมและเป็นพื้นฐานสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

๕) การสนับสนุนด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐจำนวน ๗,๒๕๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดพันสองร้อยห้าสิบล้านห้าแสนบาท) โดยสนับสนุนการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารราชการให้องค์กรมีประสิทธิภาพภายใต้หลักธรรมาภิบาล มีส่วนร่วมปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมั่งคั่ง เพื่อประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติและประชาชน และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา

๖) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ จำนวน ๓๘๑,๔๒๗,๙๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนแปดหมื่นหนึ่งพันสี่ร้อยยี่สิบเจ็ดล้านเก้าแสนบาท) โดยการพัฒนาระบบการบริการประชาชนและระบบการบริหารจัดการงานยุติธรรม รัฐสภา ศาล และหน่วยงานอิสระของรัฐ และรวมค่าใช้จ่ายตามสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ ของบุคลากรภาครัฐที่กำหนดไว้ในงบกลาง อาทิ เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินเดือน เงินบำนาญชราภาพ เงินสำรอง เงินสมทบและเงินชดเชยของข้าราชการ เงินช่วยเหลือข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานของรัฐ และเงินสมทบของลูกจ้างประจำ

๗) แผนงานบุคลากรภาครัฐ จำนวน ๙๕,๖๐๕,๙๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าหมื่นห้าพันหกร้อยห้าหมื่นเก้าแสนบาท)

(๒.๗) รายการค่าดำเนินการภาครัฐ

รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๔๓๑,๓๓๖,๖๐๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนสามหมื่นหนึ่งพันสามร้อยสามสิบล้านหกแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๕ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นโดยมิได้คาดหมาย สำหรับกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เพื่อการบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ และเพื่อชดเชยเงินคงคลัง จำแนกตามแผนงานต่าง ๆ ดังนี้

๑) แผนงานบริหารเพื่อรองรับกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน ๙๖,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าหมื่นหกพันห้าร้อยล้านบาท)

๒) แผนงานบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ จำนวน ๒๗๖,๑๒๗,๑๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนเจ็ดหมื่นหกพันหนึ่งร้อยยี่สิบเจ็ดล้านหนึ่งแสนบาท)

๓) แผนงานรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง จำนวน ๖๒,๗๐๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หกหมื่นสองพันเจ็ดร้อยเก้าหมื่นห้าแสนบาท)

รัฐบาลเชื่อมั่นว่าร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่นำเสนอได้แสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์แน่วแน่ของรัฐบาลในการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่าย เป็นเครื่องมือสำคัญเพื่อวางรากฐานในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาเร่งด่วนที่สำคัญ

ของประเทศในทุกด้าน โดยเฉพาะผลกระทบในด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม รวมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับทุกภาคส่วน เพื่อเป็นรากฐานที่สำคัญ ในการขับเคลื่อนการยกระดับศักยภาพประเทศให้ก้าวไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วบนหลักการ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้า ตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติต่อไป

๒.๑.๒ การอภิปรายสนับสนุนและแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ นี้โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

หลังจากที่ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ บประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรแล้ว มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายแสดงความคิดเห็นเพื่อสนับสนุนและแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้อง ตราพระราชบัญญัตินี้ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตามร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตรงกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ในประเทศ อีกทั้งในปัจจุบันนี้ปัจจัยภายนอกประเทศไม่เอื้ออำนวยต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ของประเทศ ประกอบกับที่ผ่านมาเกิดภาวะภัยแล้งทำให้ผลผลิตทางการเกษตรเกิดความเสียหาย มีผลผลิตลดลง จึงมีความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องมีโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจ กระตุ้นให้เกิดการใช้จ่าย ในภาครัฐ การจ้างงานในชนบท ซึ่งนโยบายชิมช้อปใช้ ทำให้เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจได้อย่างมาก ทำให้การใช้จ่ายในต่างจังหวัดเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย โดยรักษาวินัยทางการเงินการคลังอย่างเคร่งครัด

(๒) รัฐบาลให้ความสำคัญกับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายที่เป็นประโยชน์ ต่อประชาชน เห็นได้จากการให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม โดยจัดสรรงบประมาณรายจ่ายไว้ จำนวน ๗๖๕,๒๐๙,๔๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดแสน หกหมื่นห้าพันสองร้อยเก้าล้านสี่แสนบาท) สำหรับด้านการลงทุนรัฐบาลจะใช้รูปแบบการร่วมลงทุน ระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Public Private Partnership : PPP) ซึ่งเป็นการลงทุนโดยไม่ต้อง ใช้งบประมาณรายจ่าย

(๓) เห็นด้วยกับการตั้งงบประมาณรายจ่ายงบกลาง เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉิน หรือจำเป็น จำนวน ๙๖,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าหมื่นหกพันล้านบาท) เนื่องจากงบประมาณ ในส่วนนี้อาจถูกนำไปใช้กรณีบริษัท คิงส์เกต คอนโซลิเต็ด ลิมิเต็ด ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งเป็นบริษัทแม่ของบริษัท อัครา รีซอร์สเซส จำกัด (มหาชน) เข้ายื่นฟ้องรัฐบาลไทยต่อศาล ระหว่างประเทศ โดยกล่าวหาในประเด็นการออกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๗๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง การแก้ไขปัญหามลกระทบจากการประกอบ กิจการเหมืองแร่ทองคำ ส่งผลให้การดำเนินกิจการของบริษัทดังกล่าวถูกระงับลงตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๐

(๔) รัฐบาลตั้งงบประมาณรายจ่ายแบบขาดดุล เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการผลักดันนโยบายแผนยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายการปฏิรูป การเรียนรู้ และการพัฒนาศักยภาพของประชาชนชาวไทย โดยการพัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้ผ่านระบบดิจิทัลเพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนออนไลน์และเตรียมความพร้อมสู่ศตวรรษที่ ๒๑ และเพื่อให้ประชาชนชาวไทยเข้าถึงการศึกษาได้อย่างเท่าเทียมและเสมอภาค

(๕) การจัดสรรงบประมาณตามยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คิดเป็นจำนวนร้อยละ ๑๗.๘ ของงบประมาณรายจ่ายทั้งหมดนั้น ถือเป็นเรื่องที่ดีเพื่อพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต เพื่อให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้รับการพัฒนาอย่างสมดุลทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ โดยเฉพาะการพัฒนาเด็กแรกเกิดถึงปฐมวัยในทุกสังคมถือเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีค่าที่สุด ซึ่งรัฐต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับสุขภาพทารกในครรภ์มารดา โดยในปัจจุบันมีแนวโน้มเรื่องคุณแม่ไวใส่เพิ่มมากขึ้น ทำให้เด็กแรกเกิดน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ และมีอัตราเด็กถูกทอดทิ้งจำนวนมากขึ้น ประกอบกับปัจจุบันศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีมาตรฐานอยู่ในระดับพอใช้ และเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการที่ล่าช้ามีไอคิวต่ำกว่าเกณฑ์ปกติต่ำกว่ามาตรฐานสากล สมารถสิ้น มีอาการออทิสติกและมีปัญหาด้านอารมณ์ ควรต้องได้รับความสนใจเป็นพิเศษ ซึ่งที่ผ่านมารัฐบาลพยายามดำเนินการเพื่อให้มีการตราพระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. ๒๕๖๒ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในการพัฒนาเด็กปฐมวัย รวมถึงจะต้องดูแลกลุ่มผู้ดูแลเด็กให้มีลักษณะเป็นการประกอบวิชาชีพ มีหลักประกันในวิชาชีพ และมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ ซึ่งจำเป็นจะต้องจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวด้วย

(๖) งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงคมนาคมได้รับการจัดสรรลดลงจากปีที่ผ่านมาเล็กน้อย และมีการจัดสรรไปยังจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ รวมถึงในจังหวัดสตูลที่มีโครงการที่เป็นประโยชน์มากมาย ประกอบกับงบประมาณรายจ่ายของกระทรวงคมนาคมนั้น ยังสามารถสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐ เอกชน และประชาชน ในเรื่องการท่องเที่ยว อุตสาหกรรม เกษตรกรรม สาธารณสุข และเรื่องอื่น ๆ โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวที่สามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศต่อไป เช่น แนวคิดเรื่องการสร้างสะพานเชื่อมจังหวัดสตูลกับรัฐเปอร์ลิสของประเทศมาเลเซีย ที่มีระยะทางประมาณ ๑๔ กิโลเมตร หรืออันดามันเกตเวย์ ซึ่งจะเป็นประตูบานใหม่เชื่อมมาเลเซียกับภาคใต้ของไทย สามารถยกระดับการท่องเที่ยว ดึงดูดนักลงทุนเข้ามาในพื้นที่ อันจะทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีรายได้มากขึ้น

(๗) รัฐบาลได้มีนโยบายและแนวทางการดำเนินงานในการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายที่แสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ในการจัดงบประมาณรายจ่ายให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์สองนโยบายการปฏิรูปประเทศ ตามคำแถลงนโยบายของรัฐบาล มุ่งเน้นการเสริมสร้างศักยภาพทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ และเพื่อให้การใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายมีประสิทธิภาพ

(๘) ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จะก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑) ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

โครงการชิมช้อปใช้ เป็นมาตรการช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจ เพื่อสนับสนุนในเรื่องการท่องเที่ยวและการบริโภคภายในประเทศ

๒) การพัฒนาเมือง ภาครัฐมีหน้าที่ต้องดำเนินการเรื่องโครงสร้างพื้นฐานให้กับประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องสาธารณูปโภคต่าง ๆ รวมทั้งต้องแก้ไขปัญหาที่ว่วมซึ่งถือเป็นปัญหาที่มีความสำคัญ

๓) ด้านพัฒนาคน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นอนาคตของชาติ

(๙) รัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้งบประมาณรายจ่ายในการสร้างโครงสร้างคมนาคม เพราะเปรียบเสมือนเส้นเลือดใหญ่ในการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค เพื่อเสริมสร้างการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ส่วนประเด็นเรื่องการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีจำนวนประมาณ ๒,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านสามแสนล้านบาท) นั้น แบ่งเป็นต้นทุนรายจ่ายประจำปีมีสัดส่วนเป็นจำนวนมากถึงประมาณร้อยละ ๗๕ จากงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด ซึ่งก่อให้เกิดความกังวลว่าจะกระทบต่องบประมาณการลงทุนหรือไม่นั้น ทางรัฐบาลสามารถขับเคลื่อนการลงทุนผ่านการดำเนินโครงการลงทุนร่วมระหว่างรัฐและเอกชน (PPP) หรือการให้เอกชนมาร่วมลงทุนแทนรัฐ อันจะทำให้รัฐบาลสามารถขับเคลื่อนการลงทุนได้โดยไม่มีภาระด้านงบประมาณรายจ่าย

ปัญหาหนี้สาธารณะที่สูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับรัฐบาลที่บริหารประเทศระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่มีการกู้เงินจำนวนทั้งสิ้นประมาณ ๙๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าแสนห้าหมื่นล้านบาท) เฉลี่ยแล้วมีการใช้เงินกู้ปีละจำนวนประมาณ ๔๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนห้าหมื่นล้านบาท) ขณะที่รัฐบาลปัจจุบันได้ตั้งวงเงินกู้ไว้จำนวนทั้งสิ้น ๒,๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านหนึ่งแสนล้านบาท) แต่ดำเนินการกู้และเบิกจ่ายจริงเพียงจำนวนประมาณ ๒,๐๔๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านสี่หมื่นล้านบาท) จะเห็นได้ว่าเมื่อหารด้วยจำนวนปีงบประมาณที่รัฐบาลชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้บริหารงบประมาณตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๒ รวมจำนวน ๕ ปี พบว่าค่าเฉลี่ยเงินกู้อยู่ที่จำนวนปีละประมาณ ๔๐๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนแปดพันล้านบาท) น้อยกว่ารัฐบาลที่บริหารประเทศระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวนปีละประมาณ ๓๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นแปดพันล้านบาท)

นอกจากนี้ รัฐบาลชุดก่อนหน้าดังกล่าวยังได้ก่อหนี้จากโครงการรับจำนำข้าวจำนวนประมาณ ๘๘๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดแสนแปดหมื่นล้านบาท) ส่งผลทำให้รัฐบาลชุดปัจจุบันต้องจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้หนี้ดังกล่าวคิดเป็นเงินจำนวนประมาณ ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนห้าหมื่นล้านบาท) หรือประมาณร้อยละ ๗.๕ ของจำนวนเงินกู้ในรัฐบาลชุดปัจจุบัน

(๑๐) ที่ผ่านมา กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงพาณิชย์ดำเนินการโครงการประกันรายได้เกษตรกรได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น นอกจากนี้รัฐบาลยังมีการดำเนินโครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐซึ่งสามารถกระตุ้นการใช้จ่ายภายในประเทศ เพียงแต่รัฐบาลควรจ่ายเงินสวัสดิการให้กับประชาชนเป็นเงินสดจะมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

(๑๑) เมื่อพิจารณาจากการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายแล้ว รัฐบาลให้ความสำคัญกับปัญหาความเหลื่อมล้ำของสังคม ดังจะเห็นได้จากการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตามยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม เพิ่มขึ้นจากการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเรื่องเดียวกันในปีที่ผ่านมาคิดเป็นเงินจำนวนประมาณร้อยละ ๙

(๑๒) ที่ผ่านมา รัฐบาลดำเนินการแก้ไขปัญหาที่ดินได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การทวงคืนที่ดินจากนายทุนให้กับเจ้าของที่ดินจำนวนนับหมื่นแปลง

(๑๓) เห็นด้วยกับนโยบายของรัฐบาลในการนำสายไฟฟ้าลงใต้ดินให้เสร็จภายในระยะเวลา ๒ ปี

(๑๔) เห็นด้วยกับการที่รัฐบาลจัดสรรงบประมาณเพื่อเตรียมการรองรับสังคมผู้สูงอายุและเพื่อใช้ในการดำเนินการเรื่องคนพิการ

(๑๕) การที่รัฐบาลจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา นั้น ถือเป็นเรื่องที่ดีเพราะเป็นการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมให้แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ และคนพิการ ตามยุทธศาสตร์ชาติ อย่างไรก็ตาม การจะสร้างโอกาสและความเสมอภาคให้กับกลุ่มบุคคลดังกล่าว นั้น กระทรวงอื่น ๆ ทุกกระทรวงจะต้องดำเนินการสนับสนุนส่งเสริมเพื่อตอบสนองความต้องการที่แตกต่างและหลากหลายของประชาชนในประเทศให้ถูกต้องและเหมาะสมด้วย

(๑๖) การที่รัฐบาลจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตามยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันและยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมนั้น สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันในประเทศไทย

(๑๗) การที่รัฐบาลตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ แบบขาดดุลและจะต้องมีการกู้ยืมเงินนั้น ไม่ใช่เรื่องเสียหาย หากนำเงินที่กู้ยืมมาใช้จ่ายให้เป็นประโยชน์กับประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการบริหารจัดการแหล่งน้ำให้เพียงพอ กับความต้องการของประชาชน เป็นต้น

(๑๘) จากการศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้พบว่า การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลมีแผนงานและโครงการที่ดี อันจะสามารถสร้างประโยชน์สุขให้แก่ประชาชน และเป็นวิวัฒนาการในหลากหลายด้าน เช่น แผนงานที่ ๓.๔ แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี ซึ่งมีการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายไว้จำนวน ๓๘,๘๘๔,๔๐๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นแปดพันแปดร้อยแปดสิบล้านสี่แสนบาท) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดีทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ส่งเสริมความรู้ด้านสุขภาวะให้แก่ประชาชน พัฒนาภาคี

เครือข่ายประชาชน ชุมชนท้องถิ่นให้มีความรู้ด้านสุขภาวะที่ดี พัฒนานโยบายและระบบเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ ส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการยกระดับสุขภาวะของประชาชน เพิ่มขีดความสามารถในการติดตาม คาดการณ์แนวโน้ม และโอกาสเกิดโรคที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ปฏิรูประบบบริการสุขภาพที่ทันสมัย ตามมาตรฐานสากลได้อย่างมีประสิทธิภาพ พอเพียง เป็นธรรม และยั่งยืน ส่งเสริมการปฏิรูประบบ สาธารณสุขโดยพัฒนากลไกและระบบบริหารจัดการหลักประกันสุขภาพและสวัสดิการ ให้ได้มาตรฐานและประชาชนเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียมกัน พัฒนาระบบการบริหารจัดการการผลิต และพัฒนาบุคลากรด้านสุขภาพ พัฒนาและยกระดับการรับมือต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ พัฒนาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน การแพทย์ทางเลือก รวมทั้งพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ สมุนไพรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และส่งเสริมการพัฒนาระบบสุขภาพจิตครอบคลุม ทุกมิติ

จากวัตถุประสงค์ทั้งหมดดังกล่าว แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลได้ให้ความสำคัญ กับเรื่องสุขภาพอนามัยของประชาชน เนื่องจากประเทศไทยจะพัฒนาไม่ได้เท่าที่ควร หากประชาชน มีสุขภาพที่ไม่ดี อยากรู้ก็ตาม ปัจจุบันประเทศไทยมีผู้สูงอายุเป็นจำนวนมากที่ต้องการเข้าถึงบริการ ทางสาธารณสุข รัฐบาลชุดนี้ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน และการแพทย์ทางเลือก การรักษาด้วยการรับประทานยาปฏิชีวนะนั้นแม้จะรักษาหาย แต่ผลสุดท้ายพิษยาจะสะสมที่ไต ดังนั้น ผลิตภัณฑ์สมุนไพร อาทิ ใบกะเพรา ขิง ข่า ตะไคร้ นั้น ล้วนแต่เป็นยาใช้รักษาอาการเจ็บป่วยของประชาชน รวมถึงกัญชา ซึ่งพรรคภูมิใจไทยได้สนับสนุน ให้นำมาใช้ในการรักษาโรค รัฐบาลชุดนี้ จึงเป็นรัฐบาลที่กล้าดำเนินนโยบายใหม่

นอกจากนี้ รัฐบาลยังมีการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องเกษตรกรได้รับ ผลกระทบจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ได้แก่ พาราควอต คลอร์ไพริฟอส และไกลโฟเซต อย่างจริงจัง เพื่อให้อาหารไทยเป็นอาหารที่ปลอดภัยจากสารพิษและเป็นครัวโลกได้

(๑๙) รายได้ของประเทศมีที่มาจากแหล่งรายได้ ดังนี้

๑) ภาคอุตสาหกรรม สร้างรายได้ให้ประเทศจำนวนประมาณร้อยละ ๓๑.๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ หรือ GDP หรือจำนวนประมาณ ๑,๓๓๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านสามแสนสามหมื่นล้านบาท) โดยมีประชากรที่เกี่ยวข้องจำนวนประมาณ ๖,๓๐๐,๐๐๐ คน

๒) ภาคเกษตรกรรม สร้างรายได้ให้ประเทศจำนวนประมาณร้อยละ ๘.๓ ของ GDP หรือจำนวนประมาณ ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนล้านบาท) โดยมีประชากร ที่เกี่ยวข้องจำนวนประมาณ ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ คน

๓) ภาคบริการ รวมถึงรายได้จากการท่องเที่ยว ภาคพาณิชย์กรรม และภาคอื่น ๆ สร้างรายได้ให้ประเทศจำนวนประมาณร้อยละ ๖๐.๒ ของ GDP หรือจำนวนประมาณ ๑๒,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สิบสองล้านสี่แสนล้านบาท) โดยมีประชากรที่เกี่ยวข้องจำนวน ประมาณ ๙,๒๐๐,๐๐๐ คน

กรณีที่มีการสร้างรายได้ขาดความต่อเนื่องมาจากปัจจัยต่าง ๆ ๓ ประการ ได้แก่

- ๑) ปัจจัยด้านความเชื่อมั่นของต่างประเทศที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศไทย
- ๒) ปัจจัยด้านเงินทุนหมุนเวียน ทั้งในตลาดหลักทรัพย์และนอกตลาดหลักทรัพย์
- ๓) ปัจจัยด้านการแข่งขันทางการค้า ที่ประเทศไทยถูกคว่ำบาตร (ในกรอบสหประชาชาติ)

ปัจจุบันเมื่อประเทศไทยได้มีรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง ปัญหาเหล่านี้จึงลดลง และหากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนให้การสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะทำให้การแก้ไขปัญหามาจากปัจจัยต่าง ๆ นั้น ได้รับการแก้ไขและทำให้เศรษฐกิจพัฒนาต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ ยกตัวอย่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่รัฐบาลมีวัตถุประสงค์ในการใช้จ่ายเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของกระทรวงต่าง ๆ เช่น กระทรวงคมนาคม ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อดำเนินการกับการขนส่งระบบรางมากกว่าการก่อสร้างถนน ซึ่งจะทำให้การขนส่งมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และราคาไม่แพง

นอกจากนี้ รัฐบาลยังต้องการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า โดยการจัดให้มีเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษซึ่งเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ตามหลักเกณฑ์และการจัดลำดับความสำคัญของพื้นที่ชายแดนที่มีศักยภาพและเหมาะสมที่จะพัฒนาเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ จำนวน ๑๐ จังหวัด ซึ่งแบ่งเป็น ๒ ระยะ ดังนี้

ระยะแรก จำนวน ๕ จังหวัด ได้แก่ ตาก มุกดาหาร สระแก้ว ตราด และสงขลา

ระยะที่สอง จำนวน ๕ จังหวัด ได้แก่ หนองคาย นครราชสีมา เชียงราย นครพนม และกาญจนบุรี

ทั้งนี้ คาดว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จะแล้วเสร็จทั้งหมดจำนวน ๑๐ จังหวัด

(๒๐) เห็นควรสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยเหตุผล ดังนี้

๑) แผนบูรณาการ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตั้งงบประมาณรายจ่ายจำนวนประมาณ ๒๓๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนสามหมื่นล้านบาท) โดยมีแผนบูรณาการจำนวน ๑๕ แผน ซึ่งถือเป็นนวัตกรรมที่เป็นความหวังในการขับเคลื่อนประเทศ สำหรับคำว่า บูรณาการ หมายถึงต้องมีหน่วยงานอย่างน้อยจำนวน ๒ หน่วยงานที่ต้องประสานการทำงานร่วมกัน โดยมีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ร่วมกันได้ ทั้งนี้ โดยแผนบูรณาการดังกล่าวสามารถแบ่งออกได้เป็น ๔ กลุ่ม คือ กลุ่มความมั่นคงจำนวน ๓ แผน กลุ่มสังคมจำนวน ๒ แผน กลุ่มเศรษฐกิจจำนวน ๘ แผน และกลุ่มระบบนิเวศจำนวน ๒ แผน ซึ่งมีข้อสังเกตว่าควรเพิ่มแผนพัฒนาการเมืองด้วย โดยการนำวัฒนธรรมเพื่อการสร้างพลเมืองมาพิจารณาเป็นลำดับแรก ซึ่งในอดีตเคยมีแต่ถูกกลบออกไป

๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ได้เป็นหน่วยรับงบประมาณเป็นครั้งแรก ซึ่งถือเป็นเรื่องที่ดี

๒.๑.๓ ข้อสังเกตเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นและมีข้อสังเกต รวมทั้งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) ภาพรวมของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ และภาพรวมตามยุทธศาสตร์และแผนงานต่าง ๆ

(๑.๑) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีความเหมาะสม เพราะไม่สามารถนำงบประมาณรายจ่ายไปใช้แก้ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศในภาวะวิกฤติได้ เนื่องจากรัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่ายไปในภาคส่วนที่ไม่ได้ส่งผลต่อการขยายตัวของประเทศ และขาดความชัดเจนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเป็นการใช้งบประมาณเกินตัวซึ่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศนั้น จะต้องประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญจำนวน ๔ ด้าน ได้แก่ ๑. ด้านการลงทุนภาคเอกชน ๒. ด้านการบริโภคภายในประเทศ ๓. ด้านการส่งออก และ ๔. ด้านการลงทุนและการใช้จ่ายของภาครัฐซึ่งก็คือการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี หากมีการใช้จ่ายอย่างเหมาะสม จัดสรรด้วยความยุติธรรม ก็จะสามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศเพื่อให้ประชาชนมีชีวิตที่ดีขึ้นได้ เพราะปัจจุบันปัจจัยที่สำคัญอีก ๓ ด้านดังกล่าว คือ การลงทุนภาคเอกชน การบริโภคภายในประเทศ และการส่งออก กำลังอยู่ในสภาวะที่ไม่ดี ดังนั้น หากรัฐบาลสามารถบริหารงบประมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั่วถึง และสร้างประสิทธิผล ก็จะเกิดความมั่นใจในการขับเคลื่อนปัจจัยที่สำคัญหลักอีก ๓ ด้านดังกล่าวได้ อย่างไรก็ตาม ปัญหาของการจัดทำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ รัฐบาลจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับภาคส่วนที่ไม่ได้ส่งผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ เช่น การจัดซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์ จะเห็นได้จากงบประมาณของกระทรวงกลาโหมได้รับการจัดสรรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงรัฐบาลคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ตลอดระยะเวลา ๕ ปีที่ผ่านมา และล่าสุดในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังจัดสรรเพิ่มขึ้นอีกจำนวนประมาณ ๖,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกพันล้านบาท) ซึ่งไม่เป็นการใช้จ่ายงบประมาณให้เกิดประโยชน์กับประชาชนแต่อย่างใด ปัญหาอีกประการหนึ่งคือการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ยังขาดความชัดเจนในแนวทางการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นยุทธศาสตร์หรือการรับมือกับปัญหาต่าง ๆ ที่ประเทศกำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน เช่น ปัญหาสงครามการค้า ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ ประชาชนขาดกำลังซื้อ และเงินบาทแข็งค่า เป็นต้น ซึ่งการจัดสรรงบประมาณเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลโดยการแจกเงินนั้น ไม่ได้มีส่วนในการช่วยพัฒนาศักยภาพของประชาชน เพราะไม่ได้ก่อให้เกิดการผลิตในภาคธุรกิจเอกชนแต่อย่างใด

นอกจากนี้ การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ยังสะท้อนให้เห็นว่ารัฐบาลได้ใช้จ่ายเงินงบประมาณแบบเกินตัว ทำให้ต้องมีการตั้งงบประมาณขาดดุลเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และในปีนี้ได้ตั้งงบประมาณขาดดุลไว้ถึงจำนวนประมาณ ๔๖๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนหกหมื่นล้านบาท) หากย้อนไปในช่วง ๕ ปีของรัฐบาล

คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๒ พบว่ามีการขาดดุลงบประมาณเพิ่มขึ้นต่อเนื่องทุกปี แม้ว่ารัฐบาลจะมีการจัดเก็บภาษีเพิ่มมากขึ้นก็ยังไม่เพียงพอ โดยเฉพาะในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้เห็นชอบให้รัฐบาลจัดทำงบประมาณแบบขาดดุลเป็นจำนวนเงินมากถึงประมาณ ๕๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนห้าหมื่นล้านบาท) ซึ่งเป็นการขาดดุลงบประมาณที่ใกล้เคียงกันกับการขาดดุลงบประมาณในสมัยรัฐบาลชุดที่มีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี จำนวน ๒ ปีรวมกัน กล่าวคือ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ และปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และหากรัฐบาลไม่สามารถหยุดแนวปฏิบัตินี้ อีกไม่นานประเทศไทยจะเข้าสู่สถานะของการล้มละลายทางการคลัง ดังนั้น จึงขอให้รัฐบาลทบทวนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใหม่ เพราะเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ยังไม่สามารถที่จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศพัฒนา อีกทั้งยังมีข้อบกพร่องอีกเป็นจำนวนมาก จึงยังไม่สามารถที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

(๑.๒) รัฐบาลชุดนี้ ยังไม่กล่าวคำถวายสัตย์ปฏิญาณก่อนปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องและครบถ้วนตามรัฐธรรมนูญ จึงยังไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่และยังไม่สามารถเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อรัฐสภาได้ และหากรัฐสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป จะต้องยอมรับความเสี่ยงว่าได้ยอมรับและกระทำการในเรื่องดังกล่าวร่วมกับรัฐบาลด้วย

(๑.๓) จากการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ พบว่ามีสภาพปัญหาที่สำคัญจำนวน ๔ ประการ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) การจัดทำงบประมาณตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นการจัดทำภายใต้กรอบความคิดของระบบราชการที่ผ่านมา ตามที่ส่วนราชการคิดว่าดีและเป็นประโยชน์ต่อประชาชน หรือมีลักษณะเป็นการจัดทำงบประมาณจากบนลงล่าง (Top-Down) การรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนผ่านทางเว็บไซต์ และการหารือกับส่วนราชการนั้น เป็นการดำเนินการที่รวดเร็วเกินไป ส่วนการดำเนินการของสำนักงานงบประมาณนั้น เป็นเพียงหน่วยรวบรวมคำของบประมาณรายจ่ายจากส่วนราชการต่าง ๆ และนำมาประมวลดำเนินการตามขั้นตอน กล่าวคือ ดำเนินการปรับวงเงินหรือต่อรองจำนวนงบประมาณรายจ่ายกับหน่วยรับงบประมาณต่าง ๆ เพื่อให้วงเงินทั้งหมดอยู่ในกรอบที่รัฐบาลกำหนด จากนั้นก็จะดำเนินการจัดเรียงคำขอให้ตรงกับยุทธศาสตร์ในด้านต่าง ๆ และรวบรวมจำนวนงบประมาณรายจ่ายและแผนงานในโครงการยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ เป็นตัวเลขงบประมาณ เช่น ยุทธศาสตร์การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม จำนวน ๗๖๕,๒๐๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดแสนหกหมื่นห้าพันสองร้อยเก้าล้านบาท) เป็นต้น

๒) การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขาดความเข้าใจปัญหาและความเดือดร้อนของประชาชน เช่น ปัญหาความยากจนของเกษตรกร ข้าราชการเห็นว่าเกิดจากการขาดปัจจัยการผลิต เช่น คุณภาพดิน ปุ๋ย เมล็ดพันธุ์พืชไม่ดี และเกษตรกรไม่สามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้ เป็นต้น ในขณะที่เกษตรกรเห็นว่า เป็นปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดินทำกิน ปัญหาภัยแล้ง อุทกภัย ภัยธรรมชาติ และปัญหาหนี้สิน เป็นต้น ซึ่งการจัดทำงบประมาณนั้น ขึ้นอยู่กับมุมมองของผู้จัดทำ ดังนั้น ข้าราชการก็จะเสนอให้แก้ไขปัญหาในเรื่องดังกล่าวด้วยการใช้จ่ายงบประมาณในการจัดทำที่ดินแปลงใหญ่ หรือดำเนินโครงการผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล

หนึ่งผลิตภัณฑ์ (One Tambon, One Product) หรือเรียกโดยย่อว่า *โอท็อป (OTOP)* ด้วยการใช้เทคโนโลยีและระบบการบริหารจัดการในการแก้ไขปัญหา ซึ่งเป็นไปในทางตรงกันข้ามกับความต้องการของเกษตรกรที่ต้องการให้มีตลาดขายผลผลิตมากขึ้น เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายผลผลิต

๓) การจัดสรรงบประมาณตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่ให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับประชาชน เช่น กระทรวงสาธารณสุข มีตัวชี้วัดเรื่องประชาชนมีสุขภาพดีและเข้าถึงระบบบริการสาธารณสุข ซึ่งใช้งบประมาณรายจ่ายจำนวนประมาณ ๑๓๐,๗๗๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนสามหมื่นเจ็ดร้อยเจ็ดสิบล้านบาท) ตามตัวชี้วัดที่ปรากฏคือ อัตราการตายของผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง ไม่เกินร้อยละ ๗ และอัตราการตายของผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลัน ไม่เกินร้อยละ ๙ เป็นต้น ซึ่งต้องถือว่าเป็นการตั้งเกณฑ์ที่ดีและชัดเจน แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นจริง คือ ประเทศไทยมิได้มีเฉพาะ ๒ โรคนี้เท่านั้น ยังมีโรคที่คนไทยเสียชีวิตมากที่สุดอีกจำนวน ๘ โรค ได้แก่ โรคมะเร็ง โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง โรคภูมิแพ้ โรคระบบประสาทจิตเวช โรคระบบกล้ามเนื้อเส้นเอ็นอักเสบ โรคอ้วน และโรคไตเรื้อรัง ซึ่งโรคเหล่านี้ทางกระทรวงสาธารณสุขมิได้ให้ความสำคัญหรืออย่างไร นอกจากนี้ กระทรวงสาธารณสุขสมควรเปลี่ยนแนวคิดจากการรักษาเป็นการป้องกันมากขึ้น ดังนั้น การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายจึงสมควรที่จะต้องเพิ่มในส่วนของการป้องกันโรคให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลที่ควรจะเป็นคือประชาชนป่วยน้อยลง หรือป่วยแล้วหายเร็วขึ้น อัตราการตายน้อยลง

ในส่วนของการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของกระทรวงอื่น ๆ ก็มีลักษณะทำนองเดียวกัน กล่าวคือ เป็นการดำเนินการในเชิงเป้าหมายมากกว่าการก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์กับประชาชน

๔) การจัดสรรงบประมาณตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตัดขาดความสัมพันธ์ของตัวแทนประชาชนที่จะนำปัญหาของประชาชนไปเชื่อมต่อกับระบบการแก้ไขปัญหาของรัฐบาล การรับฟังปัญหาของประชาชนโดยข้าราชการยังมีช่องว่าง ไม่ว่าจะเป็นช่องว่างทางความคิด หรือช่องว่างทางอำนาจ การจัดการปัญหาจึงไม่ตรงกับเป้าหมายตามข้อเท็จจริง กรณีจึงไม่สามารถแก้ไขปัญหาของประชาชนตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้น รัฐบาลจึงจำเป็นต้องมีจุดเชื่อมต่อระหว่างประชาชนกับข้าราชการหรือระบบราชการ เพื่อให้ปัญหาที่แท้จริงของประชาชนได้รับการนำเสนอเข้าสู่กระบวนการแก้ไขปัญหาของรัฐบาล และเชื่อมโยงไปถึงส่วนราชการที่มีเทคโนโลยี และมีสมรรถนะในการแก้ไขปัญหาอย่างบูรณาการเพื่อทำให้แก้ไขปัญหาได้สำเร็จ ซึ่งในอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเคยทำหน้าที่เป็นผู้เชื่อมโยงกรณีปัญหาดังกล่าวนี้นี้ แต่ปัจจุบันไม่สามารถทำได้ เนื่องจากอาจเป็นการจัดสรรงบประมาณที่ขัดต่อบทบัญญัติมาตรา ๑๘๔ และมาตรา ๑๘๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กล่าวคือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องไม่กระทำการในลักษณะที่ทำให้ตนมีส่วนร่วมในการใช้จ่ายงบประมาณหรือให้ความเห็นชอบในการจัดทำโครงการใด ๆ ของหน่วยงานของรัฐ

(๑.๔) รัฐบาลตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มากกว่างบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ คิดเป็นเงินจำนวนประมาณ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนล้านบาท) และเป็นการตั้งงบประมาณแบบขาดดุล เช่นเดียวกับการจัดหางบประมาณรายจ่าย ๕ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๒) ดังนั้น รัฐบาลจึงจำเป็นต้องจัดหาเงินมาชดเชยส่วนที่ขาดดุล โดยมีมาตรการ ๒ ประการ ได้แก่ การหารายได้จากการจัดเก็บภาษีอากรหรือมาตรการทางภาษี และการก่อกู้หนี้สาธารณะ ซึ่งมีทั้งเงินกู้ระยะยาวและเงินกู้ระยะสั้น โดยแหล่งเงินกู้แบ่งออกเป็นแหล่งเงินกู้ภายในประเทศ และแหล่งเงินกู้จากต่างประเทศ ซึ่งรัฐบาลทุกชุดที่ผ่านมาเลือกใช้มาตรการก่อกู้หนี้สาธารณะ เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ

กรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ แบ่งออกเป็นการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ต่าง ๆ จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ กรณีมีความกังวลในส่วนของยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ที่ตั้งงบประมาณรายจ่ายไว้จำนวนประมาณ ๗๖๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดแสนหกหมื่นห้าพันล้านบาท) ซึ่งในปัจจุบันปรากฏว่าความเป็นอยู่ของประชาชนในชนบทกับประชาชนในชนบทมีความเหลื่อมล้ำกันมาก ดังนั้น จึงมีข้อเสนอแนะให้รัฐบาลใช้งบประมาณรายจ่ายในส่วนนี้เพื่อกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคให้มากขึ้นกว่าเดิม ทั้งนี้ เพื่อลดปัญหาการอพยพของประชาชนเข้าสู่ชนบท และยังจะส่งผลทำให้ที่ดินในชนบทมีราคาเพิ่มมากขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าว รัฐบาลจึงสมควรที่จะดำเนินการ ดังนี้

- ๑) ควรมุ่งเน้นการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับแผนงานหรือโครงการที่มีความคุ้มค่า และมีผลตอบแทนสูง เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาประเทศ
- ๒) ไม่ควรใช้งบประมาณเพื่อสร้างชื่อเสียงหรือเพื่อให้เกิดแรงจูงใจทางการเมือง หรือมีลักษณะที่เป็นการดำเนินโครงการประชานิยมที่มีผลต่อคะแนนนิยมในการเลือกตั้ง เพราะจะเป็นการใช้จ่ายงบประมาณที่ผิดวัตถุประสงค์
- ๓) ควรนำเอาข้อหาหรือที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนำมาหารือในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร มอบหมายให้หน่วยงานที่รับผิดชอบนำไปพิจารณาดำเนินการแก้ไขปัญหาให้เกิดประโยชน์กับประเทศชาติและประชาชน ในทางปฏิบัติอย่างเป็นทางการ
- ๔) ควรนำปัญหาที่ประชาชนได้ร้องเรียนหรือร้องทุกข์ผ่านศูนย์ดำรงธรรมอำเภอและศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด ไปดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นทางการ

(๑.๕) รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ แบบขาดดุล ซึ่งโดยปกติการตั้งงบประมาณแบบขาดดุลจะเป็นการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่ถดถอยเพื่อให้เศรษฐกิจดีขึ้น และในการจัดหางบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณปีต่อไป รัฐบาลจะลดจำนวนการขาดดุลงบประมาณลงโดยลำดับ จนกระทั่งเมื่อรัฐบาลมีรายจ่ายเท่ากับรายได้พอดีก็จะเปลี่ยนเป็นการจัดหางบประมาณแบบสมดุล แต่รัฐบาลชุดที่ผ่านมาจนถึงรัฐบาลชุดปัจจุบันได้ตั้งงบประมาณแบบขาดดุลมาโดยตลอด และมีแนวโน้มขาดดุลเพิ่มมากขึ้น

ขึ้นไป กรณีจึงเห็นได้ว่าการจัดทำงบประมาณของรัฐบาลนั้น ไม่ตรงกับสภาพปัญหาที่แท้จริง เช่น ขณะนี้ประเทศไทยประสบปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ ประชาชนส่วนใหญ่มีหนี้สินหรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า “รายกระจุก จนกระจาย” และคาดการณ์ว่าในปีต่อไป จะมีประชาชนจบการศึกษา และไม่มียานทำจำนวนประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ คน รวมถึงปัจจุบันมีข่าวการฆ่าตัวตายของประชาชนเป็นจำนวนมาก สำหรับปัญหาราคาพืชผลทางด้านเกษตรก็ปรากฏว่ามีราคาตกต่ำ เช่น ข้าว ข้าวโพด ยางพารา มันสำปะหลัง และอ้อย เป็นต้น จากข้อเท็จจริงดังกล่าวทั้งหมด จึงเป็นเครื่องยืนยันถึงสภาพปัญหาเศรษฐกิจในปัจจุบัน

อย่างไรก็ตาม ทางรัฐบาลกลับไม่แสดงให้เห็นถึงการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจอย่างแท้จริง และมุ่งเน้นแต่การแก้ไขปัญหาความมั่นคง ดังจะเห็นได้จากการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของกระทรวงกลาโหม ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ คิดเป็นเงินจำนวนประมาณ ๖,๒๒๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกพันสองร้อยยี่สิบหกล้านบาท) ซึ่งไม่ได้ส่งผลเป็นการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจแต่อย่างใด ดังนั้น จึงไม่สามารถลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

(๑.๖) รัฐบาลชุดก่อนหน้าชุดปัจจุบัน ได้มีการแจกเงินตาม “โครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ” หรือ “บัตรคนจน” ซึ่งรัฐบาลอาจเห็นว่ามีประโยชน์ แต่มีข้อสงสัยว่าเงินที่ให้ไปนั้นไม่ได้ช่วยแก้ไขปัญหาอย่างแท้จริง เนื่องจากเงินที่ประชาชนนำไปใช้จ่ายนั้น เป็นรายได้ให้กับผู้ประกอบการรายใหญ่ และในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ก็เช่นเดียวกัน รัฐบาลชุดปัจจุบันได้แจกเงินตาม “โครงการชิมช้อปใช้” โดยใช้หลักการและนโยบายแบบเดิม ยกตัวอย่าง แผนภูมิที่มีที่มาจากธนาคารแห่งประเทศไทย ได้แสดงให้เห็นว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีแนวโน้มหนี้สินครัวเรือนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศหรือ GDP สูงถึงจำนวนร้อยละ ๗๙ ซึ่งยังไม่ได้รวมหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และหนี้นอกระบบ ซึ่งถ้าหากมีการรวมไปด้วยแล้ว จะคิดเป็นจำนวนเกือบร้อยละ ๑๓๐ เมื่อหนี้ครัวเรือนสูงขึ้นหมายความว่าประชาชนไม่มีเงินเหลือพอที่จะใช้จ่ายหรือชำระหนี้ ดังนั้น โครงการชิมช้อปใช้ ประชาชนจะนำเงินจากที่ใดไปใช้สำหรับการท่องเที่ยว รัฐบาลกลับเข้าใจว่าโครงการดังกล่าวประสบความสำเร็จได้รับความสนใจในการเข้าร่วมโครงการจากประชาชน แต่กลับกลายเป็นที่ประชาชนให้ความสนใจเป็นเพราะรัฐบาลแจกเงิน ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาท) โดยกำหนดให้ลงทะเบียนได้วันละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านบาท) จึงมีประชาชนเข้าไปลงทะเบียนเป็นจำนวนมากจนระบบคอมพิวเตอร์มีปัญหา แต่เมื่อประชาชนได้รับเงินนั้นไปแล้วกลับไม่ได้นำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของรัฐบาล กล่าวคือ รัฐบาลต้องการให้ประชาชนเดินทางท่องเที่ยวในต่างจังหวัดแล้วใช้จ่ายเงินที่รัฐบาลมอบให้ร่วมกับเงินส่วนตัวของประชาชน แต่ในความเป็นจริงกลับปรากฏว่าประชาชนนำเงินที่รัฐบาลมอบให้ไปใช้จ่ายซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคถึงจำนวนร้อยละ ๘๐ ดังนั้น การดำเนินโครงการนี้จึงไม่บรรลุวัตถุประสงค์ และมีผลเป็นเพียงการที่รัฐบาลมอบเงินให้ประชาชนเพื่อเปลี่ยนที่ซื้อสินค้าจากจังหวัดที่ตนเองอยู่อาศัยเป็นนำไปซื้อสินค้าในจังหวัดใกล้เคียงตามเงื่อนไขของรัฐบาลเท่านั้น

(๑.๗) จากตารางที่ ๓ - ๒๔ ภาวะผูกพันงบประมาณข้ามปีทั้งสิ้น จำแนกตามกระทรวง ในหน้าที่ ๑๐๑ ของเอกสารงบประมาณโดยสังเขป พบว่า วงเงินภาวะผูกพันงบประมาณ (เงินงบประมาณ และเงินสำรองเพื่อเหลือเพื่อขาด) ของกระทรวงกลาโหม ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๖ และปีต่อ ๆ ไปนั้น มีจำนวนรวมกันคือ ๑๘๘,๘๐๕,๓๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนแปดหมื่นแปดพันแปดร้อยห้าสิบล้านสามแสนบาท) กรณีเกินความจำเป็นหรือไม่ เมื่อเปรียบเทียบกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีวงเงินภาวะผูกพันงบประมาณจำนวน ๗๔,๐๘๗,๙๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นสี่พันแปดสิบล้านเก้าแสนบาท) กระทรวงศึกษาธิการมีวงเงินภาวะผูกพันงบประมาณจำนวน ๑๘,๙๙๓,๔๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นแปดพันเก้าร้อยเก้าสิบล้านสี่แสนบาท) แสดงว่า ในอนาคตมิได้มีแผนงานหรือโครงการใดที่จะพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาแต่อย่างใด ส่วนกระทรวงสาธารณสุขก็มีวงเงินภาวะผูกพันงบประมาณจำนวน ๓๕,๐๖๘,๓๐๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นห้าพันหกสิบล้านสามแสนบาท) จึงเห็นสมควรให้ปรับลดวงเงินภาวะผูกพันงบประมาณของกระทรวงกลาโหมไปเพิ่มที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงสาธารณสุข เพราะจะเกิดประโยชน์มากกว่าการซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์

(๑.๘) การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ไม่มีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นการมุ่งเน้นจัดสรรงบประมาณให้แก่กระทรวงกลาโหมมากกว่า งบประมาณรายจ่ายที่จัดสรรให้แก่กระทรวงต่าง ๆ ที่ทำรายได้ให้แก่ประเทศจำนวน ๔ กระทรวงรวมกัน ได้แก่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และกระทรวงพลังงาน

(๑.๙) ประเด็นเรื่องความเหลื่อมล้ำของที่ดินทำกินของประชาชน มีความเห็นว่าที่ดินคือชีวิตของประชาชน โดยที่ดินในประเทศไทยมีอยู่จำนวนประมาณ ๓๒๐,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ แบ่งออกเป็นพื้นที่ป่าประเภทต่าง ๆ จำนวนประมาณร้อยละ ๔๕ และที่ดินที่มีเอกสารสิทธิจำนวนประมาณร้อยละ ๔๐ ที่เหลือเป็นที่ดิน ส.ป.ก. และที่ราชพัสดุ กล่าวโดยเฉพาะที่ดินที่มีโฉนดจำนวนประมาณ ๑๓๐,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ มีผู้ถือครองจำนวนประมาณ ๑๕,๙๐๐,๐๐๐ คน โดยแบ่งออกเป็น

๑) ประชาชน จำนวนประมาณ ๘,๐๐๐,๐๐๐ คน ถือครองที่ดินไม่เกิน ๑ ไร่ หรือคิดเป็นจำนวนร้อยละ ๕๐

๒) ประชาชน จำนวนประมาณ ๓,๕๐๐,๐๐๐ คน ถือครองที่ดินจำนวน ๑ ถึง ๕ ไร่ หรือคิดเป็นจำนวนร้อยละ ๒๒

๓) ประชาชน จำนวนประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ คน ถือครองที่ดินจำนวน ๕๐ ไร่ขึ้นไป หรือคิดเป็นจำนวนร้อยละ ๑.๓๓ และ

๔) ประชาชน จำนวน ๘๓๗ คน ถือครองที่ดินเกินกว่า ๑,๐๐๐ ไร่ โดยในจำนวนนี้ ผู้ที่ถือครองมากที่สุดได้ถือครองที่ดินจำนวนประมาณ ๖๓๑,๒๖๓ ไร่ หรือคิดเป็นจำนวนที่ดินประมาณ ๓ เท่าของจังหวัดสมุทรสงคราม อันดับที่สองได้ถือครองที่ดินจำนวนประมาณ ๓๔๕,๐๐๐ ไร่ และอันดับที่สามได้ถือครองที่ดินจำนวนประมาณ ๒๗๑,๐๐๐ ไร่

จากข้อมูลปี พ.ศ. ๒๕๔๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๑ มีประชาชนผู้ที่ไม่มียี่สิบที่ดินทำกินและได้เข้าไปอยู่ในพื้นที่ของรัฐ ดังนี้

- ๑) ป่าอนุรักษ์ จำนวน ๑๘๔,๗๑๐ ราย คิดเป็นพื้นที่จำนวนประมาณ ๒,๒๓๐,๐๐๐ ไร่
- ๒) ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวนประมาณ ๓๔๐,๐๐๐ ราย คิดเป็นพื้นที่จำนวนประมาณ ๖,๔๐๐,๐๐๐ ไร่
- ๓) ป่าชายเลน จำนวน ๕,๔๒๖ ราย คิดเป็นพื้นที่จำนวนประมาณ ๑๒ ไร่
- ๔) ที่ราชพัสดุ จำนวน ๔๘ ราย คิดเป็นพื้นที่จำนวนประมาณ ๒.๑ ไร่
- ๕) ที่สาธารณประโยชน์ คิดเป็นพื้นที่จำนวนประมาณ ๑.๑ ไร่
- ๖) นิคมสร้างตนเอง จำนวน ๓,๔๘๘ ราย คิดเป็นพื้นที่จำนวนประมาณ ๒๑๐,๐๐๐ ไร่

จากข้อมูลทั้งหมดดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำเรื่องที่ดินทำกินของประชาชนเป็นอย่างยิ่ง ที่ผ่านมารัฐบาลได้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ อนุมัติหลักการจัดที่ดินทำกินในชุมชนแบบแปลงรวมกรรมสิทธิ์รวม โดยมีเป้าหมายในการดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๓ รวมจำนวน ๖ ปี ในพื้นที่ต่าง ๆ จำนวน ๗๐ จังหวัด คิดเป็นที่ดินจำนวน ๑,๕๐๐,๐๐๐ ไร่ นั้น เห็นว่ารัฐบาลยังดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมาย นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ แยกตามยุทธศาสตร์ ข้อ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม จำนวนประมาณ ๗๖๕,๒๐๙,๔๓๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดแสนหกหมื่นห้าพันสองร้อยเก้าแสนสามหมื่นบาท) เป็นงบประมาณจัดสรรที่ดินทำกินให้แก่ประชาชน จำนวนประมาณ ๒,๕๒๐,๒๑๐,๐๐๐ บาท (สองพันห้าร้อยยี่สิบล้านสองแสนหนึ่งหมื่นบาท) คิดเป็นจำนวนร้อยละประมาณ ๐.๓๓ เท่านั้น

(๑.๑๐) ควรปฏิรูปโครงสร้างระบบงบประมาณใหม่ เน้น GNP (Gross National Product) หรือผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ โดยนับมูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายเฉพาะที่ใช้ทรัพยากรของคนในประเทศนั้น ๆ ในการผลิต ไม่ว่าจะคนของประเทศนั้นจะอยู่ที่ใดในโลก ดังเช่นที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนดำเนินการเพื่อให้มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีจำนวนมาก

สำหรับประเด็นเรื่องการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ นั้น เห็นว่า เป็นการจัดสรรงบประมาณที่ไม่มีประสิทธิภาพ และที่ผ่านมาในการดำเนินโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก หรือ EEC มีความไม่โปร่งใส กล่าวคือ มีเศรษฐกิจระดมซื้อที่ดิน ทำให้ราคาที่ดินมีราคาเพิ่มขึ้นหลายเท่า โดยมีที่มาจากการดำเนินการในยุคคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

นอกจากนี้ ยังมีความเห็นว่าภาครัฐมีการลงทุนผิดประเภท ไม่กระตุ้นเศรษฐกิจ เพราะผลการดำเนินการที่ผ่านมาพบว่าการนำเข้าและส่งออกต่ำกว่าเป้าหมาย การลงทุนของเอกชนหยุดชะงัก และเอกชนมีหนี้ครัวเรือนสูงกว่าจำนวนร้อยละ ๘๔ ซึ่งเป็นระดับอันตรายสำหรับด้านการท่องเที่ยวที่มีรายได้ลดลง ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประสบภาวะขาดทุนต้องปิดกิจการจำนวนมาก

(๑.๑๑) ไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายมุ่งเน้นการแจกเงินให้กับประชาชนโดยไม่มีการสร้างโอกาสสร้างรายได้ให้กับประชาชน ต่างจากโครงการกองทุนหมู่บ้านในอดีตที่มีการโอนเงินเพียงหนึ่งครั้งแต่มีประสิทธิภาพ

(๑.๑๒) สถานการณ์เศรษฐกิจไทยอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่สู้ดี จากตัวเลขเศรษฐกิจแสดงถึงสัญญาณอันตรายอย่างชัดเจน เช่น สำนักงานสถิติแห่งชาติเปิดเผยว่าปัจจุบันมีคนว่างงานจำนวนสูงถึงประมาณ ๔๓๐,๐๐๐ คน ซึ่งย่อมส่งผลทำให้รัฐจัดเก็บภาษีได้น้อยลง ในส่วนของประชาชนนั้น เมื่อมีรายได้ลดลง สถานการณ์ยาเสพติด หรือการฉกชิงวิ่งราวก็จะเพิ่มขึ้น สำหรับทางด้านสำนักงานเศรษฐกิจการคลังก็ระบุว่า การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ถึงเป้าหมาย แสดงว่ากำลังซื้อของคนไทยลดลง ซึ่งมีสาเหตุมาจาก ๒ ปัจจัยหลัก คือ เศรษฐกิจตกต่ำ และคนไทยขาดความเชื่อมั่นในรัฐบาล เพราะช่วงหาเสียงประกาศนโยบายไว้แต่หลังการเลือกตั้งกลับไม่สามารถดำเนินการตามนโยบายเหล่านั้น ประชาชนจึงชะลอการใช้จ่ายและการลงทุน ส่วนธนาคารแห่งประเทศไทยก็ระบุว่าหนี้ครัวเรือนเพิ่มสูงขึ้นถึงจำนวนประมาณ ๑๒,๙๘๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สิบสองล้านเก้าแสนแปดหมื่นล้านบาท) สูงเป็นอันดับ ๒ ของเอเชียและเป็นอันดับ ๑๑ ของโลก เฉลี่ยเป็นหนี้หลายแสนบาทต่อคน ขณะที่ตัวเลขด้านเศรษฐกิจมีลักษณะไม่สู้ดีดังกล่าว แต่รัฐบาลหลังการรัฐประหารกลับก่อหนี้เพื่อชดเชยงบประมาณสูงขึ้นมาตลอด โดยเฉพาะในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ รัฐบาลวางแผนกู้เงินจำนวนสูงถึงประมาณ ๔๖๙,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนหกหมื่นเก้าพันล้านบาท) ซึ่งเป็นการก่อหนี้เพื่อชดเชยงบประมาณสูงที่สุด แต่คนจนกลับมีจำนวนเพิ่มขึ้น เห็นได้จากจำนวนผู้ลงทะเบียนคนจนมีจำนวนสูงถึงประมาณ ๑๔,๕๐๐,๐๐๐ คน

ส่วนด้านการเกษตรก็ปรากฏว่าราคาสินค้าทางการเกษตรตกต่ำเกือบทุกรายการ เช่น ยางพารา ปาล์ม และอ้อย เป็นต้น ทั้ง ๆ ที่เกษตรกรเป็นกลุ่มคนที่มีรายได้น้อยซึ่งรัฐบาลต้องให้การช่วยเหลือและดูแล แต่รัฐบาลกลับใช้เงินผิดประเภทโดยการนำเงินไปซื้ออาวุธให้กับกองทัพซึ่งไม่ก่อให้เกิดรายได้และยังต้องเสียค่าซ่อมบำรุงจนกว่าจะหมดอายุการใช้งาน

จากสถานการณ์ดังกล่าว แม้ว่ารัฐบาลจำเป็นต้องมีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยการกระตุ้นการบริโภคภายในประเทศ แต่กลับปรากฏว่าวิธีการกระตุ้นเศรษฐกิจมีปัญหา เช่น นโยบายแจกเงินผ่านบัตรต่าง ๆ เป็นมาตรการที่ล้มเหลว เพราะทำให้ประชาชนเสียวินัยการเงิน และในขณะที่รัฐบาลดำเนินนโยบายแจกเงินมาตลอดระยะเวลา ๕ ปี แต่กลับจัดเก็บภาษีได้ต่ำกว่าประมาณการ

สำหรับสถานการณ์เศรษฐกิจในปีต่อไปนั้น จะตกต่ำกว่าปัจจุบัน เพราะสงครามการค้าที่เกิดขึ้น การส่งออกที่ลดลงจะส่งผลกระทบต่อการผลิต จะเกิดการเลิกจ้างงาน กำลังซื้อในประเทศลดลง ภาคบริการจะมีรายได้ลดลง ค่าเงินบาทที่แข็งขึ้นจะส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกและภาคการท่องเที่ยว ดังนั้น รัฐบาลจึงควรจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ โดยลดรายจ่ายและชะลอการใช้งบประมาณรายจ่ายในโครงการที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

(๑.๑๓) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีหลายประเด็นที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขในการพิจารณาขึ้นคณะกรรมาธิการ เพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาจากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศ รวมถึงปัญหาเฉพาะหน้าของประชาชน จากเอกสารงบประมาณว่าด้วยรายงานภาวะเศรษฐกิจและการคลัง มีการประมาณการรายรับที่ประเมินไว้สูง หน่วยงานจัดเก็บอาจจัดเก็บไม่ได้ตามที่ประมาณการไว้ ซึ่งสุ่มเสี่ยงจะทำให้เกิดปัญหากับประชาชน ภาพรวมเศรษฐกิจจากสถาบันต่างประเทศ ประเมิน GDP ของไทยไว้ที่จำนวนร้อยละ ๒.๙ ไม่ใช่จำนวนร้อยละ ๓ ตามที่รัฐบาลได้ประเมินไว้ การลงทุนจากต่างประเทศที่ถดถอย การส่งออกและนำเข้าที่ไม่ถึงเป้าหมาย ซึ่งหมายความว่าปีหน้าเศรษฐกิจของประเทศไทยจะตกต่ำลง ปัญหาความไม่สงบของภูมิภาคตะวันออกกลาง และปัญหาเบร็กซิต (Brexit) ดังนั้น ภาพรวมทั้งโลกในปัจจุบันจึงไม่แน่นอน ดังนั้น รัฐบาลต้องใช้นโยบายเฉพาะในการแก้ไขปัญหาในแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้ ขอเสนอให้มีการปรับการจัดสรรงบประมาณ เพื่อให้เกิดการลงทุนที่น้อย แต่ได้ผลกำไรมาก และต้องมีนโยบายผลักดันให้ภาคเอกชนช่วยพัฒนาประเทศไปพร้อมกัน รวมถึงขอให้มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินนโยบายเพื่อคนรุ่นต่อไปไม่ใช่การเลือกตั้งครั้งต่อไป ส่วนโครงการชิมช้อปใช้ที่รัฐบาลคาดหวังว่าจะใช้กระตุ้นเศรษฐกิจถือเป็นการลงทุนที่ใช้เงินจำนวนมาก แต่ได้ผลลัพธ์น้อย ไม่คุ้มค่ากับการใช้เงินงบประมาณ

(๑.๑๔) ไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลไม่สอดคล้องกับปัญหาสำคัญของประเทศ จำนวน ๕ เรื่อง ดังนี้

- ๑) ปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจฐานรากที่ต้องการการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ
- ๒) ปัญหาเรื่องระบบราชการรวมศูนย์ ทำให้ไม่ตอบสนองความต้องการของประชาชน
- ๓) ปัญหาเรื่องความเหลื่อมล้ำ ทำให้ประชาชนขาดความมั่นคงในชีวิต
- ๔) ปัญหาเรื่องขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ต้องเร่งฟื้นฟูและขับเคลื่อนไปข้างหน้าโดยเฉพาะเรื่องทรัพยากรมนุษย์
- ๕) รัฐบาลไร้ประสิทธิภาพในการใช้จ่ายงบประมาณ เพราะใช้จ่ายอย่างไม่คุ้มค่าและไม่เห็นประโยชน์ที่ชัดเจน

ทั้งนี้ โดยมีเหตุผล ดังนี้

๑) การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายไม่ช่วยแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจในระดับฐานราก และไม่สอดคล้องกับรายได้ของประชาชนทั้งภาคแรงงานและภาคการเกษตร ในภาวะที่เศรษฐกิจถดถอยเช่นนี้ รัฐบาลจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเป็นแผนบูรณาการเศรษฐกิจฐานรากเพียงจำนวนประมาณ ๓,๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามพันแปดร้อยล้านบาท) ซึ่งไม่เพียงพอต่อการแก้ไขปัญหา นอกจากนี้รัฐบาลยังขาดแผนการลงทุนขนาดเล็กจำนวนมากเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน และมุ่งเน้นแต่การดำเนินโครงการขนาดใหญ่ เช่น รถไฟความเร็วสูง เชื่อม ๓ สนามบิน

๒) งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งเป้าหมายให้มีการกระจายรายได้จำนวนร้อยละ ๓๕ ของงบประมาณ แต่กลับดำเนินการจริงได้เพียงจำนวนร้อยละ ๒๒ เท่านั้น อีกทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีอำนาจที่จะคิดหรือเสนอโครงการใด ๆ เป็นเพียงหน่วยงานที่รับงบประมาณจากรัฐบาลมาดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลเท่านั้น เช่น โครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โครงการนมโรงเรียน และโครงการอาหารกลางวันของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีการดึงงบประมาณกลับมาเป็นงบประมาณรายจ่ายของกลุ่มจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่

๓) ความสามารถในการเบิกจ่ายเงินงบประมาณของรัฐไม่เป็นไปตามเป้าหมาย หลายหน่วยงาน เช่น กองทัพบก สำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกองทัพอากาศ มีอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณได้เพียงจำนวนร้อยละ ๖๐ เท่านั้น ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมาย แต่กลับได้รับการจัดสรรงบประมาณในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เพิ่มขึ้น

๔) การจัดสรรงบประมาณนี้ไม่ได้สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระยะยาว ไม่มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจน เพราะแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ไม่ได้กำหนดทิศทางไว้ งบประมาณที่ตั้งไว้ในยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ถูกนำมาใช้ในการสร้างถนนและใช้หนี้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งไม่สามารถแก้ไขปัญหาของประเทศได้ สิ่งที่รัฐบาลควรดำเนินการคือระบบการขนส่งสาธารณะไม่ใช้การสร้างถนน

๕) การใช้จ่ายงบประมาณอย่างไม่โปร่งใส กล่าวคือ การที่รัฐบาลจัดสรรงบประมาณในงบกลางสำรองจ่ายฉุกเฉิน งบกองทุน เงินนอกงบประมาณ ภาระผูกพัน งบประมาณข้ามปี ค่าใช้จ่ายภาษีที่รัฐบาลยกเว้นให้แก่บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล รวมจำนวน ๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านห้าแสนล้านบาท) รัฐสภาไม่สามารถตรวจสอบได้

๖) สวัสดิการประชาชนไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้ประชาชนขาดความมั่นคงในชีวิต เช่น เรียนฟรีไม่ฟรีจริง บัตรคนจนเบี้ยหัวแตก ประกันสังคมที่รัฐบาลเหนียวหนี้ย และหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ซึ่งเป็นสวัสดิการที่สำคัญกับประชาชนนั้นได้รับการจัดสรรงบประมาณอย่างไม่เพียงพอ

(๑.๑๕) ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ รัฐบาลได้กำหนดวงเงินงบประมาณรายจ่ายเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยกำหนดรายจ่ายลงทุนเป็นจำนวนประมาณ ๖๕๕,๘๐๕,๗๐๐,๐๐๐ บาท (หกแสนห้าหมื่นห้าพันแปดร้อยห้าสิบล้านเจ็ดแสนบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๐.๕ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๖,๖๖๗,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หกพันหกร้อยหกสิบล้านห้าแสนบาท) หรือเพียงจำนวนร้อยละ ๑.๐ เท่านั้น ทั้ง ๆ ที่รายจ่ายลงทุนเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ หากมีการลงทุนน้อย เศรษฐกิจจะเติบโตช้า กระทบต่อความสามารถในการชำระภาษีและส่งผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) หากพิจารณาสัดส่วนหนี้สินต่อ GDP ยังอยู่ในสัดส่วนที่รัฐบาลสามารถกู้เงินได้ หากรัฐบาลพิจารณาเพิ่มงบลงทุนและจัดสรรงบกลางเพื่อการลงทุนให้ถึงรากหญ้า เชื่อว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจะเกินเป้าหมายที่รัฐบาลตั้งไว้ ดังนั้น จึงเห็นว่าควรเพิ่มงบลงทุน โดยเฉพาะการลงทุนด้านการเกษตรและธุรกิจรายย่อย เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและการจ้างงาน ส่งผลให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ ประชาชนจะได้มีกำลังในการชำระภาษีและลดภาระการขาดดุลของรัฐบาลได้

(๑.๑๖) โครงการประชารัฐต่าง ๆ เช่น โครงการชิมช้อปใช้ และโครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ทำให้เงินถึงมือประชาชนอย่างแท้จริง ลดข้อครหาเรื่องการทุจริตในการจัดซื้อจัดจ้าง แต่ยังคงมีปัญหาว่าเงินกระจุก รัฐบาลควรรับฟังข้อดีข้อเสีย ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ จากทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดการพัฒนาโครงการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนต่อไป

(๑.๑๗) รัฐบาลมีการประมาณการรายได้ที่มากเกินไปจริง และแสดงการกู้เพื่อชดใช้เงินคงคลังน้อยเกินความเป็นจริง เพราะหากพิจารณาสภาพการณ์ปัจจุบันจะเห็นได้ว่าไม่สามารถเป็นไปได้ การกระทำดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความไม่จริงใจ และขัดต่อหลักการจัดงบประมาณ

(๑.๑๘) รัฐบาลมีการบริหารงานที่ขาดประสิทธิภาพ และพยายามหาช่องทางในการเพิ่มภาระทางภาษีให้ประชาชน เช่น การเพิ่มภาษีน้ำมัน และการเพิ่มภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นต้น ทั้ง ๆ ที่ในความเป็นจริงแล้ว ประเทศไทยจะมีรายได้เพิ่มขึ้นหากไม่มีการใช้อำนาจพิเศษในการออกคำสั่งของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ตามมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ประกอบกับมาตรา ๒๖๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กล่าวคือ การขยายเวลาการชำระหนี้ค่าประมุขใบนุญาตคลื่นความถี่ ๔ จี (4G) อันเป็นการเอื้อประโยชน์แก่กลุ่มทุนใหญ่ และยังเป็นการแจกใบนุญาตให้กลุ่มทุนเดิมสามารถผูกขาดถือใบนุญาตต่อไปได้โดยไม่ต้องมีการแข่งขัน ทำให้รายได้ของรัฐในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ลดลงจำนวนประมาณ ๗๕,๕๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นห้าพันห้าร้อยยี่สิบเจ็ดล้านบาท) จึงเสียโอกาสในการนำรายได้ดังกล่าวมาใช้ในการกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ได้คำนวณมูลค่าไว้ว่าทำให้รัฐสูญเสียรายได้เป็นจำนวนเงินเกือบ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นล้านบาท)

(๑.๑๙) รัฐบาลควรเปิดเผยรายละเอียดเรื่องการลดหย่อนภาษีในประมาณการงบประมาณ โดยระบุว่ามาตรการใด มีวัตถุประสงค์อย่างไร และเอื้อประโยชน์ต่อผู้ใด ทั้งนี้ เพื่อความโปร่งใส และเป็นโอกาสให้ฝ่ายนิติบัญญัติได้ดำเนินการตรวจสอบความคุ้มค่าและความจำเป็น เนื่องจากมาตรการลดหย่อนภาษีนั้น แม้จะสามารถจูงใจนักลงทุน แต่ในทางกลับกันย่อมส่งผลกระทบต่อฐานะการเงินการคลังและความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

(๑.๒๐) รัฐบาลควรดำเนินการจัดเก็บภาษีมรดกเพื่อสร้างความเสมอภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการครอบครองทรัพย์สินของประชาชน ในทางปฏิบัติรัฐบาลมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีมรดกในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวนประมาณ ๒๑๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองร้อยสิบเก้าล้านบาท) และในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวนประมาณ ๔๕๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่ร้อยห้าสิบล้านบาท) ซึ่งคิดเป็นเงินจำนวนน้อยมาก เนื่องจากรัฐบาลมีมาตรการยกเว้นเป็นจำนวนมาก ดังนั้น รัฐบาลจึงต้องดำเนินการลดความเหลื่อมล้ำในเรื่องนี้ต่อไป

(๑.๒๑) การจัดทำงบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ของประเทศในปัจจุบัน และมีแนวโน้มในการหารายได้โดยการผลักภาระให้แก่ประชาชนในการจัดเก็บภาษี และมีลักษณะที่เรียกว่า “งบประมาณ ๕ ไม่ว่าง” สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๑) ไม่มีทิศทาง กล่าวคือ ไม่สามารถลดความเหลื่อมล้ำของประชาชนเห็นได้จากปัญหาการว่างงานเพิ่มขึ้น GDP ของประเทศเติบโตไม่ถึงเป้าหมาย ภาคการเกษตรเติบโตไม่ถึงเป้าหมาย คนจนยิ่งจน ในขณะที่บริษัทใหญ่กลับมีฐานะรวยขึ้น และคนรวยยิ่งรวย เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำ อีกทั้งไม่มีทิศทางในการจัดทำงบประมาณแบบสมดุล รัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลที่จัดทำงบประมาณแบบขาดดุลมากที่สุด และเป็นการใช้จ่ายงบประมาณที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หรือความเติบโตทางเศรษฐกิจ เช่น การนำงบประมาณไปใช้ในนโยบายการแจกหรือการซื้ออาวุธ เป็นต้น

๒) ไม่มีการเรียงลำดับความสำคัญ กล่าวคือ รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อประโยชน์ของประชาชน แทนการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับกระทรวงกลาโหม ซึ่งถ้าหากเป็นเรื่องที่ยังไม่มีความสำคัญจำเป็นเร่งด่วนก็ควรปรับลดงบประมาณและนำมาจัดสรรให้กับเรื่องจำเป็นเร่งด่วนของประชาชน

๓) ไม่มีความรับผิดชอบต่อสภาและประชาชน เนื่องจากมีการโอนงบประมาณข้ามหน่วยงาน และใช้งบกลางผิดวัตถุประสงค์ เช่น งบกลางในการแก้ไขปัญหาฉุกเฉิน แต่รัฐบาลกลับนำไปซื้อรถหุ้มเกราะสไตรเกอร์ (stryker)

๔) ไม่มีวินัยทางการเงินการคลัง เห็นได้จากการที่รัฐจัดทำงบประมาณรายจ่ายผูกพันข้ามปีงบประมาณ ซึ่งส่งผลกระทบต่องบประมาณของแผ่นดินในปีต่อ ๆ ไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เป็นการกระทำที่ถือว่าไม่มีวินัยทางการเงินการคลัง นอกจากนั้น ในส่วนของการตั้งเงินรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง โดยหลักการแล้วเมื่อนำเงินคงคลังไปใช้จะต้องตั้ง

งบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคลังในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ในปีถัดไป เพื่อรักษาวินัยทางการเงินการคลังของประเทศ แต่เหตุใดจึงยังไม่มีเอกสารใด ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการในเรื่องดังกล่าว

๕) ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและรัฐธรรมนูญ เช่น การแถลงนโยบายของรัฐบาล รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๖๒ กำหนดให้คณะรัฐมนตรีที่จะเข้าบริหารราชการแผ่นดินต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ซึ่งต้องชี้แจงแหล่งที่มาของรายได้ที่จะนำมาใช้จ่ายในการดำเนินนโยบาย แต่รัฐบาลกลับไม่ได้ดำเนินการ ประการต่อมาคือ การกระทำที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๑ กล่าวคือ การที่รัฐบาลได้ผูกพันงบประมาณในรูปการลงทุนก่อนที่รัฐสภาจะมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ รัฐบาลจะรับผิดชอบอย่างไร หากรัฐสภาไม่ให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

(๑.๒๒) องค์ประกอบในการขับเคลื่อนประเทศ คือ การลงทุนภาครัฐและการลงทุนภาคเอกชน แต่ปัจจุบันการลงทุนภาคเอกชนกำลังประสบปัญหา เนื่องจากขาดความเชื่อมั่นในระบบการเมืองที่ไม่มีเสถียรภาพ ดังนั้น รัฐบาลจึงต้องให้ความสำคัญกับการใช้จ่ายงบประมาณให้สามารถแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน โดยเฉพาะด้านการลงทุนภาครัฐ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาการดำเนินการจัดทำงบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลแล้วมีความเห็นว่ายังเป็นดำเนินการที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ ดังนี้

๑) การจัดทำงบประมาณในส่วนของเงินนอกงบประมาณ เป็นการดำเนินการที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๐ และมาตรา ๑๔๑ กล่าวคือ เมื่อพิจารณาจากร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ตามเอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๗ รายงานสถานะและแผนการใช้จ่ายเงินนอกงบประมาณของหน่วยรับงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ แล้ว พบว่ามีได้มีรายละเอียดแผนงานโครงการของเงินนอกงบประมาณให้สมาชิกรัฐสภาตรวจสอบ จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๐ ที่บัญญัติให้การจ่ายเงินแผ่นดินจะกระทำได้นเฉพาะที่ได้อนุญาตไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย และมาตรา ๑๔๑ ที่บัญญัติให้งบประมาณรายจ่ายของแผ่นดินให้ทำเป็นพระราชบัญญัติ แม้เป็นเงินนอกงบประมาณก็ตาม

ที่ผ่านมา ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับกรณีเงินนอกงบประมาณไว้ตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓-๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ประธานรัฐสภาส่งความเห็นของสมาชิกสภา และประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามมาตรา ๑๕๔ วรรคหนึ่ง (๑) ว่า ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือไม่ โดยสรุปสาระสำคัญของคำวินิจฉัยได้ว่า เงินแผ่นดิน

ย่อมหมายถึง เงินของประชาชนทั้งชาติ โดยหมายความรวมถึงบรรดาเงินทั้งปวง ทรัพย์สิน สิทธิ และผลประโยชน์ ที่รัฐเป็นเจ้าของหรืออยู่ในความครอบครองของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นเงินงบประมาณ เงินนอกงบประมาณ เงินกู้ เงินอุดหนุน เงินบริจาค หรือเงินช่วยเหลือจากแหล่งในประเทศ หรือต่างประเทศอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน รัฐนั้น ๆ จะเห็นได้ว่าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าเงินนอกงบประมาณเป็นเงินของแผ่นดิน ดังนั้น ต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๐ และมาตรา ๑๔๑ โดยจัดทำเป็นพระราชบัญญัติ มีรายละเอียดแผนงานโครงการให้รัฐสภาตรวจสอบด้วย

๒) ตามเอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๓ งบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เล่มที่ ๑๖ ประกอบด้วย กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ไม่มีรายละเอียด สำคัญสำคัญจำแนกงบประมาณตามแผนงาน ผลผลิตของเทศบาล และองค์กรปกครองส่วนตำบล จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลัง

โดยที่พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ กำหนดบทนิยาม “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรการบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรการบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง และมาตรา ๖๕ บัญญัติให้ การจัดทำงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำอย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้ ประกอบกับคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๓-๔/๒๕๕๗ ที่วินิจฉัยว่าเงินแผ่นดิน หมายความรวมถึงบรรดาเงินทั้งปวง ทรัพย์สิน สิทธิ และผลประโยชน์ ที่รัฐเป็นเจ้าของหรืออยู่ในความครอบครองของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นเงินอุดหนุน ดังนั้น เงินอุดหนุนที่จะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเป็นไปตามบทนิยามดังกล่าว ทั้งนี้ จากการตรวจสอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีรายละเอียดจำแนกงบประมาณตามแผนงาน และผลผลิตเฉพาะกรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์กรการบริหารส่วนจังหวัด แต่ไม่มีรายละเอียด ในส่วนของเทศบาล องค์กรการบริหารส่วนตำบล จึงอาจขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลัง

๓) งบประมาณรายจ่ายงบกลางจำนวน ๙๖,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าหมื่นหกพันล้านบาท) ปัจจุบัน มีปัญหาว่าเป็นการใช้จ่ายโดยปราศจากการตรวจสอบ และเป็น การใช้จ่ายโดยผิดวัตถุประสงค์เพราะไม่มีความผูกพันจำเป็นเร่งด่วน ประกอบกับตามพระราชบัญญัติ วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๕ บัญญัติให้มีเงินทุนจำนวนหนึ่งโดยให้รัฐมนตรีจ่าย จากคลัง เรียกว่า “เงินทุนสำรองจ่าย” เป็นจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นล้านบาท) เงินทุนนี้ให้นำไปจ่ายได้ในกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนเพื่อประโยชน์แก่ราชการแผ่นดิน และงบประมาณรายจ่ายงบกลางรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นไม่เพียงพอ ทั้งนี้ โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี ซึ่งเป็นการใช้จ่ายงบประมาณโดยไม่ผ่านขั้นตอนการพิจารณาอนุมัติ จากฝ่ายนิติบัญญัติ เป็นการนำเงินแผ่นดินไปใช้จ่ายโดยไม่มีแผนงานให้รัฐสภาตรวจสอบ จึงไม่เหมาะสมและขัดต่อวินัยทางการเงินการคลัง

(๑.๒๓) ปัจจุบัน ประเทศไทยประสบกับปัญหาทางเศรษฐกิจ ซึ่งเกิดจาก ๒ ปัจจัย คือ ปัญหาภายในประเทศ เนื่องจากตลอดระยะเวลา ๕ ปีที่ผ่านมา มีการยึดอำนาจทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่น เศรษฐกิจถดถอย ประชาชนไม่มีกำลังซื้อ และอีกปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ คือ สงครามการค้าระหว่างจีนกับสหรัฐอเมริกา ซึ่งทั้งสองประเทศมีประเทศที่เป็นคู่ค้าจำนวนมาก จึงส่งผลกระทบต่อประเทศไทยด้วยเนื่องจากประเทศไทยต้องพึ่งพาการส่งออก และในปีต่อไปการส่งออกก็อาจจะยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ทำให้ไม่มีรายได้จากเงินตราต่างประเทศที่จะได้จากการขายสินค้า แต่รัฐบาลกลับมีการประมาณการว่ารายรับจะเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงเป็นที่น่าเป็นห่วงว่ารัฐบาลมีความมั่นใจได้อย่างไร นอกจากนี้ ยังมีรายงานในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๒ สรุปว่า มีสถิติคนว่างงานสูงสุดจำนวน ๔๓๖,๐๐๐ คน เพิ่มขึ้นจำนวน ๕๔,๐๐๐ คน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงระยะเวลาเดียวกันในปีที่ผ่านมา ประกอบกับนักศึกษาจบใหม่ไม่มีงานทำมากขึ้น รวมทั้งสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเปิดเผยว่าในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๒ มีการจัดเก็บรายได้จากภาษีมูลค่าเพิ่มที่ต่ำกว่าเป้าหมาย เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วรายได้ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จะเพิ่มมาจากแหล่งใด

สำหรับงบประมาณรายจ่ายตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จำนวน ๓,๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านสองแสนล้านบาท) เป็นรายจ่ายประจำชดใช้เงินคงคลังจำนวนประมาณร้อยละ ๘๐ ไม่สามารถนำมาใช้ได้ และเหลืองบลงทุนเพียงจำนวนประมาณร้อยละ ๒๐ อีกทั้งยังมีหนี้ที่เป็นหนี้ผูกพันอีกจำนวนประมาณร้อยละ ๑๐ ซึ่งรัฐจะต้องจัดลำดับความสำคัญว่า จะมีการบริหารประเทศไปในทิศทางใด และมีความจำเป็นที่จะใช้เงินไปในทางที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ หรือไม่ก่อให้เกิดกระบวนการผลิตหรือไม่ เช่น การจัดซื้ออาวุธ ในทางตรงกันข้าม รัฐบาลควรนำเงินที่มีอยู่อย่างจำกัดไปใช้จ่ายในภาคการผลิตเพื่อสร้างงานสร้างรายได้ และเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจมากขึ้น

(๑.๒๔) ในเอกสารงบประมาณสังเขประบุว่า รัฐมีเงินค้างจ่ายจำนวนประมาณ ๑,๐๐๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านสามพันล้านบาท) ซึ่งมีจำนวนประมาณ ๑ ใน ๓ ของงบประมาณรายจ่ายตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนั้น รัฐบาลจึงควรพิจารณางบประมาณค้างจ่ายเหล่านี้ซึ่งเป็นบผูกพันและล้นเป็นโครงการที่ได้รับการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้สามารถเร่งรัดการเบิกจ่ายให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การอนุมัติเบิกจ่ายงบประมาณที่ยังคงเน้นการอนุมัติให้กับกระทรวงหลัก ๆ เช่น กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงกลาโหม และกระทรวงมหาดไทย ซึ่งจะได้รับอนุมัติงบประมาณจำนวนประมาณร้อยละ ๗๐ ถึงร้อยละ ๘๐ แต่กระทรวงอื่น ๆ เช่น กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้รับอนุมัติงบประมาณเพียงจำนวนประมาณร้อยละ ๔๐ ถึง ๕๐ เป็นต้น

(๑.๒๕) รัฐบาลขาดวินัยทางการเงินการคลัง กล่าวคือ ตั้งแต่พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณทุกปี รวมเป็นเงินจำนวนประมาณ ๒๙๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนเก้าหมื่นล้านล้านบาท) ในขณะที่รัฐบาลชุดที่มีนายทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ไม่ต้องกู้เงินระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เพราะมีการจัดทำงบประมาณแบบสมดุล

(๑.๒๖) แผนบูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นการขับเคลื่อนโดยกระทรวงต่าง ๆ จำนวน ๑๗ กระทรวง ๕๓ หน่วยงาน ใช้งบประมาณรายจ่ายจำนวนประมาณ ๑๐,๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นแปดร้อยล้านบาท) ถ้ารวมกับแผนงานอื่นทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จะใช้งบประมาณรายจ่ายสูงสุด กล่าวคือรวมจำนวนประมาณ ๓๖,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นหกพันห้าร้อยล้านบาท) แยกเป็นงานความมั่นคงทางการทหารจำนวนประมาณร้อยละ ๓๖ งานพัฒนาจำนวนประมาณร้อยละ ๒๔.๔๘ งานก่อสร้างถนนจำนวนประมาณร้อยละ ๑๖ งานการศึกษาซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมากจำนวนประมาณร้อยละ ๑๔ ส่วนที่เหลือเป็นเรื่องงานฝ่ายปกครอง งานสาธารณสุข งานวัฒนธรรม งานยุติธรรม และงานปราบปรามการทุจริต รัฐบาลจึงควรจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อพัฒนา งานด้านการศึกษาและงานด้านการพัฒนาอาชีพให้กับประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้เพิ่มมากขึ้น

ประเด็นต่อมา งานพัฒนาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเฉพาะในเรื่องของเด็ก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้ว จะอยู่ในงบประมาณรายจ่ายปกติของแต่ละกระทรวง และยังไม่มีการจัดงบที่ชัดเจน

เมื่อพิจารณารายละเอียดจะพบว่า รัฐบาลจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายคณะผู้แทนพิเศษของรัฐบาลในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งมีจำนวน ๗ ท่าน คิดเป็นค่าใช้จ่ายจำนวนประมาณ ๗,๘๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดล้านแปดแสนบาท) และมีค่าใช้จ่ายของที่ปรึกษาคณะผู้แทนพิเศษของรัฐบาลในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้อีกจำนวนประมาณ ๘,๔๒๐,๐๐๐ บาท (แปดล้านสี่แสนสองหมื่นบาท) ซึ่งคณะผู้แทนพิเศษของรัฐบาลได้ตั้งครั้งแรกตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๕๗/๒๕๕๙ และจะมีต่อเนื่องตามเอกสารงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ แต่เมื่อมีการเลือกตั้งและจัดตั้งรัฐบาลตามระบอบประชาธิปไตยแล้ว สิ่งที่เคยแต่งตั้งในช่วง คสช. ก็ควรที่จะยกเลิก

เรื่องของงบลับ มีข้อสังเกตว่าเหตุใดงบลับจึงมีจำนวนเท่ากันทุกปี เช่น สำนักข่าวกรองแห่งชาติ มีงบลับจำนวนประมาณ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองร้อยล้านบาท) และศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้มีจำนวนประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ยี่สิบล้านบาท) ทุกปี แสดงว่าการดำเนินงานทำแบบเดิมทุกปี และไม่ทราบว่าจะเคยมีการประเมินผลการดำเนินงานบ้างหรือไม่ ดังนั้น จึงขอให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

ฉบับนี้พิจารณางบประมาณรายจ่ายของจังหวัดชายแดนภาคใต้เกี่ยวกับเรื่องของเงินราชการลับ เพื่อสร้างความมั่นใจว่ารัฐบาลได้ใช้งบประมาณอย่างโปร่งใส มีการกำกับติดตาม และตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

(๑.๒๗) หน่วยงานของรัฐมีการดำเนินโครงการหรือใช้จ่ายงบประมาณซ้ำซ้อนกัน เช่น เรื่องการจัดทำ Big Data ซึ่งมีการดำเนินการเกือบทุกกระทรวง ถ้าหากมีการประสานงานกัน เชื่อว่าจะสามารถลดค่าใช้จ่ายลงได้

(๑.๒๘) การพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ในเรื่องของรายได้ ส่วนที่ได้จากการจัดเก็บภาษีจากประชาชน มีสัดส่วนเทียบกับรายได้ของประเทศทั้งหมดนั้น มีจำนวนลดลง จึงมีประเด็นคำถามว่าการจัดเก็บภาษีได้จำนวนประมาณร้อยละ ๑๕ ของรายได้ประเทศนั้น เพียงพอหรือไม่ ดังนั้น ในการจัดเก็บรายได้ของรัฐในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงต้องการให้รัฐบาลผลักดันให้มีการพัฒนาการปฏิรูปภาษี เพื่อให้รัฐบาลจะได้สามารถจัดเก็บรายได้จากแหล่งอื่น ๆ ให้เกิดความเป็นธรรมและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนต่อไป

(๑.๒๙) ในช่วง ๕ ปี ที่ผ่านมา รัฐบาลชุดที่มีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ใช้งบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้รวมเป็นเงินจำนวนประมาณ ๘๑,๙๒๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดหมื่นหนึ่งพันเก้าร้อยยี่สิบสี่ล้านบาท) หากเฉลี่ยเป็นรายวันเท่ากับวันละประมาณ ๕๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าสิบล้านบาท) และหากพิจารณาตลอดระยะเวลา ๑๕ ปีที่ผ่านมา รัฐบาลได้สูญเสียงบประมาณในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ไปแล้วจำนวนประมาณ ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนล้านบาท) แต่ผลที่ได้คือ ปัญหาความรุนแรงยังไม่หมดไป คุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่ยังไม่ดีขึ้น และประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวจำนวนประมาณร้อยละ ๗๔ มีรายได้ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาท) ต่อเดือน ดังนั้น การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายจึงอาจจะยังไม่ใช่วิธีการที่ถูกต้อง แต่ผู้นำประเทศจะต้องเข้าใจปัญหาและมีวิสัยทัศน์ในการแก้ไขปัญหาที่ถูกต้องด้วย

นอกจากนี้ ในการตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ รัฐบาลมิได้ตั้งไว้เฉพาะที่ปรากฏในแผนบูรณาการเท่านั้น แต่ยังได้ตั้งงบประมาณไว้ในงบประมาณรายจ่ายของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดด้วย ซึ่งมีข้อสังเกต ๒ ประการ กล่าวคือ ประการแรก กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รัฐบาลใช้เป็นหน่วยงานหลักในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีอำนาจในการแทรกแซงงบประมาณของหน่วยงานอื่น เช่น จังหวัดต่าง ๆ หรือไม่ ทั้งนี้ เนื่องจากเมื่อได้พิจารณารายละเอียดการเบิกจ่ายงบประมาณของ กอ.รมน. ในปีงบประมาณที่ผ่านมาแล้ว มีการเบิกจ่ายงบประมาณเพียงจำนวนประมาณร้อยละ ๗๗ เท่านั้น ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณทั่วประเทศ ที่มีค่าเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๙๒ แล้วเหตุใดจึงยังให้ กอ.รมน. แทรกแซงหน่วยงานอื่น เช่น การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในส่วนนี้ไว้ในงบประมาณรายจ่ายของจังหวัดต่าง ๆ อีกประการหนึ่ง คือ

ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๕ (๓) กำหนดให้มีการโอนงบประมาณรายจ่ายไปให้หน่วยงานอื่นภายใต้แผนงานบูรณาการเดียวกันนั้น หมายความว่า คณะรัฐมนตรีได้จัดสรรงบประมาณแบบไม่รับผิดชอบต่อรัฐสภา เพราะแผนการใช้งบประมาณที่ทางรัฐสภาได้พิจารณาและเห็นชอบให้คณะรัฐมนตรีนำไปใช้จ่ายนั้น คณะรัฐมนตรีสามารถนำไปเปลี่ยนแปลงในแผนงานอื่น และตามข้อเท็จจริงก็เคยเกิดขึ้นมาแล้วในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่ กอ.รมน. ได้รับโอนงบประมาณรายจ่ายของกลุ่มจังหวัดไปใช้จ่าย

ประเด็นต่อมา มีข้อสงสัยเกี่ยวกับหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับทหารหรือหน่วยงานเกี่ยวกับความมั่นคงจะได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเป็นจำนวนมากกว่าหน่วยงานอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญ เช่น กอ.รมน. ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในเรื่องนี้เป็นเงินจำนวนประมาณ ๒,๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองพันสองร้อยล้านบาท) ในขณะที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในเรื่องนี้จำนวนประมาณ ๕๗๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนเจ็ดหมื่นบาท) เท่านั้น กรณีจึงทำให้เห็นว่าในขณะนี้รัฐบาลมีเป้าหมายจะสร้างสันติภาพให้เกิดขึ้นในพื้นที่แต่กลับไม่สนับสนุนเรื่องสิทธิมนุษยชน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว สันติภาพในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร

(๑.๓๐) รัฐบาลควรบริหารงบประมาณตามแผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้ตอบโจทย์ความต้องการของประชาชน แก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้แบบบูรณาการเป็นระบบ สร้างสันติสุขให้ประชาชนในพื้นที่ โดยปัญหาของประชาชนจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ ปัญหายาเสพติด ปัญหาผู้นำศาสนา พระโต๊ะอิหม่าม ถูกลอบทำร้าย หรือการซ้อมทรมาน โดยประเด็นที่รัฐถูกเพ่งเล็งคือขาดทุนทรัพย์ในการศึกษา การไม่มีกฎหมายรองรับในการดำเนินการต่าง ๆ ปัญหาขบวนการก่อความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ (Runda Kumpulan Kecil : RKK) การขาดงบประมาณอุดหนุนค่าอาหารกลางวันศูนย์อบรมศาสนาอิสลามและจริยธรรมประจำมัสยิด ปัญหาค่าตอบแทนอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) และโต๊ะอิหม่าม ปัญหาขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์ ปัญหาเมืองโบราณทรุดโทรม ปัญหาสนามกีฬาไม่ได้มาตรฐาน ปัญหาเขตที่ดินทับซ้อนเขาบูโด-สุโขทัย ปัญหาการไม่เข้าใจวัฒนธรรม เช่น ถูกกีดกันการคลุมผ้าคลุมฮิญาบ ปัญหาราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ปัญหาด้านการทุจริต และปัญหาอันเนื่องมาจากกฎหมายความมั่นคง เป็นต้น นอกจากนี้ รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการจัดสรรงบประมาณในการบ่มเพาะคุณธรรมจริยธรรม โดยการสนับสนุนเงินอุดหนุนโรงเรียนสายสามัญ โรงเรียนเอกชน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา สถาบันปอเนาะ และศูนย์อบรมศาสนาอิสลามและจริยธรรมประจำมัสยิดด้วย

(๑.๓๑) งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำแนกตามยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณและแผนงาน ในยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อสนับสนุนให้เศรษฐกิจมีการขยายตัวอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเขตพื้นที่เศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC) ได้แก่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดฉะเชิงเทรา และพื้นที่เกี่ยวเนื่อง โดยมีแผนในการพัฒนา

ด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ ก่อสร้างรถไฟความเร็วสูง สนามบิน พัฒนาท่าเทียบเรือ และการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย แต่อย่างไรก็ดี รัฐบาลควรเพิ่มแผนการพัฒนาเขตพื้นที่เศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้วย ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยจัดให้มีโครงข่ายเชื่อมโยงทางหลวง ๓๕๑๐ และพัฒนาด้านการค้าชายแดนในพื้นที่ดังกล่าวด้วย

(๑.๓๒) รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับงบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนา โดยจัดสรรงบประมาณในส่วนนี้ให้ได้จำนวนร้อยละ ๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ดังเช่นประเทศที่พัฒนาแล้ว ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เกาหลี และประเทศในแถบสแกนดิเนเวีย เนื่องจากการวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของประเทศ นอกจากนี้ควรเป็นการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อประชาชน และควรมีตัวชี้วัดเพื่อตรวจสอบผลที่ได้รับจากงานวิจัยว่าก่อให้เกิดประโยชน์กับประเทศอย่างไรเป็นรูปธรรมหรือไม่ด้วย

(๑.๓๓) การที่รัฐบาลจัดทำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มขึ้นจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ในขณะที่การจัดเก็บรายได้น้อยกว่าการใช้จ่ายนั้น เป็นการจัดทำงบประมาณรายจ่ายที่ไม่สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลขาดความรอบคอบ ขาดวิสัยทัศน์ ใช้จ่ายงบประมาณไม่คุ้มค่าและไม่ก่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนส่วนรวม

(๑.๓๔) การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตามแผนงานบูรณาการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จำนวนประมาณ ๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นเจ็ดพันล้านบาท) นั้น ประชาชนในพื้นที่ภาคตะวันออกและพื้นที่ใกล้เคียงกังวลว่าจะได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ไม่ปรากฏว่ามีการตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อบริหารจัดการผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ การตั้งงบประมาณรายจ่ายจำนวนประมาณ ๔๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่สิบล้านบาท) เพื่อใช้ในการพัฒนาสำนักงานใหญ่ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ซึ่งตั้งอยู่ที่เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ยังมีลักษณะเป็นการตอบสนองแนวคิดแบบรัฐรวมศูนย์ ซึ่งไม่ตรงกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และทำให้การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นไปอย่างล่าช้าและไม่ทั่วถึง

(๑.๓๕) การบริหารงบประมาณรายจ่ายต้องก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับสถานการณ์ของประเทศ โปร่งใสและตรวจสอบได้ ทั้งนี้ ปัจจุบันประเทศไทยกำลังประสบปัญหาเศรษฐกิจ จึงทำให้รัฐบาลมีรายได้น้อยกว่ารายจ่ายจนกระทั่งต้องกู้ยืมเงินมาชดเชย ดังนั้น รัฐบาลควรลดหรือชะลอการใช้งบประมาณรายจ่ายที่ไม่ก่อให้เกิดการผลิตหรือไม่คุ้มค่ากับการลงทุนและไม่สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจได้ เช่น โครงการชิมช้อปใช้ และควรส่งเสริมการลงทุนเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและเพิ่มการผลิตให้กับภาคเอกชน ตลอดจนจัดสรรงบประมาณหรือกองทุนเพื่อดูแลผู้ประกอบการที่เสียภาษีให้รัฐและประสบปัญหาการขาดทุนและขาดเงินทุนหมุนเวียน

นอกจากนี้ การที่รัฐบาลปรับลดงบประมาณสำหรับการพัฒนาผู้ประกอบการ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมลงจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ อาจทำให้เจ้าของธุรกิจดังกล่าวประสบกับปัญหาและต้องเลิกจ้างพนักงาน รวมทั้งอาจก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมอื่น ๆ อีก เช่น ปัญหาอาชญากรรม และปัญหาการฆ่าตัวตาย เป็นต้น

(๑.๓๖) ตลอดระยะเวลา ๖ เดือนที่ผ่านมา รัฐบาลกู้เงินจำนวนประมาณ ๔๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนห้าหมื่นล้านบาท) ดังนั้น รัฐสภาจะต้องติดตามตรวจสอบการใช้เงินในโครงการต่าง ๆ ของรัฐบาลต่อไป นอกจากนี้ ตามร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ไม่ปรากฏว่ารัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณอุดหนุนราคาสินค้าทางการเกษตรไว้ แต่รัฐบาลประกาศนโยบายประกันรายได้พืชผลทางการเกษตรแล้ว จึงมีข้อสังเกตว่ารัฐบาลจะนำงบประมาณรายจ่ายในส่วนใดไปใช้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าว

(๑.๓๗) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการจัดทำงบประมาณรายจ่ายตามโครงการต่าง ๆ ในรูปแบบเดิม หรือที่เรียกว่าแบบรวมศูนย์ ส่วนงบประมาณอุดหนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปรียบเสมือนเป็นการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นช่วยใช้จ่ายงบประมาณให้ แต่ไม่มีอำนาจตัดสินใจ ส่งผลให้การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่ฐานรากไม่ประสบความสำเร็จ เพราะรัฐบาลไม่มุ่งเน้นให้เกิดการลงทุนที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่นและประชาชนโดยตรง ดังนั้น รัฐบาลจึงควรจัดสรรงบประมาณรายจ่ายแบบให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ตัดสินใจในการดำเนินการตามโครงการหรือแผนงานต่าง ๆ

(๒) ร่างมาตรา ๖ ขกกลาง

หากนำงบประมาณของกระทรวงกลาโหมและงบกลาง ซึ่งได้รับการจัดสรรเป็นจำนวนมากเกินความจำเป็น มาจัดสรรให้กับกระทรวงอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนให้ความช่วยเหลือภาคการเกษตร หรือธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือภาคการลงทุนต่าง ๆ จะเป็นการสร้างธุรกิจให้เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชาชน และเกิดประโยชน์กับประเทศ

(๓) ร่างมาตรา ๘ กระทรวงกลาโหมและหน่วยงานในกำกับ

(๓.๑) เนื่องจากกองทัพมีหน้าที่ปกป้องประเทศให้เกิดความมั่นคง ซึ่งจะส่งผลให้มีการพัฒนาและสร้างรายได้ให้แก่ประเทศ และเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นแล้ว พบว่าประเทศอินโดนีเซียตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้มากกว่าประเทศไทย นอกจากนี้ยังเห็นว่า ควรมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนที่พิกัดภัยให้แก่ข้าราชการชั้นประทวนเพิ่มขึ้น เนื่องจากข้าราชการชั้นประทวนจำนวนร้อยละ ๖๐ ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง

(๓.๒) ควรปรับลดงบประมาณรายจ่ายของกระทรวงกลาโหมในการจัดซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์ ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็น และนำเงินงบประมาณไปจัดสรรให้กับกระทรวงหรือหน่วยรับงบประมาณอื่น ๆ ที่มีความจำเป็นต้องใช้งบประมาณรายจ่ายตามแผนงานต่าง ๆ อย่างเร่งด่วนต่อไป

(๓.๓) งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงกลาโหมไม่มีการแสดงรายละเอียดการเบิกจ่ายไว้ให้ชัดเจน และเป็นการจัดงบประมาณแบบก้อนนี้ผูกพันตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๙ รวมจำนวน ๗ ปี แสดงให้เห็นถึงความไม่โปร่งใสของการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน

นอกจากนี้ การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อใช้ในการดำเนินโครงการปรับถมที่ดินในการสร้างศูนย์ซ่อมบำรุงท่าอากาศยาน MRO (Maintenance Repair and Overhaul) ให้แก่กองทัพเรือจำนวนประมาณ ๖๗๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกร้อยเจ็ดสิบล้านบาท) เพื่อนำไปถมที่ดิน โดยที่ยังไม่ได้มีการลงนามในสัญญาระหว่างบริษัท แอร์บัส จำกัด กับบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) หรือการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในการพัฒนาสนามบินนานาชาติอุตะเภาก็แก่กองทัพเรือเป็นการไม่เหมาะสม ทั้งนี้ หากสามารถนำเงินงบประมาณดังกล่าวไปใช้ในส่วนอื่น หรือจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงานที่มีหน้าที่และมีความรู้ความเชี่ยวชาญโดยตรงไปดำเนินการในเรื่องดังกล่าวจะมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

(๓.๔) ที่ผ่านมา ตลอดระยะเวลา ๕ ปี กระทรวงกลาโหมได้รับการจัดสรรงบประมาณเป็นจำนวนมากและเพิ่มขึ้นทุกปี โดยหน่วยงานที่ได้รับงบประมาณมากที่สุด คือ กองทัพบก อย่างไรก็ตาม ประเด็นเรื่องความมั่นคงของประเทศนั้นไม่ได้มีเฉพาะด้านการทหาร เหตุใดรัฐบาลจึงไม่ส่งเสริมความมั่นคงในด้านอาหาร เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม จึงควรใช้ทรัพยากรที่มีในประเทศเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่าต่อประเทศและประชาชน นอกจากนี้ รัฐบาลยังควรสนับสนุนและส่งเสริมความมั่นคงด้านการส่งออกและการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการสร้างรายได้ให้กับประเทศ

(๔) ร่างมาตรา ๙ กระทรวงการคลังและหน่วยงานในกำกับ

มาตรการชิมช้อปใช้เป็นมาตรการที่ดี สร้างโอกาสและกระจายรายได้ให้ร้านค้า ร้านอาหารและเมืองรอง อีกทั้งยังเป็นการเปิดเทคโนโลยีแก่ประชาชน อย่างไรก็ตาม รัฐบาลต้องยึดหลักธรรมาภิบาลในการจัดการข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับจากประชาชน โดยนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และรัฐควรปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาโครงการดังกล่าวต่อไป

(๕) ร่างมาตรา ๑๑ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและหน่วยงานในกำกับ

(๕.๑) แม้ว่าในปัจจุบันแนวโน้มทางเศรษฐกิจไม่ดีและเศรษฐกิจโลกถดถอย แต่ประเทศไทยยังมีความโดดเด่นในเรื่องการท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างรายได้ให้กับประเทศ แต่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬากลับได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายจำนวนไม่มาก หากนำงบประมาณรายจ่ายที่ใช้ในโครงการชิมช้อปใช้มาจัดสรรให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อใช้พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว จะเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจที่สร้างความยั่งยืนให้กับประเทศ และเป็นการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า

(๕.๒) ปัจจุบัน ประเทศไทยและหลายประเทศในเอเชียหรือในระดับโลก ประสบปัญหาเศรษฐกิจ สำหรับประเทศไทยมีรายได้หลักจำนวนสองทางคือ จากการขายสินค้าทางการเกษตรและการท่องเที่ยว ในขณะที่กำลังดำเนินการก่อสร้างถนนมอเตอร์เวย์

เข้าสู่จังหวัดนครราชสีมาอันจะทำให้เกิดการท่องเที่ยวและสร้างเม็ดเงิน รวมถึงกำลังจะมีแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองจากยูเนสโกให้เป็นแหล่งธรณีวิทยาของประเทศไทย โดยมีจุดแข็งคือเป็นสถาบันวิจัยฟอสซิล ถ้าจังหวัดนครราชสีมาได้รับการรับรองจากยูเนสโกก็จะมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากถึงจำนวนประมาณ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ คนต่อปี แต่ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ กลับไม่มีการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

(๕.๓) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีภารกิจจำนวนมาก แต่กลับได้รับการจัดสรรงบประมาณจำนวนน้อย จึงอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑) ด้านการท่องเที่ยว เช่น การดำเนินงานของส่วนภูมิภาค อาจส่งผลทำให้จังหวัดแต่ละจังหวัดไม่เติบโตและขาดศักยภาพในการดำเนินงาน

๒) ด้านการกีฬา จะทำให้ไม่สามารถพัฒนาศักยภาพด้านการกีฬาอย่างเป็นรูปธรรม และไม่สามารถบำรุงรักษาสนามกีฬาเพื่อให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๕.๔) การที่รัฐบาลจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาน้อยกว่ากระทรวงอื่น ๆ หลายกระทรวง แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลไม่ได้ให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทั้ง ๆ ที่สามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นเงินจำนวนมาก

(๖) ร่างมาตรา ๑๒ กระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์และหน่วยงานในกำกับ

(๖.๑) รัฐบาลตั้งงบประมาณรายจ่ายด้านสวัสดิการสังคมในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณที่ผ่านมา แต่งบประมาณดังกล่าวส่วนใหญ่กลับเป็นงบประมาณในการดำเนินงาน ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ซึ่งไม่ก่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนแต่อย่างใด

นอกจากนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐบาลนำมาใช้ในการจัดสวัสดิการให้กับประชาชนผู้มีรายได้น้อยนั้น ทำให้ต้องใช้เงินงบประมาณในการพิสูจน์และคัดกรองผู้มีรายได้น้อย และไม่สามารถยกระดับชีวิตของประชาชนได้อย่างแท้จริง ดังนั้น รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณให้ประชาชนอย่างทั่วถึงและลดขั้นตอนการพิสูจน์หรือการคัดกรองที่ไม่มีความจำเป็น

(๖.๒) รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนมากที่สุด เช่น การเพิ่มงบประมาณสำหรับหน่วยงานที่ดูแลเด็กกำพร้า ผู้สูงอายุ และคนไร้ที่พึ่ง นอกจากนี้ ยังควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการดูแลกลุ่มบุคคลดังกล่าว เช่น กำหนดอัตราดอกเบี้ยในอัตราต่ำให้กับเอกชนที่กู้ยืมเงินเพื่อสร้างสถานพยาบาล เป็นต้น

(๖.๓) คนคือทรัพยากรสำคัญที่สุดของประเทศ ถ้าคนมีความสุขมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต ปัญหาต่าง ๆ ของประเทศจะลดลง และสามารถสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ให้สังคมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างความเข้มแข็งในระดับครอบครัว รัฐบาลจึงควรจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้เหมาะสมเพียงพอ โดยให้คนเป็นศูนย์กลาง ให้ทุกเพศทุกวัยดำรงชีวิตในสังคม

ได้อย่างมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำ แต่ไม่ทราบว่าเป็นเพราะเหตุใดงบประมาณของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในส่วนของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคทางสังคม แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างพลังทางสังคม และแผนงานยุทธศาสตร์สร้างหลักประกันทางสังคม จึงได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๒

(๖.๔) รัฐบาลควรบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหายาเสพติด ปัญหาการติดเกม และปัญหาการตั้งครรภ์โดยไม่มีความพร้อม เป็นต้น

(๗) ร่างมาตรา ๑๓ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และหน่วยงานในกำกับ

(๗.๑) การจัดการศึกษาในมหาวิทยาลัยควรเป็นรูปแบบที่ดี มีการใช้เทคโนโลยีที่หลากหลายผสมผสานในชีวิตจริง ผู้เรียนสามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา เกิดการพัฒนาศักยภาพและเกิดการผลิตบัณฑิตพันธุ์ใหม่ แต่ในความเป็นจริงกลับปรากฏว่ามีความเหลื่อมล้ำด้านการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเป็นอย่างมาก ไม่สามารถขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ประกอบกับไม่มีการจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อการวิจัย โดยมีมหาวิทยาลัยเพียง ๒ แห่ง ที่ได้รับการจัดสรร จึงขอเสนอให้มีการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อการวิจัยให้กับสถาบันอุดมศึกษาในท้องถิ่นต่าง ๆ เพื่อสร้างงานวิจัยให้เกิดประโยชน์ภายในท้องถิ่นแต่ละแห่ง

(๗.๒) การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายสำหรับการวิจัยและพัฒนาที่เคยจัดสรรให้กับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ไปให้กับหน่วยรับงบประมาณอื่น ในลักษณะของงบประมาณแบบผูกพันจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๕ และไม่มีการแสดงรายละเอียดอย่างชัดเจนว่าจะนำเงินงบประมาณรายจ่ายดังกล่าวไปใช้จ่ายในลักษณะใดนั้น แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลพยายามจะรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ส่วนกลางและเป็นการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายที่ไม่โปร่งใส

(๘) ร่างมาตรา ๑๔ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และหน่วยงานในกำกับ

(๘.๑) ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกข้าวจำนวนประมาณ ๗๐,๐๐๐,๐๐๐ ไร่ โดย ๑ ไร่ ใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวปลูกจำนวนประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ ถึง ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ กิโลกรัม ดังนั้น ใน ๑ ปี จะต้องใช้พันธุ์ข้าวปลูกในพื้นที่ทั้งหมดจำนวนประมาณ ๑,๔๐๐,๐๐๐ ถึง ๒,๑๐๐,๐๐๐ ตัน แต่ปัจจุบันกรมการข้าวผลิตพันธุ์ข้าวปลูกได้เพียงจำนวน ๘๐,๐๐๐ ตันเศษเท่านั้น ดังนั้น รัฐบาลจึงควรจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาพันธุ์ข้าว เพื่อพัฒนาพันธุ์ข้าวให้สามารถต่อสู้กับต่างประเทศได้ต่อไป

(๘.๒) รัฐบาลจัดสรรงบประมาณรายจ่ายโดยไม่มีงบประมาณเพื่อการฟื้นฟูอาชีพให้กับเกษตรกร ในส่วนของนโยบายประกันรายได้ เกษตรกรภาคเหนือและภาคอีสานก็ไม่ได้ประโยชน์เพราะเกษตรกรภาคเหนือและภาคอีสานปลูกแต่ข้าวเหนียวจึงไม่ได้ประโยชน์จากนโยบายนี้

(๘.๓) รัฐบาลจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อจัดซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์ของแต่ละกองทัพเป็นจำนวนมาก แต่กลับจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับกรมปศุสัตว์ กรมวิชาการเกษตร และกรมส่งเสริมการเกษตร ลดลงจากงบประมาณรายจ่ายในปี พ.ศ. ๒๕๖๒

(๘.๔) รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อส่งเสริมนโยบายด้านการเกษตร ได้แก่ การลดหนี้ให้เกษตรกร การลดความเสี่ยงด้านราคาผลผลิตภาคการเกษตร การพัฒนาแหล่งน้ำ และการฟื้นฟูบำรุงดิน เป็นต้น นอกจากนี้รัฐบาลควรเพิ่มงบประมาณรายจ่ายด้านการวิจัย เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาด้านการเกษตร อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการเพิ่มมาตรฐานสินค้าเกษตรและเพิ่มทางเลือกให้กับเกษตรกร

(๘.๕) ปัจจุบัน การตรวจสอบอันตรายตามด่านชายแดน มีด่านตรวจเพียงจำนวน ๔ แห่ง ได้แก่ ศูนย์ความปลอดภัยอาหาร จังหวัดเชียงราย จังหวัดชลบุรี จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดสงขลา ดังนั้น รัฐบาลจึงควรจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อสร้างศูนย์ความปลอดภัยอาหารเพิ่มเป็นจำนวน ๑๒ ศูนย์

(๘.๖) นโยบายประกันราคาข้าวไม่มีสูตรในการคิดคำนวณ จึงอาจทำให้ราคาข้าวไม่ตรงตามความเป็นจริง และต้องมีการทบทวน รวมถึงการทบทวนคุณสมบัติของเกษตรกรที่จะเข้าร่วมโครงการนี้ด้วย เพราะชาวนาส่วนใหญ่เป็นผู้เช่าที่นา ดังนั้น รัฐบาลต้องไม่ให้ความสำคัญกับเอกสารสิทธิมากกว่าผลผลิตของประชาชน นอกจากนี้ รัฐบาลควรมีมาตรการกำหนดราคาส่งออกข้าวขั้นต่ำเพื่อไม่ให้ราคาต่ำเกินไป อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ทำให้ประชาชนที่ไม่สามารถรับเงินส่วนต่างจากโครงการประกันรายได้พืชผลทางการเกษตรสามารถขายข้าวได้ในราคาที่เหมาะสม

(๙) ร่างมาตรา ๑๕ กระทรวงคมนาคม

รัฐบาลควรให้ความสำคัญในการแก้ปัญหาการจราจรในกรุงเทพมหานคร เพราะปัญหาดังกล่าวทำให้ประเทศไทยเสียโอกาสในทางเศรษฐกิจคิดเป็นเงินจำนวนประมาณ ๑๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นหนึ่งพันล้านบาท) ต่อปี และต้องสูญเสียพลังงานเชื้อเพลิงอีกจำนวนประมาณ ๖,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกพันล้านบาท) ต่อปี ทั้งนี้ ปัญหาการจราจรในกรุงเทพมหานครนั้นมีสาเหตุที่สำคัญมาจากปริมาณรถที่มีมากกว่าถนน การมีสิ่งกีดขวางบนพื้นผิวจราจร และการควบคุมสัญญาณไฟจราจรที่ไม่สัมพันธ์กับสภาพการจราจร ตลอดจนการไม่ปฏิบัติตามกฎการใช้รถใช้ถนนอย่างเคร่งครัด ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว รัฐบาลจึงควรจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสมเพื่อสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งสาธารณะ และนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการจราจร ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ และแผนแม่บทการพัฒนาาระบบจราจรอัจฉริยะ (ITS)

ในส่วนของโครงการรถไฟฟ้าความเร็วสูงที่มีการพัฒนาศักยภาพระบบรางของประเทศ โดยรถไฟฟ้าความเร็วสูงจากกรุงเทพมหานครถึงจังหวัดนครราชสีมา นั้น มีการใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ และในปีต่อไปอีกจำนวนมาก แต่รัฐบาลกำลังละเลยบางจังหวัด

เช่น จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดเลย และจังหวัดสกลนคร ดังนั้น ทางกระทรวงคมนาคมจึงควรพิจารณาก่อสร้างทางหลวงที่เชื่อมต่อจังหวัดเหล่านี้ให้สามารถเดินทางไปใช้รถไฟความเร็วสูงได้อย่างสะดวก

(๑๐) ร่างมาตรา ๑๖ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมและหน่วยงานในกำกับ

(๑๐.๑) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมมีภารกิจจำนวนมาก โดยเฉพาะการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลที่จะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) โดยการนำระบบดิจิทัลเข้ามาใช้ดูแลความปลอดภัยและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ดังนั้น จึงควรจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับภารกิจดังกล่าวด้วย

(๑๐.๒) เมื่อศึกษารายละเอียดการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และหน่วยงานในกำกับแล้วพบว่า มีปัญหา ดังนี้

๑) กรณีความซ้ำซ้อนของโครงการ

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้รับงบประมาณรายจ่ายในโครงการ Government Cloud จำนวนประมาณ ๓๙๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามร้อยเก้าสิบล้านบาท) และสำนักนายกรัฐมนตรีได้รับงบประมาณรายจ่ายในโครงการดังกล่าวจำนวนประมาณ ๓๒๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามร้อยยี่สิบล้านบาท)

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้รับงบประมาณรายจ่ายในโครงการข้อมูลสถิติและสารสนเทศภาครัฐ จำนวนประมาณ ๑๑๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งร้อยสิบสามล้านบาท) และสำนักนายกรัฐมนตรีได้รับงบประมาณในโครงการ Open Government Data Analytics Center จำนวนประมาณ ๔๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่สิบล้านบาท)

จากโครงการต่าง ๆ ดังกล่าว จึงมีประเด็นปัญหาต้องพิจารณาว่า รัฐบาลจัดสรรงบประมาณซ้ำซ้อนกันและไม่มีประสิทธิภาพหรือไม่

๒) ปัญหาตัวชี้วัดที่ขาดประสิทธิภาพ

เป้าหมายมูลค่าทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นจากการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการทำธุรกิจ ยกตัวอย่างเช่น ตัวชี้วัดกรณี E-Commerce ขยายตัวร้อยละ ๑๐ ก่อให้เกิดธุรกิจใหม่ (Startup) จำนวน ๓๐๐ ราย และมีเป้าหมายต่อเนื่อง ๔ ปี โดยจะมีธุรกิจใหม่จำนวน ๑,๒๐๐ ราย แต่กลับไม่มีการติดตามประเมินผลว่าธุรกิจใหม่ที่สามารถประกอบธุรกิจได้อย่างต่อเนื่องและไม่ต้องปิดกิจการนั้นมีจำนวนเท่าใด ดังนั้น จึงเป็นตัวชี้วัดในเชิงปริมาณ แต่ไม่มีตัวชี้วัดในเชิงคุณภาพแต่อย่างใด

๓) ปัญหาการใช้งบประมาณที่ไม่ตรงเป้าประสงค์และไม่ตรงประเด็น

สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล เพื่อใช้ในงาน World Expo ๒๐๒๐ คิดเป็นเงินจำนวนประมาณ ๒๘๕,๙๒๐,๐๐๐ บาท (สองร้อยแปดสิบล้านเก้าแสนสองหมื่นบาท) และงาน Thailand Digital

Big Bang คิดเป็นเงินจำนวนประมาณ ๑๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งร้อยยี่สิบห้าล้านบาท) นั้น เป็นเพียงการใช้งบประมาณเพื่อมุ่งหารายได้จากการท่องเที่ยวเท่านั้น กรณีสมควรที่จะต้องมี การสร้างเสริมสังคมดิจิทัลมากขึ้นด้วย

ประเด็นต่อมา คือ เป้าหมาย Digital Park ซึ่งปรากฏว่าผู้ประกอบการ ธุรกิจใหม่ (Startup) จำนวน ๓๐๐ ราย มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาขับเคลื่อนธุรกิจเพียงจำนวน ๒๐ ราย เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมหรือนวัตกรรมดิจิทัล คิดเป็นเงินจำนวนประมาณ ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามร้อยล้านบาท) จึงไม่สามารถเป็น Digital Park ได้แต่อย่างใด

(๑๐.๓) ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม หากรัฐบาลสามารถ นำเทคโนโลยีมาใช้ส่งเสริมการเกษตร เช่น การเพิ่มสถานีตรวจวัดสภาพอากาศที่มีประสิทธิภาพ ในทุกอำเภอ จะทำให้การทำเกษตรได้ผลผลิตที่มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

(๑๑) ร่างมาตรา ๑๘ กระทรวงพลังงาน

(๑๑.๑) ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่าย ให้กับกระทรวงพลังงานลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ทั้งนี้ มีข้อสังเกต ดังนี้

๑) ภารกิจของกระทรวงพลังงานมีวิสัยทัศน์ให้ประเทศไทย มีความมั่นคงด้านพลังงาน เป็นผู้นำเทคโนโลยีพลังงานในภูมิภาคเอเชีย และประชาชนพึ่งพาตนเองได้ พันธกิจ เสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงานเพื่อรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม แต่ยังมีงานด้านพลังงานบางส่วน เช่น การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค อยู่ภายใต้กระทรวงมหาดไทย จึงควรพิจารณาถึงรูปแบบที่เหมาะสมเพื่อให้การจัดการ พลังงานของชาติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๒) งบประมาณรายจ่ายของสำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน ในส่วนของงบดำเนินงาน ค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุ ประกอบด้วย ค่าเช่ารถต่าง ๆ เช่น ค่าเช่ารถ ประจำตำแหน่ง เมื่อพิจารณาค่าเช่ารถยนต์ส่วนบุคคล ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๖ คิดเป็นเงินจำนวนมาก จึงควรมีการพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมในการใช้จ่ายงบประมาณ ดังกล่าว

๓) มีข้อกังวลเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการกำกับ กิจการพลังงาน ตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งได้รับการแต่งตั้ง จากคณะรักษาความสงบแห่งชาตินั้น ตามมาตรา ๑๗ บัญญัติให้กรรมการมีวาระการดำรง ตำแหน่ง ๖ ปี นับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงหนึ่งวาระ โดยในวาระเริ่มแรก เมื่อครบกำหนด ๓ ปี ให้กรรมการออกจากตำแหน่งจำนวน ๓ คน ด้วยวิธี จับสลาก เพื่อให้เกิดความยุติธรรมและความเป็นธรรมในการบริหารกิจการ จึงมีประเด็น ต้องพิจารณาว่าที่ผ่านมา นั้น ได้มีการดำเนินการตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ดังกล่าวหรือไม่ และการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการดังกล่าวในปัจจุบันนี้ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

๔) กระทรวงพลังงานและกระทรวงศึกษาธิการควรทำงานอย่างบูรณาการ โดยนำแผงโซลาร์เซลล์ติดตั้งบนหลังคาโรงเรียน เพื่อให้โรงเรียนมีไฟฟ้าและเด็กนักเรียนสามารถใช้คอมพิวเตอร์ได้

(๑๑.๒) ในขณะที่ประเทศต่าง ๆ สนับสนุนการใช้พลังงานสะอาด แต่รัฐบาลไทยกลับจะยกเลิกการสนับสนุนการใช้น้ำมันแก๊สโซฮอลล์ในอีก ๖ ปีข้างหน้า

(๑๒) ร่างมาตรา ๑๙ กระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานในกำกับ

ปัจจุบัน รัฐบาลต้องเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อให้สินค้าไทยแข่งขันในตลาดโลกได้ และต้องส่งเสริมการเจรจาเพื่อหาตลาดส่งออกเพิ่มเติม ซึ่งในการแถลงนโยบายของรัฐบาลในนโยบายเร่งด่วน มาตราการที่ ๓ มาตราการเศรษฐกิจเพื่อรองรับความผันผวนของเศรษฐกิจโลกนั้น เมื่อพิจารณาการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบภารกิจดังกล่าว คือ กระทรวงพาณิชย์ ได้รับการจัดสรรงบประมาณลดลงเมื่อเทียบกับปีที่แล้ว ทั้ง ๆ ที่ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า การส่งออกลดลงและมีแนวโน้มว่าจะลดลงอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลไม่ได้ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาการส่งออก ซึ่งเป็นช่องทางหารายได้เข้าประเทศ ประกอบกับการส่งออกของไทยที่เกิดภาวะวิกฤติในปัจจุบันนี้ไม่ได้เกิดจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำเท่านั้น แต่เกิดจากการที่รัฐบาลไม่สามารถสร้างความเชื่อมั่นจากต่างประเทศได้ ดังนั้น รัฐบาลจึงต้องเร่งสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนและต่างประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยมีความพร้อมเรื่องการค้า แต่กลับปรากฏว่าในการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลให้ช่วงเวลาที่ผ่านมาสะท้อนให้เห็นถึงนโยบายทางเศรษฐกิจที่ล้มเหลว เพราะไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของประเทศ

(๑๓) ร่างมาตรา ๒๐ กระทรวงมหาดไทย

(๑๓.๑) การก่อสร้างอาคารที่ทำการกระทรวงมหาดไทยแห่งใหม่นั้น จะสร้างปัญหาด้านการจราจรให้กับประชาชนในพื้นที่ นอกจากนี้รัฐบาลควรนำเครื่องบินของกองทัพมาใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแทนที่จะตั้งงบประมาณรายจ่ายให้กับกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจำนวนประมาณ ๓,๒๙๔,๐๐๐,๐๐๐บาท (สามพันสองร้อยเก้าสิบล้านบาท) เพื่อจัดซื้อเครื่องบินจำนวน ๒ ลำ ในการดำเนินการดังกล่าว

(๑๓.๒) การจัดสรรงบประมาณแบบผูกพันให้กับกรมเจ้าท่าและกรมโยธาธิการและผังเมือง ในการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมโดยการก่อสร้างเขื่อนซึ่งมีลักษณะเป็นการก่อสร้างแบบโครงสร้างแข็งเพื่อป้องกันการกัดเซาะบริเวณชายฝั่งทะเลทั่วประเทศ ทั้ง ๆ ที่ หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวโดยตรงคือกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งกลับไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการก่อสร้างเขื่อน นอกจากนี้ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยังเคยทักท้วงมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ว่า การก่อสร้างเขื่อนไม่สามารถแก้ไขปัญหาการกัดเซาะบริเวณชายฝั่งได้ทั้งหมดและยังจะก่อให้เกิดปัญหากับประชาชนในพื้นที่อีกด้วย

(๑๓.๓) ในช่วงระยะเวลา ๕ ปีที่ผ่านมา พบว่าการใช้จ่ายงบประมาณในแต่ละจังหวัดมีปัญหาเป็นอย่างมาก ยกตัวอย่าง ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยเฉพาะภาคตะวันออก เชียงเหนือประสบภัยจากพายุโซนร้อน “โพดุล” ที่ส่งผลกระทบเป็นอย่างมาก ได้แก่ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอำนาจเจริญ และจังหวัดยโสธร ทำให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อนจากอุทกภัย แต่เมื่อพิจารณาจากงบประมาณรายจ่ายที่รัฐบาลจัดสรรให้กับกระทรวงมหาดไทย ปรากฏว่ากรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้รับงบประมาณมากกว่าปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เพียงจำนวนประมาณ ๗๕๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดร้อยห้าสิบล้านบาท) จึงเกรงว่าจะไม่เพียงพอต่อการแก้ไขความเดือดร้อนของประชาชน

แม้ว่าที่ผ่านมา จะมีการนำงบประมาณรายจ่ายงบกลางไปใช้แก้ไขปัญหาภัยแล้งและอุทกภัย จังหวัดละ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองร้อยล้านบาท) แต่ก็พบว่ามีการฉ้อฉลทุจริต ดังนั้น จึงควรจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวตามแผนงานต่าง ๆ ของแต่ละกระทรวงให้ถูกต้องและชัดเจน

(๑๓.๔) ประเด็นเรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดินถือเป็นปัจจัยสำคัญของทุกอาชีพ รัฐบาลจึงควรเร่งรัดดำเนินการออกเอกสารกรรมสิทธิ์ที่ดินให้กับประชาชนอย่างทั่วถึงและเร่งด่วน ซึ่งปีรัฐบาลมีนโยบายออกโฉนดจำนวนเพียง ๒๘ จังหวัด ดังนั้น จึงควรปรับลดงบกลางและนำมาจัดสรรเพื่อใช้ในการดำเนินการออกโฉนดที่ดินให้กับประชาชน นอกจากนี้ รัฐบาลควรมีการประกาศเขตที่สาธารณประโยชน์ให้ชัดเจน เพื่อไม่ให้เกิดข้อโต้แย้งกับประชาชน

(๑๔) ร่างมาตรา ๒๔ กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ

(๑๔.๑) กระทรวงศึกษาธิการได้รับการจัดสรรงบประมาณเป็นจำนวนมาก แต่ที่ผ่านมายังไม่สามารถปฏิรูปการศึกษาได้อย่างแท้จริง ดังจะเห็นได้จากคุณภาพชีวิตครู นักเรียน และคุณภาพการศึกษา ดังนั้น หากรัฐบาลนำแนวคิดและวิธีการบริหารจัดการของโรงเรียนเอกชน มาประยุกต์ใช้อาจก่อให้เกิดประโยชน์ เช่น การแยกการบริหารโรงเรียนออกจากการจัดการศึกษา เป็นต้น

ประเด็นต่อมาคือ ประเด็นเรื่องค่าอาหารกลางวันของเด็กนักเรียน ซึ่งปัจจุบันมีงบประมาณรายจ่ายค่าอาหารกลางวันจำกัดเฉพาะเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลถึงนักเรียนชั้นประถมศึกษาเท่านั้น ยังไม่มีงบประมาณรายจ่ายค่าอาหารกลางวันสำหรับเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งสมควรที่จะต้องได้รับการจัดสรรงบประมาณให้ทั่วถึงในทุกระดับและทุกโรงเรียนต่อไป

(๑๔.๒) แม้รัฐบาลจะจัดสรรงบประมาณสนับสนุนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนจำนวน ๒๑๕ แห่ง ให้กับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แต่ก็ควรให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการส่งเสริมและอุดหนุนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนให้เท่าเทียมกับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เพื่อเป็นการสร้างอนาคตเด็กไทยอย่างเท่าเทียมกัน

(๑๔.๓) นายกรัฐมนตรีเคยกล่าวไว้ว่าอาชีพจะสร้างชาติและที่ผ่านมามีปรากฏข้อเท็จจริงว่าวิทยาลัยอาชีวศึกษาหลายแห่ง เช่น วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น และวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี ได้รับการประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษาจากประเทศสมาชิก ๑๗ ประเทศ ให้ได้รับรางวัลระดับเหรียญทอง แต่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากลับได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อยมาก

นอกจากนี้ ยังปรากฏข้อเท็จจริงว่ากระทรวงศึกษาธิการมีการใช้จ่ายงบประมาณอย่างไม่มีประสิทธิภาพในหลายโครงการ อย่างไรก็ดี มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่างบประมาณของเด็กไทยมีจำนวนเงินคงที่มาเป็นระยะเวลาประมาณ ๑๐ ปี นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ทั้ง ๆ ที่ราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ ๑๒ ดังนั้น รัฐบาลจึงควรปรับเพิ่มงบประมาณรายจ่ายค่าอาหารกลางวันให้กับเด็กนักเรียนเป็นคนละ ๓๐ บาท

(๑๔.๔) ที่ผ่านมา การบริหารงานของรัฐบาลก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับครูและบุคลากรของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กล่าวคือ ๑. ขาดมาตรฐานทางการศึกษา เช่น ขาดบุคลากร การจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอต่อความต้องการ และการขาดอุปกรณ์การศึกษา ๒. การบริหารงานบนความขาดแคลน ๓. ผู้มีส่วนได้เสีย เช่น ผู้ปกครองนักเรียนให้นักเรียนโดยสารถูกผู้มาเรียนในโรงเรียนมีชื่อเสียงในเขตเมือง สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาเรื่องมาตรฐานของสถานศึกษาในเขตเมืองกับเขตชนบท ๔. ปัญหาที่กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายในการยกระดับคุณภาพโรงเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือและพัฒนาเป็นพิเศษอย่างเร่งด่วนหรือ ICU ดังนั้น รัฐบาลจึงควรเร่งดำเนินการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าว

(๑๔.๕) การที่รัฐบาลปรับลดงบประมาณรายจ่ายของกระทรวงศึกษาธิการลงนั้น แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลไม่สนับสนุนคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ แต่กลับสนับสนุนการดำเนินการด้านความมั่นคงโดยการเพิ่มงบประมาณรายจ่ายให้กับกระทรวงกลาโหม

(๑๔.๖) รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณให้กระทรวงศึกษาธิการเพื่อใช้ในการปฏิรูปการศึกษา โดยการปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ยกเลิกโครงการและกิจกรรมที่เกินความจำเป็น ปรับปรุงกระบวนการในการผลิตบุคลากรทางการศึกษา ปรับปรุงระบบโครงสร้างทางการศึกษาโดยการกระจายอำนาจไปยังสถานศึกษาอย่างเต็มรูปแบบ และแก้ไขปัญหาหนี้สินของครูและบุคลากรทางการศึกษา

นอกจากนี้ รัฐบาลควรเพิ่มงบประมาณรายจ่ายในส่วนของเงินประกันสังคมให้แก่เจ้าหน้าที่ธุรการ นักการภารโรง ลูกจ้างชั่วคราว เงินสำหรับจัดโครงการส่งเสริมให้เยาวชนทำความดีโดยมีการประเมินความดีที่ทำออกมาเป็นจำนวนเงินและให้นำเงินดังกล่าวมาใช้หนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และเงินค่าอาหารของนักเรียน

สำหรับนโยบายพักหนี้ กยศ. หรือการยกเลิกดอกเบี้ย หรือยกเลิกค่าปรับนั้น มีข้อสังเกตว่ารัฐบาลได้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าวนี้แล้วหรือไม่

ประเด็นต่อมาคือ เคยมีพรรคการเมืองบางพรรคประกาศว่าจะยกระดับโรงเรียนขนาดเล็กที่อยู่ห่างไกลจำนวนประมาณ ๓,๐๐๐ แห่ง แต่ปัจจุบันกลับมีการยุบโรงเรียนขนาดเล็ก อีกทั้งรัฐบาลกำลังจะเปลี่ยนใบประกอบวิชาชีพครูเป็นใบอนุญาตโดยไม่ต้องมีจิตวิญญาณความเป็นครู จึงต้องการให้รัฐบาลทบทวนในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวเหล่านี้ และไม่ต้องการให้กระทรวงศึกษาธิการมีการใช้จ่ายงบประมาณในเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าว

(๑๔.๗) แม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการจะได้รับงบประมาณรายจ่ายเป็นจำนวนมาก แต่ก็มีคุณค่า เพราะเป็นงบประมาณที่จะนำไปใช้พัฒนาประชาชนให้มีความรู้เพื่อพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

(๑๔.๘) ปัญหาที่แท้จริงของระบบการศึกษา คือการใช้มาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ยกเลิกผู้แทนครู โดยอ้างว่ามีการโยกย้ายไม่เป็นธรรม และให้มีผู้แทนระดับจังหวัด ซึ่งการมีผู้แทนดังกล่าวทำให้เกิดความขัดแย้งกันระหว่างศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการภาค และผู้อำนวยการสถานศึกษา ก่อให้เกิดปัญหามากขึ้นกว่าเดิม

(๑๔.๙) ปัจจุบัน มีปัญหาความขัดแย้งกันระหว่างสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกับสำนักงานศึกษาธิการภาค จึงควรยกเลิกสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด นอกจากนี้ รัฐบาลไม่ควรดำเนินการยุบโรงเรียนที่มีนักเรียนจำนวนไม่ถึง ๑๒๐ คน เพราะจะทำให้เด็กไม่มีที่เรียน

(๑๔.๑๐) การสร้างความมั่นคงให้เกิดขึ้นกับประชาชน ต้องสร้างความมั่นคงด้านความรู้ สร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน ซึ่งอาวุธที่ดีที่สุดคือการติดอาวุธทางปัญญาให้แก่ประชาชนภายในประเทศโดยระบบการเรียนออนไลน์ ซึ่งได้รับการบรรจุให้เป็นนโยบายของรัฐบาล เนื่องจากการสร้างโอกาสให้กับประชาชนและเป็นการศึกษารูปแบบใหม่ช่วยลดช่องว่าง ลดความเหลื่อมล้ำ เพิ่มทางเลือกให้แก่ประชาชนให้ได้เรียนตามความถนัด และให้ประชาชนที่อยู่ห่างไกล คนพิการ หรือไม่มีทุนทรัพย์ สามารถเข้าถึงการศึกษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงศึกษาธิการจำนวนร้อยละ ๖๕ กลับเป็นงบบุคลากร จึงเหลือใช้สำหรับด้านพัฒนาการศึกษาเพียงจำนวนประมาณร้อยละ ๒๐ ถึงร้อยละ ๓๐ เท่านั้น ดังนั้น รัฐบาลจึงควรเพิ่มความสำคัญแก่การศึกษานอกระบบ โดยเฉพาะในภารกิจด้านการศึกษาออนไลน์รูปแบบใหม่ดังกล่าว

(๑๕) ร่างมาตรา ๒๕ กระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานในกำกับ

(๑๕.๑) เรื่องการประกันสุขภาพนั้น มีข้อสังเกต ดังนี้

๑) รัฐบาลจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในเรื่องนี้น้อยเกินไป เพราะเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ แล้ว ปรากฏว่ามีการจัดสรรงบประมาณด้านสาธารณสุขเป็นสัดส่วนกับอัตราผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) กล่าวคือ ประเทศญี่ปุ่นคิดเป็นจำนวนร้อยละ ๑๐.๓ ประเทศที่มีรายได้ปานกลางระดับบนคิดเป็นจำนวนประมาณร้อยละ ๖.๓ ประเทศที่มีรายได้สูงคิดเป็นจำนวนร้อยละ ๑๑.๙ แต่ประเทศไทยจัดสรรงบประมาณไว้เพียงจำนวนประมาณร้อยละ ๔ และในจำนวนนี้เป็นงบประมาณของรัฐบาลจำนวนประมาณร้อยละ ๒ เท่านั้น

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

แต่ส่วนใหญ่เป็นเงินของเอกชนเพิ่มเติมด้วย และหากจะพิจารณาในด้านอัตราส่วนระหว่างงบประมาณรายจ่ายด้านสุขภาพต่องบประมาณรายจ่ายของประเทศแล้ว ประเทศไทยก็มีการจัดสรรไว้จำนวนเพียงประมาณร้อยละ ๑๖ ทั้ง ๆ ที่ ควรจะจัดสรรให้มีจำนวนประมาณร้อยละ ๒๐ ดังนั้นรัฐบาลจึงควรเพิ่มงบประมาณรายจ่ายด้านการสาธารณสุข

๒) รัฐบาลจัดสรรงบประมาณรายจ่ายไม่เหมาะสมและไม่มีประสิทธิภาพ ดังนี้

๒.๑) งบประมาณรายจ่ายด้านส่งเสริมสุขภาพและการประกันโรคมีจำนวนน้อยมาก

๒.๒) งบลงทุนมีน้อยมาก ทั้ง ๆ ที่ ปัจจุบันโรงพยาบาลต่าง ๆ มีปัญหาความแออัด ให้บริการล่าช้า และมีเตียงผู้ป่วยไม่เพียงพอ นอกจากนี้ รัฐบาลยังควรจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมให้กับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) เพราะปัจจุบันอาคารบ้านพักเสื่อมสภาพ เนื่องจากการใช้งานมาเป็นระยะเวลาเกิน ๒๐ ปี ประกอบกับในปัจจุบันมี รพ.สต. จำนวนทั้งหมด ๙,๘๖๓ แห่ง แต่กลับได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายค่าไฟ ค่าน้ำ และค่าลูกจ้าง เพียงจำนวนประมาณแห่งละ ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาท) ถึง ๔๐,๐๐๐ บาท (สี่หมื่นบาท) ต่อเดือน ทั้ง ๆ ที่ ควรมีงบประมาณจำนวนประมาณแห่งละ ๘๐,๐๐๐ บาท (แปดหมื่นบาท) ต่อเดือน

(๑๕.๒) รัฐบาลควรปฏิรูปร่างงานด้านสาธารณสุขโดยการเพิ่มศักยภาพให้กับอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ให้ทำหน้าที่ควบคู่กับแพทย์ผู้เชี่ยวชาญและนาระบบเทคโนโลยีมาใช้ ซึ่งจะช่วยให้แพทย์และเจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุขสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(๑๕.๓) กระทรวงสาธารณสุขควรดำเนินการให้กองทุนด้านสุขภาพของประชาชน ได้แก่ กองทุนหลักประกันสุขภาพ กองทุนประกันสังคม และกองทุนสวัสดิการของข้าราชการให้มีสิทธิใกล้เคียงกัน ทั้งการรักษาและค่าบริการ เพื่อไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำโดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑) งบประมาณด้านสุขภาพ ควรเน้นที่การเสริมสร้างป้องกันมากกว่าการรักษา

๒) การรักษาเกี่ยวกับการฟอกไต ปัจจุบันผู้ป่วยต้องรับการรักษาฟอกไตทางหน้าท้อง หากมีการติดเชื้อต้องเริ่มกระบวนการรักษาใหม่ ทำให้ประชาชนเดือดร้อนควรเพิ่มการบริการให้ผู้ป่วยสามารถรับการรักษาผ่านทางหลอดเลือดและเครื่องฟอกไต

๓) รัฐบาลควรจัดอายุแพทย์ให้เพียงพอต่อการให้บริการประชาชน

๔) รัฐบาลควรเพิ่มสิทธิการรับบริการทางทันตกรรมผ่านกองทุนหลักประกันสุขภาพ ให้ครอบคลุมการทำฟันแบบติดแน่น

๕) รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอและตอบสนองการทำงานของบุคลากรเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ รวมทั้งการบรรจุแต่งตั้งบุคลากรด้วย

(๑๕.๔) ปัจจุบัน ประเทศไทยมีคนฆ่าตัวตายเป็นจำนวนมาก แต่รัฐบาลกลับปรับลดงบประมาณรายจ่ายของกรมสุขภาพจิต

(๑๕.๕) การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของกระทรวงสาธารณสุขไม่ตอบสนองต่อโรคที่มีความสำคัญ กล่าวคือ จากข้อมูลขององค์การอนามัยโลก (WHO) ปรากฏว่า ประเทศไทย มีอัตราการเสียชีวิตบนท้องถนนจำนวน ๓๒ คน ต่อประชากรจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ คน ต่อปี ส่วนในประเทศอาเซียน เช่น ประเทศเวียดนาม มีอัตราการเสียชีวิตบนท้องถนนจำนวน ๒๖ คน ต่อประชากรจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ คนต่อปี ประเทศมาเลเซีย มีอัตราการเสียชีวิตบนท้องถนนจำนวน ๒๓ คน ต่อประชากรจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ คนต่อปี และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ ประเทศสิงคโปร์ มีอัตราการเสียชีวิตบนท้องถนนจำนวน ๒.๘ คน ต่อประชากรจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ คนต่อปี แต่รัฐบาลไทยกลับจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยมีการปรับลดงบประมาณกองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน จากปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่ได้จัดสรรไว้จำนวนประมาณ ๘๙๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดร้อยเก้าสิบล้านบาท) เหลือเพียงจำนวนประมาณ ๘๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดร้อยสิบล้านบาท) ซึ่งนอกจากจะส่งผลทำให้มีผู้เสียชีวิตจำนวนมากขึ้นแล้ว ยังจะทำให้ต้องมีการชันสูตรพลิกศพโดยแพทย์นิติเวชเพิ่มขึ้น แต่กลับปรากฏว่าไม่มีการจัดสรรงบประมาณให้กับโรงเรียนแพทย์ทั่วประเทศเพื่อใช้ในการชันสูตรพลิกศพแต่อย่างใด

(๑๕.๖) กระทรวงสาธารณสุขมีปัญหาเรื่องการผลิตบุคลากรด้านสาธารณสุขไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน กล่าวคือ ประเทศไทยมีแพทย์จำนวน ๐.๕ คน ต่อประชากรจำนวน ๑,๐๐๐ คน ทันตแพทย์จำนวน ๐.๑ คน ต่อประชากรจำนวน ๑,๐๐๐ คน เภสัชกรจำนวน ๐.๒ คน ต่อประชากรจำนวน ๑,๐๐๐ คน พยาบาลจำนวน ๒.๔ คน ต่อประชากรจำนวน ๑,๐๐๐ คน เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนแล้ว ปรากฏว่า ประเทศไทยมีแพทย์น้อยกว่าทุกประเทศ เช่น ประเทศบรูไนมีแพทย์จำนวน ๑.๕ คน ต่อประชากรจำนวน ๑,๐๐๐ คน ประเทศสิงคโปร์มีแพทย์จำนวน ๑.๙ คน ต่อประชากรจำนวน ๑,๐๐๐ คน และประเทศมาเลเซียมีแพทย์จำนวน ๑.๒ คน ต่อประชากรจำนวน ๑,๐๐๐ คน

นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมีการกระจายบุคลากรด้านสาธารณสุขไม่ทั่วถึง เช่น การกระจายของบุคลากรด้านสาธารณสุข จำแนกตามรายภาคในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ พบว่า กรุงเทพมหานครมีบุคลากรมากกว่าภูมิภาคอื่น ๆ จำนวน ๓ ถึง ๕ เท่า กล่าวคือ กรุงเทพมหานครมีแพทย์จำนวน ๑ คน ต่อประชากรจำนวน ๗๑๐ คน ภาคเหนือ มีแพทย์จำนวน ๑ คน ต่อประชากรจำนวน ๒,๒๒๕ คน ภาคกลาง มีแพทย์จำนวน ๑ คน ต่อประชากรจำนวน ๑,๓๙๘ คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีแพทย์จำนวน ๑ คน ต่อประชากรจำนวน ๓,๓๓๘ คน และภาคใต้มีแพทย์จำนวน ๑ คน ต่อประชากรจำนวน ๒,๔๒๘ คน

ด้านเครื่องมือทางการแพทย์ที่สำคัญก็มีการกระจุกตัวอยู่ที่กรุงเทพมหานครเช่นกัน เช่น การตรวจวินิจฉัยโรคด้วยเครื่องเอกซเรย์คอมพิวเตอร์แบบซีทีสแกน (CT Scan หรือ Computerized Tomography Scan) กล่าวคือ กรุงเทพมหานคร มีเครื่องซีทีสแกนจำนวน ๒๖ เครื่อง ต่อประชากรจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ คน จังหวัดเชียงราย มีเครื่องซีทีสแกน

จำนวน ๖ เครื่อง ต่อประชากรจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ คน จังหวัดทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีเครื่องซีทีสแกน จำนวน ๓ เครื่อง ต่อประชากรจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ คน จังหวัดทางภาคใต้ มีเครื่องซีทีสแกน จำนวน ๖ เครื่อง ต่อประชากรจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ คน และจังหวัดทางภาคกลาง มีเครื่องซีทีสแกน จำนวน ๑๒ เครื่อง ต่อประชากรจำนวน ๑,๐๐๐,๐๐๐ คน จากข้อมูลดังกล่าว จะเห็นว่ามีคามเหลื่อมล้ำเรื่องอุปกรณ์และเครื่องมือทางการแพทย์เป็นอย่างมาก

สำหรับสาเหตุของปัญหาการกระจุกตัวด้านบุคลากรทางการแพทย์ และเครื่องมือทางการแพทย์ดังกล่าว เกิดจากระบบราชการแบบรวมศูนย์ โดยกระบวนการตัดสินใจ ในการลงทุน เริ่มจากกระทรวงสาธารณสุข จากนั้นจะแบ่งเป็นเขตสุขภาพ แล้วจึงขยายไปยัง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ก่อนที่จะถึงโรงพยาบาล ดังนั้น หากโรงพยาบาลแห่งหนึ่งต้องการ เครื่องมือทางการแพทย์ก็จะเรียงลำดับความต้องการจำนวน ๑๐ ถึง ๒๐ ลำดับ จากนั้น ในจังหวัดหนึ่งอาจมีโรงพยาบาลจำนวนทั้งหมด ๑๐ โรงพยาบาล จึงต้องนำไปเรียงลำดับ ความสำคัญที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และถูกปรับลดงบประมาณ โดยไม่ทราบถึงหลักเกณฑ์ การพิจารณาแต่อย่างใด และเมื่อมีการเสนอของงบประมาณมาถึงสำนักงานปลัดกระทรวง สาธารณสุขก็จะมีการปรับลดงบประมาณ ทั้ง ๆ ที่ ปลัดกระทรวงสาธารณสุขอาจจะไม่เคยเดินทางไปยังโรงพยาบาลอำเภอแต่อย่างใด

(๑๕.๗) ปัจจุบัน รัฐบาลกำลังประสบกับปัญหาการรักษาพยาบาลขาดทุน สะสมจากโครงการ ๓๐ บาท รักษาทุกโรค คิดเป็นเงินจำนวนประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นล้านบาท) ประชาชนต้องรอลำดับคิวในการรักษาเป็นเวลานาน ขาดแคลนแพทย์ และพยาบาล ขาดแคลนอุปกรณ์ทางการแพทย์ และมีการใช้ยาราคาถูกในการรักษา รัฐบาลจึงควร เพิ่มงบประมาณสำหรับใช้ในการสร้างโรงพยาบาลตำบล เพื่อเพิ่มเครื่องมือทางการแพทย์ และสร้างแรงจูงใจให้กับแพทย์ รวมถึงการสร้างแรงจูงใจให้กับประชาชนในการออกกำลังกาย และการเพิ่มเงินเดือนให้กับอาสาสมัครสาธารณสุขทั่วประเทศ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ในการรักษาพยาบาล

(๑๖) ร่างมาตรา ๒๗ ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และหน่วยงานภายใต้การควบคุมดูแลของนายกรัฐมนตรี

ปัจจุบัน สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีข้าราชการตำรวจทั่วประเทศ จำนวน ๒๒๐,๖๕๕ นาย ในจำนวนนี้เป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร จำนวน ๕๖,๗๑๙ นาย และตำรวจชั้นประทวน จำนวน ๑๖๓,๙๓๖ นาย และในจำนวนดังกล่าวเป็นพนักงานสอบสวน จำนวน ๑๒,๑๓๙ นาย ในขณะที่สำนักงานการสอบสวน ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีจำนวน ๗๘๘,๙๓๐ คดี เฉลี่ยแล้ว พนักงานสอบสวนต้องรับผิดชอบสำนักงานการสอบสวนคนละ ๖๕ คดีต่อปี ทั้ง ๆ ที่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีอัตราพนักงานสอบสวนทั้งหมดจำนวน ๑๗,๕๐๐ นาย แต่มีอัตราว่างจำนวน ๕,๓๖๑ นาย จากข้อมูลสถิติดังกล่าวจึงแสดงให้เห็นว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีพนักงานสอบสวนไม่เพียงพอ

ส่วนบ้านพักตำรวจก็มีจำนวนไม่เพียงพอ กล่าวคือ ปัจจุบันมีที่พักจำนวน ๑๑๓,๘๘๒ ยูนิต ยังขาดอยู่จำนวน ๙๓,๓๔๖ ยูนิต ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้ของบประมาณรายจ่ายเพื่อดำเนินการเพิ่มเติม จำนวน ๑๗๒ ยูนิต

สถานีตำรวจ จำนวน ๑,๔๘๓ สถานี มีอายุการใช้งาน ๓๐ ปี จำนวน ๑,๒๓๙ สถานี และอายุการใช้งาน ๓๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๔๑ สถานี ดังนั้น ในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายในปีต่อไป จึงขอให้คำนึงถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติด้วย ทั้งนี้ โดยมีประเด็นที่ขอรับการสนับสนุน ดังนี้

๑) เบี้ยเลี้ยง ปัจจุบันได้รับคนละจำนวน ๖๐๐ บาท (หกร้อยบาท) ต่อเดือน ขอรับการสนับสนุนเป็นคนละจำนวน ๓,๐๐๐ บาท (สามพันบาท) ต่อเดือน

๒) น้ำมันเชื้อเพลิงออกตรวจได้รับจำนวน ๗,๐๐๐ บาท (เจ็ดพันบาท) ต่อเดือน ขอรับการสนับสนุนเป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันบาท) ต่อเดือน

๓) ค่าน้ำและค่าไฟฟ้าของสถานีตำรวจจำนวน ๑,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันสามร้อยล้านบาท) ปัจจุบัน ได้รับงบประมาณรายจ่ายจำนวนประมาณ ๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดร้อยล้านบาท) ยังขาดอยู่จำนวนประมาณ ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าร้อยล้านบาท)

๔) ค่าตอบแทนการสอบสวนคดีอาญา ปัจจุบันได้รับจำนวนประมาณ ๒๘๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองร้อยแปดสิบล้านบาท) ขอรับการสนับสนุนเป็นจำนวน ๔๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่ร้อยห้าสิบล้านบาท)

๕) ค่าใช้จ่ายในการผลิตและฝึกอบรมตำรวจบรรจุใหม่ จำนวน ๑,๗๐๐ อัตรา ต้องใช้งบประมาณรายจ่าย จำนวนประมาณ ๙๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าสิบล้านบาท) แต่ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

(๑๗) ร่างมาตรา ๒๘ จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

รัฐบาลปรับลดงบประมาณที่จะจัดสรรให้กับกลุ่มภาคใต้ ๖ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล ทั้ง ๆ ที่ กลุ่มจังหวัดทั้ง ๖ จังหวัดดังกล่าวเป็นแหล่งท่องเที่ยวซึ่งสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศไทยได้

(๑๘) ร่างมาตรา ๓๐ หน่วยงานของรัฐสภา

งบประมาณรายจ่ายหน่วยงานของรัฐสภาในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งไม่มีสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตลอดปีงบประมาณ ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายจำนวนประมาณ ๖,๙๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกพันเก้าร้อยสามสิบล้านบาท) แต่ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งมีครบทั้งสองสภา กลับได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายจำนวนประมาณ ๔,๔๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่พันสี่ร้อยเจ็ดสิบล้านบาท) ลดลงเป็นจำนวนมาก

(๑๙) ร่างมาตรา ๓๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑๙.๑) ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้มีการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนประมาณ ๕๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นห้าพันล้านบาท) เพิ่มจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งจัดสรรไว้จำนวนประมาณ ๔๔,๐๕๙,๐๖๑,๐๐๐ บาท

(สี่หมื่นสี่พันห้าสิบบล้านบาทหนึ่งพันบาท) แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้วจะเห็นว่า มีการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น จึงแสดงให้เห็นว่า อาจไม่เป็นการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง

แม้ว่าพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จะบัญญัติให้มีการจัดสรรงบประมาณให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นให้เพียงพอต่อการบริการสาธารณะก็จริง แต่ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่าองค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นยังขาดแคลนงบประมาณในการสร้างความเจริญให้ท้องถิ่น นอกจากนี้ รัฐบาลยังมีนโยบาย ต่าง ๆ อยู่ในแผนการใช้จ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอีกด้วย เช่น เงินโครงการอาหารกลางวัน นมโรงเรียน และโครงการค่าตอบแทนอาสาสมัครสาธารณสุข ประจำหมู่บ้าน (อสม.) ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บรายได้ได้น้อยลง ประกอบกับรัฐบาล ก็จัดสรรงบประมาณไม่เหมาะสม กล่าวคือ มีการถ่ายโอนภารกิจ แต่ไม่มีการโอนงบประมาณ เช่น การถ่ายโอนภารกิจในการดูแลรักษาถนน แต่ไม่มีการถ่ายโอนงบประมาณรายจ่ายให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น จึงถือได้ว่ารัฐบาลยังไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑๙.๒) ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๐ (๔) ก่อนแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้กำหนดว่า ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นต้นไป ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้คิดเป็นสัดส่วน ต่อรายได้สุทธิของรัฐบาลไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๕ แต่มีอาจทำได้ ดังนั้น ในการแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัตินี้ (ฉบับที่ ๒) จึงได้กำหนดให้ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้คิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้สุทธิของรัฐบาลไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๕ และโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นสัดส่วน ต่อรายได้สุทธิของรัฐบาลในอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๕ แต่ปัจจุบันระยะเวลาผ่านมาจำนวน ๒๒ ปี (นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๒) รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังคง อยู่ที่ร้อยละ ๒๙.๕ ของรายได้สุทธิของรัฐบาล

เงินอุดหนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่เป็นงบประมาณ ที่เรียกทั่วไปว่า “งบผ่าน” เช่น งบประมาณของขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านให้กับโรงเรียน ต่าง ๆ เพื่อการจัดซื้ออาหารกลางวันโรงเรียนและนมโรงเรียน งบประมาณอาสาสมัครสาธารณสุข ประจำหมู่บ้าน (อสม.) เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และเบี้ยยังชีพผู้พิการ เหตุใดจึงไม่กำหนดงบประมาณ เหล่านี้ไว้ในงบประมาณรายจ่ายของกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

กล่าวเฉพาะในส่วนของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และเบี้ยยังชีพผู้พิการ ที่ผ่านมา มีปัญหาอย่างยิ่ง กล่าวคือ ในอดีตมีการจ่ายผ่านให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่เมื่อผู้สูงอายุ เสียชีวิตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงได้นำเงินไปใช้จ่ายและถูกสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

สอบสวน แต่ต่อมาได้มีการชี้แจงว่าสามารถนำไปใช้จ่ายได้ และล่าสุดในเดือนมกราคม ๒๕๖๒ ทางกรมบัญชีกลางได้เปลี่ยนระบบ โดยใช้ระบบ E-Payment จ่ายตรงไปยังผู้มีสิทธิ แต่ยอดเงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังปรากฏอยู่ โดยไม่มีการจ่ายเงินชดเชยให้แต่อย่างใด

โดยสรุปองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีงบประมาณที่บริหารจัดการได้อย่างอิสระ เพียงจำนวนร้อยละ ๑๘ ของรายได้สุทธิของรัฐบาล จากที่มีอยู่ทั้งหมดจำนวนร้อยละ ๒๙.๕ เนื่องจากรัฐบาลถ่ายโอนภารกิจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ไม่ได้ถ่ายโอนหรือจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานตามภารกิจมาให้ด้วย

(๑๙.๓) เหตุใดกรมทางหลวงชนบทจึงได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเป็นเงินจำนวนมาก ทั้ง ๆ ที่ได้ถ่ายโอนภารกิจเรื่องถนนไปให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว เป็นจำนวนมาก

สำหรับรายได้ต่าง ๆ ที่เข้าใจว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจัดเก็บได้นั้น ในความเป็นจริงแล้วองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเก็บรายได้ได้น้อยมากหรือจัดเก็บได้เพียงจำนวนประมาณ ๖๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกหมื่นล้านบาท) ถึง ๗๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นล้านบาท) ต่อปี แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กลับกำหนดว่าจะจัดเก็บได้จำนวนประมาณ ๑๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนหนึ่งหมื่นห้าพันล้านบาท) หรือคิดเป็นจำนวนร้อยละ ๑๔.๔ ของรายได้รวม จึงเป็นการประมาณการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง ทำให้เงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดไปจำนวนประมาณ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่หมื่นล้านบาท) และถึงแม้ว่าจะมีการกล่าวอ้างถึงพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งจะมีผลใช้บังคับในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ และจะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นก็เป็นการคลาดเคลื่อนไปจากข้อเท็จจริง เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว มิได้ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้ามกลับจะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บรายได้ได้ลดลง เนื่องจากข้อยกเว้นที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าว อันเป็นการสร้างความไม่เป็นธรรมให้แก่ผู้เสียภาษีในชุมชน

(๑๙.๔) ปัจจุบัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งมีข้อสงสัยในหลายเรื่อง เช่น เรื่อง พาราซอยล์ (Para Soil : การก่อสร้างถนนดินซีเมนต์ปรับปรุงคุณภาพด้วยยางธรรมชาติ สำหรับงานถนนท้องถิ่น) พบว่ามีอยู่ทั้งหมดจำนวน ๓ บริษัท ที่จดทะเบียนวันเดียวกันและมีที่ตั้งบริษัทอยู่ในบริเวณเดียวกัน จึงขอให้รัฐบาลตรวจสอบด้วย รวมถึงเรื่องการบริหารงานบุคคลของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ได้ออกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘/๒๕๖๐ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการบริหารงานส่วนบุคคลท้องถิ่น โดยกำหนดให้คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล และคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการจัดสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร ซึ่งการสอบบรรจุบุคคลเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น

หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นจำนวนกว่า ๑๒,๐๐๐ ตำแหน่ง ที่ผ่านมา ปรากฏว่าทำได้ไม่ดีเท่ากับ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเคยดำเนินการเองมาก่อน และยังก่อให้เกิดผลเสีย เนื่องจากบุคคล ที่ผ่านการคัดเลือกมานั้นจะผูกพันกับส่วนกลาง ไม่ผูกพันกับท้องถิ่น

(๑๙.๕) รัฐบาลจัดสรรงบประมาณอุดหนุนให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) อย่างไม่มีประสิทธิภาพและเกิดความเหลื่อมล้ำ กล่าวคือ หากรวยแล้วยังได้รับงบประมาณมากถือว่า อุดหนุนมากเกินไปเกินสมควร แต่ถ้าได้รับงบอุดหนุนน้อยจึงจะถือว่ามีความเหมาะสม ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากจนแล้วยังได้รับงบอุดหนุนน้อยก็ถือว่าอุดหนุนน้อยเกินสมควร แต่หากได้รับงบอุดหนุนมาก จึงจะถือว่ามีความเหมาะสม

ตัวอย่างของกรณีงบอุดหนุนต่อประชากรมากเกินไป (รวยยิ่งกระจุก) ได้แก่

๑) จังหวัดปทุมธานี มีรายได้ครัวเรือนจำนวนประมาณ ๔๐๙,๐๐๐ บาท (สี่แสนเก้าพันบาท) ได้รับงบอุดหนุนต่อคนจำนวนประมาณ ๑๗๑ บาท (หนึ่งร้อยเจ็ดสิบบาท) และมีจำนวนประชากรทั้งหมดประมาณ ๑,๔๗๐,๐๐๐ คน

๒) จังหวัดนนทบุรี มีรายได้ครัวเรือนจำนวนประมาณ ๔๐๙,๐๐๐ บาท (สี่แสนเก้าพันบาท) ได้รับงบอุดหนุนต่อคนจำนวนประมาณ ๓๖๒ บาท (สามร้อยหกสิบสองบาท) และมีจำนวนประชากรทั้งหมดประมาณ ๑,๕๕๐,๐๐๐ คน

๓) จังหวัดภูเก็ต มีรายได้ครัวเรือนจำนวนประมาณ ๓๙๖,๐๐๐ บาท (สามแสนเก้าหมื่นหกพันบาท) ได้รับงบอุดหนุนต่อคนจำนวนประมาณ ๓๖๒ บาท (สามร้อยหกสิบสองบาท) และมีจำนวนประชากรทั้งหมดประมาณ ๕๓๐,๐๐๐ คน

ตัวอย่างของกรณีงบอุดหนุนต่อประชากรน้อยเกินสมควร (จนยิ่งกระจาย) ได้แก่

๑) จังหวัดบุรีรัมย์ มีรายได้ครัวเรือนจำนวนประมาณ ๑๕๔,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนห้าหมื่นสี่พันบาท) ได้รับงบอุดหนุนต่อคนจำนวนประมาณ ๒๔๘ บาท (สองร้อยสี่สิบบาท) และมีจำนวนประชากรทั้งหมดประมาณ ๑,๒๖๐,๐๐๐ คน

๒) จังหวัดนราธิวาส มีรายได้ครัวเรือนจำนวนประมาณ ๑๗๒,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนเจ็ดหมื่นสองพันบาท) ได้รับงบอุดหนุนต่อคนจำนวนประมาณ ๑๙๒ บาท (หนึ่งร้อยเก้าสิบบาท) และมีจำนวนประชากรทั้งหมดประมาณ ๖๙๐,๐๐๐ คน

นอกจากนี้ แม้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีรายได้ที่จัดเก็บได้เอง จำนวนหนึ่ง แต่กลับมีอิสระในการบริหารเงินนั้นเองที่มีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก ยกตัวอย่าง เช่น จังหวัดปทุมธานี และจังหวัดสมุทรปราการ มีรายได้ที่มีอิสระในการบริหารต่อรายได้ทั้งหมด ของตนเองจำนวนร้อยละ ๘๑ ในขณะที่จังหวัดเชียงรายและจังหวัดศรีสะเกษ มีรายได้ที่มีอิสระ ในการบริหารต่อรายได้ทั้งหมดของตนเองจำนวนร้อยละ ๔๘ กรณีจึงแสดงให้เห็นว่าเป็นการจัดสรร งบประมาณที่มีลักษณะรวยกระจุก จนกระจาย ไม่ได้ลดความเหลื่อมล้ำแต่อย่างใด

(๑๙.๖) การจัดสรรงบประมาณตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีรายได้มากได้รับการจัดสรรงบประมาณมาก และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีรายได้น้อยได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อยนั้น เป็นวิธีที่ไม่ถูกต้อง เพราะหากนำวิธีการจัดสรรงบประมาณของต่างประเทศมาเปรียบเทียบว่าจะต้องดำเนินการอย่างไร เช่น กรณีของประเทศญี่ปุ่น ที่มีการจัดสรรโดยในลำดับแรกรัฐจะให้งบอุดหนุนไปก่อน จากนั้นจึงพิจารณาว่าแต่ละจังหวัดมีความต้องการใช้งบประมาณอีกจำนวนเท่าใด โดยพิจารณาจากงบประมาณต่อคนที่จะต้องใช้ในการให้บริการสาธารณสุขไม่ว่าจะเป็นการให้บริการสาธารณสุข การแพทย์ และการศึกษาต่อจำนวนประชากร ๑ คน คูณด้วยจำนวนประชากรในจังหวัดหรือท้องถิ่นนั้น เป็นงบประมาณที่จำเป็นต้องใช้ ก่อนหักออกจากรายได้ที่สามารถจัดเก็บได้เองและเงินอุดหนุนจากรัฐบาล แล้วจึงพิจารณาว่าท้องถิ่นนั้น ยังมีความจำเป็นต้องใช้งบประมาณอีกจำนวนเท่าใด จึงจะจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมให้ ส่วนรายได้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บได้เองนั้น มีลักษณะที่ไม่ต่างจากประเทศไทย กล่าวคือ ในเมืองหลักจะมีรายได้ที่จัดเก็บได้เองเป็นจำนวนมาก ส่วนเมืองรองจะมีรายได้ที่จัดเก็บได้เองเป็นจำนวนน้อย แต่เรื่องที่มีความแตกต่างจากประเทศไทยคือประเทศญี่ปุ่นจะให้งบอุดหนุนไม่มาก แต่จะให้งบจัดสรรเป็นจำนวนมากตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ในขณะที่ประเทศไทยจะจัดสรรงบประมาณโดยการคำนวณจากการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม จึงทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับงบจัดสรรน้อย ในขณะที่ได้รับการอุดหนุนจากรัฐบาลเป็นจำนวนมาก ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับงบอุดหนุนไปแล้ว ก็ไม่มีอิสระในการบริหารเงินนั้นแต่อย่างใด เพราะงบอุดหนุนจะต้องดำเนินการตามที่รัฐบาลกำหนดไว้ และต้องทำตามยุทธศาสตร์ชาติ รวมถึงแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ในขณะที่ประเทศญี่ปุ่นให้งบจัดสรรเป็นจำนวนมากแก่ท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นนำไปบริหารจัดการได้เอง

ดังนั้น จึงมีข้อเสนอสรุปว่า รัฐบาลควรมีความเชื่อมั่นในศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและมอบอำนาจหน้าที่ในเรื่องต่าง ๆ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ตัดสินใจ เปลี่ยนประเทศไทยให้เป็นรัฐกระจายอำนาจ และจัดสรรงบประมาณให้โดยมีการถ่วงน้ำหนักความเหลื่อมล้ำตามความจำเป็นและจำนวนประชากร

(๒๐) ร่างมาตรา ๓๗ แผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

(๒๐.๑) การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น มีจำนวนลดลงจากที่เคยจัดสรรไว้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ชาติที่กำหนดให้มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวลดลงจำนวนร้อยละ ๑๐ อย่างไรก็ดี แม้งบประมาณในส่วนนี้จะลดลง แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้จะลดลงตามไปด้วย

ทั้งนี้ งบประมาณรายจ่ายเพื่อแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ

(๑) งบประมาณรายจ่ายจำนวนประมาณ ๑๐,๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นแปดร้อยล้านบาท) ซึ่งเป็นงบประมาณที่จัดสรรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกองทัพ และกระทรวงกลาโหมมากที่สุด ในขณะที่กระทรวงยุติธรรมซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญ ในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ อีกกระทรวงหนึ่ง กลับได้รับการจัดสรรงบประมาณ เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพเพียงจำนวนประมาณ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกล้านบาท) เท่านั้น

(๒) งบประมาณรายจ่ายที่จัดสรรให้กับกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ นั้น กระทรวงยุติธรรมได้รับการจัดสรรงบประมาณเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพียงจำนวนร้อยละ ๐.๕๗๔ เท่านั้น

ดังนั้น รัฐบาลจึงควรจัดสรรงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ตรงตาม ความต้องการของประชาชน และใช้ความยุติธรรมนำการเมืองและการทหาร โดยการปรับลด งบประมาณรายจ่ายด้านอื่น ๆ ลง แล้วนำไปเพิ่มให้กับงานด้านการอำนวยความสะดวก

(๒๐.๒) ต้องการเสนอให้รัฐบาลดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ โครงการ ระบบเชื่อมโยงฐานข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ หรือระบบ FIDS (Forensic Integrated Database System) ซึ่งเก็บข้อมูลเกี่ยวกับลายนิ้วมือและ DNA เนื่องจากที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ในขณะนั้นมีงบประมาณรายจ่ายในเรื่องนี้เพียงจำนวนประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ยี่สิบล้าน บาท) แต่คดีหลายคดีได้รับความกระจ่าง เพราะมีการเชื่อมโยงฐานข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ รัฐบาลจึงควรพัฒนาและเพิ่มงบประมาณรายจ่ายในเรื่องนี้

(๒๑) ร่างมาตรา ๓๙ แผนงานบูรณาการจัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม

ปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) ทำให้เกิดความเสียหายอย่างมาก จึงมีข้อเสนอในการแก้ไขปัญหา ดังนี้

- ๑) รัฐควรจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในการวิจัยเรื่องดังกล่าว
 - ๒) รัฐควรพิจารณาติดตั้งเครื่องตรวจวัดฝุ่นกระจายทุกตำบล เพื่อให้มีการแจ้งเตือนทันทีทางระบบออนไลน์
 - ๓) การสร้างพื้นที่ปลอดภัยทุกตำบล โดยเน้นที่ศูนย์เด็กเล็กและห้องสมุดชุมชน
 - ๔) การติดตั้งเครื่องตรวจวัดฝุ่นควันภาคสนามสำหรับโรงงานทั่วประเทศ
 - ๕) การติดตั้งเครื่องตรวจวัดฝุ่นแบบมาตรฐานของกรมควบคุมมลพิษ
 - ๖) การปลูกป่าเพื่อฟื้นฟูปะบบนิเวศจำนวน ๘๕,๐๐๐ ไร่ ต่อปี
 - ๗) สร้างฐานข้อมูลกลางและเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะ
 - ๘) สร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยการจ่ายเงินอุดหนุนเพื่อลดการเผา
- ในภาคการเกษตรอันจะส่งผลช่วยลดปัญหาฝุ่นควันข้ามพรมแดน

(๒๒) ร่างมาตรา ๔๑ แผนงานบูรณาการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมสูงวัย

เมื่อพิจารณาจากสถิติแล้วพบว่า ภายในระยะเวลา ๑๕ ปีข้างหน้า จะมีผู้สูงอายุในประเทศไทยจำนวนประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ คน และปัจจุบันหากรัฐบาลจะดูแลผู้สูงอายุให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นก็สามารถทำได้ แต่รัฐบาลต้องเพิ่มสัดส่วนภาษีของรายได้ประเทศโดยรวมจากร้อยละ ๑๕ เป็นประมาณร้อยละ ๓๐

(๒๓) ร่างมาตรา ๔๒ แผนงานบูรณาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

(๒๓.๑) ไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเฉพาะในประเด็นเรื่องงบประมาณในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เพราะจากเหตุการณ์น้ำท่วมและน้ำแล้งที่ผ่านมา แสดงว่าประเทศไทยไม่ได้ขาดแคลนน้ำ หากแต่มีปัญหาเรื่องประสิทธิภาพในการบริหารจัดการน้ำ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติงานของกระทรวงต่าง ๆ จำนวน ๗ กระทรวง และกรมต่าง ๆ จำนวน ๓๐ กรม รวมทั้งมีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายต่าง ๆ จำนวนประมาณ ๕๐ ฉบับ ทั้งนี้ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทำงานบูรณาการผ่านคณะกรรมการน้ำแห่งชาติ และคณะกรรมการลุ่มน้ำ ซึ่งแผนงานบูรณาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายทั้งหมดจำนวนประมาณ ๕๙,๔๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นเก้าพันสี่ร้อยสามสิบล้านบาท) หน่วยงานที่ได้รับงบประมาณสูงสุด คือ กรมชลประทาน กรมโยธาธิการและผังเมือง กรมทรัพยากรน้ำ และกรมทรัพยากรน้ำบาดาล นอกจากนี้ ยังมีงบประมาณเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำด้านอื่น ๆ ทั้งในภาวบน้ำปกติและภาวบน้ำวิกฤติ ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายรวมกันเกือบถึงจำนวน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนล้านบาท) ซึ่งในภาวะวิกฤติจะใช้จ่ายงบประมาณผ่านกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงกลาโหม กรมอุตุนิยมวิทยา สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน) กรมทรัพยากรน้ำ และสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เป็นวงเงินงบประมาณจำนวนประมาณ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นล้านบาท) และยังมีงบกลางที่เป็นเงินทศรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน จำนวนประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามพันล้านบาท) และงบกลางที่เป็นเงินสำรองจ่ายกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวนประมาณ ๙๖,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าหมื่นหกพันล้านบาท) ซึ่งงบประมาณรายจ่ายดังกล่าวทั้งหมดคิดเป็นเงินจำนวนกว่า ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนล้านบาท) นี้ มีการบริหารจัดการที่ไม่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน โดยมีเหตุผลสนับสนุน ๓ ประการ ดังนี้

๑) เมื่อพิจารณาจากปริมาณน้ำ และการบริหารจัดการต่าง ๆ เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันนี้ รัฐบาลจะสามารถบริหารจัดการน้ำได้อย่างเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการประมาณ ๑๔๒ ปี ทั้งนี้ โดยเป็นการคำนวณตามความต้องการน้ำในประเทศไทยที่ไม่เพิ่มขึ้น

๒) ในภาวบน้ำปกติ การจัดสรรงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรน้ำนั้น สะท้อนให้เห็นว่าประเทศไทยเป็นระบบราชการแบบรวมศูนย์และขาดการกระจายอำนาจ ซึ่งในการบริหารจัดการน้ำทั่วไปมีการแบ่งการบริหารจัดการน้ำออกเป็น ๔ ระดับ ได้แก่

ระดับประเทศ ระดับลุ่มน้ำ ระดับจังหวัด และระดับท้องถิ่น ดังนั้น การบริหารจัดการน้ำจึงควรมีการกระจายงบประมาณไปสู่ระดับท้องถิ่นให้มากขึ้น เพราะท้องถิ่นจะสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างตรงประเด็นมากกว่าการบริหารจัดการจากส่วนกลาง

๓) ในภาวบน้ำวิกฤติ การจัดสรรงบประมาณแบบนี้ เป็นการจัดสรรงบประมาณที่เน้นการเยียวยามากกว่าการเตรียมพร้อม โดยแบ่งเป็น ๓ ช่วง คือ ก่อนวิกฤติ ระหว่างวิกฤติ และหลังวิกฤติ ซึ่งมีการจัดสรรงบประมาณจำนวนมากที่สุดให้กับช่วงภาวะหลังเกิดวิกฤติ ขณะเดียวกันระหว่างวิกฤติก็มีความจำเป็นและต้องมีความรวดเร็วในการใช้จ่ายงบประมาณด้วย แต่ที่ผ่านมางบประมาณในภาวะฉุกเฉินมีลักษณะเป็นการรวมศูนย์ ทำให้ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ทันท่วงที

ข้อเสนอทางออกสำหรับการแก้ไขปัญหาเรื่องวิกฤติน้ำคือ รัฐบาลต้องมีนโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่หลากหลายในทุก ๆ พื้นที่ของประเทศ จะใช้นโยบายเรื่องเดียวบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งประเทศทุกช่วงเวลาไม่ได้ การที่จะทำให้รัฐบาลสามารถบริหารจัดการน้ำได้อย่างพอเพียงและเท่าเทียม รัฐบาลจะต้องส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยี มีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ทำให้เกิดความเท่าเทียมและความเท่าทัน

(๒๓.๒) เรื่องการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำนั้น มีข้อเสนอต่อรัฐบาล ดังนี้

๑) รัฐบาลควรเพิ่มงบประมาณรายจ่ายในการสร้างสระน้ำขนาดเล็กนอกเขตชลประทาน จากเดิมที่มีอยู่จำนวนประมาณ ๓๐,๐๐๐ สระ เป็นจำนวนประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ถึง ๓๐๐,๐๐๐ สระ เพื่อบรรเทาปัญหาภัยแล้งและการขาดแคลนน้ำ

๒) รัฐบาลควรนำแนวคิดธนาคารน้ำใต้ดินมาใช้ในการบริหารจัดการน้ำ เนื่องจากเป็นการดำเนินการที่ประหยัดงบประมาณ สามารถแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและการขาดแคลนน้ำ โดยความร่วมมือระหว่างกรมทรัพยากรน้ำบาดาลและกระทรวงพลังงาน ซึ่งจะใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในการสูบน้ำบาดาลมาใช้ในภาคเกษตรกรรมช่วงฤดูแล้ง และเก็บน้ำลงใต้ดินเป็นธนาคารน้ำใต้ดินในช่วงฤดูฝน

๓) รัฐบาลควรนำผลการศึกษาวิจัยจากโครงการต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์และลดต้นทุน เช่น การเติมน้ำในเขื่อนภูมิพล โดยการผันน้ำจากแม่น้ำเมย แม่น้ำสาละวิน หรือแม่น้ำสาขาของแม่น้ำสาละวิน รวมทั้งการทำน้ำระบบท่อ

(๒๔) ร่างมาตรา ๔๕ แผนงานบูรณาการพัฒนาด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์

รัฐบาลจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตามแผนบูรณาการพัฒนาด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ไว้จำนวน ๔๗,๓๘๙,๐๒๓,๖๐๐ บาท (เก้าหมื่นเจ็ดพันสามร้อยแปดสิบเก้าล้านสองหมื่นสามพันหกร้อยบาท) เพื่อให้ประเทศไทยมีระบบคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ ช่วยลดต้นทุนและนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมทั้งทางถนน ทางน้ำ ทางราง และทางอากาศ นั้น ปรากฏว่ารัฐไม่มีแผนงานด้านการพัฒนาศูนย์กลางโลจิสติกส์ภาคใต้ ทั้ง ๆ ที่ อำเภอทุ่งสง

จังหวัดนครศรีธรรมราช มีความเหมาะสมในการเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ภาคใต้ ประการต่อมา ทางหลวงสำหรับภาคใต้มีเพียงสายเดียว ไม่มีถนนทางเลือกหรือถนนคู่ขนานอื่น ในขณะที่ภาคอื่น ๆ มีถนนมอเตอร์เวย์ (Motorway) จึงเสนอให้มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสร้างรถไฟรางคู่ ไปถึงสถานีรถไฟทุ่งสง สร้างถนนมอเตอร์เวย์ (Motorway) สู่อำเภอใต้ และสร้างถนนโลคัลโรด (Local Road) คู่ขนานกับทางรถไฟ เพื่อเป็นการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ในภาคใต้ด้วย มิใช่ให้ความสำคัญแต่เพียงในกรุงเทพมหานครเท่านั้น

(๒๕) ร่างมาตรา ๕๓ ทุณหมนเวียน

รัฐบาลไม่ได้ให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนา เพราะมีการจัดสรรงบประมาณในส่วนนี้ไว้ไม่เกินร้อยละ ๐.๕ ซึ่งจะส่งผลทำให้งานวิจัยและพัฒนาของประเทศไทย ไม่มีประสิทธิภาพ ต่างจากประเทศเกาหลีใต้ ที่จัดสรรงบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนา จำนวนร้อยละ ๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP)

นอกจากนี้ รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม แต่ไม่มีรายละเอียดการใช้งบประมาณ และเป็นบผูกพันถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีลักษณะเป็นการรวมศูนย์อำนาจ

๒.๑.๔ คณะรัฐมนตรีได้ตอบชี้แจงสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) การจัดทำร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ นั้น ได้มีการจัดทำรายการโดยแสดงแหล่งที่มาและประมาณการรายได้ และมีการพิจารณาผ่านกลไกต่าง ๆ อย่างรอบคอบ อีกทั้งยังผ่านการพิจารณาของคณะทำงาน ซึ่งมีผู้แทนของหน่วยงานที่รับผิดชอบนโยบายด้านเศรษฐกิจการเงินการคลังของประเทศ ดังนั้น การจัดทำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงถูกต้องและเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติทั้ง ๖ ด้าน เช่น กรณีที่รัฐบาลได้มีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ เพื่อสร้างความเติบโตที่ยั่งยืนให้กับประเทศและเพื่อประโยชน์ของประชาชนจำนวน ๔ กลุ่ม ดังนี้

๑) กลุ่มผู้มีรายได้น้อย กลุ่มผู้สูงอายุ และกลุ่มที่ต้องดูแลเลี้ยงดูบุตร

รัฐบาลให้การช่วยเหลือบุคคลกลุ่มนี้ผ่านสวัสดิการแห่งรัฐ และการพักหนี้เงินต้นกองทุนหมู่บ้านที่กู้จากสถาบันการเงินเป็นเวลา ๑ ปี

๒) กลุ่มเกษตรกรซึ่งได้รับผลกระทบจากภัยแล้งและภัยพิบัติต่าง ๆ

รัฐบาลให้การช่วยเหลือบุคคลกลุ่มนี้โดยการลดดอกเบี้ยเงินกู้และขยายเวลาการชำระหนี้ให้ ตลอดจนให้การสนับสนุนต้นทุนการผลิตให้เกษตรกรที่เพาะปลูกข้าว

๓) กลุ่มประชาชนทั่วไป

รัฐบาลมีมาตรการกระตุ้นและส่งเสริมให้บุคคลกลุ่มนี้ใช้จ่ายเงินเพื่อให้เศรษฐกิจเกิดการหมุนเวียน

๔) กลุ่มผู้ประกอบการ

รัฐบาลให้การช่วยเหลือผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เข้าถึงแหล่งเงินทุน จัดตั้งกองทุนพิเศษ และให้หักรายจ่ายสำหรับการลงทุนเกี่ยวกับเครื่องจักรเพิ่มเป็นจำนวน ๑.๕ เท่าของที่จ่ายจริง และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบลงทุนของรัฐวิสาหกิจจำนวนประมาณ ๒๔๖,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนสี่หมื่นหกพันล้านบาท)

ส่วนมาตรการชิมช้อปใช้ นั้นเป็นมาตรการเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจตาม ๓) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการหมุนเวียนในหน่วยเศรษฐกิจย่อยให้ได้มากที่สุด และเป็นการนำเทคโนโลยีเข้าสู่ประชาชน อีกทั้งยังสามารถจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของประชาชน และข้อมูลของร้านค้าที่เข้าร่วมโครงการ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลสำหรับบริหารประเทศต่อไปในอนาคตได้อีกด้วย

สำหรับสาเหตุที่ต้องจัดทำงบประมาณแบบขาดดุลนั้น เพราะเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นสำหรับประเทศไทยที่อยู่ระหว่างการเร่งพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ต้องมีการลงทุนเพื่ออนาคตและปรับเปลี่ยนประเทศในหลายด้าน จึงต้องใช้นโยบายการคลังแบบขยายตัว ซึ่งหลายประเทศก็ใช้วิธีดังกล่าวเพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศสอดคล้องกับสถานการณ์และความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี โดยทุกโครงการที่รัฐบาลดำเนินการเป็นไปตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ว่าขาดดุลจะต้องนำมาใช้เพื่อการลงทุนเท่านั้น ทั้งนี้รัฐบาลมีแนวทางที่ชัดเจนที่จะทำให้งบประมาณเข้าสู่จุดสมดุลโดยคณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังของรัฐที่มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานนั้นได้กำหนดเป้าหมายที่จะทำงบประมาณแบบสมดุลให้สอดคล้องกับแผนการคลังระยะปานกลาง

ส่วนกรณีการจัดเก็บรายได้ของรัฐบาลนั้นสามารถจัดเก็บได้ตามเป้าที่กำหนดไว้ โดยในการดำเนินการดังกล่าวนี้ รัฐบาลได้เตรียมมาตรการเสริมที่จะนำมาช่วยสนับสนุนการจัดเก็บรายได้และจะมีการนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ด้วย

(๒) แม้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนในไตรมาสที่ ๑ และที่ ๒ ของปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จะมีจำนวนลดลง แต่ตั้งแต่ไตรมาสที่ ๓ ของปี พ.ศ. ๒๕๖๒ หรือในช่วงเดือนกันยายน ๒๕๖๒ จำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนเพิ่มขึ้นจำนวนร้อยละ ๕.๘ หรือมีจำนวนประมาณ ๘๕๒,๑๓๐ คน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงสัญญาณในทางที่ดีขึ้นเพราะเข้าสู่ฤดูกาลท่องเที่ยว นอกจากนี้ รายได้จากการท่องเที่ยวของชาวจีนตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นมา มีอัตราการขยายตัวจำนวนร้อยละ ๗.๔๗ และในเดือนสิงหาคม ๒๕๖๒ ขยายตัวจำนวนร้อยละ ๒๐.๐๘ และขยายตัวสูงสุดในเดือนกันยายน ๒๕๖๒ จำนวนร้อยละ ๓๑.๖๓ ซึ่งเป็นทิศทางที่สอดคล้องกับการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีน อีกทั้ง ช่วงวันหยุดยาววันชาติจีน (Golden Week) ระหว่างวันที่ ๑ ถึงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๒ ที่ผ่านมานั้น ประเทศไทยยังเป็นเป้าหมายปลายทางลำดับต้น ๆ ของนักท่องเที่ยวชาวจีน โดยปรากฏข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวชาวจีนสะสมจำนวน ๙ เดือนที่มีการคำนวณถึงเดือนกันยายน ๒๕๖๒ ว่า มีชาวจีนเดินทางมาท่องเที่ยวที่ประเทศไทยรวมจำนวน

ทั้งสิ้น ๘,๕๐๐,๐๐๐ คน ขยายตัวจำนวนร้อยละ ๑.๗ และมีการสรุปการคาดการณ์ทั้งปีว่าประเทศไทยจะมีรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวจีน จำนวนประมาณ ๒,๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านหนึ่งแสนห้าหมื่นล้านบาท) ประกอบกับนักท่องเที่ยวภายในประเทศอีกจำนวนประมาณ ๑,๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านหนึ่งแสนห้าหมื่นล้านบาท) ดังนั้น ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงมีประมาณการรายได้จากการท่องเที่ยวรวมจำนวนประมาณ ๓,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านสามแสนล้านบาท)

(๓) สถานการณ์ในภาพรวมของจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีความเคลื่อนไหวในการก่อเหตุรุนแรงลดลง แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการทำงานเชิงรุกของเจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคง อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการดำเนินการทางการเมือง สิทธิมนุษยชน และสันติภาพเป็นแนวทางที่นานาประเทศยอมรับ ดังนั้น ผู้ที่มีความเห็นต่างจากรัฐจึงดำเนินการเคลื่อนไหวในทางการเมืองมากขึ้นเพราะต้องการยกระดับปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้สู่สากล เพื่อให้ประชาคมโลกให้ความสนใจและร่วมกดดันรัฐบาลไทย ดังนั้น ภาครัฐจึงมีการปรับระบบ มีการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และกำหนดแผนการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายให้ครอบคลุมทั้งในส่วนองงานด้านความมั่นคงและงานด้านการพัฒนา โดยทุกกระทรวง ทบวง กรม จะมีงบประมาณรายจ่ายในส่วนนี้ ไม่ใช่มีงบประมาณรายจ่ายแต่เฉพาะฝ่ายทหารเท่านั้น

(๔) ปัญหาเรื่องการขาดแคลนแพทย์และพยาบาล มีการจัดตั้งโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๗,๐๐๐ แห่ง ส่วนเรื่องอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) รัฐบาลจะทยอยเพิ่มเงินเดือนให้ สำหรับประเด็นเรื่องการขาดแคลนแพทย์ ปัจจุบันมีการตั้งทีมแพทย์ชุมชนจำนวนมากกว่า ๕,๐๐๐ ทีม มีการดูแลผู้ป่วยติดเตียงและผู้สูงอายุ แต่หากในพื้นที่ใดไม่ได้รับการบริการขอให้แจ้งรัฐบาล นอกจากนี้ รัฐบาลยังมีนโยบายมุ่งเน้นส่งเสริมให้ประชาชนออกกำลังกาย และให้สามารถเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลเอกชนได้จำนวน ๗๒ ชั่วโมงโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายก่อนที่จะย้ายมายังโรงพยาบาลของรัฐที่มีโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

(๕) เรื่องการอนุมัติจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีเฉพาะเจาะจงวงเงินงบประมาณจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนบาท) ในช่วงปลายปีงบประมาณที่ผ่านมา เนื่องจากมีภัยธรรมชาติเกิดขึ้น ทั้งปัญหาภัยแล้งและอุทกภัย รัฐบาลมีความจำเป็นต้องเร่งแก้ไขปัญหา จึงได้จัดสรรงบประมาณให้ทุกจังหวัดนำไปดำเนินการ จังหวัดละ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองร้อยล้านบาท) แต่ในขณะนั้นมีระยะเวลาในการดำเนินการไม่ถึง ๑ เดือน จึงมีการทำความเข้าใจกับกระทรวงการคลัง และมีการหารือว่าจะดำเนินการอย่างไร แต่ปัญหาสำคัญ คือ ถ้าไม่มีแผนงานมาก่อน จะไม่สามารถดำเนินการได้ทัน ดังนั้น จึงได้มีการพิจารณากำหนดวงเงินให้หน่วยงานต่าง ๆ สามารถดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีเฉพาะเจาะจงได้ในวงเงินจำนวนไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนบาท) แต่ถ้าเกินวงเงินดังกล่าวก็จะต้องใช้วิธีปกติ อย่างไรก็ตาม การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวนี้ยังต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ ส่วนประเด็นเรื่องการทุจริตนั้น รัฐบาลนี้จะไม่เพิกเฉยเรื่องการทุจริต

สำหรับประเด็นเรื่องเงินสะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีผู้อ้างว่ามีอยู่จำนวนประมาณ ๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกแสนล้านบาท) นั้น ไม่มีตามที่กล่าวอ้าง และในความเป็นจริงแล้ว มีอยู่เพียงจำนวนประมาณ ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนล้านบาท) เป็นเงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้จ่ายไม่ได้และใช้จ่ายไม่ทัน หรือมีปัญหาอุปสรรคในการใช้จ่าย ทั้งนี้ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งจะเหลือเงินสะสมไม่เท่ากัน อย่างไรก็ตาม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังสามารถใช้เงินสะสมดังกล่าวได้ แต่ต้องเป็นไปเพื่อผลประโยชน์ของท้องถิ่นและประชาชน รวมทั้งต้องเป็นไปตามระเบียบของทางราชการ ซึ่งรัฐบาลมีความประสงค์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เงินดังกล่าว แต่ก็ควรกันไว้ส่วนหนึ่ง เพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นต่อไป

(๖) เรื่องราคาค่าแก๊ส (Gas) ตามที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายนั้น อาจทำให้ประชาชนเข้าใจผิดไปจากข้อเท็จจริง โดยอาจเข้าใจได้ว่ารัฐบาลหลักภาระราคาค่าแก๊สให้แก่ประชาชนและทำให้ประชาชนรับภาระราคาค่าแก๊สที่มีราคาสูงกว่าประเทศในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ขอชี้แจงว่าในอดีตประเทศไทยมีความเจริญก้าวหน้านับตั้งแต่ปีที่มีการพบแหล่งแก๊สในอ่าวไทย ตั้งแต่นั้นมาประชาชนไทยสามารถใช้แก๊สที่ผลิตในประเทศ ซึ่งมีราคาต่ำกว่าราคาค่าแก๊สในตลาดโลกเสมอมา จนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งราคาค่าแก๊สสูงขึ้น เพราะตั้งแต่นั้นมาประเทศไทยใช้ราคาค่าแก๊สที่ไม่ตรงกับราคาท้องตลาด เนื่องจากคงราคาค่าแก๊สไว้ในราคาต้นทุนที่ผลิตภายในประเทศ โดยคงไว้ที่ราคาประมาณ ๓๓๓ เหรียญสหรัฐต่อเมตริกตัน คิดเป็นต้นทุนในประเทศไทยคือ ๑๘.๑๓ บาท ดังนั้น สิ่งที่เกิดขึ้นกับประเทศไทยก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงคือต้นทุนราคาค่าแก๊สในตลาดโลกราคาประมาณ ๘๐๐ เหรียญสหรัฐ หรือราคาประมาณ ๑,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ แต่ประชาชนไทยก็ยังใช้แก๊สที่ราคาประมาณ ๓๓๓ เหรียญสหรัฐหรือ ๑๘.๑๓ บาทตลอดมา จึงเกิดผลกระทบสะสม จนกระทั่งก่อนที่จะมีการปรับโครงสร้างราคาค่าแก๊ส โดยผลกระทบดังกล่าวยังเกิดจากการใช้แก๊สที่ผิดประเภท กล่าวคือ มีการนำแก๊สหุงต้มมาใช้ในส่วนของการขนส่ง ส่งผลกระทบให้ประเทศไทยที่มีฐานะจากเดิมเป็นผู้ผลิตแก๊สจากอ่าวไทยและเป็นผู้ผลิตเพื่อการส่งออก ต้องกลายเป็นผู้นำเข้าแก๊สเพราะแก๊สที่ผลิตในประเทศไม่เพียงพอและผลที่ตามมาทำให้ประเทศไทยต้องให้เงินอุดหนุนกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง ณ วันที่จะมีการเปลี่ยนแปลงราคาเป็นเงินจำนวนประมาณ ๒๒๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนสองหมื่นหนึ่งพันล้านบาท) อันเป็นภาระด้านงบประมาณกับประเทศ จนกระทั่งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงมีการปรับราคาแก๊สให้สมดุล ในขณะที่เดียวกันก็ได้พยายามดำเนินการไม่ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน โดยการคงราคาค่าแก๊สไว้ถึงปัจจุบันในราคา ๓๖๓ บาทต่อ ๑๕ กิโลกรัม หรือในราคากิโลกรัมละ ๒๑ บาท ซึ่งเป็นราคาที่ก่อให้เกิดการลดภาระการชดเชยของกองทุนน้ำมันและแก๊ส

ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่า ราคาแก๊สของประเทศต่าง ๆ ณ วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ คือ ประเทศไทย ราคา ๒๑.๘๗ บาท ประเทศลาว ราคา ๒๔.๔๕ บาท ประเทศเมียนมา ราคา ๓๐ บาท ประเทศเวียดนาม ราคา ๓๔.๓๔ บาท และประเทศฟิลิปปินส์ ราคา ๓๐.๕๙ บาท

จะเห็นได้ว่าประชาชนไทยซื้อแก๊สในราคาถูกกว่าประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งมีเพียง ๒ ประเทศเท่านั้นที่มีราคาแก๊สสูงกว่าประเทศไทย ได้แก่ ประเทศกัมพูชาและประเทศมาเลเซีย โดยทั้งสองประเทศเหล่านี้ได้ใช้ระบบชดเชยให้แก่ประชาชน หมายถึงราคาค่าแก๊สดังกล่าวไม่ได้สะท้อนราคาจริงของราคาแก๊สในตลาดโลก ดังที่ประเทศไทยเคยใช้นโยบายนี้ในอดีต แต่ก็เป็นการเปลี่ยนแปลงงบประมาณแผ่นดิน และไม่สะท้อนต้นทุนที่เหมาะสมกับประชาชน

ส่วนประเด็นที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายกล่าวอ้างว่า มีการนำผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากส่วนต่างของราคาแก๊สให้กับบริษัทผู้ประกอบการเพื่อรับผลกำไรนั้น ขอชี้แจงว่าตามกลไกที่กระทรวงพลังงานได้ดำเนินการนั้น เมื่อโรงแยกแก๊สได้แยกแก๊สในราคาเท่าใดก็ตาม หากมีส่วนต่างของราคา ณ โรงแยกแก๊สกับราคาแก๊สในท้องตลาด รัฐจะเก็บส่วนต่างของราคาที่เกิดขึ้น โดยเก็บเข้ากองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงในส่วนของแอลพีจี (LPG) เพื่อนำมาใช้ชดเชยช่วงเวลาที่ราคาแก๊สของตลาดโลกสูงกว่าราคาในประเทศไทยได้กำหนดไว้ ดังนั้น เงินส่วนต่างดังกล่าวจึงไม่ได้เป็นของผู้ประกอบการหรือบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) แต่อย่างใด

(๗) ประเด็นเรื่องการพัฒนาสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๖ กระทรวงมหาดไทยได้เก็บข้อมูลรายได้ OTOP ในช่วงระยะเวลา ๑๐ ปี พบว่ามีรายได้จำนวนประมาณ ๗๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดแสนสองหมื่นล้านบาท) เฉลี่ยปีละจำนวนประมาณ ๗๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นสองพันล้านบาท) ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๐ มีรายได้เฉลี่ยปีละจำนวนประมาณ ๑๒๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนสองหมื่นหนึ่งพันล้านบาท) และในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ หลังจากที่กระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการพัฒนาสินค้าดังกล่าว จึงมีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวน ๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนเก้าหมื่นล้านบาท) ปัจจุบันปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ยังไม่ถึงสิ้นปี มีรายได้จำนวนประมาณ ๒๓๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนสามหมื่นเจ็ดพันล้านบาท) ทั้งนี้ การที่รายได้ OTOP เพิ่มขึ้น เกิดจากการพัฒนาผู้ประกอบการ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการหาช่องทางจำหน่าย

(๘) ประเด็นเรื่องปัญหายาเสพติด ตามที่ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายสรุปว่ายาเสพติดมีราคาต่ำที่สุดในรัฐบาลชุดนี้ และมีผู้ต้องขังคดียาเสพติด จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ คน (สามแสนคน) ในเรือนจำ แสดงความหมายโดยนัยว่ารัฐบาลไม่ได้ดำเนินการแต่อย่างใดนั้น ขอชี้แจงว่าจากการสืบค้นข้อมูลสถิติของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ทำการสำรวจตัวอย่างจำนวน ๔๖,๐๐๐ ราย ระหว่างวันที่ ๑๐ เมษายน ถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ปรากฏว่า ประชาชนจำนวนร้อยละ ๙๕.๒ มีความพึงพอใจในการดำเนินการป้องกันและปราบปราม รวมถึงการบำบัดและดูแลรักษาผู้ติดยาเสพติด ส่วนประเด็นปัญหาเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากปัญหายาเสพติดนั้น ทำให้ประชาชนเกิดความกลัวเป็นจำนวนน้อย และปรากฏว่ามีคนที่ไม่กลัวเป็นจำนวนมากถึงจำนวนร้อยละ ๙๗.๓ ดังนั้น จึงต้องนำข้อมูลสถิติมาชี้แจงเพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจที่ถูกต้อง ส่วนที่เมทแอมเฟตามีนหรือยาบ้ามีราคาถูกนั้น เป็นเพราะผู้ผลิตมีเทคโนโลยีในการผลิตที่ง่ายขึ้นและมีเครื่องจักรที่ทันสมัยมากขึ้น

สำหรับวิธีการปราบปรามนั้นเป็นเรื่องที่ดำเนินการได้ยาก หากประชาชนในชุมชนไม่ช่วยเหลือในการระงับและให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ รัฐบาลจึงได้มีนโยบายในการป้องกันยาเสพติด โดยอาศัยความร่วมมือของชุมชนหมู่บ้าน และรัฐบาลจะดำเนินการต่อไปโดยการเข้าถึงผู้นำชุมชน

นอกจากนี้ จากข้อมูลสถิติของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า ปัจจุบันมีผู้เสพยาเสพติดน้อยลง จึงต้องการให้พิจารณาจากข้อมูลมากกว่าการใช้ความรู้สึกส่วนตัว การที่คิดว่ามีผู้ต้องขังคดียาเสพติด จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ คน ในเรือนจำ แสดงว่ามีผู้เสพยาจำนวนมากนั้น ขอชี้แจงว่า ผู้ต้องขังคดียาเสพติดเป็นผู้ต้องขังสะสม เพราะผู้ต้องขังคดียาเสพติดจะได้รับการลดหย่อนโทษน้อยกว่าคดีอื่น ๆ จึงเป็นเรื่องการบริหารจัดการภายในเรือนจำ อย่างไรก็ตาม ในอนาคตจะไม่มีนักโทษคดียาเสพติดเป็นจำนวนมากอีกต่อไป เพราะรัฐบาลจะนำผู้ต้องขังมาบำบัดและฝึกอาชีพ ประกอบกับรัฐบาลจะประสานงานกับผู้ประกอบการให้รับผู้ต้องขังที่พ้นโทษให้มีโอกาสได้ทำงาน โดยมีมาตรการต่าง ๆ เช่น การลดหย่อนภาษี ทั้งนี้ โดยรัฐบาลจะไม่ใช้ความรุนแรง นอกจากนี้ ที่ผ่านมามีประเทศไทยได้ทำความร่วมมือกับประเทศในกลุ่มแม่น้ำโขงจำนวน ๖ ประเทศ และประเทศไทยได้รับการสรรเสริญจากสำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC) ให้เป็นประเทศต้นแบบของการจัดการปัญหาเสพติด

ส่วนกรณีที่เกรงว่าจะมีการจับผู้ต้องหาผิดตัวและมีการทรมานนั้น กระทรวงยุติธรรมได้ดำเนินการยกร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. เพื่อให้มีการเก็บข้อมูลอัตลักษณ์ของบุคคลและได้มอบหมายให้สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ดำเนินการต่อไปแล้ว

(๙) ประเด็นเรื่องการจัดสรรงบประมาณให้กับกระทรวงศึกษาธิการเพื่อใช้ในเรื่องดิจิทัลที่ใช้เงินลงทุนเป็นจำนวนมากนั้น ได้มีการปรับลดโครงการเหล่านี้และกำชับผู้บริหารของกระทรวงให้ทุกหน่วยงานใช้จ่ายงบประมาณให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ส่วนงบประมาณรายจ่ายค่าอาหารกลางวันของเด็กนักเรียนซึ่งไม่มีการปรับเพิ่มมาเป็นระยะเวลาประมาณ ๕ ปีแล้วนั้น ขณะนี้ได้มีการวิเคราะห์ว่าควรที่จะเพิ่มเป็นจำนวนเท่าไร แต่อาจจะไม่สามารถจัดสรรให้เท่ากันทั่วประเทศในราคาคนละ ๓๐ บาท อย่างไรก็ตาม รัฐบาลจะวิเคราะห์ถึงความเหมาะสม และขอยืนยันให้เกิดความมั่นใจว่างบประมาณทุกบาทจะต้องมีการใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๑๐) สินค้าเกษตรเป็นสิ่งสำคัญต่อเศรษฐกิจฐานราก ดังนั้น นโยบายด้านการเกษตรของรัฐบาลที่สำคัญ คือ นโยบายประกันรายได้เกษตรกร ซึ่งเป็นนโยบายเร่งด่วน นโยบายหนึ่งในจำนวน ๑๒ ข้อ ที่ได้รับการบรรจุไว้ในคำแถลงนโยบายของรัฐบาล ชุดที่มีพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ตามที่ได้แถลงต่อรัฐสภา เช่น นโยบายการประกันรายได้ของเกษตรกร จะเป็นการทำให้เกษตรกรมีหลักประกันในการดำรงชีพ และรัฐบาลจะเปิดโอกาสให้เกษตรกรมีช่องทางในการหารายได้จากการขายพืชผลทางการเกษตรตามราคาและคุณภาพการผลิต ประกอบกับรัฐบาลจะส่งเสริมให้เกษตรกรมีรายได้ชดเชยกรณีพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ

หรือไม่สามารถขายพืชผลได้ตามที่ควรจะเป็น อย่างไรก็ตาม พืชผลทางการเกษตรที่รัฐบาลประกันรายได้มีอย่างน้อย ๕ ชนิด คือ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน และข้าวโพด ซึ่งเกษตรกรจะได้รับเงินส่วนต่างผ่านบัญชีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ตามเงื่อนไขผลผลิตการเกษตรแต่ละช่วงระยะเวลา นอกจากนี้รัฐบาลยังมีการดำเนินการอย่างอื่น เช่น ในส่วนของปาล์มน้ำมัน รัฐบาลได้ประสานงานให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) นำปาล์มน้ำมันไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการผลิตพลังงานไฟฟ้า และมีมาตรการบังคับให้ผู้ผลิตน้ำมันปาล์มทั่วประเทศติดตั้งมิเตอร์ที่ถังน้ำมันปาล์มเพื่อตรวจวัดจำนวนน้ำมันปาล์ม ซึ่งจะสะท้อนจำนวนตัวเลขที่เป็นจริง

นอกจากนี้ รัฐบาลยังมีมาตรการส่งเสริมที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกร คือ การมีบทบาทของโทษกรณ์ที่มีผู้นำเข้าพืชผลทางการเกษตรโดยผิดกฎหมาย มาตรการการเร่งรัดการส่งออก มาตรการเร่งรัดร่างพระราชบัญญัติปาล์มน้ำมันและผลิตภัณฑ์จากปาล์มน้ำมัน พ.ศ. ซึ่งรัฐบาลจะต้องผลักดันร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้เกิดขึ้นและมีผลบังคับใช้เพื่อส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการขาดดุลการค้าปาล์มตกต่ำอย่างยั่งยืน

กรณีโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว มีการประชุมร่วมกันระหว่างฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายเอกชน และฝ่ายโรงสีส่งออก ส่วนประเด็นการจ่ายเงินโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวที่ขึ้นทะเบียนนั้น รัฐบาลได้ดำเนินการโอนเงินให้แล้วตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ โดยเป็นการโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ทั้งนี้ เกษตรกรแต่ละรายจะได้รับเงินในระยะเวลาที่แตกต่างกันตามรอบการโอน อันเนื่องมาจากการเก็บเกี่ยวผลผลิตของเกษตรกรแต่ละรายไม่พร้อมกัน

ในส่วนของโครงการประกันรายได้เกษตรกรชาวสวนยางพารา ระยะที่ ๑ วงเงิน ๒๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นสี่พันล้านบาท) เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรชาวสวนยางพารา มีรายได้ที่แน่นอน โดยมีการประกันราคาขาย ๓ ชนิด ได้แก่ (๑) ยางแผ่นดิบคุณภาพดี (๒) น้ำยางสด และ (๓) ยางก้อนถ้วยนั้น ทางรัฐบาลได้เริ่มจัดสรรเงินจ่ายให้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒

สำหรับเรื่องผลไม้ ทางรัฐบาลได้มีการแก้ไขปัญหาการจำหน่ายผลไม้ของเกษตรกร โดยอธิบดีกรมท่าอากาศยานได้ลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือการบริหารจัดการด้านการตลาดรองรับผลไม้ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ กับกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งจะทำให้ผู้โดยสารเครื่องบินสามารถนำผลไม้ขึ้นเครื่องบินได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายจำนวน ๒๐ กิโลกรัม และมีสายการบินที่เข้าร่วมดำเนินการ คือ สายการบินนกแอร์ แอร์เอเชีย และไทยสมายล์ รวมทั้งบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ก็เข้าร่วมดำเนินการด้วย นอกจากนี้เรื่องสถานการณ์การส่งออกผลไม้ ประเทศไทย กำลังเปิดตลาดมะพร้าวน้ำหอมที่ประเทศจีน และที่ผ่านมตลาดประเทศจีนมีความต้องการผลไม้ โดยเฉพาะทุเรียนจากประเทศไทยเป็นจำนวนมาก แต่เกษตรกรไทยไม่สามารถปลูกทุเรียนให้ได้จำนวนตามความต้องการของตลาด

อย่างไรก็ตาม ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา สถานการณ์การส่งออกของประเทศไทย มีจำนวนลดลง เพราะวิกฤติเศรษฐกิจทั่วโลก และสงครามการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกากับจีน รวมทั้งกรณีที่สหราชอาณาจักรหรืออังกฤษขอลงตัวออกจากสหภาพยุโรป (Brexit) อย่างไรก็ตาม รัฐบาลได้พยายามดำเนินการแก้ไขปัญหาโดยการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก หรือ EEC (Eastern Economic Corridor) โดยมีเป้าหมาย คือ รัฐบาลจะส่งเสริมการลงทุนและยกระดับอุตสาหกรรมของประเทศ ทำให้เศรษฐกิจเติบโต ซึ่งรัฐบาลได้เข้าร่วมการเจรจาในการประชุมรัฐมนตรีความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (RCEP) สมัยพิเศษ ครั้งที่ ๙ ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดขึ้น และหากผลความตกลงสำเร็จจะสามารถสร้างความเชื่อมโยงระหว่างภูมิภาค ช่วยให้การดำเนินมาตรการทางการค้ามีความสะดวกมากขึ้น นอกจากนี้รัฐบาลยังได้สร้างความตกลงหรือการเจรจาความตกลงระหว่างไทยกับสหภาพยุโรป (EU) ซึ่งเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับสินค้าไทยได้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง จากข้อเท็จจริงดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลให้ความสำคัญกับการส่งออกและมีการดำเนินนโยบายที่ชัดเจนในสถานะเศรษฐกิจวิกฤติ ตลอดจนมีการสร้างร่วมมือกันระหว่างกระทรวงพาณิชย์ กับภาคเอกชนเพื่อนำรายได้เข้าประเทศ อันจะส่งผลให้การส่งออกขับเคลื่อนในสถานการณ์ที่ดีขึ้นต่อไป ส่วนการแก้ปัญหาเรื่องบุคคลผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการเจรจาการค้า คือ ทูตพาณิชย์ ที่มีหน้าที่ส่งเสริมและเจรจาการค้าระหว่างประเทศ โดยมีบทบาทเสมือนเป็นผู้นำเสนอสินค้าส่งออกของประเทศไทยจะต้องเรียนรู้คุณสมบัติสินค้าส่งออกของประเทศไทย และต้องสามารถนำเสนอข้อดีของสินค้าไทย พร้อมทั้งเปรียบเทียบกับสินค้าส่งออกของประเทศอื่นได้

ประเด็นต่อมาคือ การเปิดตลาดสินค้าส่งออกของประเทศไทยในต่างประเทศ รัฐบาลได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เช่น นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้มีการประชุมปรึกษาหารือกับนายหลู ซินฉี เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์มณฑลกว่างซี ส่งผลให้ประเทศไทยได้ร่วมจัดนิทรรศการเผยแพร่ผลไม้ของประเทศไทยในมณฑลกว่างซี ตลอดจนมีการตกลงแลกเปลี่ยนการค้าและการลงทุนระหว่างกัน นอกจากนี้สมาคมผู้ส่งออกและผู้ผลิตยางพาราไทยก็ได้มีการเจรจาการค้ากับประเทศต่าง ๆ เช่น ประเทศอินเดียซึ่งต้องนำเสนอคุณสมบัติที่ดีของไม้ยางพาราในการจัดทำเฟอร์นิเจอร์ได้เช่นเดียวกับไม้สัก และกรณีการส่งออกข้าวไปยังประเทศอิรักก็มีการผลักดันอย่างต่อเนื่อง เพราะประเทศอิรักเป็นตลาดข้าวคุณภาพสูงที่ประเทศไทยเคยส่งออกได้จำนวนมาก แต่มีผู้ส่งออกที่ส่งออกข้าวไม่ได้ตามมาตรฐาน จึงทำให้หลายปีที่ผ่านมาประเทศไทยสูญเสียตลาดข้าวประเทศนี้ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันได้มีการประชุมคณะกรรมการร่วมทางการค้า และประเทศอิรักขอให้กระทรวงพาณิชย์ ตรวจสอบและรับรองคุณภาพข้าวของประเทศไทยก่อนส่งออกไปยังประเทศอิรัก รวมทั้งยังมีเรื่องการลงนามความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศเมียนมา ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการค้าชายแดนเพื่อยกระดับตลาดสินค้าชายแดนให้ดียิ่งขึ้น

(๑๑) ประเด็นเรื่องสัมปทานรถไฟฟ้าสายสีเขียว ปัจจุบันโครงการหลักภายใต้สัมปทานของบีทีเอสนั้น จะสิ้นสุดในปี พ.ศ. ๒๕๗๒ ซึ่งมีผู้กำกับดูแลสัมปทาน คือ กรุงเทพมหานคร แสดงว่าภายหลังปี พ.ศ. ๒๕๗๒ สัมปทานดังกล่าวจะเป็นของกรุงเทพมหานครในการบริหารจัดการรถไฟฟ้าสายสีเขียวต่อไป และกรณีการทำส่วนต่อขยายรถไฟฟ้าสายเบร็งก์ สมุทรปราการ รวมถึงส่วนต่อขยายรถไฟฟ้าคูคต จะดำเนินการโดยใช้งบประมาณประจำปีซึ่งต้องก่อกำหนดนี้สาธารณะ โดยการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) สามารถดำเนินการได้ แต่ประเด็นเรื่องงบประมาณส่วนของงานโยธาจำนวนหลายล้านบาทนั้น รฟม. จะจัดหาแหล่งงบประมาณมาจากแหล่งใด นอกจากนี้ ในการดำเนินการระยะยาวจากปัจจุบัน จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๗๒ จะมีการขาดทุน ดังนั้นภายหลังปี พ.ศ. ๒๕๗๒ รฟม. จะโอนรถไฟฟ้าสายสีเขียวให้กับกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะส่งผลทำให้กรุงเทพมหานครมีทรัพย์สินเป็นรถไฟฟ้าสายสีเขียว แต่ก็จะมีหนี้สาธารณะควบคู่กัน แต่สิ่งสำคัญคือการให้บริการประชาชนให้เกิดความสะดวกในการใช้บริการรถไฟฟ้าสายสีเขียวมากที่สุด ประเด็นดังกล่าวรัฐบาลให้ความสำคัญอย่างต่อเนื่องมาจากรัฐบาลสมัยที่ผ่านมา โดยคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ (PPP) ซึ่งประกอบด้วยผู้ดำรงตำแหน่งสำคัญในหน่วยงานต่าง ๆ ระดับประเทศ และคณะกรรมการชุดนี้ได้มีการประชุมพิจารณาประเด็นสัมปทานรถไฟฟ้าสายสีเขียว พร้อมทั้งมีการนำเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการชุดดังกล่าวต้องมีการแสดงขั้นตอนการดำเนินการให้ประชาชนรับทราบ ทั้งนี้ โดยมีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นหน่วยงานตรวจสอบอย่างเคร่งครัด

(๑๒) กรณีที่มีการกล่าวหาว่ารัฐบาลกู้เงินจำนวนมากนั้น ขอชี้แจงว่า การกู้เงินของรัฐบาลมีจำนวนน้อยกว่ารัฐบาลอื่นที่ผ่านมา ส่วนรัฐบาลชุดที่บริหารประเทศเมื่อประมาณ ๑๐ ปีที่ผ่านมา สามารถจัดทำงบประมาณแบบสมดุลได้ เป็นเพราะในช่วงเวลานั้นมีการกู้เงินกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ซึ่งมีเงื่อนไขว่าจะต้องไม่จัดทำงบประมาณแบบขาดดุล ดังนั้นการกล่าวสิ่งใดต้องมีหลักฐานชัดเจน ส่วนประเด็นคำถามที่ว่าเหตุใดรัฐบาลจึงไม่นำเงินคงคลังมาใช้ ขอชี้แจงว่า ตามระบบงบประมาณ กระทรวงการคลังต้องมีเงินสำรองจ่ายเก็บไว้จำนวนหนึ่ง และมีคณะกรรมการทำหน้าที่พิจารณาอนุมัติการเบิกจ่ายงบประมาณอย่างต่อเนื่อง โดยภายในระยะเวลา ๑ ปี จะมีการเก็บรายได้ส่งคลังปีละ ๒ ครั้ง ดังนั้น ในช่วงเวลาที่ยังไม่ได้จัดเก็บภาษี แต่ต้องมีการดำเนินการโครงการต่าง ๆ ไปพลางก่อน ทางรัฐบาลก็จะนำเงินคงคลังมาใช้จ่ายไปล่วงหน้า แล้วจึงจัดสรรงบประมาณชุดแยก

(๑๓) ในภาพรวมของงบประมาณนั้น หากพิจารณาย้อนไปเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐ กระทรวงกลาโหมได้รับงบประมาณรายจ่ายในอัตราประมาณร้อยละ ๒.๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) หรือประมาณร้อยละ ๑๒ ของงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด แต่หลังจากวิกฤติเศรษฐกิจเป็นต้นมา งบประมาณรายจ่ายกระทรวงกลาโหมก็ลดลงมาเป็นลำดับต่ำสุดในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ กล่าวคือ ได้รับงบประมาณรายจ่ายจำนวนประมาณร้อยละ ๑.๑ ของ GDP หลังจากนั้นจึงได้รับงบประมาณเพิ่มขึ้นมาตามลำดับ ปัจจุบันในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้รับงบประมาณรายจ่าย

จำนวนประมาณร้อยละ ๑.๓๑ ของ GDP หรือประมาณร้อยละ ๗.๒๙ ของงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด ดังนั้น จะเห็นได้ว่ากระทรวงกลาโหมไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในอัตราที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ และการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายจำนวนประมาณ ๒๓๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนสามหมื่นล้านบาท) นั้น เป็นการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพิ่มขึ้นตามงบประมาณรายจ่ายของประเทศในภาพรวม ทั้งนี้ หากจะเปรียบเทียบกระทรวงกลาโหมกับกิจการด้านความมั่นคงและด้านการทหารของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่มอาเซียนแล้ว ค่าเฉลี่ยจะอยู่ในระดับร้อยละ ๒.๒ ของ GDP ส่วนประเทศไทยอยู่ในระดับร้อยละ ๑.๓ ของ GDP เท่านั้น

ส่วนประเด็นที่ประเทศไทยมีการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับกระทรวงกลาโหมเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ นั้น เพื่อที่จะนำไปใช้ในการจัดการสวัสดิการข้าราชการในเรื่องของการปรับปรุงอาคารที่พักอาศัยของข้าราชการชั้นผู้น้อย และการซ่อมแซมอาคารสิ่งอำนวยความสะดวกที่ชำรุด รวมถึงการจัดหาอาวุธยุทโธปกรณ์ใหม่หรือเครื่องมือที่ใช้ในการช่วยเหลือประชาชน เช่น รถพยาบาลสนาม เรือยาง และเครื่องผลิตน้ำดื่ม ตลอดจนเพื่อใช้ในการซ่อมแซมและปรับปรุงอาวุธยุทโธปกรณ์ที่เก่าและล้าสมัย กล่าวโดยเฉพาะการจัดหาอาวุธยุทโธปกรณ์ใหม่นั้น จะเป็นการจัดหาเท่าที่จำเป็นเพื่อทดแทนอาวุธยุทโธปกรณ์ที่ไม่สามารถซ่อมแซมปรับปรุงหรือหาชิ้นส่วนอะไหล่ และเพื่อดำเนินการจัดหาในจำนวนที่จำเป็นสำหรับการเตรียมกำลังให้พร้อมรับสถานการณ์ จำนวนประมาณ ๑ ใน ๓ ของกำลังทั้งหมดเท่านั้น ทั้งนี้ โดยมีการจัดลำดับความสำคัญเร่งด่วน

(๑๔) งบประมาณรายจ่ายที่จัดสรรไว้ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลได้จัดสรรให้กระจายไปยังทุกจังหวัดอย่างเท่าเทียมกัน

ในส่วนในเรื่องการจัดทำ Big Data ซึ่งอาจจะทำให้ดูเหมือนเป็นการดำเนินการที่ซ้ำซ้อนกันในหลาย ๆ หน่วยงานนั้น ขอเรียนให้ทราบว่าข้อมูลจำนวนมากของทุกกระทรวง ทบวง กรม ที่มีอยู่ในปัจจุบันหลายส่วนเป็นข้อมูลที่ต้องเก็บรักษาเนื่องจากเป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคล และข้อมูลบางเรื่องเปิดเผยไม่ได้ กรณีจึงมีความจำเป็นต้องมีการจัดเก็บข้อมูลเฉพาะของแต่ละหน่วยงาน จึงมีความจำเป็นต้องจัดทำ Big Data ของแต่ละกระทรวง กรณีจึงไม่ใช่การดำเนินการที่ซ้ำซ้อนกันแต่อย่างใด

(๑๕) เนื่องจากรัฐบาลมีงบประมาณจำกัดจึงทำให้ไม่สามารถเปลี่ยนระบบสงเคราะห์เป็นรัฐสวัสดิการได้ภายในระยะเวลาอันสั้น อย่างไรก็ตาม รัฐบาลได้เตรียมการวิเคราะห์และเตรียมการดำเนินการเปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็นรัฐสวัสดิการแล้ว เช่น การนำระบบอิเล็กทรอนิกส์หรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อลดปริมาณบุคลากรและเวลาในการตรวจสอบสิทธิของประชาชน รวมถึงการบูรณาการแผนงานกับกระทรวงต่าง ๆ เพื่อให้การพัฒนามนุษย์เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

(๑๖) งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ในส่วนของการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้น รัฐบาลมีการวางแผนงานแก้ไขปัญหาโดยเป็นการบูรณาการร่วมกันของ ๑๗ กระทรวง ๕๓ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน

โดยมีเป้าหมายคือต้องการให้เกิดความเชื่อมโยง และมีความสอดคล้องกันในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับ การวางยุทธศาสตร์ไปจนถึงระดับพื้นที่ ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหา ลดความรุนแรง เสริมสร้างความเข้มแข็ง และปกป้องสังคมพหุวัฒนธรรม ในการนี้ รัฐบาล ยังได้มีการกำหนดแผนงานพร้อมทั้งตัวชี้วัดในแต่ละแผนพอสังเขป และหากในอนาคตมีการนำ แผนงานไปปฏิบัติจริงอาจมีการปรับเปลี่ยนตัวชี้วัดให้ถูกต้องตามสถานการณ์จริงต่อไป

สำหรับงบประมาณรายจ่ายในส่วนของแผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหา จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ได้รับการจัดสรรจำนวนประมาณ ๑๐,๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นแปดร้อยล้านบาท) นั้น แบ่งออกเป็นสองส่วนหลัก ได้แก่ งบประมาณใน ส่วนของความมั่นคง ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายจำนวนประมาณ ๕,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าพันสามร้อยล้านบาท) และงบประมาณรายจ่ายในส่วนของพัฒนาอีกจำนวนประมาณ ๕,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าพันห้าร้อยล้านบาท) ซึ่งจะมีการดำเนินการควบคู่กันไป ทั้งด้านความมั่นคงและการพัฒนาพื้นที่ ทั้งนี้ ตามแผนงานที่มีการกำหนดไว้แล้ว สำหรับการดำเนินการในด้านความมั่นคงนั้น รัฐบาลมีเป้าหมายเพื่อให้เหตุความรุนแรงในพื้นที่ลดลง โดยอาศัยการมีส่วนร่วมจากประชาชนในพื้นที่และจากการสนับสนุนของนานาชาติ และจากการที่ได้ ดำเนินการประสานงานกับพื้นที่ต่าง ๆ แล้ว ทำให้ทราบว่าปัญหาปัจจุบันเป็นปัญหาต่อเนื่อง เช่น ปัญหาเกี่ยวกับการบ่มเพาะแนวความคิดต่าง ๆ ในพื้นที่ที่ยังมีอยู่ สิ่งที่สำคัญที่สุดในการแก้ไข ปัญหาด้านความมั่นคงในพื้นที่คือการจัดการความมั่นคงปลอดภัยทั้งในชีวิตและทรัพย์สินของคน ในพื้นที่ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาภัยแทรกซ้อน เช่น ภัยที่เกิดจากปัญหายาเสพติด หรือเรื่องอื่น ๆ ที่อาจจะส่งผลให้เกิดความรุนแรงในพื้นที่ได้ ส่วนเป้าหมายด้านการพัฒนาคือต้องการให้ประชาชน ทุกคนอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข และต้องการให้จังหวัดชายแดนภาคใต้มีการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ทั้งนี้ โดยรัฐบาลยืนยันว่ารัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการอำนวยความยุติธรรม การเยียวยา และการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน เพื่อให้มีความเท่าเทียมกันอย่างเป็นธรรม

(๑๗) รัฐบาลมีแผนงานบูรณาการการทำงานเรื่องน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือ ประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ แต่บางพื้นที่ไม่สามารถดำเนินนโยบายเพื่อแก้ปัญหาได้ เพราะติดปัญหา เรื่องที่ดินของประชาชน ทั้งนี้ รัฐบาลยืนยันว่าจะไม่ทอดทิ้งประชาชน และขอให้สมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรให้ความร่วมมือในการชี้แจงและทำความเข้าใจกับประชาชนด้วย

(๑๘) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีพันธกิจที่สำคัญ ประการหนึ่งในการพัฒนาคน และสังคมให้มีคุณภาพเต็มศักยภาพ และมีภูมิคุ้มกัน ต่อการเปลี่ยนแปลง อันเป็นการพัฒนาทุนมนุษย์และครอบครัว โดยตระหนักดีว่าหากครอบครัว เข้มแข็ง สังคมจะเข้มแข็ง และทางกระทรวงมีความเข้าใจถึงข้อกังวลเกี่ยวกับปัญหาครอบครัว แห้วงกลาง หรือครอบครัวที่เด็กอยู่กับผู้สูงอายุ ปัญหาแม่เลี้ยงเดี่ยว และปัญหาเด็กตั้งครรภ์โดยไม่มี ความพร้อม ตลอดจนปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ โดยมีความตั้งใจที่จะเร่งแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ด้วยวิธีการบูรณาการร่วมกันกับหลายกระทรวง เช่น กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำหรับแนวทางในการแก้ไขปัญหาเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวนั้น จะเป็นการให้ความรู้ในเชิงป้องกัน การสร้างองค์ความรู้ที่ถูกต้องให้แก่เด็กที่มีบุตรให้สามารถเลี้ยงดูบุตรของตนให้ดี และการฝึกอาชีพให้มีอาชีพในการดำรงตนและเลี้ยงบุตรได้

(๑๙) ที่ผ่านมารัฐบาลมีความตั้งใจในการแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) ซึ่งจะต้องดำเนินการขจัดต้นเหตุของปัญหาโดยมีที่มาจากหลายแหล่ง จึงต้องใช้ระยะเวลาในการจัดการปัญหาต่าง ๆ และต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เช่น ด้านคมนาคมขนส่ง รถโดยสาร รถส่วนตัว การเผาวัชพืช การเผาป่า และการติดตั้งเครื่องตรวจวัดฝุ่นในโรงงาน เป็นต้น และในขณะนี้รัฐบาลได้มีแผนแม่บทจัดการแก้ไขปัญหาทั้งในระยะสั้นและระยะยาว พร้อมทั้งให้ทุกพื้นที่ที่มีการสำรวจและรายงานสถานการณ์ในแต่ละวัน นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้กำหนดให้เรื่องดังกล่าวเป็นวาระแห่งชาติด้วย

กล่าวเฉพาะการเผาพื้นที่ภาคการเกษตรทางภาคเหนือ ซึ่งมักเกิดขึ้นในช่วงระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคมของทุกปีนั้น พื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทยอยู่บริเวณกึ่งกลางระหว่างประเทศลาวกับประเทศเมียนมา จึงมีปัญหาเรื่องการเผาไหม้ข้ามพรมแดนในบริเวณดังกล่าว และมีการเผาไหม้ข้ามพรมแดนในพื้นที่ทางภาคใต้ด้วย

อย่างไรก็ตาม รัฐบาลตระหนักดีถึงปัญหาและมีความตั้งใจในการแก้ไขปัญหา ดังกล่าว จนกระทั่งประเทศไทยเป็นหนึ่งในผู้นำเรื่องการลดปัญหาเรื่องนี้ และได้รับการชื่นชมจากนานาชาติประเทศ

ส่วนแนวทางและแผนงานในการแก้ไขปัญหาที่จะดำเนินการต่อไปนั้น จะมีทั้งการติดตั้งเครื่องตรวจวัดฝุ่น การจัดหาอุปกรณ์ป้องกัน การปลูกป่าเพื่อฟื้นฟูปะบบนิเวศโดยกรมป่าไม้ มีโครงการปลูกต้นไม้จำนวนประมาณ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ ต้น ซึ่งในปัจจุบันสามารถดำเนินการให้สำเร็จได้มากกว่าเป้าหมาย เพราะสามารถปลูกต้นไม้ได้เป็นจำนวน ๑๓,๐๐๐,๐๐๐ ต้น จึงได้มีการเพิ่มเป้าหมายดังกล่าวเป็นจำนวนประมาณ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ ต้น อย่างไรก็ตาม ทุกภาคส่วนต้องให้ความร่วมมือและปฏิบัติตามแนวทางและมาตรการต่าง ๆ ของรัฐบาลด้วย จึงจะสามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้ ทั้งนี้ หากได้รับการจัดสรรงบประมาณในการวิจัยเพิ่มขึ้นก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

(๒๐) เรื่องการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง ปัจจุบันมีพื้นที่กัดเซาะจำนวนประมาณ ๗๐๐ กิโลเมตร แต่ได้ดำเนินการแก้ไขแล้วเป็นจำนวนมาก ปัจจุบันเหลือพื้นที่ที่ต้องดำเนินการแก้ไขต่อไปอีกจำนวนประมาณ ๘๐ กิโลเมตร สำหรับการแก้ไขปัญหาด้านวิศวกรรม มีอยู่จำนวน ๒ ส่วน ส่วนแรกคือการทำกำแพงป้องกันคลื่นริมชายหาดเป็นระยะทางจำนวน ๒๔๐ กิโลเมตร ส่วนที่สองคือการสร้างเขื่อนป้องกันคลื่นริมทะเลเป็นระยะทางจำนวน ๒๒๕ กิโลเมตร และในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบแนวทางให้แก้ไขปัญหการกัดเซาะเป็น ๓ ระดับ คือ ๑) การลดผลกระทบการกัดเซาะต่อสิ่งมีชีวิต โดยกำหนดแนวถอยร่นออกมา ๒) การป้องกันการกัดเซาะ โดยการปลูกป่า การฟื้นฟูป่าชายหาด และป่าชายเลน และ ๓) การดำเนินการป้องกันการกัดเซาะของเขื่อนกันคลื่น

นอกจากนี้ยัง เชื้อนป้องกันตลิ่งริมทะเล หรือกำแพงป้องกันคลื่นริมหาด ซึ่งการดำเนินการต้องมีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ก่อน อย่างไรก็ตาม ทางรัฐบาลขอยืนยันว่าได้ให้ความสำคัญกับปัญหาดังกล่าวมาโดยตลอด

(๒๑) เรื่องการพยากรณ์อากาศโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยในการพยากรณ์ รวมถึงการช่วยเหลือเกษตรกรในการวางแผนเพาะปลูกนั้น รัฐบาลได้ให้ความสำคัญโดยมีนโยบายเกษตรดิจิทัล และมีการเพิ่มงบประมาณรายจ่ายในส่วนของจุดวัดพยากรณ์อากาศอีกจำนวนประมาณ ๑๐๐ จุด ซึ่งเป็นสถานีชี้วัดผลการพยากรณ์อากาศแบบย่อม อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันประเทศไทยมีสถานีชี้วัดทั่วประเทศจำนวนทั้งหมด ๒๕ สถานี เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศญี่ปุ่นซึ่งมีจำนวนกว่า ๓,๖๐๐ สถานี ดังนั้น รัฐบาลจึงได้มีการขับเคลื่อนนโยบายเพื่อเพิ่มงบประมาณรายจ่ายในการสร้างสถานีชี้วัดดังกล่าวในระยะเวลา ๓ ปี

(๒๒) เรื่องงบประมาณรายจ่ายในการจัดทำโครงการพัฒนาระบบคลาวด์กลางภาครัฐ (Government Data Center and Cloud service : GDCC) นั้น เป็นนโยบายของรัฐบาลในการเตรียมความพร้อมเพื่อปรับตัวเข้าสู่การรวบรวมฐานข้อมูลที่มีความถูกต้องและมีความปลอดภัย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยทุกหน่วยราชการจะต้องใช้ระบบคลาวด์เดียวกันเพื่อป้องกันข้อมูลภาครัฐให้มีความปลอดภัยและประหยัดงบประมาณ กล่าวคือ ไม่ต้องตั้งงบประมาณในแต่ละกระทรวงเพื่อเช่าใช้คลาวด์ที่มีมาตรฐานแตกต่างกัน และภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ประเทศไทยจะมีระบบคลาวด์เป็นของตนเองโดยมี บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) หรือ CAT เป็นผู้จัดทำ

(๒๓) เรื่อง World Expo ที่ประเทศไทยจะเข้าร่วมงานในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ณ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เป็นงบประมาณผูกพันจำนวน ๓ ปี รวมเป็นเงินจำนวนประมาณ ๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดร้อยล้านบาท) เพื่อใช้ในการก่อสร้างและจัดทำระบบทั้งหมดนั้น ในครั้งนี้ประเทศไทยได้รับการจัดสรรพื้นที่จัดงานขนาดใหญ่กว่าพื้นที่เดิมที่เคยได้พื้นที่ขนาดกลาง (Size M) เป็นพื้นที่ขนาดใหญ่ (Size L) แต่ยังคงใช้งบประมาณรายจ่ายในการจัดงานจำนวนประมาณ ๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดร้อยล้านบาท) เท่าเดิม ส่วนการจัดงานดังกล่าว ประเทศไทยจะยึดถือประเพณีไทยและจะใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัย ดังนั้น การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในเรื่องนี้จำนวนประมาณ ๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดร้อยล้านบาท) จึงไม่ได้มีจำนวนมากเกินความจำเป็นแต่อย่างใด

(๒๔) กรณีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อบริหารจัดการในการประสานงานอย่างบูรณาการกับกระทรวงต่าง ๆ นั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการกระจายรายได้สู่ชุมชนตามนโยบายของรัฐบาล และปัจจุบันได้มีการประสานงานกับกระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงกระทรวงต่าง ๆ เพื่อสำรวจหาแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ หรือผู้นำชุมชนที่มีความสามารถในการต้อนรับนักท่องเที่ยว เพื่อเน้นการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ (Homestay) หรือการท่องเที่ยวชุมชน อันจะก่อให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น

สำหรับเรื่องกีฬานั้น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ประสานงานกับกรมพลศึกษา การกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาคมกีฬาต่าง ๆ ให้มุ่งเน้นพัฒนาเยาวชนเพื่อเป็นการต่อยอดความเป็นเลิศทางกีฬา

(๒๕) เรื่องสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายลดลงทุกปีนั้น มีสาเหตุหลักเกิดจากงบประมาณด้านการศึกษาพระปริยัติธรรมได้รับการจัดสรรลดลง เพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนของพระสงฆ์และสามเณรที่มีจำนวนลดลง เนื่องจากในการจัดทำงบประมาณนั้นเป็นการคิดคำนวณเป็นรายบุคคล

กรณีงบลงทุนของสำนักงานพระพุทธศาสนา จะนำไปใช้จ่ายเพื่อการบูรณะวัดและจัดสร้างเตาเผา โดยที่งบประมาณเหล่านี้ไม่มีการวางแผนล่วงหน้า แต่จะเป็นการพิจารณาเป็นรายปี นอกจากนี้ มีข้อสังเกตว่าปัจจุบันประเทศไทยมีพระจำนวนลดลง เพราะมีเด็กจำนวนลดลง ประกอบกับเด็กเลือกเรียนการศึกษาภาคบังคับหรือการศึกษาขั้นพื้นฐานมากขึ้น ดังนั้น จึงมีผู้ที่ศึกษาในโรงเรียนปริยัติธรรมลดน้อยลง

ส่วนเรื่องการเตรียมยุบวัดป่านั้น ขอชี้แจงว่า ปัจจุบันมีที่พักสงฆ์ สำนักสงฆ์ และวัดที่ตั้งอยู่ในเขตป่าจำนวนประมาณ ๕,๐๐๐ แห่ง และในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้มีมติของมหาเถรสมาคมสรุปว่าภายหลังจากปี พ.ศ. ๒๕๕๒ จะไม่ให้มีการสร้างที่พักสงฆ์ สำนักสงฆ์ และวัดในเขตป่า แต่ที่อยู่มาก่อนแล้วให้สามารถอยู่ต่อไปได้ ดังนั้น สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติจึงได้ร่วมมือกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการจัดทำโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูป่าไม้ร่วมกับพระสงฆ์ในพื้นที่ป่า

ส่วนประเด็นที่มีความกังวลเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยนั้น ขอชี้แจงว่ามหาวิทยาลัยสงฆ์ทั้งสองแห่งนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เพราะมีพระราชบัญญัติจัดตั้ง เปรียบเสมือนมหาวิทยาลัยของรัฐ โดยจะมีงบประมาณรายจ่ายและมีเงินอุดหนุนเป็นของตนเอง

(๒๖) เรื่องโครงการปรับปรุงแผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐแบบบูรณาการ (One Map) กรณีที่เป็นปัญหาคือหากมีการนำเอกสารสิทธิ์ที่ดินมารวมกันทั้งหมด จะเห็นว่ามีส่วนของที่ดินที่ทับซ้อนกัน เฉพาะที่ดินของรัฐ หรือกรณีที่ดินของรัฐทับที่ดินของเอกชน ซึ่งมีจำนวนประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ แปลง ดังนั้น การที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้สำเร็จได้จะต้องดำเนินการปรับปรุงแผนที่ดังกล่าวให้สำเร็จก่อน และวิธีการที่จะนำมาใช้ในการดำเนินการแก้ไขปัญหานี้ก็คือการนำระบบดิจิทัลมาใช้เป็นระบบพิกัด ไม่ใช่วิธีการเดินรังวัดหรือใช้หมุดอีกต่อไป

กรณีผู้ไม่มีที่ดินและบุกรุกที่ดินของทางราชการนั้น นายกรัฐมนตรีได้ใช้อำนาจบริหารในการแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.) เพื่อทำหน้าที่พิจารณาในเรื่องดังกล่าวแล้ว

ประเด็นต่อมาคือ โครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล กล่าวคือ ครึ่งหนึ่งของคนทั้งประเทศมีอาชีพทำการเกษตรแต่ไม่มีที่ดินทำให้อยู่ต้องบุกรุกที่ดินต่าง ๆ ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้แต่งตั้ง คทช. เพื่อทำหน้าที่จัดหาที่ดินทั้งที่เป็นที่ป่า ที่ดินที่อยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) ที่ดินสาธารณะ และที่ดินของกรมธนารักษ์ซึ่งไม่ใช่ประโยชน์ มาจัดสรรให้กับประชาชน เมื่อพิจารณาแล้วจะส่งเรื่องเข้ามายังกระทรวงมหาดไทย จากนั้นกระทรวงมหาดไทยจะส่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบพื้นที่ แต่ไม่ได้ให้เอกสารสิทธิ์ อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินการดังกล่าวจะเป็นการจัดสรรที่ดินอย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์ อย่างไรก็ตาม ในส่วนที่เป็นที่สาธารณะควรให้รัฐใช้ประโยชน์เท่านั้น

(๒๗) กรณีที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายเรื่องพระราชบัญญัติกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๖๒ ว่าจะมีการยกเลิกการสนับสนุนเรื่องแก๊สโซฮอล์หรือไบโอดีเซลในอีก ๖ ปีข้างหน้า นั้น สาเหตุที่พระราชบัญญัติดังกล่าวตัดกองทุนน้ำมันออกไปเพราะประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนเรื่องไบโอดีเซลและแก๊สโซฮอล์ในอดีต กล่าวคือ ที่ผ่านมามาประเทศไทยประสบปัญหาเรื่องปาล์มน้ำมันมาเป็นระยะเวลาประมาณ ๒๐ ถึง ๓๐ ปี และไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ เพราะมีอุปทานหรือผลิตภัณท์มากกว่าอุปสงค์หรือความต้องการของตลาดในประเทศ และไม่มีความสามารถในการแข่งขันที่จะส่งออกปาล์มน้ำมันไปสู่ประเทศอื่น เพราะประเทศไทยเป็นผู้ผลิตปาล์มน้ำมันได้เพียงประมาณร้อยละ ๕ ของโลก เมื่อเปรียบเทียบแล้วจึงมีขนาดเล็กมาก ประกอบกับมีต้นทุนทางการเกษตรสูงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน จึงเหลือแนวทางที่จะสามารถรักษาเสถียรภาพปาล์มน้ำมัน ซึ่งถือเป็น ๑ ใน ๕ พืชเศรษฐกิจสำคัญคือ การนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิง ดังนั้นปัจจุบัน ทางกระทรวงพลังงานจึงได้ขับเคลื่อนเรื่องนี้โดยการกำหนดให้ปี ๑๐ เป็นน้ำมันพื้นฐานของไบโอดีเซล โดยจะเริ่มในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ และคาดว่าจะไม่เกินไตรมาสที่ ๒ จะสามารถเพิ่มปริมาณการใช้น้ำมันปาล์มเป็นจำนวนประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ ตัน เพราะจะมีการนำมาใช้ผลิตปี ๑๐ และปี ๒๐ จำนวนปีละประมาณ ๒,๒๐๐,๐๐๐ ตัน คิดเป็นจำนวนประมาณ ๒ ใน ๓ ของผลผลิตปาล์มน้ำมันของประเทศ และจะเป็นครั้งแรกที่อุปทานปาล์มน้ำมันจะสมดุลกับอุปสงค์ และเป็นจุดเริ่มต้นของการรักษาเสถียรภาพราคาปาล์มน้ำมัน นอกจากนี้กระทรวงพลังงานจะให้ความสนใจกับปริมาณการจัดเก็บปี ๑๐๐ เพราะจะเป็นพื้นฐานในการนำมาผลิตปี ๗ ปี ๑๐ และปี ๒๐ โดยวิธีการใส่มาร์กเกอร์ลงไปในปี ๑๐๐ เพื่อควบคุมน้ำมันปาล์มทุกลิตรไม่ให้เกิดการลักลอบ ซึ่งการทำงานในลักษณะนี้ จะเป็นการแก้ไขปัญหาผลผลิตปาล์มน้ำมันที่เป็นปัญหาเรื้อรังได้อย่างชัดเจน

ส่วนการแก้ไขปัญหาเรื่องไบโอดีเซลหรือเชื้อเพลิงชีวภาพนั้น ไม่ได้เป็นเพียงการดำเนินการเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร แต่จะเป็นการแก้ไขปัญหาเรื่องฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) ด้วย สำหรับเรื่องโครงสร้างราคาน้ำมันที่มีคำถามว่า เหตุใดราคาน้ำมันในประเทศไทยจึงมีราคาแพงกว่าราคาน้ำมันในประเทศมาเลเซีย นั้น ขอชี้แจงว่าเป็นเพราะประเทศไทยต้องนำเข้าน้ำมันเป็นจำนวนมากถึงประมาณร้อยละ ๘๐ หมายความว่าต้องสูญเสียเงินบาทออกนอกประเทศ และมีการคำนวณราคาน้ำมันแบ่งออกเป็น ๔ ส่วน ดังนี้

ส่วนแรก คือ น้ำมันที่อิงตามราคามาตรฐานโลก ประกอบกับน้ำมันแต่ละชนิด ก็มีคุณภาพของน้ำมันที่แตกต่างกัน ยกตัวอย่างเช่น ประเทศไทยใช้ยูโร ๔ ประเทศสิงคโปร์ใช้ยูโร ๕ แต่ประเทศเมียนมา ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศลาว ประเทศกัมพูชา รวมทั้งประเทศมาเลเซียใช้ยูโร ๓

ส่วนที่ ๒ เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศนำเข้า จึงมีโครงสร้างของราคาน้ำมันอีกจำนวน ๓ ส่วน คือ ภาษีสรรพสามิต ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีท้องถิ่น ซึ่งภาษีเหล่านี้ก็คือรายได้ของรัฐบาล ประเทศไทยจึงต่างจากประเทศมาเลเซียที่เป็นผู้ผลิตและส่งออกน้ำมัน จึงไม่มีโครงสร้างเรื่องภาษีต่าง ๆ ดังกล่าวที่ต้องนำมาคำนวณเพิ่มในราคาน้ำมัน

ส่วนที่ ๓ ประเทศไทยมีกลไกในการรักษาเสถียรภาพของราคาน้ำมันโดยมี ๒ กองทุนใหญ่ คือ กองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงที่จะใช้รักษาสมดุลช่วงเกิดวิกฤติราคาน้ำมัน และกองทุนอนุรักษ์พลังงานที่จะใช้ในการส่งเสริมเรื่องพลังงานทดแทนและการอนุรักษ์พลังงาน

ส่วนที่ ๔ ค่าการตลาด ซึ่งรัฐบาลปัจจุบันจะบริหารจัดการเรื่องนี้

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าประเทศไทยจะมีโครงสร้างราคาน้ำมันแตกต่างจากประเทศเพื่อนบ้าน แต่ก็ไม่ได้มีราคาน้ำมันที่สูงมากเกินไป เพราะประเทศสิงคโปร์ ประเทศลาว ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศกัมพูชา และประเทศอินโดนีเซีย ที่เป็นประเทศผู้ผลิตน้ำมันก็ยังมีราคาน้ำมันดีเซลสูงกว่าประเทศไทย มีแต่เฉพาะประเทศเมียนมา ประเทศเวียดนาม ประเทศมาเลเซีย และประเทศบรูไนที่มีราคาน้ำมันถูกกว่าประเทศไทย ส่วนสาเหตุที่ในอดีตราคาน้ำมันของประเทศไทยมีราคาเทียบเท่ากับของประเทศมาเลเซียเพราะในขณะนั้นรัฐบาลมีการชดเชยราคา

อย่างไรก็ตาม รัฐบาลมีความตระหนักดีว่า ราคาน้ำมันมีผลกระทบต่อประชาชน ดังนั้น รัฐบาลจะบริหารจัดการเรื่องดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ส่วนเรื่องความสามารถในการแข่งขันค่าไฟฟ้านั้น ประเทศไทยจะแข่งขันได้ต้องมีต้นทุนราคาพลังงานที่สามารถแข่งขันได้ เรียกว่า Competitive Energy ซึ่งรัฐบาลมีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการให้ได้มาตรฐานและมีราคาที่แข่งขันได้ เพราะประเทศไทยมีจุดอ่อนคือไม่มีแหล่งพลังงานต่าง ๆ เช่น นิวเคลียร์ หรือถ่านหิน จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ประเทศไทยไม่สามารถแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ได้ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลมีแผนพัฒนาการผลิตไฟฟ้าหรือ PDP ๒๐๑๘ ที่จะสร้างโครงสร้างสมดุลภายในระยะเวลา ๒๐ ปีข้างหน้า โดยมีเป้าหมายให้มีต้นทุนราคาไฟฟ้าที่มีเสถียรภาพและแข่งขันได้ต่อไปในอนาคต อันจะส่งผลทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการค้าไฟฟ้าในภูมิภาคอาเซียน เนื่องจากมีจุดแข็งคือการเป็น Center of Asean และจะพยายามพัฒนาเรื่องพลังงานทดแทน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ที่มีต้นทุนถูกลงในอนาคต

อย่างไรก็ดี ทางกระทรวงพลังงานได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพียงจำนวนประมาณ ๒,๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองพันหนึ่งร้อยล้านบาท) หรือคิดเป็นจำนวนเพียงประมาณร้อยละ ๐.๐๖ ของงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด แต่ทางกระทรวงพลังงานก็จะใช้งบประมาณรายจ่ายอย่างมีประสิทธิภาพและสร้างประโยชน์ให้กับประเทศไทยให้ได้มากที่สุด

(๒๘) เรื่องการใช้จ่ายเงินเยียวยาผู้ประสบอุทกภัย และการบริหารจัดการน้ำทางกระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการเยียวยาผู้ประสบอุทกภัยจำนวน ๓๒ จังหวัด คิดเป็นเงินจำนวนครัวเรือนละ ๕,๐๐๐ บาท (ห้าพันบาท)

ส่วนทางกรมชลประทาน ได้ตั้งงบประมาณกลางปรับปรุงพื้นที่คันพังกั้นน้ำลำน้ำยั้งฝั่งขวา และอาคารประกอบ รวมทั้งอาคารป้องกันการกัดเซาะลำน้ำยั้ง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ทำให้น้ำเข้าสู่พื้นที่ทางการเกษตรได้แล้ว ส่วนพื้นที่ลำน้ำชีได้มอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดต่าง ๆ เสนองบประมาณในการซ่อมแซม

ในส่วนของกรมทางหลวงชนบท จะรับผิดชอบดำเนินการปรับปรุงทางหลวงชนบทจังหวัดร้อยเอ็ดและจังหวัดยโสธรที่ได้รับความเสียหายจากอุทกภัย และคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้จัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ในส่วนของงบกลางเป็นรายจ่ายกรณีฉุกเฉินเพื่อฟื้นฟูสถานการณ์อุทกภัยดังกล่าวแล้ว

(๒๙) เรื่องงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) นั้น ในการใช้จ่ายงบประมาณต่าง ๆ ต้องมีการประชุมร่วมมือกันในหลายภาคส่วนตามอำนาจหน้าที่ของรัฐบาล ซึ่งจะต้องเป็นไปตามขั้นตอนและหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งจะต้องเป็นการพิจารณาด้วยความโปร่งใส ทั้งนี้ ในการลงทุนบางโครงการ ภาครัฐต้องร่วมมือกับภาคเอกชน เพราะรัฐบาลไม่ได้เป็นผู้ลงทุน ไม่ได้เป็นเจ้าของบริษัท รัฐบาลมีหน้าที่อำนวยความสะดวกและกำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายและลดขั้นตอน ซึ่งรัฐบาลให้การสนับสนุนทุกเรื่องเพื่อให้เกิดการลงทุน

ผลการเบิกจ่ายการลงทุนประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๐ เฉลี่ยจำนวนร้อยละ ๖๐ นั้น รัฐบาลมีความเห็นว่าอยู่ในเกณฑ์ปกติ แต่ในส่วนที่เบิกจ่ายไม่ได้ในปีงบประมาณนั้นจะต้องนำส่งคืน ดังนั้น ทุกกระทรวงต้องจัดแผนการใช้จ่ายงบประมาณให้มีความเหมาะสมและมีรายละเอียดที่ชัดเจน

(๓๐) ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยและต่างประเทศ เช่น เรื่องโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เป็นยุทธศาสตร์ภายใต้ไทยแลนด์ ๔.๐ จึงต้องมีการร่วมมือลงทุนระหว่างประเทศ เพื่อการพัฒนาที่มีประโยชน์ต่อประเทศ เช่น การมีความร่วมมือด้านการคมนาคมระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อมุ่งหวังการเป็นศูนย์กลางการคมนาคม ตลอดจนการที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (สกพอ.) ได้พัฒนาระบบให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ EEC One Stop Service (EEC-OSS) เพื่อยกระดับการบริการของภาครัฐผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-government) ที่จะช่วยลดต้นทุนให้ผู้ประกอบการและลดขั้นตอนการขออนุมัติและอนุญาต โดยสามารถยื่นขอรับบริการได้ทุกที่ ทุกเวลา และทุกสถานที่ผ่านระบบออนไลน์ อันจะส่งผลเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

ส่วนเรื่องการจัดทำผังเมืองรวม EEC และการปรับการใช้ประโยชน์ที่ดินหลายพื้นที่จากพื้นที่สีเขียวซึ่งเป็นที่ดินเพื่อเกษตรกรรมเป็นพื้นที่สีม่วงประเภทอุตสาหกรรมนั้น ต้องมีการศึกษารายละเอียดให้ชัดเจน

การลงนามบันทึกความร่วมมือกับสถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย เรื่องการถมทะเล รวมถึงการพัฒนาพื้นที่ท่าเรือ บริเวณท่าเรือแหลมฉบัง จังหวัดระยอง ให้เป็นพื้นที่รองรับอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงนั้น ควรมีการศึกษาและวิเคราะห์รายละเอียด และมีการตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการดำเนินการ ตลอดจนต้องมีการศึกษาวิเคราะห์ประเด็นเรื่องการถมทะเลที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามที่ประเทศสิงคโปร์เคยดำเนินการมาก่อน เพื่อนำผลการศึกษาวิเคราะห์และประยุกต์ใช้กับการถมทะเลในประเทศไทยเพื่อให้เกิดความคุ้มค่ามากที่สุด

(๓๑) การปรับปรุงมาตรฐานระบบการจัดเก็บภาษี ต้องอยู่บนพื้นฐานของการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม เช่น ภาษีมรดก ภาษีการท่องเที่ยว ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นต้น ที่ผ่านมามีการจัดเก็บภาษีตามกฎหมาย และในอนาคตต้องมีการตรวจสอบกำกับกับการเสียภาษีของทุกภาคส่วนให้เกิดความเป็นธรรมตามกฎหมาย

ส่วนประเด็นที่มีการกล่าวหาว่ารัฐบาลไม่นำนโยบายที่รัฐบาลได้หาเสียงไว้มาปฏิบัติ นั้น รัฐบาลขอชี้แจงว่าไม่เป็นความจริง ใดๆก็ตาม ทุกรัฐบาลจะนำนโยบายไปปฏิบัติได้ก็ต่อเมื่อเป็นการดำเนินการตามกรอบระยะเวลาที่เหมาะสม

(๓๒) การฟื้นฟูการท่องเที่ยวประเทศไทย โดยการสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศนั้น ประเทศไทยควรมีการดำเนินการอย่างน้อยจำนวน ๓ เรื่อง ประกอบด้วย ธรรมชาติที่สวยงาม อาหารอร่อย และประชาชนของประเทศไทยมีรอยยิ้มที่สวยงาม นอกจากนี้ ในการดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยวนั้น สมควรมีการใช้ระบบ e-wallet ผ่านระบบออนไลน์ เพื่อรองรับการเข้าสู่สังคมดิจิทัลในอนาคต เช่น มาตรการชิมช้อปใช้ ที่ประชาชนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจ และมีการรายงานผลการดำเนินการทางอิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับระบบการใช้จ่ายอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มโครงการอย่างชัดเจน

(๓๓) เรื่องหนี้สินภาคครัวเรือน ทางกระทรวงการคลังและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันกำกับดูแลหนี้สินภาคครัวเรือน แม้จะยังมีหนี้สูง แต่สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีจำนวนลดน้อยลง ตลอดจนมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการแก้ไขปัญหาหนี้สินนอกระบบดำเนินการให้ความช่วยเหลือกับประชาชน

๒.๑.๕ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่งรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอด้วยคะแนนเสียง ๒๕๑ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มีงดออกเสียง ๒๓๔ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๑ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๖๔ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการ มีกำหนดแปรญัตติภายใน ๓๐ วัน

๑. ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๒

<https://edoc.parliament.go.th/Meeting/MeetingViewer.aspx?id=486>

๒. เอกสารประกอบการพิจารณา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๒

<http://dl.parliament.go.th/handle/lirt/552754>

๓. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ ถึงวันเสาร์ที่ ๑๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

https://library2.parliament.go.th/giventake/content_hr/hr25/m101762.pdf

๔. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ ถึงวันเสาร์ที่ ๑๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

http://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse.php?m_id=4162&id=3#!

๒.๒ วาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา^๒

(๑) ร่างมาตรา ๔ งบประมาณรายจ่าย

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๑.๑) การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นไปโดยไม่เหมาะสม เนื่องจากมีการจัดสรรงบประมาณให้แก่กระทรวงกลาโหมมากกว่างบประมาณที่จัดสรรให้แก่กระทรวงต่าง ๆ

(๑.๒) งบประมาณการรายรับของรัฐบาลกำหนดไว้เป็นจำนวนมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจที่กำลังถดถอย ทำให้การจัดเก็บรายได้ของรัฐบาลอาจไม่เป็นไปตามเป้าหมาย

(๑.๓) รัฐบาลขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาให้ตรงกับความต้องการของประชาชน

(๑.๔) การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายบุคลากรภาครัฐซึ่งส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนกลาง ทำให้ประชาชนส่วนภูมิภาคไม่ได้รับการดูแลจากรัฐเท่าที่ควร อันเป็นการสร้างความเหลื่อมล้ำระหว่างสังคมเมืองและสังคมชนบท

(๑.๕) รายละเอียดงบประมาณไม่ชัดเจนว่ารัฐบาลจะชดเชยการขาดดุลงบประมาณอย่างไร

(๑.๖) การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นการจัดทำงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ หรือ Strategic Performance Based Budgeting (SPBB) แต่กลับมิได้นำผลสำเร็จของโครงการมาเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาเพื่อจัดสรรงบประมาณในปีงบประมาณต่อไปแต่อย่างใด

(๑.๗) ปัญหาความไม่ชัดเจนของงบประมาณรายจ่ายลงทุน ตามที่พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๐ (๑) กำหนดให้การตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีต้องมีงบประมาณรายจ่ายลงทุนไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปี และต้องไม่น้อยกว่าวงเงินส่วนที่ขาดดุลของงบประมาณประจำปีนั้น

(๑.๘) ปัญหาความไม่เป็นธรรมในการจัดสรรงบประมาณที่ส่วนใหญ่จะอยู่ในส่วนกลางมากกว่าการกระจายไปสู่ท้องถิ่น

^๒ สามารถสืบค้นเอกสารรายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติและบันทึกการประชุมในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ได้จากเว็บไซต์ E-library ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <http://edoc.parliament.go.th/Meeting/MeetingViewer.aspx?id=549> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๕ ในหน้าที่ ๑๕๗

(๑.๙) ปัญหาการจัดสรรงบประมาณให้แก่กองทุนหมุนเวียนที่ไม่เป็นนิติบุคคล ซึ่งไม่ใช่หน่วยรับงบประมาณ เนื่องจากตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ กำหนดให้ทุนหมุนเวียนที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลเท่านั้นที่เป็นหน่วยงานของรัฐและสามารถเป็นหน่วยรับงบประมาณได้

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

(๑) กรณีที่มีกรรมการเสียงข้างน้อยอภิปรายว่าการจัดเก็บรายได้ของรัฐบาล จะไม่เป็นไปตามประมาณการรายรับที่รัฐบาลได้กำหนดไว้ นั้น พิจารณาจากการรายงานผลการจัดเก็บรายได้ของหน่วยจัดเก็บงบประมาณ ในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ คือ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึงมกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓ มียอดการจัดเก็บเกินเป้าหมายที่วางไว้ถึง ร้อยละ ๑.๖ เนื่องจากรัฐบาลได้นำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดเก็บภาษี

(๒) กรณีทุนหมุนเวียนที่ไม่เป็นนิติบุคคล เป็นหน่วยรับงบประมาณไม่ได้ จึงได้ดำเนินการผ่านหน่วยรับงบประมาณที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งสามารถทำได้ไม่ขัดต่อกฎหมาย และกรณีนี้ได้หารือกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และกรมบัญชีกลางเรียบร้อยแล้ว ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายแต่อย่างใด

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติเดิม ที่คณะกรรมการไม่มีการแก้ไข

(๒) ร่างมาตรา ๖ งบประมาณรายจ่ายงบกลาง

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปราย แสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตั้งงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๒.๑) งบประมาณรายจ่ายงบกลางกำหนดวงเงินไว้เป็นจำนวนมาก ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงและไม่มีรายละเอียดการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายงบกลางที่ชัดเจน อีกทั้งไม่สามารถตรวจสอบได้ นอกจากนี้ ยังมีความซ้ำซ้อนกับงบประมาณของหน่วยรับงบประมาณที่รับผิดชอบภารกิจนั้นโดยตรง

(๒.๒) การใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ผ่านมา พบว่า มีการใช้จ่ายงบประมาณในส่วนของเงินชดเชยค่างานสิ่งก่อสร้างไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามร้อยล้านบาท) และพบว่ามีเงินงบประมาณที่เหลือจ่ายไปใช้จ่ายในรายการอื่นอยู่เสมอ

(๒.๓) การใช้จ่ายเงินงบประมาณในส่วนเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น นั้น ให้ใช้จ่ายตามความจำเป็นตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๐ (๖) ซึ่งบัญญัติว่า “งบประมาณรายจ่ายงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ให้ตั้งได้เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกันหรือแก้ไขสถานการณ์อันกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ความมั่นคงของรัฐ การเยียวยาหรือบรรเทาความเสียหายจากภัยพิบัติ สาธารณะร้ายแรงและภารกิจที่เป็นความจำเป็นเร่งด่วนของรัฐ” ประกอบกับในอดีตที่ผ่านมา

มีการใช้จ่ายเงินงบประมาณในส่วนนี้ไม่เกิน ๖๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกหมื่นล้านบาท) และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ นี้ คงเหลือระยะเวลาในการใช้จ่ายเงินงบประมาณอีกประมาณ ๗ เดือนเท่านั้น จึงเห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณไว้เป็นจำนวนมากเกินความจำเป็น และเมื่อขอปรับลดงบประมาณลงแล้ว วงเงินของเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นนี้ ยังคงอยู่ในกรอบวินัยการเงินการคลัง การใช้จ่ายเงินงบประมาณในส่วนนี้ ควรใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๐ (๖) อย่างแท้จริง

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

(๑) เงินชดเชยค่างานสิ่งก่อสร้าง ที่ตั้งไว้เป็นจำนวนเงิน ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าร้อยล้านบาท) นั้น เป็นการดำเนินการเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๒ ที่มีมติเห็นชอบให้ส่วนราชการนำแบบปรับราคาได้มาใช้ในการถาวรในการจัดทำสัญญาภาคเอกชน ดังนั้น ส่วนราชการจึงสามารถทำสัญญากับผู้รับจ้างโดยมีค่าชดเชยสิ่งก่อสร้าง (ค่า K) ได้ เนื่องจากโครงการก่อสร้างหลายโครงการไม่สามารถก่อสร้างให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่รวดเร็ว เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้รับจ้างจึงให้มีการปรับราคาส่งก่อสร้างตามดัชนีราคา que เพิ่มขึ้นได้ ทั้งนี้ หากราคาส่งก่อสร้างเพิ่มขึ้นไม่เกินร้อยละ ๔ ผู้รับจ้างต้องเป็นผู้รับผิดชอบ หากเพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ ๔ ผู้รับจ้างสามารถเจรจาให้ส่วนราชการเป็นผู้รับผิดชอบได้ แต่ถ้าเพิ่ม น้อยกว่าร้อยละ ๔ ส่วนราชการจะจ่ายตามจำนวนที่ผู้รับจ้างจ่ายจริง

ที่ผ่านมา รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณเพื่อเป็นเงินชดเชยค่างานสิ่งก่อสร้างสำหรับงาน ที่เกินร้อยละ ๔ ไม่เกินร้อยละ ๑ ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ นี้ มีโครงการที่ส่งมอบงานยังไม่แล้วเสร็จ เป็นจำนวนเงินประมาณ ๘๓,๔๔๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดหมื่นสามพันสี่ร้อยสี่สิบสองล้านบาท) ถ้าตั้งประมาณการไว้ร้อยละ ๑ จะเป็นจำนวนเงินประมาณ ๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดร้อยล้านบาท) แต่ในปีที่ตั้งงบกลางเพื่อชดเชยค่างานสิ่งก่อสร้างไว้เพียง ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าร้อยล้านบาท)

(๒) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นนั้น หากพิจารณาตามพระราชบัญญัติ วินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑ (๔) ซึ่งได้กำหนดให้ คณะกรรมการนโยบาย การเงินการคลังของรัฐมีหน้าที่และอำนาจกำหนดสัดส่วนงบประมาณรายจ่ายงบกลาง รายการ เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ประกอบกับประกาศคณะกรรมการนโยบายการเงินการคลัง ของรัฐ เรื่อง กำหนดสัดส่วนต่าง ๆ เพื่อเป็นกรอบวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ (๑) ได้กำหนดไว้ว่า ในการกำหนดสัดส่วนงบประมาณรายจ่าย งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นนั้น ต้องตั้งไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ แต่ไม่เกินร้อยละ ๓.๕ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการใช้งบประมาณ ในรายการนี้ประมาณ ๙๕,๓๖๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าหมื่นห้าพันสามร้อยหกสิบแปดล้านบาท) ประกอบกับพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดไว้ว่า นับแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นไป ให้กันเงินเหลือในปีไม่เกินร้อยละ ๑๐ ดังนั้น หากตั้งงบประมาณไว้

ไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินโครงการต่าง ๆ ได้ แม้ว่าพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จะกำหนดไว้ว่าหากไม่มีเงินงบประมาณเพียงพอสามารถใช้จ่ายจากเงินคงคลังได้อีกไม่เกิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นล้านบาท) ก็ตาม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติเดิมที่คณะกรรมการการไม่มีการแก้ไข

(๓) ร่างมาตรา ๗ งบประมาณรายจ่ายของสำนักนายกรัฐมนตรี

และหน่วยงานในกำกับ

มีการแก้ไข

มีกรรมการการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๓.๑) หน่วยงานในกำกับของสำนักนายกรัฐมนตรี เช่น สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี กรมประชาสัมพันธ์ สำนักงานงบประมาณ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ไม่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและไม่ตอบสนองต่อแผนยุทธศาสตร์ของประเทศ อาทิ

๑) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีไม่สามารถตอบสนองต่อการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรีตามแผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ ผลผลิตที่ ๑ การสนับสนุนการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขาดความระมัดระวัง บกพร่องและผิดพลาด

๒) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดตั้งมูลนิธิพระยาสุริยานุวัตรขึ้น และจัดสรรเงินให้มูลนิธิดังกล่าวผ่านทางสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยการว่าจ้างให้ศึกษาการทำงานนโยบายสาธารณะและการพัฒนาแทนที่จะว่าจ้างส่วนราชการด้วยกันให้เป็นผู้ศึกษา ซึ่งการกระทำดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าสำนักนายกรัฐมนตรีทำงานไม่มีประสิทธิภาพเพราะทำให้เงินงบประมาณแผ่นดินถูกถ่ายเทไปสู่ภาคเอกชน และทำให้ประชาชนต้องรับภาระภาษีโดยไม่สมควร

(๓.๒) สำนักนายกรัฐมนตรีจัดสรรงบประมาณจำนวนประมาณ ๖,๐๙๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกพันเก้าสิบล้านบาท) หรือร้อยละ ๙๕ ของงบประมาณที่ได้รับให้กับการดำเนินแผนงานยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง โดยจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรเป็นจำนวนมากที่สุดคือจำนวนประมาณ ๕,๘๓๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าพันแปดร้อยสามสิบล้านบาท) ซึ่งงบประมาณจำนวนดังกล่าวส่วนมากจะถูกจัดสรรลงไปเพื่อแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้ง ๆ ที่มีการตั้งงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านั้นแล้วในแผนบูรณาการแก้ไขปัญหาชายแดนภาคใต้ให้กับกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) ดังนั้น จึงแสดงให้เห็นว่า รัฐบาลไม่สามารถ

ดำเนินการตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเรื่องการสร้างความปลอดภัยและสันติภาพอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ว่าจะปรับลดงบประมาณด้านความมั่นคงร้อยละ ๑๐ จากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

(๓.๓) โครงการที่กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) จัดทำ เช่น โครงการส่งเสริมและเผยแพร่ความจริงที่ถูกต้องเพื่อสนับสนุนการแก้ไขปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนใต้ ซึ่งใช้งบประมาณในการดำเนินการจำนวนประมาณ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งร้อยล้านบาท) ถึง ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองร้อยล้านบาท) นั้น มีความซ้ำซ้อนกับโครงการอื่นที่หน่วยงานภาครัฐด้านความมั่นคงจัดทำ อีกทั้ง การดำเนินการแก้ไขปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนใต้ของ กอ.รมน. ยังเป็นกระบวนการบังคับทางความคิดซึ่งไม่ใช่แนวทางที่จะสามารถแก้ไขปัญหาที่มีมาเป็นระยะเวลานานได้

(๓.๔) สำนักนายกรัฐมนตรีตั้งงบประมาณลี้บจำนวนประมาณ ๕๕๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าร้อยห้าสิบล้านบาท) ให้แก่หน่วยงานในกำกับซึ่งบางหน่วยงาน ได้แก่ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน กรมศุลกากร กรมสรรพสามิต กรมทางหลวง สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ กรมราชทัณฑ์ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และกรมการจัดหางาน ไม่มีความจำเป็นที่จะใช้งบประมาณลี้บดังกล่าว อีกทั้งหน่วยงานดังกล่าวยังไม่สามารถชี้แจงได้ด้ว่าจะมีการบริหารจัดการงบประมาณลี้บที่ได้รับการจัดสรรอย่างไร

(๓.๕) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพงานข่าวกรองและการบูรณาการฐานข้อมูลความมั่นคงภาคใต้ ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักนายกรัฐมนตรีไม่มีประสิทธิภาพและไม่ก่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนในภาคใต้อย่างแท้จริง ข่าวกรองที่ได้จากสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) เกิดข้อผิดพลาด เชื่อถือไม่ได้ จึงควรงบประมาณที่จัดสรรเพื่อใช้ในการดำเนินการดังกล่าวไปใช้พัฒนาด้านเศรษฐกิจและการศึกษาแทน

(๓.๖) สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน) มีการตั้งงบประมาณเพื่อใช้จ่ายในการพัฒนาและส่งเสริมอย่างสร้างสรรค์เพื่อให้ประเทศไทยมีเมืองและชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม ซึ่งเป็นภารกิจของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แต่กลับตั้งงบประมาณไว้ในงบประมาณของสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นเงินจำนวนมากถึงประมาณ ๕๓,๙๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าสิบล้านเก้าแสนบาท)

(๓.๗) การตั้งงบประมาณเพื่อใช้จ่ายในระบบวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ของศูนย์อำนวยการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล เป็นจำนวนเงินประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าสิบล้านบาท) นั้น เป็นการตั้งงบประมาณที่มากเกินไป

(๓.๘) เหตุใดจึงมีการตั้งงบประมาณเงินราชการลับ ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จำนวนประมาณ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ (สี่สิบล้านบาท) ไว้ในงบประมาณรายจ่ายของสำนักนายกรัฐมนตรี ทั้ง ๆ ที่ ภารกิจในเรื่องดังกล่าว ควรเป็นภารกิจของกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

กล่าวโดยเฉพาะ ประเด็นเรื่องการตั้งงบประมาณเงินราชการลับ แม้ว่าทางคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะชี้แจงต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรสรุปว่า การตั้งงบประมาณราชการลับ มีมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๓ ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันก็ตาม แต่การตั้งงบประมาณเงินราชการลับ ก็มีข้อพิจารณาในเรื่องของความไม่โปร่งใสและสภาผู้แทนราษฎรไม่สามารถตรวจสอบในรายละเอียดได้ จึงมีข้อเสนอแนะให้รัฐบาลชุดปัจจุบันยกเลิกการตั้งงบประมาณเงินราชการลับ

(๓.๙) การจัดสรรงบประมาณด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ไว้ในงบประมาณรายจ่ายของสำนักนายกรัฐมนตรี จำนวนประมาณ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สิบล้านบาท) หรือเฉลี่ยเดือนละประมาณ ๘๐๐,๐๐๐ บาท (แปดแสนบาท) นั้น แสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า แม้ได้รับงบประมาณจำนวนดังกล่าว ก็ไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานอย่างแน่นอน

(๓.๑๐) สำนักนายกรัฐมนตรี มีหน่วยงานในกำกับเป็นจำนวนมาก แต่กลับมีการบริหารงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพ เช่น สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ที่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน เพื่อให้การบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การบริหารงานบุคลากรทางการแพทย์ของกระทรวงสาธารณสุข ที่ปรากฏข้อเท็จจริงมาโดยตลอดว่า ประเทศไทยมีจำนวนแพทย์ พยาบาล และบุคลากรทางการแพทย์ที่ไม่เพียงพอเป็นอย่างมาก แต่ทาง ก.พ. กลับยังคงยึดถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๑ ก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคที่ไม่สามารถเพิ่มจำนวนข้าราชการที่เป็นบุคลากรทางการแพทย์ดังกล่าวได้ หรือหากเพิ่มได้ก็จะต้องมีสถานะเป็นพนักงานของรัฐที่ไม่ใช่ข้าราชการ ทั้ง ๆ ที่ สภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไปจากเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นอย่างมากแล้ว แต่ทาง ก.พ. ก็ไม่เสนอให้มีการยกเลิกหรือปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวแต่ประการใด

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

(๑) กรณีการจัดทำยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีของ ๔ หน่วยงานนั้น ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙ บัญญัติให้ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณกำหนดยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เพื่อให้หน่วยรับงบประมาณใช้เป็นแนวทางในการจัดทำคำขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งในทางปฏิบัติ สำนักงบประมาณกับหน่วยงานหลักจำนวน ๓ หน่วยงาน คือ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ร่วมกันจัดทำยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ และนโยบายสำคัญของรัฐบาล พร้อมทั้งได้มีการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัด เพื่อให้หน่วยรับงบประมาณต่าง ๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำคำของบประมาณ

(๒) กรณีการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับหน่วยรับงบประมาณบางหน่วยงาน เช่น กรมประชาสัมพันธ์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในนั้น หน่วยงานต่าง ๆ ดังกล่าว ปัจจุบันยังมีสถานะเป็นหน่วยรับงบประมาณตามกฎหมาย ดังนั้น จึงสามารถจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับหน่วยงานต่าง ๆ นี้ได้

(๓) กรณีงบประมาณเงินราชการลับ ได้มีการจัดสรรอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๓ จนกระทั่งถึงปัจจุบัน และมีการจัดสรรไว้เฉพาะใน ๓ หน่วยรับงบประมาณ คือ สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม และสำนักงานตำรวจแห่งชาติเท่านั้น

นอกจากนี้ ยังมีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการใช้งบประมาณเงินราชการลับ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้ การขอรับการจัดสรรงบประมาณเงินราชการลับให้กระทำในภารกิจต่อไปนี้

(๓.๑) ภารกิจด้านความมั่นคงและการป้องกันราชอาณาจักร

(๓.๒) ภารกิจด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

(๓.๓) ภารกิจด้านการข่าว

(๓.๔) ภารกิจอื่นที่มีลักษณะปกปิด เพื่อประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ สังคม หรือโดยสภาพแห่งเทคโนโลยี

ทั้งนี้ ในการส่งจ่ายงบประมาณเงินราชการลับดังกล่าว ต้องมีคณะกรรมการประกอบด้วยข้าราชการในส่วนราชการนั้นเป็นผู้รับผิดชอบ และต้องมีหลักฐานการจ่ายไว้ตรวจสอบด้วย

(๔) กรณีการตั้งคณะอนุกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๖ คณะนั้น เนื่องจากคณะอนุกรรมการต่าง ๆ มีหน้าที่ดำเนินงานตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ เพื่อให้พิจารณารายละเอียดงบประมาณตามกลุ่มงบประมาณต่าง ๆ เท่านั้น แต่หน้าที่และอำนาจในการพิจารณาขั้นสุดท้ายยังเป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการจะพิจารณาจัดสรรงบประมาณตามเหตุผลความจำเป็นของหน่วยรับงบประมาณแต่ละหน่วย แต่จะไม่ก้าวล่วงไปถึงการใช้งบประมาณ เพราะเป็นความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารหรือหน่วยรับงบประมาณแต่ละหน่วยที่จะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

ทั้งนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อย่างละเอียดรอบคอบ แม้ว่างบประมาณในบางรายการอาจจะมีลักษณะเหมือนว่ามีความซ้ำซ้อนกัน แต่ทางคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วว่า งบประมาณแต่ละรายการของหน่วยรับงบประมาณต่าง ๆ มีความแตกต่างกันในรายละเอียดและไม่ได้มีความซ้ำซ้อนกันแต่อย่างใด

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

(สภาผู้แทนราษฎรมติเห็นชอบแล้ว)

(๔) ร่างมาตรา ๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงกลาโหม

และหน่วยงานในกำกับ

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๔.๑) การจัดซื้อเรือดำน้ำของกระทรวงกลาโหม ที่ผ่านมา ได้ดำเนินการจัดซื้อแล้วจำนวน ๑ ลำ โดยผูกพันงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งปัจจุบันกำลังจะซื้อเพิ่มอีกจำนวน ๒ ลำ ถ้าหากรัฐสภาชุดปัจจุบันอนุมัติก็จะทำให้ต้องจ่ายงบประมาณรายจ่ายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวนประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามพันล้านบาท) และต้องผูกพันงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๙ รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้นประมาณ ๒๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นสองพันห้าร้อยล้านบาท) ทั้งนี้ โดยเรือดำน้ำที่กำลังจะจัดซื้อจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนในครั้งนี้จะป็นรุ่นที่ผลิตขึ้นเพื่อประเทศไทยโดยเฉพาะ ซึ่งสามารถดำน้ำลึกอย่างน้อย ๕๐ เมตร มีความลึกปลอดภัยที่ระยะความลึก ๖๐ เมตร และมีความสามารถทำงานได้มีประสิทธิภาพสูงสุดในระยะความลึก ๒๐๐ เมตร

สำหรับเหตุผลที่ประเทศไทยไม่ควรจัดซื้อเรือดำน้ำดังกล่าว สรุปได้ ดังนี้

- ๑) การซื้ออาวุธจากประเทศที่พัฒนาแล้ว จะไม่มีค่านายหน้าต่าง ๆ
- ๒) ทหารไทยต้องการเรือดำน้ำที่มีคุณภาพดีกว่านี้
- ๓) อ่าวไทย มีลักษณะตื้น โดยมีความลึกเฉลี่ยเพียงประมาณ ๔๐ ถึง ๕๐ เมตร หากจัดซื้อมาจะใช้ไม่ได้หรือใช้ได้อย่างไม่เต็มประสิทธิภาพ เพราะเมื่อดำน้ำในอ่าวไทยแล้วจะติดเลนซึ่งผู้แทนกระทรวงกลาโหมที่มาชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็ได้ชี้แจงยอมรับ

ดังนั้น จึงควรนำงบประมาณรายจ่ายที่จะใช้ในการจัดซื้อเรือดำน้ำดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในเรื่องอื่น ๆ ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์กับประเทศชาติและประชาชน

นอกจากนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีข้อสังเกตไว้ในรายงานของคณะกรรมการ เล่มที่ ๑ หน้า ๒๑๘ ข้อ ๒.๒.๙ ว่า กรณีการตั้งงบประมาณเพื่อจัดซื้อเรือดำน้ำของกองทัพเรือซึ่งเป็นการใช้จ่ายงบประมาณค่อนข้างสูง ควรจัดซื้อเพื่อความจำเป็นต่อภารกิจอย่างแท้จริง โดยต้องสามารถชี้แจงเหตุผลทำความเข้าใจต่อประชาชนได้นั้น ปรากฏว่า ประชาชนทั่วไปไม่ได้เห็นด้วยกับการจัดซื้อเรือดำน้ำ แต่คณะกรรมการกลับไม่ตัดงบประมาณในส่วนนี้ และกระทำเพียงการตั้งข้อสังเกตดังกล่าวไว้เท่านั้น

(๔.๒) กระทรวงกลาโหมมีการใช้จ่ายงบประมาณด้วยประสิทธิภาพ เพราะมีการกำหนดผูกพันสูงถึงจำนวนประมาณร้อยละ ๒๗ เกินกว่าที่กฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐได้กำหนดไว้ว่า จำนวนหนี้ผูกพันของประเทศต้องมีจำนวนไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณทั้งหมด

นอกจากนี้ ที่ผ่านมา กระทรวงกลาโหมมีการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุน เพียงจำนวนประมาณร้อยละ ๕๗ กล่าวโดยเฉพาะในส่วนของกองทัพบกมีการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายในโครงการพัฒนาขีดความสามารถของกองทัพ เพียงจำนวนประมาณร้อยละ ๔๘ และในจำนวนที่มีการเบิกจ่ายนี้ก็ปรากฏว่า กองทัพบกไม่ได้นำไปใช้ตามวัตถุประสงค์และมีการโอนงบประมาณไปใช้ในโครงการหรือวัตถุประสงค์อื่น เช่น มีการนำงบประมาณบางส่วนที่กำหนดให้ใช้จ่ายเพื่อการผลิตกระสุนไปซ่อมแซมลานสวนสนาม และนำงบประมาณบางส่วนที่กำหนดให้ใช้จ่ายในการซื้อปืนเล็กยาวและเฮลิคอปเตอร์ ไปใช้จัดซื้อยานเกราะล้อยาง เป็นต้น

จากการที่กระทรวงกลาโหมมีการตั้งงบประมาณสูงกว่าที่มีการเบิกจ่ายจริงดังกล่าว ส่งผลทำให้รัฐบาลต้องจัดทำงบประมาณรายจ่ายแบบขาดดุล ซึ่งต้องกู้เงินมาชดเชยการขาดดุล และเสียดอกเบี้ยเงินกู้โดยไม่จำเป็น

(๔.๓) ที่ผ่านมา กองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ มีเงินนอกงบประมาณรวมกันในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวนประมาณ ๑๙,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นเก้าพันล้านบาท) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวนประมาณ ๑๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นแปดพันล้านบาท) และในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวนประมาณ ๑๖,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นหกพันล้านบาท) กล่าวโดยเฉพาะในส่วนของกองทัพบก มีเงินนอกงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ และปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวนประมาณปีละ ๑๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสองพันล้านบาท) และในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวนประมาณ ๑๓,๗๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสามพันเจ็ดร้อยล้านบาท) นอกจากนี้ ตามข้อเท็จจริงยังปรากฏว่า ที่ผ่านมา กองทัพบกมีรายได้จากกิจการต่าง ๆ เช่น สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง ๕ สนามมวยเวทีลุมพินี และสนามม้าที่จังหวัดนครราชสีมา เป็นต้น แต่กลับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า กองทัพบกมีการนำเงินนอกงบประมาณต่าง ๆ ดังกล่าวมาใช้จ่ายเพื่อกิจการใดบ้าง

(๔.๔) ในการจัดซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์ของกองทัพนั้น หากจะจัดซื้อก็ควรดำเนินการจัดซื้อด้วยนโยบายชดเชย ในทำนองเดียวกันกับการจัดซื้อเรือดำน้ำ จำนวน ๓ ลำ ของประเทศอินโดนีเซียที่ดำเนินการจัดซื้อจากประเทศเกาหลีใต้ โดยมีการประกอบเรือดำน้ำที่ประเทศเกาหลีใต้ จำนวน ๒ ลำ พร้อมกับการจัดส่งบุคลากรของประเทศอินโดนีเซียไปศึกษาวิธีการประกอบที่ประเทศเกาหลีใต้ จากนั้น จึงเดินทางกลับมาทำการประกอบเรือดำน้ำลำที่ ๓ ที่ประเทศอินโดนีเซีย ทำให้ประเทศอินโดนีเซียมีองค์ความรู้ในการผลิตและประกอบเรือดำน้ำได้ต่อไปในอนาคต ต่างจากการจัดซื้อเรือดำน้ำของประเทศไทยที่เป็นการจัดซื้อเฉพาะเรือดำน้ำโดยไม่ได้รับองค์ความรู้ใด ๆ

(๔.๕) จากการศึกษาพบว่า ประเทศไทยมีงบประมาณที่ใช้ในการเกณฑ์ทหารหรือดำเนินการเรื่องทหารกองประจำการ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ รวมเป็นเงินจำนวนมากถึงประมาณ ๑๔,๙๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสี่พันเก้าร้อยล้านบาท) สำหรับข้อมูลด้านความจำเป็นในการมีทหารเกณฑ์นั้น ปรากฏว่า ประเทศไทยจำเป็นต้องมีทหารเกณฑ์ในแต่ละปี

ตั้งแต่ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ถึงปัจจุบัน จำนวนปีละประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ คน ถ้าสุดผู้แทน
กระทรวงกลาโหมได้ชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ว่า ประเทศไทยมีทหารเกณฑ์หรือทหารกองประจำการทั้งหมดประมาณ ๑๒๐,๐๐๐ คน

อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตว่า ประเทศไทยมีความจำเป็นต้องมีทหารเกณฑ์
หรือทหารกองประจำการเพื่อประโยชน์ด้านการรักษาความมั่นคงของประเทศเป็นจำนวนเท่าใด
เพราะตามข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในเดือนตุลาคม ๒๕๖๒ มีการนำทหารจำนวนมากไปทำหน้าที่
พลบริการให้กับนายทหารชั้นผู้ใหญ่ ได้แก่ นายทหารยศนายพันขึ้นไป มีจำนวนประมาณ ๑,๐๐๐ คน
และนายพลนอกราชการ มีจำนวนประมาณ ๙,๙๐๐ คน ในจำนวนนายทหารดังกล่าวนี้จะได้รับ
การจัดสรรพลบริการให้เฉลี่ยคนละจำนวน ๒ คน จึงรวมจำนวนพลบริการได้ทั้งหมดทั้งสิ้นประมาณ
๒๕,๐๐๐ คน ทำให้ประเทศไทยต้องสิ้นเปลืองงบประมาณรายจ่ายไปกับเรื่องดังกล่าว ดังนั้น
สภาผู้แทนราษฎรจึงสมควรปรับลดงบประมาณรายจ่ายในส่วนที่ต้องนำไปใช้กับพลบริการและไม่ให้
มีพลบริการอีกต่อไป

นอกจากนี้ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มี
ข้อสังเกตไว้ในรายงานของคณะกรรมการ เล่มที่ ๑ หน้า ๒๑๗ ข้อ ๒.๒.๒ ว่า กระทรวงกลาโหม
ควรให้ความสำคัญกับกำลังพลในเชิงคุณภาพมากกว่าปริมาณ โดยควรใช้วิธีการรับสมัครแทน
การเกณฑ์ทหาร ทำให้สามารถคัดเลือกบุคคลที่มีความสามารถและมีคุณภาพ จึงควรปรับลด
งบประมาณของกระทรวงกลาโหมเพื่อให้ลดปริมาณกำลังพลโดยการเกณฑ์ทหาร และปรับเปลี่ยน
มาใช้ในการรับสมัครทหารที่มีคุณภาพและมีปริมาณลดลงแทน

(๔.๖) ขอปรับลดงบประมาณของกระทรวงกลาโหมทั้งหมด เพราะตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ปวงชนชาวไทยมีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมาย และกฎหมายนั้น
จะต้องตราขึ้นโดยชอบด้วยรัฐธรรมนูญ แต่ปรากฏว่า ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการ
กระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๐ ซึ่งบัญญัติว่า

“มาตรา ๑๐ กระทรวงกลาโหมมีส่วนราชการในสังกัด ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมราชองครักษ์
- (๔) กองทัพอากาศ

มาตรา ๑๗ บัญญัติว่า กองทัพไทยมีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (๑) กองบัญชาการกองทัพไทย
- (๒) กองทัพบก
- (๓) กองทัพเรือ
- (๔) กองทัพอากาศ
- (๕) ส่วนราชการอื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา”

ทั้งนี้ โดยพระราชบัญญัติดังกล่าวผ่านการพิจารณาวาระที่หนึ่งในการประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๐/๒๕๕๐ ขณะนั้นมีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติทั้งหมดจำนวน ๒๔๙ คน แต่มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติลงคะแนนรับหลักการเพียงจำนวน ๘๓ คน และได้ตั้ง คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณา เสร็จแล้ว ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สอง ในคราวประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๓/๒๕๕๐ ขณะนั้นมีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเหลืออยู่ทั้งหมด จำนวน ๒๔๐ คน แต่มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติมาเข้าร่วมประชุมและลงคะแนนเพียงจำนวน ๘๕ คน ไม่ถึงกึ่งหนึ่งของสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ดังนั้น การตราพระราชบัญญัติจัดระเบียบ ราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ จากสาเหตุดังกล่าว ปัจจุบัน กองทัพไทยจึงไม่มีสถานะโดยชอบด้วยกฎหมาย และไม่อาจได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในครั้งนี้

(๔.๗) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีความเห็นเกี่ยวกับงบการเงินของ ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงกลาโหม สรุปได้ ดังนี้

๑) งบการเงินของกองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีรายงานผลการดำเนินงานและฐานะการเงินคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริง

๒) สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม มีการระบุรายการที่ดินจำนวน ประมาณ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นล้านบาท) ที่ไม่เป็นไปตามนโยบายการบัญชี

๓) กองบัญชาการกองทัพไทย มีงบการเงินที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็น สาระสำคัญ

ดังนั้น ทางกระทรวงกลาโหม จึงสมควรเร่งดำเนินการปรับปรุงการจัดทำงบการเงิน ของหน่วยรับงบประมาณทั้งหมดดังกล่าวให้มีความถูกต้องในทุกปีงบประมาณอย่างเร่งด่วน ต่อไปด้วย

(๔.๘) ปัจจุบัน ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ภาคเอกชนมีความสามารถด้านเทคโนโลยี เกี่ยวกับอาวุธยุทโธปกรณ์ เช่น การผลิตรถถังไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ตามที่ปรากฏเป็นข่าว ทางสื่อมวลชน แต่รัฐบาลไทยกลับไม่ได้ดำเนินการอุดหนุนหรือสนับสนุนภาคเอกชนดังกล่าว ในทางตรงกันข้ามกลับมีการจัดตั้งสำนักงานเทคโนโลยีป้องกันประเทศ และไม่ปรากฏว่า สำนักงาน เทคโนโลยีป้องกันประเทศได้มีผลงานการผลิตเทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์ใดที่มีประสิทธิภาพ อย่างเด่นชัดเป็นรูปธรรม ดังนั้น จึงสมควรปรับลดงบประมาณของหน่วยรับงบประมาณนี้

(๔.๙) ภาพรวมของกระทรวงกลาโหม ปรากฏว่า มีการตั้งงบประมาณรายจ่าย ผูกพันเป็นจำนวนเงินมากถึงจำนวนร้อยละ ๒๗ ในขณะที่กฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลัง ของรัฐได้กำหนดไว้ว่า จำนวนหนี้ผูกพันของประเทศต้องมีจำนวนไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของ งบประมาณทั้งหมด จึงส่งผลทำให้ประเทศไทยเสียโอกาสในการจัดสรรงบประมาณผูกพัน เพื่อการพัฒนาประเทศหรือใช้ประโยชน์ในด้านอื่น ๆ เช่น ด้านเศรษฐกิจ การศึกษา และการสาธารณสุข เป็นต้น

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

(๑) กรณีมีการอภิปรายถึงประสิทธิภาพในการใช้งบประมาณของกระทรวงกลาโหม ที่ผ่านมานั้นว่าเป็นการใช้จ่ายงบประมาณได้ไม่เต็มที่ ภายหลังจากที่ได้มีการตั้งงบประมาณรายจ่าย ในปีงบประมาณที่ผ่านมานั้น

กรณีตามที่มีการอภิปรายเป็นการเก็บข้อมูลจากระบบบริหารการเงินการคลัง ภาครัฐ แบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMS) ของกรมบัญชีกลางแต่เพียงอย่างเดียว โดยระบบดังกล่าว ไม่สามารถรวบรวมข้อมูลทุกแหล่งของการใช้จ่ายงบประมาณ โดยเฉพาะกระทรวงกลาโหมนั้น มีการใช้จ่ายงบประมาณในการจัดซื้อและจัดจ้างโดยวิธีรัฐบาลต่อรัฐบาล หรือ Government to Government (G to G) และวิธี Foreign Military Sales (FMS) โดยเป็นการจัดซื้อจัดจ้างจาก ต่างประเทศที่กฎหมายของประเทศนั้นกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น โดยการดำเนินการตามกรอบ ความช่วยเหลือทางทหาร ที่รัฐบาลไทยได้ลงนามในความตกลงว่าด้วยความช่วยเหลือทางทหาร กับสหรัฐอเมริกา ตามที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีด้วย ซึ่งถ้านำเอา G to G, FMS และ GFMS มาพิจารณารวมกันแล้ว จะเห็นว่าประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณของกระทรวงกลาโหม ในปีงบประมาณก่อนนั้น จะมากขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๘ ทั้งหมด เช่น รายจ่ายประจำ จะเป็น ร้อยละ ๘๘.๕๓ รายจ่ายลงทุน จะเป็นร้อยละ ๘๘.๑ ซึ่งแสดงว่า ประสิทธิภาพในการเบิกจ่ายของ การตั้งงบประมาณนั้นไม่ได้เป็นการตั้งไปแล้วเสียเปล่าแต่อย่างใด

(๒) การก่อกวนผู้กผัน ซึ่งต้องใช้พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นกรอบในการดำเนินการ และกฎหมายดังกล่าว ได้ใช้มาตรา ๑๑ (๔) ซึ่งกำหนดให้ ต้องมีคณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังของรัฐไปกำหนดเป็นประกาศคณะกรรมการนโยบาย การเงินการคลังของรัฐ เรื่องกำหนดสัดส่วนต่าง ๆ เพื่อเป็นกรอบวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑ โดย (๑) เป็นการกำหนดสัดส่วนงบประมาณรายจ่ายงบกลาง และ (๔) กำหนดสัดส่วนการก่อกวน ผู้กผันงบประมาณรายจ่ายข้ามปีงบประมาณ ต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของงบประมาณรายจ่าย ประจำปี กรณีหมายถึงภาพรวมของงบประมาณทั้งฉบับต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ คิดเป็น รายจ่ายผูกพันข้ามปีงบประมาณ ๒๙๗,๒๙๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนเก้าหมื่นเจ็ดพันสองร้อย เก้าสิบล้านบาท) หรือร้อยละ ๙.๒๙ ซึ่งก็คือไม่เกินร้อยละ ๑๐ สำหรับร้อยละ ๙.๒๙ เป็นของ กระทรวงกลาโหมที่ผูกพันข้ามปีงบประมาณ จำนวน ๖๔,๙๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกหมื่นสี่พัน เก้าร้อยสิบล้านบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๒.๐๓ ของงบประมาณ ๓,๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านสองแสนล้านบาท) ดังนั้น งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ นั้น กรณีการตั้งผูกพันงบประมาณรายจ่ายข้ามปีเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการเงิน การคลังของรัฐดังกล่าว

(๓) เงินนอกงบประมาณ ของกระทรวงกลาโหมมีอยู่ประมาณ ๑๘,๔๗๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นแปดพันสี่ร้อยเจ็ดสิบสามล้านบาท) หรือประมาณ ๑๙,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นเก้าพันล้านบาท) ในจำนวนนี้มีประมาณ ๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นเจ็ดพันล้านบาท) หรือประมาณ ๑๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นแปดพันล้านบาท) เป็นเงินรายรับของสถานพยาบาลของกระทรวงกลาโหม ซึ่งสถานพยาบาลในกระทรวงกลาโหมไม่ได้ให้บริการเฉพาะทหารเท่านั้น แต่ให้บริการกับประชาชนทั่วไปและมีสถานพยาบาลขนาดใหญ่ที่มีชื่อเสียง ได้แก่ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โรงพยาบาลอานันทมหิดล โรงพยาบาลภูมิพล โรงพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้า ซึ่งล้วนแต่ไม่มีปัญหาสภาพคล่องทางการเงิน และไม่มีปัญหาผลการดำเนินการที่รายได้สูงกว่ารายจ่าย แต่สถานพยาบาลขนาดใหญ่ที่ไม่ใหญ่เท่ากับสถานพยาบาลทั้ง ๔ แห่งดังกล่าวมาแล้วนั้น มีปัญหาสภาพคล่องและปัญหารายจ่ายสูงกว่ารายได้ ดังนั้น สถานพยาบาลที่อยู่ภายใต้การบริหารของกระทรวงกลาโหมซึ่งจะต้องบริหารแบบภาพรวมหรือเป็นการบริหารส่วนรวมนี้อาจจำเป็นต้องเอากำไรจากโรงพยาบาลขนาดใหญ่ สภาพคล่องจากโรงพยาบาลขนาดใหญ่ ไปจุนเจือโรงพยาบาลขนาดเล็ก เพื่อให้โรงพยาบาลขนาดเล็กนั้น สามารถให้บริการประชาชนทั่วไปได้ สรุปแล้วเงินนอกงบประมาณ ๑๘,๔๗๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นแปดพันสี่ร้อยเจ็ดสิบสามล้านบาท) นั้น เป็นเรื่องของสถานพยาบาลไปแล้วประมาณ ๑๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นแปดพันล้านบาท)

(๔) เรื่องเรือดำน้ำ เป็นโครงการจัดซื้อวิธี G to G จากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยบริษัท China Ship Building and Offshore International ซึ่งในการพิจารณาลักษณะของอ่าวไทยกับอันดามัน ถ้าหากพิจารณาพื้นที่ได้น้ำลงไป หรือ Contour นั้น ในแกวอ่าวไทยมีความลึกโดยเฉลี่ยประมาณ ๕๐ เมตร ส่วนที่ตื้นที่สุดคือแถบชายฝั่ง และที่ลาดลงไปก่อนถึงน่านน้ำสากลลึกที่สุดที่ ๘๕ เมตร ระยะที่มองจากอากาศลงมาถึงน้ำ ถ้าพื้น ๑๖ เมตรลงไปจากข้อมูลทางเทคนิค เรือดำน้ำจะไม่ถูกสังเกตเห็นแต่อย่างใด ดังนั้น เรือดำน้ำที่อยู่แกวอ่าวไทย หากคิดว่าจะต้องมุดโคลนหรือเลนนั้น ไม่เป็นเช่นนั้น นอกจากนั้น มีการฝึกซ้อมทางทหารเรือโดยสหรัฐอเมริกาได้เคยมาร่วมซ้อมรบกับกองทัพเรือไทย ได้นำเอาเรือดำน้ำของสหรัฐอเมริกาเข้ามาร่วมซ้อม ซึ่งเรือดำน้ำของสหรัฐตามโครงการที่มาฝึกซ้อมกันของสหรัฐอเมริกามีระวางเรือขนาด ๗,๕๐๐ ตัน ในขณะที่เรือดำน้ำที่จะจัดซื้อนี้ระวางเรือขนาดประมาณ ๒,๐๐๐ ตัน สำหรับในแกวอันดามันนั้น Contour ต่างจากอ่าวไทยเพราะที่อันดามันนั้นจะไม่มีชายฝั่งที่ค่อย ๆ ลาดลง แต่จะเป็นชายฝั่งที่จะมีลักษณะหักลงลึกลงทันที ยุทโธปกรณ์ในลักษณะที่เป็นเรือดำน้ำนั้นต้องมียุทธวิธีที่เป็นยุทธวิธีอำพราง หมายถึง ต้องทำให้ข้าศึกไม่ทราบว่ามีเรือดำน้ำจอดอยู่ที่ใดบ้าง ถ้ามีเพียงลำเดียวอาจมีประเด็นที่สามารถจับได้โดยไม่ง่ายนัก ดังนั้น ในการจัดซื้อจึงต้องมีมากกว่า ๑ ลำขึ้นไป โดยเฉพาะพื้นที่ ๓๒๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร ของประเทศไทยควรมีเรือดำน้ำ ๒ ถึง ๓ ลำ แต่กองทัพเรือเพื่อให้มีการประหยัสดงบประมาณจึงตัดสินใจให้ควรมี ๓ ลำ เป็นการเพียงพอแล้ว

สำหรับความจำเป็นที่จะต้องมียันั้น จะเห็นได้ว่าประเทศเวียดนามมีเรือดำน้ำประจำการ ๖ ลำ ประเทศอินโดนีเซียมีประจำการ ๕ ลำ ประเทศสิงคโปร์มีประจำการ ๔ ลำ ประเทศมาเลเซียมีประจำการ ๒ ลำ ประเทศเมียนมาร์มีแผนรับมอบเรือดำน้ำที่ผ่านการใช้งานจากประเทศอินเดียแล้วในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๒ ลำ และในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จะรับจากประเทศอินเดียเพิ่มอีกจำนวน ๒ ลำ ประเทศฟิลิปปินส์กำลังจัดหา ดังนั้น ในกลุ่มประเทศอาเซียน ประเทศไทยต้องเตรียมแสนยานุภาพทางน้ำให้ทัดเทียมกับกลุ่มประเทศดังกล่าว อีกทั้ง ถ้าปราศจากความมั่นคงของประเทศแล้ว ความมั่นคงทางเศรษฐกิจจะเกิดขึ้นไม่ได้

เรือดำน้ำที่จัดซื้อนั้น เป็นเรือดำน้ำดีเซลไฟฟ้า หมายถึงมีการใช้พลังงาน ๒ ระบบ

งบประมาณของกระทรวงกลาโหมสัดส่วนเป็นร้อยละ ๑.๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) เมื่อพิจารณาจากประเทศอื่น ๆ ทั่วโลกมีค่าเฉลี่ยของงบประมาณที่จัดสรรเพื่อการทหารประมาณร้อยละ ๒.๒ ของ GDP และแสนยานุภาพทางการทหารที่มีไว้นั้นไม่ได้มีไว้เพื่อการรบแต่เพียงเท่านั้น หากแต่มีไว้เพื่อเตรียมความพร้อมให้มีความมั่นคงทางการทหาร เพราะหากไม่มีความมั่นคงทางการทหารอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในด้านอื่น ๆ ได้

(๕) ระบบทหารเกณฑ์และระบบทหารประจำการ มีอยู่ทั้งสิ้นประมาณ ๑๒๐,๐๐๐ คน และในการอภิปรายได้นำตัวเลขทหารเกณฑ์ที่เข้าใจว่าจะต้องไปทำหน้าที่ทหารบริการหรือทหารรับใช้จำนวน ๑๒,๐๐๐ คน และในจำนวนนี้ ๙,๙๐๐ คน จะต้องไปประจำตัวนายพลที่ได้เกษียณอายุไปแล้วโดยผู้อภิปรายได้ตั้งสมมติฐานว่า ปีหนึ่งจะมีนายพลเกษียณอายุประมาณ ๙๐๐ คน และนายพลทุกคนจะต้องเสียชีวิตขณะอายุ ๗๑ ปี และได้เอา ๑๑ ปี คูณกับ ๙๐๐ ได้จำนวนทั้งสิ้น ๙,๙๐๐ คน และมีทหารรับใช้ที่ประจำอยู่ที่บ้านของทหารระดับยศพันตรีไปถึงระดับพลเอกอีก ๒,๑๐๐ คน ซึ่งจากข้อเท็จจริงที่ได้มาจากการสอบถามนายทหารเกษียณอายุหลายคน ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่มีทหารรับใช้ กรณีจึงฟังไม่ได้ว่า ๙,๙๐๐ คน จะไปเป็นทหารรับใช้ อีกทั้งเจ้าหน้าที่ที่มาชี้แจงต่อคณะกรรมการวิสามัญได้ให้ข้อมูลว่าปัจจุบันได้เลิกทหารรับใช้แล้ว มีแต่ทหารหน่วยบริการที่ทำหน้าที่เป็นพ่อครัวทำสวนอยู่เท่านั้น

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๕) ร่างมาตรา ๙ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการคลัง

และหน่วยงานในกำกับ

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๕.๑) การจัดทำงบประมาณของรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงการคลัง อาทิ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร หรือ ธ.ก.ส. ซึ่งได้รับงบประมาณเพิ่มขึ้นประมาณ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นล้านบาท) เมื่อศึกษาในรายละเอียดแล้วพบว่าเป็นการชำระเงินคืนจากโครงการชดเชยการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยของรัฐบาลหรือบัตรประชารัฐ

โดยจะมีลักษณะของคณะรัฐมนตรีนำเงินไปฝาก กล่าวคือ คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติหลักการโครงการต่าง ๆ แล้วนำโครงการไปฝากไว้ที่รัฐวิสาหกิจเพื่อให้รัฐวิสาหกิจเป็นผู้ดำเนินการให้ เช่น โครงการบัตรสวัสดิการหรือโครงการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย นอกจากนี้ ยังมีโครงการบ้านตึ่มิตาวนของธนาคารอาคารสงเคราะห์หรือ ธอส. โครงการช่วยเหลือค่าปลูกข้าวจาก ธ.ก.ส. กรณีเกิดปัญหาว่าสภาผู้แทนราษฎรไม่ได้พิจารณาถึงความคุ้มค่าของเม็ดเงิน แม้ว่าโครงการที่ผ่านมาจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนก็ตาม แต่สิ่งที่ผิดไปคือกระบวนการพิจารณาปริมาณตัวเงินที่จะนำไปใช้สุดท้ายหน่วยงานต้องมาตั้งคินนี้กับคณะกรรมการมาธิการของสภาผู้แทนราษฎรผ่านพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ เมื่อมาถึงสภาผู้แทนราษฎรเหมือนถูกบังคับให้เห็นชอบเพราะ ธ.ก.ส. ธอส. ของงบประมาณมาแล้วแต่เป็นงบประมาณใช้หนี้ที่ภาครัฐไปก่อหนี้ไว้แล้วมาขอคินผ่านรัฐสภา โครงการนั้นได้ดำเนินการไปแล้วได้มีการใช้จ่ายเงินไปแล้ว ดังนั้นในอนาคตจึงไม่ควรมีการดำเนินการในลักษณะเช่นนี้อีกต่อไป

(๕.๒) เนื่องจากหนังสือของคณะกรรมการวินิจฉัยการจัดซื้อจัดจ้างและการพัสดุภาครัฐ กรมบัญชีกลาง หนังสือที่ กค (กวจ) ๐๔๐๕.๔/ว ๕๗๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยหนังสือดังกล่าวหน้าที่ ๑ ตอนท้ายได้ให้หมายความถึง คณะอนุกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๖๓ กรณีถือว่าไม่ถูกต้อง เพราะที่ถูกต้องเป็นคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ หนังสือราชการควรเขียนให้ถูกต้อง และหนังสือดังกล่าวได้อ้างถึงหนังสือที่ กค (กวจ) ๐๔๐๕.๒/ว๓๗๑ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๒ เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเตรียมการจัดซื้อจัดจ้าง ปัญหาที่เห็นชัดเจน มี ๒ ส่วน อาทิ หน้า ๒ “ข้อ ๒.๑ กรณีใช้งบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. หมายถึงเมื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย” กรณีนี้เหตุใดถึงกำหนดได้ถูกต้องแล้วเหตุใดหนังสือราชการที่ออกมาภายหลังจึงได้กำหนดผิด ซึ่งไม่น่าจะเกิดขึ้นในระบบราชการและในหน้าเดียวกัน “ข้อ ๓ ตามข้อ ๒ เมื่อหน่วยงานของรัฐได้รับความเห็นชอบวงเงินงบประมาณแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐจัดทำแผนการจัดซื้อจัดจ้างประจำปีทั้งปีและประกาศเผยแพร่ในระบบเครือข่ายสารสนเทศของกรมบัญชีกลางและหน่วยงานของรัฐและปิดประกาศโดยเปิดเผย ณ สถานที่ปิดประกาศของหน่วยงานของรัฐนั้นและให้หน่วยงานของรัฐรีบดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างเพื่อให้พร้อมที่จะทำสัญญาหรือข้อตกลงได้ทันทีเมื่อได้รับอนุมัติทางการเงินแล้ว กล่าวคือ หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างจนถึงขั้นตอนได้ตัวผู้ขายหรือผู้รับจ้างไว้ก่อนได้ เว้นแต่ขั้นตอนการลงนามในสัญญาหรือข้อตกลงเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในข้อ ๔” กรณีเป็นไปได้อย่างไร เช่นนั้นแล้วสภาผู้แทนราษฎรจะมีความหมายอยู่หรือไม่ เพราะกระทรวงการคลัง กรมบัญชีกลางได้ออกระเบียบว่าหน่วยรับงบประมาณสามารถทำได้ กล่าวคือ ยังไม่ผ่านการพิจารณาในวาระสองหรือวาระสาม แต่ได้ตัวผู้ขายหรือผู้รับจ้างไว้ก่อนแล้ว

ดังนั้น ในชั้นการพิจารณาชั้นคณะกรรมการการจึงได้ขอให้ยกเลิกหนังสือทั้ง ๒ ฉบับนี้
แต่จนถึงวันนี้ยังไม่มีการดำเนินการแต่อย่างใด

มาตรา ๙ (๖) กรมสรรพากร ที่มีใบแก้ไข งบประมาณตั้งไว้ประมาณ
๒,๓๐๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองพันสามร้อยแปดล้านบาท) ปรับลดลงจากร้อยละ ๑๐๐
เป็นร้อยละ ๕ เหตุผลที่ตั้งไว้ร้อยละ ๕ เป็นเพียงเพื่อกระตุ้นให้มีการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๕๐ หมวด ๔ หน้าที่ของปวงชนชาวไทย มาตรา ๕๐ บุคคลมีหน้าที่ดังต่อไปนี้.....
(๙) เสียภาษีอากรตามที่กฎหมายบัญญัติ คือประมวลรัษฎากร วันที่ปลดกระทรวงการคลัง
อธิบดีกรมสรรพากรเข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการนั้น ได้สอบถามถึงเบี้ยประชุมคณะกรรมการ
และคณะกรรมการได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๔๒ (๗) หรือไม่
คำตอบคือยังได้รับการยกเว้น หมายความว่าหากเป็นกรรมการสามัญ ๓๕ คณะ หรือกรรมการ
วิสามัญ เบี้ยประชุม ๑,๕๐๐ บาทต่อครั้ง ได้รับการยกเว้น ซึ่งจากการที่ได้เป็นกรรมการวิสามัญ
และอนุกรรมการได้รับเงินมาแล้วทั้งสิ้น ๕๘,๐๐๐ บาท โดยรับในนามของคณะอนุกรรมการ
ครั้งละ ๘๐๐ บาท ๕ ครั้ง เป็นเงิน ๔,๐๐๐ บาท หมายความว่า เงิน ๔,๐๐๐ บาทนี้ไม่ได้รับ
การยกเว้น ซึ่งกรมสรรพากรตอบอย่างชัดเจนในชั้นกรรมการว่า มาตรา ๔๒ (๗) ไม่ยกเว้น
เบี้ยประชุมอนุกรรมการ ผู้ที่เป็นอนุกรรมการจะต้องไปเสียภาษีภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม
๒๕๖๓ กรณีมีข้อสังเกตถึงสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งเข้ามาทำหน้าที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
(สนช.) หลังจากที่ยึดอำนาจเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ รวมระยะเวลาเป็นเวลา ๕ ปี
เมื่อสืบค้นข้อมูลดูในเว็บไซต์ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พบว่ามีการตั้งคณะอนุกรรมการ
เป็นจำนวนมาก ซึ่งได้เสนอให้กรมสรรพากรดำเนินการจัดเก็บภาษีทั้งหมด เพราะกรมสรรพากร
ได้ตอบหนังสือเรื่องนี้ไปถึงคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)
ว่าเบี้ยประชุมคณะอนุกรรมการของ ป.ป.ช. ไม่ได้รับการยกเว้นภาษี กรมสรรพากรตอบหนังสือ
ไปที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) เพื่อเก็บภาษีให้แก่รัฐ แต่ สนช. ๕ ปีนี้ นอกจากมีหน้าที่
ต้องเสียภาษีให้รัฐในเรื่องเบี้ยประชุมอนุกรรมการแล้ว หากยังไม่เสียภาษีประมวลรัษฎากร
กำหนดให้เก็บดอกเบียหรือที่เรียกว่าเงินเพิ่มร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน เท่ากับร้อยละ ๑๘ ต่อปี
ถ้าทราบเองแล้วไปเสียภาษีจะเก็บภาษี ๑ เท่า แต่เมื่อมีการบอกผ่านการประชุมและสื่อมวลชนนี้
ต้องเสียภาษี ๒ เท่า บุคคลเหล่านี้รับเงินเดือนเป็นแสน รับเงินเดือนซ้ำซ้อนและรับเงินหลายทาง
ขอให้เสียสละให้ชาติ นำเอาเงินที่ยังไม่ได้เสียภาษีมาเสียภาษีให้แก่รัฐ

(๕.๓) ขอปรับลดงบประมาณในส่วนของกรมสรรพสามิต โดยเฉพาะการนำ
งบประมาณไปดำเนินการปราบปรามน้ำมันเถื่อนของกรมสรรพสามิตมีส่วนหนึ่งที่นำงบประมาณ
ให้กรมศุลกากรดำเนินการ อีกส่วนหนึ่งคือสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็นำงบประมาณไปซื้อเรือ
เพื่อปราบปรามน้ำมันเถื่อนทางเรือ ชื่อครุภัณฑ์พวกรถตรวจสอดน้ำมันเถื่อนและนำไปเช่ารถ
เพื่อปราบปรามน้ำมันเถื่อน ได้แก่ เช่ารถยี่ห้อฮูซู ๔ ประตู ขนาด ๑ ตัน ขับเคลื่อน ๒ ล้อ แบบดับเบิลแด็คป
กรณีนี้คณะกรรมการได้ตรวจสอบโดยละเอียดแล้วหรือไม่ เพราะทำให้ประเทศเสียหายและเป็น
ที่มาของผลประโยชน์จำนวนมาก ยกตัวอย่าง เช่ารถบรรทุกดีเซล ขนาด ๑ ตัน ขับเคลื่อน ๒ ล้อ

แบบดับเบิลแค็ป จำนวน ๙๐ คัน ในวงเงิน ๙๔,๕๖๔,๐๐๐ บาท ตกคันละ ๙๓๐,๐๐๐ บาท ซึ่งใช้วิธีการประกวดราคา มีบริษัทเข้ามาแข่งขัน ๒ บริษัท บริษัทหนึ่งเสนอราคา ๙๔,๐๒๔,๐๐๐ บาท อีกบริษัทหนึ่งเสนอราคา ๙๔,๒๔๐,๐๐๐ บาท บริษัทที่เสนอราคาถูกกว่าเป็นผู้ชนะ กรณีภายใน ๕ ปี ในแต่ละเดือนได้รับเงินค่าเช่าประมาณ ๑๕,๘๐๐ บาท เมื่อนำไปคำนวณ ๖๐ เดือน เนื่องจากเช่าจำนวน ๕ ปี ปรากฏว่าได้จำนวนเงินประมาณ ๙๓๐,๐๐๐ บาท เท่ากับมูลค่าของรถ พอครบ ๕ ปี รถก็กลับไปเป็นของบริษัทที่ให้เช่า หากคิดค่าเสื่อมราคาปีละร้อยละ ๑๐ รถคันนั้นก็ยังคงมีมูลค่าประมาณ ๔๖๐,๐๐๐ บาท และกรมการเคหะสุขเกษมหรือไม่ว่าเหตุใดจึงใช้วิธีการเช่าเหตุใดจึงไม่ซื้อ การเช่ารถในหน่วยงานต่าง ๆ ไม่ใช่เฉพาะกรณีนี้ แต่ยังคงมีกรณีอื่นอีกมาก และเหตุใดบางแห่งซื้อและเหตุใดบางแห่งเช่า

(๕.๔) กระทรวงการคลังได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายไว้จำนวนประมาณ ๑๔,๓๕๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสี่พันสามร้อยห้าสิบล้านบาท) คณะกรรมการเสียงข้างมากได้พิจารณาแล้ว มีมติให้จัดสรรจำนวนประมาณ ๑๓,๙๐๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสามพันเก้าร้อยสามล้านบาท) กล่าวคือ มีการปรับลดจำนวนประมาณ ๔๕๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่ร้อยห้าสิบล้านบาท) กรณีได้ขอปรับลดร้อยละ ๑๕ คิดจากยอดรวมประมาณ ๒๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นหนึ่งพันล้านบาท) ที่ขอปรับลดเนื่องจาก กระทรวงการคลัง มีหน่วยรับงบประมาณที่อยู่ในสังกัดทั้งหมด ๑๐ หน่วยงาน โดยเฉพาะหน่วยรับงบประมาณที่เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้เป็นหลัก ได้แก่ กรมสรรพากร กรมศุลกากร กรมสรรพสามิตเป็นหน่วยจัดเก็บรายได้ที่สร้างรายได้ให้แก่ประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ หมายถึงการจัดเก็บรายได้ในปีนี้มีจำนวนประมาณ ๒,๗๓๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านเจ็ดแสนสามหมื่นหนึ่งพันล้านบาท) ក្នុងចំណោមจำนวนประมาณ ๔๖,๙๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่หมื่นหกพันเก้าร้อยล้านบาท) ที่ต้องปรับลดงบประมาณลงเนื่องจากกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณร่วมกับนายกรัฐมนตรี กรณีที่จะต้องขอปรับลดในจำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองพันล้านบาท) นี้เนื่องจากกระทรวงการคลังไม่ได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐ (๖) และมาตรา ๒๙ ดังนี้

“มาตรา ๑๐ งบประมาณประจำปีที่เสนอต่อรัฐสภา อย่างน้อยต้องมีเอกสารประกอบ ดังต่อไปนี้

(๖) รายงานเกี่ยวกับสถานะเงินนอกงบประมาณและแผนการใช้จ่ายเงินนอกงบประมาณโดยรวมของหน่วยรับงบประมาณ”

เรื่องนี้กรมการคลังได้ให้ความสนใจและสอบถามในทุกมาตรา บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญกำหนดให้เงินของแผ่นดินต้องจ่ายโดยกฎหมายเท่านั้น ซึ่งจะเห็นตัวเลขงบประมาณ หากแต่ไม่มีรายละเอียด บางหน่วยงานไม่ปรากฏ เพราะฉะนั้น ในปีต่อไปซึ่งหมายถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๔ หน่วยรับงบประมาณทุกหน่วยที่มีเงินนอกงบประมาณต้องแสดงสถานะเงินนอกงบประมาณและแผนที่จะใช้จ่ายเงิน แม้ไม่ขอรับงบประมาณก็ต้องรายงานต่อรัฐสภาให้เป็นไปตามบทบัญญัติ

ของกฎหมาย แต่ปีนี้แจ้งเฉพาะรายการที่นำมาสมทบเม็ดเงินงบประมาณเท่านั้น รายการอื่นแสดงเฉพาะตัวเลข การขอรายละเอียดค่อนข้างลำบาก กรณีจึงถือว่าไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมาย

มาตรา ๒๙ ว่าด้วยการจัดทำคำขอตีงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยรับงบประมาณไม่ว่ากฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินและการคลังภาครัฐ หมายถึงว่า ไม่ว่าจะป็นกรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยรับงบประมาณ แต่ที่สังเกตจากร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ นี้ หน่วยรับงบประมาณที่รับตรงมีเฉพาะกรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในส่วนของเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล ต้องให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นหน่วยรับงบประมาณแทน อ้างว่าไม่มีความพร้อมระบบไม่รองรับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการเงินการคลังภาครัฐไม่มีความพร้อม ซึ่งหากจะไม่ปฏิบัติมีบทบัญญัติกฎหมายใดให้อำนาจ เนื่องจากบทเฉพาะกาลไม่มีแม้แต่มาตราเดียวที่อนุญาตกรณีท้องถิ่นไม่มีความพร้อมให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นหน่วยรับงบประมาณแทน เพียงแต่อ้างมาตรา ๒๙ ระบุว่าอาศัยมาตรา ๒๙ จึงกระทำได้ โดยมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติดังนี้

“มาตรา ๒๙ การขอตีงบประมาณรายจ่ายเพื่อสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเงินอุดหนุนสำหรับการดำเนินการโดยทั่วไปหรือสำหรับการดำเนินการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นการเฉพาะ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยื่นคำขอตีงบประมาณรายจ่ายต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพื่อเสนอต่อผู้อำนวยการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ผู้อำนวยการกำหนด”

กรณีอาศัยตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แล้วตีความหมายถึงผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณสามารถกำหนดประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่ต้องเป็นหน่วยรับได้ ซึ่งเมื่อพิจารณามาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ ไม่ได้เป็นเช่นนั้น หมายถึงแต่เพียงให้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลา ที่จะดำเนินการจัดทำคำขอเท่านั้น ด้วยเหตุผลความไม่ชัดเจนดังกล่าวจึงขอปรับลดงบประมาณกระทรวงการคลัง

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

(๑) ความมั่นใจในการประมาณการรายได้ของรัฐบาล ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่องการจัดเก็บรายได้ กรรมการได้รับคำยืนยันและชี้แจงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกระทรวงการคลังได้ชี้แจงว่ามีความมั่นใจว่าจะสามารถจัดเก็บรายได้สำเร็จตามประมาณการที่วางไว้ประมาณ ๒,๗๓๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านเจ็ดแสนสามหมื่นหนึ่งพันล้านบาท) ด้วยผลจากการจัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิในช่วง ๒ เดือนแรกของการจัดเก็บงบประมาณในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ในต้นปีงบประมาณ ๒๕๖๓ หมายถึงเดือนตุลาคม และเดือนพฤศจิกายน รายได้ของรัฐบาลยังคงเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยจัดเก็บรายได้สูงกว่าประมาณการประมาณ ๖,๓๔๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกพันสามร้อยสี่สิบเก้าล้านบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๑.๖ คือเรื่องที่คณะกรรมการเห็นว่าเมื่อกระทรวงการคลังและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยืนยันคณะกรรมการ

จึงมีความมั่นใจว่า ประมวลการรายได้ที่ได้ตั้งไว้ในงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ นั้น จะเป็นไปตามที่กระทรวงการคลังได้ชี้แจง โดยกระทรวงการคลังได้เน้นย้ำว่าจะติดตามการจัดเก็บรายได้ของรัฐบาลอย่างใกล้ชิดเพื่อบริหารและจัดเก็บรายได้ให้เป็นไปตามเป้าหมาย รวมทั้งผลักดันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ การปฏิรูปโครงสร้างการจัดเก็บรายได้ ให้มีความเหมาะสมและครอบคลุมให้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ เพื่อความยั่งยืนทางการคลังในระยะยาว กระทรวงการคลังอยู่ระหว่างการผลักดันแผนการปฏิรูปภาษีอากรทั้งระบบเพื่อจัดหาแหล่งรายได้ใหม่และขยายฐานภาษีให้ครอบคลุมโดยพิจารณาทั้งโครงสร้างภาษีและอัตราภาษีเพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันและส่งเสริมให้รัฐบาลมีความมั่นคง ซึ่งรัฐบาลจะพิจารณาช่วงเวลาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ เพื่อไม่ให้เป็นการต่อประชาชน รวมถึงการเยียวยาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อผู้มีรายได้น้อยควบคู่กันไป เมื่อกรมการรายได้พิจารณาแล้ว จึงมีความมั่นใจว่าตัวเลขประมาณการรายได้ที่กระทรวงการคลังจะจัดเก็บได้เพื่อเป็นวงเงินงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ นั้นเป็นไปตามเป้าหมาย

(๒) มีการตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องหน่วยรับงบประมาณ โดยเฉพาะหน่วยรับงบประมาณที่เป็นหน่วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากมาตรา ๒๙ และมาตรา ๕๐ ของกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยรับงบประมาณเป็นครั้งแรก เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีโอกาสเสมอภาคเช่นเดียวกับหน่วยรับงบประมาณอื่นในเรื่องวิธีการงบประมาณ ซึ่งการเป็นหน่วยรับงบประมาณย่อมมีทั้งสิทธิและหน้าที่ควบคู่กันไป ในช่วงเวลานี้ต้องยอมรับการเปลี่ยนแปลงของกฎหมายใหม่ การจะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งประเทศโดยเฉพาะขนาดเล็กที่มีระดับเป็นตำบลหรือเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลคงเป็นเรื่องยากที่จะสามารถทำได้ ในปีนี้ คณะกรรมการรายได้พิจารณาในส่วนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในปีหน้ามีการหารือกันว่าจะทำอย่างไรที่จะให้หน่วยรับงบประมาณระดับท้องถิ่นเล็ก ๆ ได้มีโอกาสที่จะเป็นหน่วยรับงบประมาณโดยตรงไม่ต้องผ่านกระทรวงมหาดไทย แต่อย่างไรก็ตามที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นห่วงว่าจะไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น ได้รับการยืนยันและชี้แจงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคือสำนักงานงบประมาณและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าสามารถดำเนินการได้ถึงแม้ว่าจะไม่ได้มีการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กจำนวนประมาณ ๗,๐๐๐ กว่าตำบลเป็นหน่วยรับงบประมาณโดยตรงเช่นเดียวกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ตาม ดังนั้น จึงได้รับคำชี้แจงและยืนยันชัดเจนว่าสามารถดำเนินการได้โดยมิได้ขัดต่อกฎหมายแต่อย่างใด

(๓) กรณีมีหนังสือของกรมบัญชีกลางเกี่ยวกับการขอความเข้าใจเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง และการออกหนังสือเวียนเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นฉบับแรกเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติและการเตรียมการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ และเป็นที่มาของหนังสือฉบับที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหยิบยกขึ้นพิจารณา กล่าวคือหนังสือฉบับวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ ที่มีการชี้แจงถึงแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้าง

และการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามข้อ ๒.๑ ของหนังสือฉบับเดือนสิงหาคม ให้หมายความรวมถึงอนุกรรมการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ด้วย กรณีนี้กรรมการเสียงข้างมากได้สอบถามกรมบัญชีกลางที่มาชี้แจง แล้วได้ความว่า คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและบริหารพัสดุภาครัฐ กรมบัญชีกลาง ได้มีการประชุมและออกหนังสือเวียนนี้ไปเพื่อเป็นการข้อมความเข้าใจเพื่อให้หน่วยราชการปฏิบัติในการจัดซื้อจัดจ้าง ยังมีใช่เป็นการอนุมัติงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้างต้องอยู่ในกรอบวงเงินงบประมาณที่ได้รับความเห็นชอบของกฎหมายงบประมาณ ทั้งนี้แม้จะสามารถดำเนินการในเรื่องการดำเนินการเกี่ยวกับวงเงินที่ได้รับความเห็นชอบผ่านอนุกรรมการก็ตาม ผ่านกรรมการก็ตาม ยังไม่สามารถก่อกำหนดผู้พันได้แต่อย่างใด จะสามารถก่อกำหนดผู้พันได้ต่อเมื่อ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีผลใช้บังคับแล้ว และสำนักงบประมาณจะได้จัดสรรงบประมาณให้แล้วเท่านั้น ทั้งนี้ การดำเนินการในเรื่องนี้ เพื่อความสะดวกคล่องตัวและรวดเร็วมีประสิทธิภาพในการดำเนินการเร่งรัดการเบิกจ่าย และการจัดซื้อจัดจ้างให้ส่วนราชการมีความพร้อมในการเตรียมการ ดังนั้น จึงมั่นใจได้ว่า หนังสือเวียนที่ออกไปว่าสามารถเห็นชอบในเรื่องของการได้รับกรอบวงเงินเมื่อผ่านอนุกรรมการ และจากคณะกรรมการวิสามัญไปแล้วก็ตาม ยังไม่สามารถก่อกำหนดผู้พัน แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อกรรมการเสียงข้างน้อยมีความเป็นห่วงว่าหนังสือฉบับนี้จะทำให้เกิดประเด็นปัญหา ก็ได้ให้หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องซึ่งก็คือกรมบัญชีกลางนำความเห็นของคณะกรรมการ ไปปรึกษาหารือกับคณะกรรมการวินิจฉัยปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐว่า หนังสือฉบับนี้จะแก้ไขปัญหายังไง จะยกเลิกหรือไม่นั้น เป็นดุลยพินิจของคณะกรรมการ แต่ไม่ได้เป็นสาระที่เปลี่ยนในการที่จะขัดต่อกฎหมายอย่างใดทั้งสิ้น

(๔) กรณีการเช่ารถยนต์ หรือการซื้อรถยนต์ โดยเฉพาะขอชี้แจงในหลักการว่า ส่วนราชการตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันยังคงมีปัญหาในเรื่องการใช้จ่ายยานพาหนะ เพราะบางส่วนราชการ เป็นส่วนราชการที่ต้องออกปฏิบัติหน้าที่นอกสถานที่ และบางส่วนราชการมีความจำเป็นต้องใช้ ยานพาหนะในการออกปฏิบัติหน้าที่เป็นประจำ ดังนั้น จึงได้มีการกำหนดในเรื่องของแนวทาง ในการจัดซื้อรถยนต์มาใช้ในราชการและแนวทางในการเช่ารถยนต์มาใช้ในราชการ โดยกรอบ หรือเกณฑ์ในเรื่องที่จะซื้อหรือเช่ารถนั้น มีรายละเอียดที่ส่วนราชการได้กำหนดไว้ ดังนี้

(๔.๑) แนวทางการซื้อรถยนต์มาใช้ในราชการ ส่วนราชการที่เลือกวิธีการ ซื้อรถยนต์จะต้องมีภารกิจและมีลักษณะการใช้งานรถยนต์ ๔ ประการ ดังนี้

๑) การซื้อรถยนต์ใช้งานเป็นภาระปกติที่มีลักษณะการใช้งานเฉลี่ย ต่อปีน้อย โดยมีระยะทางการใช้งานเฉลี่ยน้อยกว่า ๒๐,๐๐๐ กิโลเมตรต่อปี

๒) การซื้อรถยนต์มาใช้ในราชการเพื่อความเหมาะสมกับตำแหน่ง ที่เป็นผู้แทนระดับขององค์กรหรือประเทศ

๓) รถยนต์ที่ใช้ในภารกิจเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของบุคคลสำคัญ ภารกิจเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงของประเทศหรือภารกิจที่มีความจำเป็นจะต้องติดอุปกรณ์และเครื่องมือพิเศษ

๔) รถยนต์ที่มีคุณลักษณะพิเศษไม่มีผู้ประกอบการเสนอให้เช่าหรือเป็นภารกิจในพื้นที่ที่ไม่มีผู้ประกอบการให้บริการเช่ารถยนต์ เป็นต้น

(๔.๒) แนวทางการเช่ารถยนต์มาใช้ในราชการ ส่วนราชการที่เลือกวิธีการเช่ารถยนต์จะต้องมีภารกิจและมีลักษณะการใช้งานรถยนต์ ดังนี้

๑) รถยนต์ในการใช้งานในลักษณะที่มีภารกิจในการใช้งานหนักและมีระยะทางการใช้งานเฉลี่ยต่อปีสูง โดยระยะทางใช้งานเฉลี่ยมากกว่า ๒๐,๐๐๐ กิโลเมตรต่อปี

๒) รถยนต์ใช้งานในภารกิจเกี่ยวกับการตรวจราชการในพื้นที่ที่เป็นประจำหรือต้องใช้งานหมุนเวียนหรือต่อเนื่องตลอด ๒๔ ชั่วโมง โดยมีระยะทางการใช้งานเฉลี่ยต่อปีสูง

๓) กรณีหน่วยงานตั้งใหม่ที่มีภารกิจต้องใช้รถยนต์แต่ยังไม่มีความพร้อมด้านบุคลากร

๔) ส่วนราชการขยายสำนักงานในพื้นที่ต่าง ๆ ที่ยังไม่มีความพร้อมด้านบุคลากร

สำหรับกรณีการเช่ารถยนต์ที่มีราคาสูง คณะกรรมการได้รับคำชี้แจงว่า เนื่องจากหน่วยงานที่เช่าแล้วมีราคาสูงในช่วงเวลา ๕ ปีนั้น เนื่องจากเป็นการใช้งานที่หนักเป็นภารกิจพิเศษและมีการใช้งานต่อเนื่อง เพราะฉะนั้นแล้ว การเช่าจึงมีราคาสูง แต่ทั้งหมดนี้กรรมการต้องชี้แจงต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่า กรรมการไม่สามารถพิจารณาว่าหน่วยงานนั้นจัดซื้อจัดจ้างหรือเช่า หรือดำเนินการได้ถูกต้องทั้งหมดหรือไม่ เพราะหน้าที่ของกรรมการนั้นจะพิจารณาเฉพาะประสิทธิภาพของการใช้งบประมาณและการดำเนินงานของส่วนราชการในการตั้งค่าของงบประมาณ ซึ่งได้ผ่านสำนักงบประมาณมาในขั้นตอนหนึ่งแล้วและมาสู่สภาผู้แทนราษฎรและสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งคณะกรรมการเข้าไปพิจารณาซึ่งประกอบไปด้วยผู้แทนฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล เพื่อดูในเรื่องของประสิทธิภาพความโปร่งใสในการใช้งบประมาณ ความคุ้มค่า ส่วนเรื่องของการมีข้อเป็นห่วงเรื่องการจัดซื้อจัดจ้างจะโปร่งใส หรือจะถูกระเบียบหรือจะขัดต่อกฎหมายหรือไม่นั้น ในชั้นกรรมการได้มีผู้แทนที่เกี่ยวข้องในเรื่องการตรวจสอบการใช้งบประมาณไม่ว่าจะเป็น สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมาให้ความเห็นด้วย เพราะฉะนั้น เมื่อส่วนราชการได้รับการอนุมัติงบประมาณจากรัฐสภาไปแล้วนั้น ก็จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามวิธีการจัดซื้อจัดจ้างที่มีกฎหมายกำหนดไว้ชัดเจนและความรับผิดชอบก็ยังคงปรากฏติดตามไปกับส่วนราชการนั้น ในเบื้องต้นที่กล่าวว่าการอนุมัติไปทั้งที่รู้ว่าจะมีความไม่โปร่งใส หรือจะมีการทุจริตยังคงเป็นเพียงข้อสันนิษฐานเบื้องต้น แต่อย่างไรก็ตามถ้ามีความชัดเจน ก่อนที่จะมีการอนุมัติ

ในทุกส่วนราชการ ได้มีการปรับลดงบประมาณ บางส่วนราชการเมื่อหน่วยงานชี้แจงยืนยัน
 กรรมาธิการได้อนุมัติไปตามความเหมาะสมและความถูกต้องของกฎหมาย กรรมาธิการขอยืนยัน
 ตามร่างที่ได้มีการแก้ไข

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการ

(๖) ร่างมาตรา ๑๐ งบประมาณรายจ่ายของ

กระทรวงการต่างประเทศ

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปราย
 แสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๖.๑) โครงสร้างการจัดทำงบประมาณ ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 และพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งกำหนดว่ากระบวนการทำงบประมาณ
 จะต้องจัดสรรให้กับกระทรวงและหน่วยงานภายในอย่างชัดเจน แต่กระทรวงการต่างประเทศ
 มีการจัดทำลักษณะรวมงบประมาณไว้ที่ส่วนกลางคือสำนักงานปลัดกระทรวง ด้วยเหตุผลคือ
 เพื่อความคล่องตัวในการบริหารจัดการ ซึ่งแตกต่างจากกระทรวงอื่น เมื่อสภาผู้แทนราษฎร
 ให้ความเห็นชอบจะเป็นการให้ความเห็นชอบแต่ละส่วนงานและต้องการเห็นการพัฒนาในส่วนนั้น
 ซึ่งเมื่อมีการรวมงบประมาณไว้ที่ส่วนกลางทำให้การโยกงบประมาณไปยังส่วนอื่นหรือการผัน
 งบประมาณถูกบิดผันเจตนากรณี ซึ่งการให้เงินงบประมาณกับหน่วยงานใดจะต้องดูกระบวนการ
 บริหารจัดการ กระบวนการใช้เงิน ศักยภาพการใช้เงิน และเหตุผลการปรับลดอีกประการหนึ่งคือ
 ผลงานการปฏิบัติภารกิจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศในช่วงเวลาที่ผ่านมาซึ่งอาจ
 ก่อให้เกิดปัญหาในหลายกรณี อย่างเช่นกรณีล่าสุดที่ให้สัมภาษณ์ว่าประเทศสหรัฐอเมริกา
 ได้ส่งสัญญาณมายังประเทศไทยก่อนที่จะมีเหตุการณ์เกิดขึ้นกับประเทศอิหร่านซึ่งกำลังเป็นข่าว
 อยู่ในขณะนี้ เป็นต้น

(๖.๒) กระทรวงการต่างประเทศได้ของบประมาณจำนวนประมาณ
 ๔,๙๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่พันเก้าร้อยล้านบาท) แต่ดูในรายละเอียดซึ่งเป็นรายงานของผู้สอบบัญชี
 ที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีการรายงาน
 โดยระบุว่าไม่มีเงินจำนวนประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นล้านบาท) ไม่สามารถชี้แจงได้
 กระทรวงไม่รับรู้รายได้แผ่นดิน ไม่ปฏิบัติตามหลักการและนโยบายการบัญชีภาครัฐ ทำให้เงินรับรู้
 รายได้ผิดปกติ ไม่ปิดบัญชีรายได้รอนำส่งคลัง ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ
 เป็นการไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๐ และในฐานะกรรมาธิการ
 จึงไม่มีอำนาจอนุมัติงบประมาณของกระทรวงการต่างประเทศได้ และได้ขอให้กระทรวงชี้แจงว่า
 เงินจำนวนประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นล้านบาท) ปากกอยู่ที่ใด แต่ผลการชี้แจง
 ไม่เพียงพอที่จะรองรับกับสิ่งที่จะขออนุมัติได้ จึงขอให้กรรมาธิการตอบชี้แจงในประเด็นนี้

(๖.๓) กรณีงบประมาณการส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับมิตรประเทศและองค์การต่างประเทศจำนวนประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองพันล้านบาท) เป็นจำนวนที่รวมมา โดยไม่มีรายละเอียด และผู้บริหารระดับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงจะต้อง มีวิสัยทัศน์ที่ดีสมกับที่ได้รับงบประมาณ และใช้เงินให้เกิดประโยชน์

(๖.๔) กรณีการออกหนังสือเดินทาง (Passport) นั้น ในส่วนของข้อมูลบุคคลที่มีการ จัดเก็บไม่ว่าจะเป็นรูป ลายนิ้วมือ ได้มีการปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลเหล่านี้ของคนไทยหรือไม่ เพื่อไม่ให้ตกไปอยู่กับมิชชันนารี และการทำหนังสือเดินทางจะต้องมีรายได้เกิดขึ้น แต่ในเอกสาร งบประมาณว่าด้วยเงินนอกงบประมาณ ไม่มีรายการเกี่ยวกับรายได้ของกระทรวงการต่างประเทศ จากการออกหนังสือเดินทาง เงินส่วนนี้ไปอยู่ที่ใด เอกสารของสำนักงบประมาณควรมีการรวบรวม ให้ครบถ้วนแสดงข้อมูลทั้งหมด รวมถึงเงินรายได้จากการทำวีซ่าก็ไม่มีข้อมูลปรากฏเช่นกันว่า มีรายได้จำนวนเท่าใด ที่สนามบินดอนเมืองในปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวที่ต้องเข้าคิวรอเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดความไม่สะดวก จึงขอให้กระทรวงการต่างประเทศดูแลระบบการทำวีซ่าว่าจะมีวิธีการใด ที่จะดูให้ให้สะดวกรวดเร็วขึ้น ซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบน่าจะมียกงบประมาณที่เพียงพอแต่เหตุใด จึงไม่ลงทุนในสิ่งเหล่านี้ ประเทศไทยได้รับประโยชน์จากการค้าชายแดนแต่เรื่องการเปิดด่านต่าง ๆ ยังมีข้อจำกัด เช่น เชียงใหม่ซึ่งเป็นจังหวัดใหญ่แต่ยังไม่มีด่านชายแดนกับพม่า กระทรวง การต่างประเทศมีบทบาทในการดูแลได้เพียงใด และในส่วนของประชาคมยุโรปซึ่งภายในเดือนนี้ ผู้นำอังกฤษจะประกาศแยกตัวออกจากประชาคมยุโรป บทบาทของไทยในแง่ของความสัมพันธ์ ต่ออังกฤษจะต้องรีบดำเนินการโดยเฉพาะเรื่องการเจรจาทางการค้า น่าจะเปิดช่องในการทำ ความตกลงเพื่อให้สินค้าไทยมีโอกาสเข้าไปในประเทศอังกฤษเนื่องจากเดิมมีกำแพงภาษี ของประชาคมยุโรปกั้นอยู่

(๖.๕) กระทรวงการต่างประเทศมียุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนให้ประเทศไทย มีภาพลักษณ์ที่ดี ได้รับการยอมรับ เสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ซึ่งได้รับงบประมาณส่วนนี้ คือประมาณ ๑๐๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งร้อยสี่ล้านบาท) โดยมีสถานที่ดำเนินการคือประเทศมุสลิม และนานาประเทศ แต่กระทรวงการต่างประเทศมีผู้นำที่ขาดวุฒิภาวะกรณีการให้สัมภาษณ์ เรื่องที่เกิดขึ้นระหว่างประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอิหร่าน โดยการดึงไทยเข้าไปมีส่วนร่วม ทั้งที่ความสัมพันธ์ไทยกับอิหร่านแม้จะมีการค้าอยู่เพียงเล็กน้อย แต่ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศดี มาโดยตลอด การให้สัมภาษณ์เช่นนี้ทำให้เกิดความเสียหาย

(๖.๖) การวางนโยบายของกระทรวงการต่างประเทศไม่ตอบประเด็นปัญหาของ ประเทศ แผนงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความร่วมมือความมั่นคงในการขับเคลื่อนการแก้ไข ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งดูในงบประมาณแผนงานนี้กระทรวงการต่างประเทศ จัดงบประมาณให้ประมาณ ๓๐,๘๐๐,๐๐๐ บาท (สามสิบล้านแปดแสนบาท) ถ้าเทียบน้ำหนัก ของปัญหาแล้วยังไม่มากพอ กระทรวงการต่างประเทศวางนโยบายในการของงบประมาณที่ไม่ตอบ ประเด็นปัญหาของประเทศ เพียงแค่ตอบสนองนโยบายของรัฐบาลเท่านั้น

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

(๑) กรณีรายงานการเงินของกระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้เสนอความเห็นอย่างมีเงื่อนไขต่อปลัดกระทรวงการต่างประเทศ เกี่ยวกับรายได้แผ่นดินรอนำส่งคลังที่ฝากไว้กับธนาคารในต่างประเทศประมาณกว่า ๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นล้านบาท) และไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานบัญชีภาครัฐ โดยเงินจำนวนสองหมื่นล้านบาทไม่ได้อยู่ที่สำนักงานของกระทรวงการต่างประเทศแห่งใดแห่งหนึ่งเท่านั้น แต่กระจายอยู่ที่สำนักงาน ๙๙ แห่งทั่วโลก ที่อยู่ภายใต้การดูแลของกระทรวงการต่างประเทศ การเก็บรักษาเงินรายได้แผ่นดินในสกุลเงินตราต่างประเทศนั้น มีระเบียบของกระทรวงการคลังว่าด้วยการนำเงินรายได้แผ่นดินส่งคลังของส่วนราชการในกระทรวงการต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๔ วัตถุประสงค์หลักของระเบียบนี้เห็นได้ชัดแจ้งว่าการมีสำนักงานในต่างประเทศย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องเก็บเงินตราต่างประเทศไว้ ถ้าเผื่อจะมีการส่งเงินทั้งหมดเข้ามาที่ไทย จำเป็นจะต้องมีการปริวรรตเงินตราทุกครั้งที่มีการปริวรรตเงินตราเกิดขึ้นนั้นต้องมีการรับรู้กำไรขาดทุน และเมื่อมีการรับรู้ขาดทุนก็เป็นเรื่องที่ยุ่งยาก ดังนั้นในระเบียบกระทรวงการคลังฉบับดังกล่าวอนุญาตให้สำนักงานในต่างประเทศเก็บเงินตราต่างประเทศไว้ในแต่ละแห่ง เมื่อมีการปฏิบัติแต่ละปีที่เป็นหน่วยรับงบประมาณจากต่างประเทศจัดสรรไปยังสำนักงานต่าง ๆ เหล่านั้นจะมีการหักกลับกัน โดยที่ไม่จำเป็นต้องส่งเงินบาทและปริวรรตเงินตราเป็นสกุลเงินต่าง ๆ ไปที่ประเทศนั้น ส่วนต่างค่อยมีการนำส่งหรือนำกลับแล้วแต่กรณี เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินไปตรวจทำให้เกิดความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน ในทางปฏิบัติสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตั้งข้อสังเกตเมื่อให้ความเห็นในรายงานทางการเงิน ต้องให้ความเห็นในรายงานทางการเงินเป็นแบบมีเงื่อนไขว่ารายได้ที่เกิดขึ้นในต่างประเทศนั้น สำนักงานที่อยู่ต่างประเทศไม่ได้นำส่งกลับเข้ามาที่คลัง ฉะนั้นมีการหารือกันหลังจากได้มีการออกรายงานทางการเงินฉบับดังกล่าวว่าเป็นรายงานทางการเงินที่มีเงื่อนไขกระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางมีการออกหนังสือของกระทรวงการคลังเพื่อให้เรื่องราวดังกล่าวเกิดความชัดเจน ได้กำหนดแนวทางการบันทึกบัญชีรับรู้รายได้แผ่นดินของส่วนราชการในต่างประเทศ เพื่อให้การปฏิบัติมีความชัดเจนมากขึ้น โดยที่เมื่อมีการจัดสรรงบประมาณให้หน่วยรับงบประมาณ ที่เป็นสำนักงานในต่างประเทศแล้ว ส่วนต่างให้แยกบัญชีฝากไว้อีกบัญชีหนึ่ง ไม่สามารถหยิบมาใช้ได้ และให้นับทั้งสองส่วนนั้นเป็นเงินแผ่นดินทั้งคู่ แต่ส่วนที่ใช้ได้ก็ต้องเป็นส่วนที่เป็นไปตามงบประมาณที่จัดสรรให้กระทรวงการต่างประเทศเท่านั้น ตั้งแต่ปีนี้เป็นต้นไป รายงานการเงินแผ่นดินในส่วนของกระทรวงการต่างประเทศก็ควรจะมีเงื่อนไขดังกล่าวอีกต่อไป เพราะประเด็นที่มีความคลาดเคลื่อนกันของสองหน่วยงานทั้งหน่วยงานที่ทำการตรวจสอบและหน่วยงานที่ถือปฏิบัตินั้นก็น่าจะชัดเจนแล้ว

(๒) กรณีการทำหนังสือเดินทาง กระทรวงการต่างประเทศได้รายงานข้อมูลให้กับกรรมการวิสามัญฯ ในการทำหนังสือเดินทาง มีเงินนอกงบประมาณที่ถือได้ว่าเป็นการจัดเก็บรายได้ ซึ่งดำเนินการโดยกรมการกงสุล จะมีทั้งส่วนค่าวีซ่า ค่าหนังสือเดินทาง เป็นความตกลงร่วมระหว่างกระทรวงการคลังและกระทรวงการต่างประเทศ สามารถนำเงินรายได้ที่เป็นรายได้จากกงสุลมาเป็น

ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในอัตราร้อยละ ๑๓ ของเงินรายได้ ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศได้ออกระเบียบ
รองรับในการใช้เงินดังกล่าว แต่ในปีกระทรวงการต่างประเทศจะได้รับอนุญาตให้นำเงินรายได้นั้น
มาเป็นเงินนอกงบประมาณจะไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับรายได้ของกงสุลในปีนั้น ๆ แต่โดยเฉลี่ยประมาณ
ปีละ ๙๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าร้อยล้านบาท) กระทรวงการต่างประเทศใช้เงินในการบริการ
และพัฒนากรมการกงสุล เช่น ค่าจ้างกงสุลในต่างประเทศ การเปิดรับหนังสือเดินทางชั่วคราว
ในจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งหมด ๑๔ แห่ง มีการพัฒนาอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ การจัดกงสุลสัญจร
ในต่างประเทศ ซึ่งรายได้ส่วนนี้จะเป็นรายได้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน ปี ๒๕๖๓ มีการคาดการณ์ว่า
จะมีรายได้ส่วนนี้ประมาณ ๓,๗๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามพันเจ็ดร้อยสิบแปดล้านบาท) จะเป็นเงิน
ที่หักไว้ในงบประมาณร้อยละ ๑๓ ของเงินรายได้ที่เหลือจะนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

(๓) กรณีการตั้งงบประมาณของกระทรวงการต่างประเทศซึ่งแตกต่างจากกระทรวง
อื่น ๆ คือตั้งงบประมาณไว้ที่สำนักงานปลัดกระทรวง ในพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๖๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐ พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒
ซึ่งเป็นกฎหมายเดิมกับกฎหมายใหม่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลง เป็นข้อความ
อย่างเดียวกัน แต่ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดนิยามเพิ่มขึ้นมาว่าด้วยเรื่องหน่วยรับงบประมาณ
ซึ่งหน่วยรับงบประมาณตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จะระบุว่าจะประกอบด้วย
หน่วยงานของรัฐ คือ ส่วนราชการ กระทรวง ทบวง กรม ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
ราชการแผ่นดิน กระทรวงการต่างประเทศจึงดำเนินการสอดคล้องตามพระราชบัญญัตินี้คือ
สามารถจัดสรรงบประมาณไปยังสำนักงานปลัดกระทรวง ซึ่งถือเป็นหน่วยงานของรัฐและเป็น
หน่วยรับงบประมาณ ไม่ได้แปลว่ากรมต่าง ๆ ที่อยู่ในกระทรวงการต่างประเทศต้องได้รับโดยตรง
แต่กฎหมายกำหนดว่าหน่วยงานไหนเป็นหน่วยรับได้บ้าง คือ สำนักงานปลัดกระทรวงเป็นหน่วยรับ
และทำแผน กระทรวงการต่างประเทศมีหน่วยงานในสังกัดกระทรวง ๑๔ หน่วยงาน มีข้าราชการ
จำนวน ๑,๕๓๕ คน ประจำในประเทศจำนวน ๙๕๖ คน ประจำในต่างประเทศจำนวน ๕๗๙ คน
การบริหารจัดการถ้าหากแต่ละกรมต้องมีบุคลากรในการบริหารจัดการต้องใช้คนในการบริหาร
จัดการจำนวนมาก ดังนั้นถือได้ว่าเป็นการประหยัดบุคลากรสามารถบริหารงานได้ครอบคลุมภารกิจ
ของกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการดังกล่าว กระทรวงการต่างประเทศ
ได้ทำต่อเนื่องมาโดยมีมติคณะรัฐมนตรีรองรับมาตั้งแต่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๙

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๓) ร่างมาตรา ๑๑ งบประมาณรายจ่ายของ

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและหน่วยงานในกำกับ มีการแก้ไข

มีกรรมการพิจารณาขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปราย
แสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตั้งงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๗.๑) กรณีคณะรัฐมนตรีอนุมัติงบประมาณ ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามร้อยล้านบาท) เพื่อให้ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพการแข่งขันรถจักรยานยนต์ชิงแชมป์โลก โมโตจีพี (MotoGP) ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๓ ณ สนามช้าง อินเตอร์เนชั่นแนล เซอร์กิต จังหวัดบุรีรัมย์ ใช้งบประมาณปีละ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งร้อยล้านบาท) ระยะเวลา ๓ ปี รวมงบประมาณ ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามร้อยล้านบาท) เพื่อเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์จัดการแข่งขัน เป็นการจัดการแข่งขันกีฬาที่ใช้งบประมาณจำนวนมาก โดยได้ยื่นหนังสือร้องเรียนสอบถามไปตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แต่ยังไม่ได้รับคำตอบที่ชัดเจน

จึงเสนอตั้งงบประมาณกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งสำนักงานงบประมาณให้ความเห็นว่าควรคำนึงถึงความประหยัด การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ประโยชน์สูงสุด คือ ประชาชน ความคิดเห็นของสำนักงานอัยการสูงสุด ระบุว่า หลักการและกรอบงบประมาณที่ประเทศไทยเสนอเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันดังกล่าว หากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาเห็นว่า จะได้ประโยชน์ด้านการกีฬา และการส่งเสริมภาพลักษณ์การท่องเที่ยวประเทศไทย ซึ่งมีความเหมาะสมกับงบประมาณ ค่าใช้จ่าย ค่าลิขสิทธิ์ รวมถึงความพร้อมของสนาม บุคลากร และประสบการณ์ด้านการจัดการแข่งขัน การกีฬาแห่งประเทศไทยสามารถปฏิบัติงานตามเงื่อนไขต่าง ๆ ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายที่เกี่ยวข้องและเงื่อนไขของบริษัทผู้จัดงานได้

เหตุผลพิจารณาจากความเห็นของสำนักงานงบประมาณ และสำนักงานอัยการสูงสุด เสนอความเห็นประกอบสรุปได้ว่า การดำเนินการควรคำนึงถึงประโยชน์ การมีส่วนร่วม และสิ่งที่ประชาชนจะได้รับเป็นสิ่งสำคัญ การดำเนินการเป็นไปตามกฎหมาย การดำเนินการจัดการกีฬาควรให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดการแข่งขัน

(๗.๒) ประเทศไทยประสบปัญหาสภาพอากาศเป็นมลพิษเกินค่ามาตรฐาน เช่น ปัญหาหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือ และกรุงเทพมหานคร เป็นปัจจัยส่งผลกระทบต่อด้านการท่องเที่ยว แต่เมื่อพิจารณากระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ยังไม่ให้ความสำคัญในการสร้างความเข้าใจ และรณรงค์ให้นักท่องเที่ยวรับทราบข้อเท็จจริงจากปัญหาที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ เกณฑ์ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับภาคการท่องเที่ยวที่นำเสนอส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับตัวชี้วัดที่แสดงผลเชิงปริมาณ โดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับตัวชี้วัดที่แสดงผลเชิงคุณภาพ อีกทั้ง ประเทศไทยประสบปัญหาความสนใจของประชาชนต่อการจัดการแข่งขันกีฬามีจำนวนลดลง เช่น จำนวนประชาชนสนใจการจัดการแข่งขันกีฬาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ครั้งที่ ๓๐ ระหว่างวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน - ๑๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ ประชาชนสนใจชมการถ่ายทอดทางสื่อโทรทัศน์ลดน้อยลง

(๗.๓) เนื่องด้วยประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวซึ่งมีทรัพยากรทางธรรมชาติที่สวยงาม นักท่องเที่ยวสนใจมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก แต่ประสบปัญหานักท่องเที่ยวมีสัดส่วนการใช้เงินภายในประเทศไทยจำนวนลดลง ดังนั้นควรพิจารณาแนวทางให้นักท่องเที่ยวมีสัดส่วนการใช้เงินภายในประเทศไทยจำนวนเพิ่มมากขึ้น ประเด็นหนึ่งคือ การกำหนดระยะเวลาดำเนินการเปิดสถานบันเทิง สถานที่ท่องเที่ยวให้มีระยะเวลาเพิ่มขึ้น ควรเข้าสู่การพิจารณา เพื่อให้ นักท่องเที่ยวมีระยะเวลาการท่องเที่ยว การใช้จ่ายเงิน และมีอิสระในการเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น

นอกจากนี้การพิจารณาให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพราะนักท่องเที่ยวจะเดินทางมาท่องเที่ยวมากขึ้น ผู้บริหารกระทรวงควรให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวทุกประเภทให้มีความสะดวก ความปลอดภัย ความประทับใจในการต้อนรับนักท่องเที่ยว ตลอด ๒๔ ชั่วโมง

(๗.๔) การปรับลดงบประมาณบางรายการ เช่น ค่าเช่ารถยนต์ เป็นการใช้งบประมาณเดิม การจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อจัดทำฐานข้อมูลการท่องเที่ยว ควรให้กระทรวงที่เกี่ยวข้องสามารถใช้ฐานข้อมูลเดียวกัน เพื่อประโยชน์ในการเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกัน รายการก่อสร้างบางรายการที่ก่อสร้างเฉพาะสำนักงาน ควรพิจารณาการจัดทำโครงการอื่นที่มีความจำเป็นมากกว่า การพิจารณาปรับปรุงสนามกีฬาให้มีความทันสมัย การพิจารณาให้หน่วยงานการจัดการท่องเที่ยวที่อยู่ภายใต้การกำกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เช่น องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) เป็นต้น ได้ดำเนินการสนับสนุนภารกิจด้านการท่องเที่ยว ผลักดันโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว โดยมีความร่วมมือกับภาครัฐในการผลักดันการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

(๗.๕) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด โดยเป็นหน่วยงานราชการ เป็นการดำเนินการที่ขาดความคล่องตัว และมีภารกิจงานด้านบริหารจัดการท่องเที่ยวที่ซ้ำซ้อน ควรพิจารณาให้องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) องค์การพิเศษ หรือรัฐวิสาหกิจมีส่วนร่วมในภารกิจจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ควรพิจารณาเพิ่มองค์การด้านการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมทุกจังหวัด เพื่อพัฒนาดูแลจัดการท่องเที่ยวและดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติด้านการท่องเที่ยว

(๗.๖) กรณีควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยต่อโลก จากสถิติมีนักท่องเที่ยวโดยประมาณ ๔๐ ล้านคน เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย ประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวเป็นลำดับ ๙ ของโลก มีรายรับอันดับ ๔ ของโลก ดังนั้นควรสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวเพราะการท่องเที่ยวส่งเสริมให้เกิดการสร้างสินค้าใหม่เข้าสู่ตลาด พัฒนาการคมนาคมให้มีความเจริญและเข้าถึงทั่วทุกพื้นที่ ยกตัวอย่างในต่างประเทศ ประเทศสิงคโปร์ มีนโยบาย Green City ปลุกจิตสำนึกประชาชน ตัวอย่างในประเทศไทย กระทรวงอื่นมีนโยบาย Home Stay นโยบาย OTOP City กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาควรมีนโยบายที่มีความสำคัญพัฒนาการท่องเที่ยว เพราะกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแม้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ แต่พิจารณาพบปัญหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่ควรได้รับการผลักดันให้มีการแก้ปัญหาและพัฒนา โดยการมีส่วนร่วมจากกระทรวงอื่นที่เกี่ยวข้องมาร่วมพัฒนา ด้านการพัฒนาบุคลากรควรให้มีการอบรมความรู้ และทักษะให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งการพัฒนาสนามกีฬาให้ได้มาตรฐานครอบคลุมทั่วประเทศ

(๗.๗) เนื่องด้วยผู้บริหารกระทรวงอย่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ภารกิจส่วนใหญ่เป็นลักษณะการเป็นประธานเปิดงานโครงการกิจกรรมต่าง ๆ ด้านการท่องเที่ยว และด้านกีฬา ควรพิจารณาให้ผู้บริหารกระทรวงให้ความสำคัญต่อภารกิจ การวางยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬามากขึ้น ส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ ประเทศไทยจึงควรจัดการส่งเสริมเพิ่มประสิทธิภาพให้แหล่งท่องเที่ยวที่มีหลากหลาย โดยประชาสัมพันธ์เผยแพร่ภาพลักษณ์ประเทศไทย อย่างเช่น ในต่างประเทศ ประเทศญี่ปุ่น มีดอกซากุระ เป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญ ให้นักท่องเที่ยวสนใจเดินทางไปท่องเที่ยว ประเทศเกาหลี มีภาพยนตร์เกาหลีที่น่าสนใจ ให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปตามรอยสถานที่สำคัญในเรื่อง และส่งเสริม การสื่อสารที่ดี และชัดเจนครอบคลุม เช่น การตรวจสอบสัญญาณโทรศัพท์ให้สามารถใช้งานได้ ตามแหล่งสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถติดต่อสื่อสาร ในขณะที่เดินทางท่องเที่ยว เป็นการอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว

(๗.๘) การจัดงบประมาณไม่มีแผนงานรองรับการท่องเที่ยวในพื้นที่แหล่งมรดกโลก แม้ว่ากระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นกระทรวงที่ทำรายได้ให้กับประเทศไทยมากที่สุด และการกระจายรายได้ให้กับประชาชนมากที่สุด ควรมีแผนการท่องเที่ยวมรดกโลกซึ่ง เป็น ความสนใจของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ เช่น พระบรมธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่จะได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก เป็นต้น

แม้ว่ากระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้รับจัดสรรงบประมาณ แต่เมื่อเทียบกับ ภารกิจของกระทรวงใน ๒ ด้าน คือ ด้านการท่องเที่ยว และด้านการศึกษา ซึ่งเป็นกระทรวงที่มีภารกิจ ลักษณะงาน ๒ ด้านที่มีความแตกต่าง จึงได้เสนอให้มีการแบ่งแยกกระทรวง หรือจัดตั้งกระทรวงใหม่ โดยเสนอให้กระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว และตั้งเป็นกระทรวงกีฬาขึ้นมาเป็นการเฉพาะ เพื่อจะได้ให้การบริหารกระทรวงมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามภารกิจของกระทรวง ซึ่งในปัจจุบัน การรวมการท่องเที่ยวและการกีฬาอยู่ในกระทรวงเดียวกัน ทำให้กระทรวงเสียโอกาสในการบริหาร ถ้าผู้บริหารกระทรวงมีความเชี่ยวชาญด้านกีฬาทำให้งานด้านการท่องเที่ยวประสิทธิภาพลดลง ถ้าผู้บริหารกระทรวงมีความเชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวทำให้งานด้านการศึกษาประสิทธิภาพลดลง จึงขอเสนอให้รัฐบาลนำไปพิจารณา

(๗.๙) เนื่องด้วยหน้าที่ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา นอกจากการจัดการ แข่งขันกีฬาต่าง ๆ หน้าที่สำคัญคือการจัดสร้างสนามกีฬาทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย ควรจะจ้างเหมาบริษัทเอกชน แต่อย่างไรก็ตามข้อเท็จจริงคือกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีการจัดทำบันทึกข้อตกลงระหว่างการศึกษาแห่งประเทศไทยกับกรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม เพื่อก่อสร้าง งบประมาณหลายล้านบาท จัดสร้างสนามกีฬาจำนวน ๗ แห่ง งบประมาณกว่า ๗๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดร้อยล้านบาท) แต่ปัจจุบันการดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ เนื่องจากมีปัญหา การเบิกจ่ายงบประมาณ

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

(๑) ด้านการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวสำคัญมีอยู่ในเมืองใหญ่ที่สำคัญของประเทศไทย เช่น กรุงเทพมหานคร ส่วนแหล่งท่องเที่ยวเมืองรองยังไม่ได้ได้รับความสนใจ ดังนั้นผู้บริหารกระทรวงควรพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวจังหวัดต่าง ๆ แต่อย่างไรก็ตามการดำเนินการที่มีอุปสรรค คือการบำรุงรักษาแหล่งท่องเที่ยวที่มีหลากหลายประเภท มีจำนวนมากทั่วประเทศไทย ไม่สามารถบำรุงรักษาได้อย่างครอบคลุมทุกพื้นที่

(๒) ด้านการกีฬา กรณีปัญหาคือสนามกีฬามาตรฐานมีจำกัด โดยเฉพาะสนามกีฬาเพื่อจัดการแข่งขันกีฬาระดับโลก สนามกีฬาขนาดใหญ่และได้มาตรฐานมีจำนวนจำกัด เช่น สนามติณสูลานนท์ จังหวัดสงขลา สนามราชชมังคลากีฬาสถาน กรุงเทพมหานคร และสนามของภาคส่วนเอกชนอย่างเช่น สนามกีฬาฟุตบอลบุรีรัมย์ สเตเดียม จังหวัดบุรีรัมย์ ของสโมสรฟุตบอลบุรีรัมย์ ยูไนเต็ด ส่วนสนามกีฬาจังหวัดนครราชสีมา และสนามกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ได้มาตรฐานในการผ่านเกณฑ์การจัดการแข่งขันกีฬาระดับโลก ปัญหาเกิดจากสาเหตุการจัดสรรงบประมาณที่มีอย่างจำกัด

นอกจากนี้การจัดการแข่งขันรถจักรยานยนต์ชิงแชมป์โลก โมโตจีพี ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓ ณ สนามช้าง อินเตอร์เนชั่นแนล เซอร์กิต จังหวัดบุรีรัมย์ ใช้งบประมาณปีละ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งร้อยล้านบาท) ๓ ปี รวม ๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามร้อยล้านบาท) เพื่อเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์จัดการแข่งขัน เป็นการจัดการแข่งขันกีฬาที่ใช้งบประมาณจำนวนมาก แต่เกิดความคุ้มค่าจากการลงทุน เนื่องด้วยมีผู้เข้าชมจำนวนมากเพิ่มขึ้นทุกปี ผู้เข้าชมเข้ามาชมกีฬา มาท่องเที่ยว มาพักตามแหล่งที่พักต่าง ๆ เป็นส่วนในการกระตุ้นเศรษฐกิจให้เติบโตดีขึ้น

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๘) ร่างมาตรา ๑๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการพัฒนาสังคม

และความมั่นคงของมนุษย์และหน่วยงานในกำกับ มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๘.๑) กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) ได้รับการจัดสรรงบประมาณรวมประมาณ ๑๗,๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นเจ็ดพันแปดร้อยล้านบาท) เป็นจำนวนมาก แต่เมื่อดูกับเอกสารของกระทรวง ข้อสังเกตจากหนังสือของกระทรวง พม. ได้รายงานไว้ส่วนหนึ่งเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ มีการรายงานในข้อ ๓.๕.๔ ตัวเลขงบประมาณรวมที่ตั้งมาประมาณ ๑๗,๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นเจ็ดพันแปดร้อยล้านบาท) นั้น รัฐบาลจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๘,๓๘๐,๗๔๙ คน เป็นเงินมากกว่าประมาณ ๖,๖๔๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกพันหกร้อยสี่สิบล้านบาท) และปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ตั้งมาจำนวนประมาณ ๑๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นเจ็ดพันล้านบาท) ตัวเลขนี้มาจากที่ใดและเหตุใดตัวเลขนี้จึงสูงกว่างบประมาณที่ตั้งของปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ทั้งหมดหลายเท่า

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

(๘.๒) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์นั้นในปีนี้ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของกระทรวงทั้งหมดเพิ่มมากกว่าประมาณ ๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดพันล้านบาท) หรือประมาณกว่าร้อยละ ๖๐ ซึ่งนับเป็นเรื่องที่ดีแต่จะเห็นได้ว่าทุกวันนี้ภารกิจของกระทรวงนั้นมุ่งเน้นไปในทางการช่วยเหลือสังคม หรือสังคมสงเคราะห์ที่เน้นสนับสนุนรายคนเป็นหลัก ไม่ได้เน้นไปในทางข้ออื่น ๆ ทำให้ขาดมิติไปในด้านการพัฒนา สิ่งต่าง ๆ ที่กระทรวงกำลังทำอยู่นั้นเป็นการให้แบบมีเงื่อนไข เป็นการสงเคราะห์ระยะสั้น ไม่ได้ตอบโจทย์ระยะยาว ไม่ค่อยมีงานเชิงพัฒนา และสิ้นเปลืองงบประมาณ ไปโดยเปล่าประโยชน์ สวัสดิการบางอย่างก็ไม่ถ้วนหน้าและยังมีสวัสดิการบางอย่างที่กระจุกกระจายเหมือนเบี้ยหัวแตกอีกมากมาย ในการใช้งบประมาณบางประเด็นซึ่งดูแล้วขัดต่อนโยบายที่กระทรวงฯ ได้มอบไว้ ไร้ประสิทธิภาพ ไม่ลดความเหลื่อมล้ำ ไม่กระจายโอกาส และไม่เข้าถึงประชาชนทุกคน โครงการที่ได้รับไม่ถ้วนหน้า เช่น เงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด โครงการนี้ยังมีข้อบกพร่องบางอย่าง คือก่อนที่จะได้เงินสวัสดิการ ซึ่งถือว่าเป็นสิทธิผู้เป็นแม่จะต้องถูกพิสูจน์ความจนก่อน ซึ่งเหมือนการถูกตีตราความเหลื่อมล้ำ ไม่ควรจะตีตราความจนเพื่อเน้นย้ำความเป็นชนชั้นให้ชัดเจนขึ้นตั้งแต่แรก อีกทั้ง คนจนไม่จริงได้รับส่วนการสงเคราะห์ก็มี ที่แย่ไปกว่านั้นคือ คนจนจริงไม่ได้รับการช่วยเหลือ และการพิสูจน์สิทธิอาจเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณรายจ่ายค่าดำเนินการ ซึ่งเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ทางกระทรวงกำลังทำอยู่นั้นถือว่าเสียหาย ยิ่งขาดประสิทธิภาพที่จะทำให้กลุ่มเป้าหมายเข้าถึงสวัสดิการได้อย่างทั่วถึง

(๘.๓) ในรายละเอียดของการจัดหางบประมาณนั้น ยังมีความเหมาะสมและไม่เหมาะสมอยู่หลายประการ โดยเฉพาะความไม่เหมาะสมของการจัดหางบประมาณที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงในการที่จะนำไปใช้ในระยะเวลาที่เหลืออยู่ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จะเห็นได้จากภารกิจของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งมีภารกิจที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ของประชาชน โดยเฉพาะเรื่องของการแก้ไขปัญหาเรื่องของที่อยู่อาศัยให้กับผู้มีรายได้น้อยนั้นก็อยู่ในส่วนของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน หรือว่าตัวย่อที่เรียกว่าพอช. ซึ่งเป็นหน่วยงานใหม่ที่จัดตั้งขึ้นมาทำงานในลักษณะที่คล้ายกับการเคหะแห่งชาติ มีหน้าที่ในการดูแล แก้ไขปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัยให้กับประชาชนผู้มีรายได้น้อย หรือให้กับคนจนในอดีต แต่ในปัจจุบันในรูปแบบการทำงานก็มีการจัดตั้งองค์กรนี้ขึ้นมาใหม่ สิ่งที่หน่วยงานนี้ได้มีการจัดตั้งขึ้นมา ได้มีการเขียนไว้อย่างชัดเจน ในเรื่องของพันธกิจโดยเฉพาะเรื่องของการสนับสนุนให้มีการช่วยเหลือในเรื่องของการเงินและสินเชื่อแก่องค์กรชุมชน ดังนั้น วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งหน่วยงานนี้ต้องการที่จะตั้งมาเพื่อไปแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับพี่น้องประชาชน ในเรื่องของการสร้างความมั่นคงเรื่องที่อยู่อาศัยให้กับพวกเขาเหล่านั้น แต่กลับกลายเป็นในทิศทางที่กลับกัน ในส่วนของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชนเมืองนี้ได้มีการจัดตั้งขึ้น มีเงินกองทุนสำหรับให้กู้ยืม หรือสินเชื่อให้สำหรับผู้มีรายได้น้อยแต่การกู้ยืมหรือการให้สินเชื่อสำหรับผู้มีรายได้น้อยนั้นกลับกลายเป็นว่าประชาชนจะต้องถูกรับภาระในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๔ ต่อปี นั้นหมายความว่า จะต้องสร้างบ้านใหม่สักหลังภายใต้โครงการบ้านมั่นคงที่อยู่ในความรับผิดชอบของ พอช. หรือว่า

สถาบันพัฒนาชุมชนองค์กรเมืองแห่งนี้ จะต้องเสียดอกเบี้ยร้อยละ ๔ ซึ่งดอกเบี้ยร้อยละ ๔ ถือว่าค่อนข้างมาก ๑๕ ปี สำหรับการผ่อนส่ง ถ้าคิดเป็นดอกเบี้ยแล้วจำนวนเงินเป็นแสนบาท ฉะนั้นตรงนี้เป็นไปได้หรือไม่ขอให้รัฐบาลได้ลองไปพิจารณาทบทวนเพื่อที่จะทำให้คนที่เข้าร่วมในโครงการมีแรงจูงใจในการที่จะเข้าสู่การแก้ไขปัญหาในเรื่องของเงินที่อยู่อาศัยของตัวเองมากขึ้น

(๘.๔) เนื่องจากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์นั้น จัดงบประมาณยังไม่ครอบคลุม มีความไม่เท่าเทียมกันในเรื่องของสุขภาพ ในเรื่องของความพิการ ในเรื่องของอายุ และวัยต่างๆ ที่ทำให้พี่น้องประชาชนเหล่านั้นไม่สามารถที่จะมีศักยภาพในการดำเนินชีวิต เพื่อให้มีโอกาสในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขและการประกอบอาชีพ รวมถึงในกรณีของเงินอุดหนุนเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดเกิดจำนวนประมาณ ๑๐,๘๗๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นแปดร้อยเจ็ดสิบล้านบาท) แต่ยังไม่เห็นรายละเอียดว่ากระทรวงการพัฒนาสังคมฯ โดยกรมกิจการเด็กและเยาวชนนั้นได้จัดงบประมาณในส่วนนี้ให้เด็กที่แรกเกิดตามที่ได้ตั้งใจไว้ในนโยบาย คือ เด็กแรกเกิด รับเงิน ๕,๐๐๐ บาท จากนั้นก็รับสิทธิเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท จนถึงอายุ ๘ ปี ก็ได้ครบ ๑๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อที่จะได้มีเงินสำหรับการซื้อนมและอาหารเสริมต่าง ๆ ให้เพียงพอแก่พัฒนาการทางสมองในเด็กแรกเกิดจนถึง ๘ ปี

ในส่วนของกรมกิจการผู้สูงอายุนั้นในเรื่องของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ หลายปีแล้วที่รัฐบาลยังไม่ได้มีการปรับฐานเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ต้องนำเรียนว่าผู้สูงอายุที่มีความยากลำบากในการประกอบอาชีพและมีค่าใช้จ่ายประจำที่จะต้องยังชีพในช่วงวัยหลังเกษียณ ในส่วนนี้ยังไม่มีงบนำงบประมาณนี้มาบรรจุ

ในส่วนของกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ทราบว่ากระทรวงการพัฒนาสังคมฯ ได้เพิ่มเบี้ยยังชีพผู้พิการจาก ๘๐๐ บาท เป็น ๑,๐๐๐ บาท แต่อย่างไรก็ตามผู้พิการที่ไม่เข้าถึงสิทธินี้ ยังมีอีกเป็นจำนวนมากในชุมชน ยังมีผู้พิการอีกจำนวนไม่น้อยที่ยังไม่ได้รับสิทธิตรงนี้ เนื่องจากไม่มีความสามารถในการไปดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ในการที่จะเข้าถึงสิทธิของผู้พิการ แต่ได้มีโครงการนาร่องในบางจังหวัด ซึ่งกระทรวงการพัฒนาสังคมฯ ได้ทำร่วมกับกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมีหน้าที่ออกใบรับรองแพทย์ผู้พิการ และกระทรวงการพัฒนาสังคมฯ มีหน้าที่ขึ้นทะเบียนผู้พิการ ออกหน่วยพร้อมกันลงไปในพื้นที่ เพื่อเพิ่มความมั่นใจให้ผู้พิการสามารถที่จะขึ้นทะเบียนได้ในโอกาสที่สะดวกที่สุดและได้เข้าถึงสิทธิเหล่านี้

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

(๑) ในส่วนของเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้ดูแลและจัดการ แต่เงินทั้งหมดถ่ายโอนไปที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และไปจ่ายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) เรื่องของเงินเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดได้กำหนดให้มีการจ่ายเงินอุดหนุน เพื่อสนับสนุนเด็กแรกเกิด คือสนับสนุนให้แม่เพื่อจะไปดูแลเด็กให้เป็นเด็กที่จะพัฒนาการและเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ ได้รับอาหาร ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกดูแลต่าง ๆ ให้เป็นเงินอุดหนุนครั้งแรก

เพื่อส่งเสริมเด็กแรกเกิดและสนับสนุนในครอบครัวยากจน หรือครอบครัวที่เสี่ยงกับความยากจน มีรายได้เฉลี่ยไม่เกิน ๓๖,๐๐๐ บาท/คน/ปี ซึ่งอยู่นอกระบบประกันสังคมจะได้สนับสนุน จำนวน ๔๐๐ บาท/คน/เดือน

(๓) การศึกษาและสนับสนุนโดยยูนิเซฟ ก็ให้ความเห็นว่าการที่จะสนับสนุนให้เด็ก เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ก็ต้องเริ่มตั้งแต่เด็กแรกเกิด เป็นกลุ่มที่จะได้รับอุดหนุนตั้งแต่ ๐-๑ ปี และเป็น ๐-๓ ปี ตอนนี้อยู่เป็น ๐-๖ ปี เพราะฉะนั้นจากจำนวนปีที่สนับสนุนก็จะมีเด็กเกิดขึ้นใหม่ แต่ละปีก็จะมี การสำรวจและลงทะเบียนที่ทำไม่ใช่เพื่อเป็นภาระแต่เพื่อที่จะเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ต่าง ๆ และได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือ ในปี ๒๕๕๙ มีเป้าหมายที่ ๑๐๐,๐๐๐ กว่าคน ใช้เงิน จำนวน ๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกร้อยล้านบาท) ก็เติบโตมาเรื่อย จนถึงปี ๒๕๖๐ มีเป้าหมาย ๒๐๐,๐๐๐ คน ปี ๒๕๖๑ จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ คน และในปี ๒๕๖๒ ก็ขยายเป็น ๐-๔ ปี เพิ่มเป้าหมายเป็น ๕๕๗,๐๐๐ คน ปี ๒๕๖๓ ขยายเป็น ๐-๕ ปี มีเป้าหมายที่ ๑,๖๖๖,๘๔๒ คน ซึ่งทำให้มีตัวเลขของงบประมาณที่เพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นก็จึงเป็นตัวเลขที่ทานทั้งหลายได้เห็นว่าการทรงวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีงบประมาณที่เติบโตขึ้น

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

(๙) ร่างมาตรา ๑๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการอุดมศึกษา

วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมและหน่วยงานในกำกับ มีการแก้ไข

มีกรรมการธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปราย แสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๙.๑) งบประมาณสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม กับสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ ในส่วนของแผนงานยุทธศาสตร์การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมนั้น มีความซ้ำซ้อนกัน อีกทั้งสำนักงานการวิจัยแห่งชาติไม่มีงานวิจัยที่น่าสนใจเท่าที่ควร ซึ่งในส่วนนี้ควรให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ เป็นผู้ดำเนินการวิจัยจะได้ประโยชน์มากกว่า

(๙.๒) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติมีการกิจการด้านการวิจัย ผลิตภัณฑ์ต้นแบบและพัฒนาไปสู่การพาณิชย์ แต่ที่ผ่านมางานวิจัยของสำนักงานนี้ยังไม่มี ประสิทธิภาพเพียงพอ เช่น เรื่องโรงสกัดน้ำมันปาล์มแบบไม่ใช้ไอน้ำเพื่อใช้ติดตั้งในพื้นที่ขนาดเล็ก ซึ่งในทางปฏิบัติปรากฏว่า มีสหกรณ์โรงรมยางแห่งหนึ่งในตำบลอ่าวตง อำเภอวังวิเศษ จังหวัดตรัง ได้รับเงินจำนวนประมาณ ๓๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามสิบล้านบาท) จากกรมส่งเสริมสหกรณ์ เพื่อให้ไปซื้อโรงสกัดน้ำมันปาล์มแบบไม่ใช้ไอน้ำของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ ซึ่งได้ติดตั้ง และเริ่มใช้งานมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ พบว่า ผลผลิตน้ำมันปาล์มไม่เป็นไปตามที่ได้โฆษณาไว้ ส่งผล ทำให้สหกรณ์โรงรมยางดังกล่าวขาดทุนสะสมมาโดยตลอด จนกระทั่งถึงปัจจุบันมียอดขาดทุนสะสม จำนวนประมาณ ๓๙,๐๐๐,๐๐๐ (สามสิบล้านเก้าล้านบาท) จากนั้น จึงได้ดำเนินการตรวจสอบไปยัง สหกรณ์โรงรมยางแห่งอื่นที่มีการซื้อโรงสกัดน้ำมันปาล์มแบบไม่ใช้ไอน้ำจากสำนักงานพัฒนา วิทยาศาสตร์ฯ ปรากฏว่า เครื่องจักรใช้งานได้ไม่เสถียรและไม่มีประสิทธิภาพเช่นเดียวกัน

นอกจากเครื่องจักรของโรงสกัดน้ำมันปาล์มที่เกิดจากงานวิจัยดังกล่าว จะไม่มีประสิทธิภาพแล้ว ยังปรากฏว่า มีการจดสิทธิบัตรของเครื่องจักรที่ว่านี้ โดยบริษัท ในเครือเจริญโภคภัณฑ์ จึงมีข้อสังเกตว่า เหตุใดผลงานการวิจัยของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ ที่ใช้งบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน จึงมีการจดทะเบียนสิทธิบัตรเป็นของบริษัทเอกชน

(๙.๓) กรณีไม่เห็นด้วยกับการปรับลดงบประมาณของกระทรวงการอุดมศึกษาฯ โดยคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กล่าวคือ ในส่วนของการปรับลด งบประมาณที่จัดสรรไว้สำหรับสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา เช่น โครงการพัฒนา วิทยาศาสตร์หรือที่เรียกว่า นิคมวิทยาศาสตร์ภูมิภาค โดยมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน ให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดเล็กในท้องถิ่นร่วมมือกับมหาวิทยาลัยจัดทำคำขอรับเงินสนับสนุน เพื่อใช้ในการวิจัยเชิงพาณิชย์ จึงเป็นโครงการที่มีประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง แต่คณะกรรมการ กลับปรับลดงบประมาณรายจ่ายของโครงการนี้ สำหรับตัวอย่างอีกโครงการหนึ่งคือ โครงการ ที่เกี่ยวกับเรื่องปัญญาประดิษฐ์ ที่ถูกปรับลดงบประมาณเหลือจำนวนน้อยมากจนเห็นได้ชัดว่า ไม่สามารถที่จะนำไปใช้จ่ายเพื่อให้การดำเนินภารกิจสำเร็จได้อย่างแน่นอน

(๙.๔) แผนงานต่าง ๆ ของกระทรวงการอุดมศึกษาฯ เป็นแผนงานที่ยังไม่มีความสำคัญมากนัก นอกจากนี้ ยังไม่พบว่า กระทรวงการอุดมศึกษาฯ มีแผนงานที่เกี่ยวกับการพัฒนาองค์กร ทั้ง ๆ ที่ ปัจจุบันบุคลากรของกระทรวงนี้ ที่เกิดจากการควมรวมกระทรวง วิทยาศาสตร์ฯ กับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ยังมีวัฒนธรรมการปฏิบัติงาน ที่ไม่สอดคล้องกัน

ประเด็นต่อมา เมื่อพิจารณาด้านภารกิจของกระทรวงการอุดมศึกษาฯ พบว่า มีภารกิจที่สำคัญกล่าวคือ เรื่องการศึกษา แต่ปัจจุบันยังมีปัญหาว่า จะจัดการศึกษาอย่างไร ให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีความสามารถในการทำงาน

(๙.๕) กรณีไม่เห็นด้วยกับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับสถาบันอุดมศึกษา ต่าง ๆ เพราะในการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งนั้น ควรจัดสรร ให้สอดคล้องกับภารกิจหรือวัตถุประสงค์หลักของแต่ละสถาบัน เช่น บางสถาบันมีวัตถุประสงค์ มุ่งเน้นด้านการวิจัย ในขณะที่บางสถาบันมีวัตถุประสงค์มุ่งเน้นการจัดการศึกษาให้กับประชาชน ในท้องถิ่น ซึ่งเมื่อวัตถุประสงค์หลักมีความแตกต่างกัน ย่อมจะต้องได้รับงบประมาณรายจ่าย เป็นจำนวนมากน้อยแตกต่างกันด้วย นอกจากนี้ ยังปรากฏว่าบางมหาวิทยาลัยมีรายได้ของตนเอง จำนวนมาก เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงสมควรที่จะต้องได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อยกว่า สถาบันอุดมศึกษาที่ขาดแคลนงบประมาณ แต่ปัจจุบันการจัดสรรงบประมาณให้กับสถาบันอุดมศึกษา ต่าง ๆ ยังมีความเหลื่อมล้ำกันเป็นอย่างยิ่ง

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

(๑) ประเด็นเรื่องนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาวางงานนั้น ปัจจุบัน สถาบันอุดมศึกษา ต่าง ๆ ได้มีการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนรวมทั้งปรับปรุงหลักสูตรต่าง ๆ พบว่า อัตรา การว่างงานของผู้สำเร็จการศึกษาได้ลดลงแล้ว

(๒) ขอรับรองว่า การพิจารณาจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งเป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณที่กำหนดไว้ทุกประการ

(๓) ประเด็นเรื่องการวิจัยของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติหรือสามารถนำมาใช้พัฒนาท้องถิ่นต่าง ๆ ได้หรือไม่นั้น ทางคณะกรรมการธิการได้ซักถามผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ และได้ตั้งข้อสังเกต รวมทั้งมีข้อเสนอแนะให้กับผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาแล้ว นอกจากนี้ ปัจจุบัน ยังปรากฏว่า สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งได้ทำการวิจัยอย่างบูรณาการร่วมกัน เช่น มหาวิทยาลัยมหิดลได้มีงานวิจัยด้านเทคโนโลยีร่วมกับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นต้น

(๔) คณะกรรมการธิการได้รับคำชี้แจงจากผู้แทนสถาบันการอุดมศึกษาต่าง ๆ ว่า ปัจจุบัน สถาบันการอุดมศึกษาส่วนใหญ่มีการปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัย ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความสอดคล้องกับการประกอบวิชาชีพ และตอบสนองต่อความต้องการของประเทศและผู้จ้างงานโดยตลอด

นอกจากนี้ คณะกรรมการธิการได้มีข้อสังเกตตามที่ปรากฏในรายงานของคณะกรรมการเล่มที่ ๑ หน้า ๒๒๓ ข้อ ๒.๗.๙ ว่า มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ควรส่งเสริมหลักสูตรเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาองค์ความรู้สำหรับคนทั่วไป ด้วยหลักสูตร Non-Degree และ Massive Open Online Courses (MOOC) คือหลักสูตรออนไลน์ เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งความรู้และฝึกทักษะให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการสร้างรายได้และดำรงชีพได้

(๕) ที่ผ่านมา งานวิจัยต่าง ๆ จะจัดสรรไปตามคณะต่าง ๆ ตามความถนัดของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง จึงไม่ประสบผลสำเร็จและไม่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นและสังคม อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันมีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) ทำหน้าที่ในการกลั่นกรองการสนับสนุนงานวิจัยต่าง ๆ ให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแผนงานต่าง ๆ รวมทั้งเพื่อให้เกิดประโยชน์กับประเทศชาติ สังคม ท้องถิ่น และประชาชนโดยรวม ซึ่งทางคณะกรรมการธิการได้มีการทำความเข้าใจกับ สกสว. เป็นที่เรียบร้อยแล้ว และถ้าหากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีความกังวลว่า สกสว. จะกลายเป็นแหล่งรวมศูนย์กลางอำนาจในเรื่องภารกิจด้านการวิจัย ทางคณะกรรมการธิการก็ได้มีข้อสังเกตไว้ในรายงานของคณะกรรมการ หน้าที่ ๒๒๓ ข้อ ๒.๗.๑๒ ว่า สกสว. ควรบูรณาการงานวิจัยทั้งระบบ โดยให้ความสำคัญกับ Product Champion ที่ให้ผลสัมฤทธิ์ต่อตอบโจทย์ความต้องการของประเทศได้อย่างคุ้มค่า สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจได้จริง

(๖) ประเด็นเรื่องการประเมินผลการปฏิบัติงานของสถาบันการอุดมศึกษาต่าง ๆ นั้น ทางคณะกรรมการธิการได้มีข้อเสนอแนะไปยังผู้แทนกระทรวงการอุดมศึกษาฯ แล้วว่า การประเมินผลการปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งจะต้องไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และตัวชี้วัดเดียวกันทั้งหมด แต่จะต้องมีหลักเกณฑ์และตัวชี้วัดที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับภารกิจหลักหรือวัตถุประสงค์ที่สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมุ่งเน้นหรือมีอัตลักษณ์ในการดำเนินการ เช่น ถ้าเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นการวิจัย ก็ต้องประเมินผลการปฏิบัติงานจากประสิทธิภาพ

และประสิทธิผลของงานวิจัย แต่ถ้าเป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นให้บริการด้านการศึกษา ก็จะต้องประเมินผลการปฏิบัติงานจากประโยชน์ที่ชุมชนหรือท้องถิ่นได้รับจากสถาบันอุดมศึกษาดังกล่าว เป็นต้น

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

(๑๐) ร่างมาตรา ๑๔ งบประมาณรายจ่ายของ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และหน่วยงานในกำกับ มีการแก้ไข

มีกรรมการธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๑๐.๑) ประเด็นเรื่องโครงการอ่างเก็บน้ำคลองหลวง จังหวัดชลบุรี คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติให้เริ่มดำเนินโครงการ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๒ โดยให้ใช้งบประมาณรายจ่ายผูกพันจำนวน ๗ ปีงบประมาณ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๙ รวมงบประมาณรายจ่ายจำนวนประมาณ ๖,๗๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกพันเจ็ดร้อยล้านบาท) ต่อมา คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ อนุมัติหลักการเพิ่มกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายในการดำเนินโครงการนี้เป็นจำนวนประมาณ ๙,๓๔๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าพันสามร้อยสี่สิบเอ็ดล้านบาท) และขยายระยะเวลาดำเนินโครงการเป็นจำนวน ๑๐ ปี ล่าสุดรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้เสนอเรื่องเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๖๒ เพื่อขออนุมัติขยายระยะเวลาในการดำเนินโครงการเป็นจำนวน ๑๔ ปี คือตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ภายใต้วงเงินงบประมาณรายจ่ายเดิม ดังนั้น การพิจารณางบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในการดำเนินโครงการดังกล่าวของคณะกรรมการธิการและสภาผู้แทนราษฎรในขณะนี้ จึงไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพราะกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไม่มีความจำเป็นต้องใช้งบประมาณรายจ่ายเพื่อดำเนินโครงการนี้ เป็นจำนวนเงินตามที่ได้รับการจัดสรรไว้แล้ว เพราะกำลังจะมีการขยายระยะเวลาในการดำเนินโครงการดังกล่าว ดังนั้น จึงควรปรับลดงบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อนำเงินไปใช้จ่ายในโครงการอื่น ๆ หรือในกระทรวงอื่น ๆ ตามความจำเป็นต่อไป

(๑๐.๒) การจัดสรรงบประมาณให้กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความผิดปกติ และในการจัดซื้อจัดจ้างมีการตั้งราคาสูงเกินความเป็นจริง เช่น กรมวิชาการเกษตร จะมีการจัดซื้อเครื่องแก๊สโครมาโตกราฟีวิเคราะห์ผลที่กรุงเทพมหานคร จำนวน ๑ เครื่อง ราคาประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านบาท) แต่เครื่องอื่น ๆ ที่จะจัดซื้อที่จังหวัดพิษณุโลก กลับจัดซื้อในราคาเครื่องละประมาณ ๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท (สี่ล้านห้าแสนบาท) และที่จะจัดซื้อที่จังหวัดเชียงใหม่ กลับจัดซื้อในราคาเครื่องละประมาณ ๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าล้านบาท) เมื่อสอบถามไปยังอาจารย์ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่เคยใช้เครื่องดังกล่าว ได้รับคำตอบว่า โดยทั่วไปแล้วมหาวิทยาลัยต่าง ๆ จะใช้เครื่องดังกล่าวที่มีราคาเพียงประมาณ ๔๐,๐๐๐ บาท (สี่หมื่นบาท) ถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนบาท) เท่านั้น

นอกจากนี้ ยังพบว่ากระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะมีการเช่าเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วกรมบัญชีกลางกำหนดว่า การจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์จะมีราคาเครื่องละประมาณ ๑๗,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นเจ็ดพันบาท) แต่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำลังจะเช่าเครื่องคอมพิวเตอร์ในราคาเดือนละประมาณ ๕,๐๐๐ บาท (ห้าพันบาท) หรือปีละประมาณ ๖๐,๐๐๐ บาท (หกหมื่นบาท) และมีระยะเวลาการเช่าจำนวน ๕ ปี คำนวณแล้วคอมพิวเตอร์ดังกล่าวจะมีราคาเครื่องละประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนบาท)

(๑๐.๓) กรมวิชาการเกษตรถูกปรับลดงบประมาณรายจ่ายเป็นจำนวนมากถึง ประมาณ ๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกหรือยี่ล้านบาท) จากที่ขอตั้งไว้จำนวนประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันห้าร้อยล้านบาท) หรือปรับลดลงจำนวนประมาณร้อยละ ๔๐ ในขณะที่กรมวิชาการเกษตรมีภารกิจที่สำคัญด้านการเกษตรที่สำคัญจำนวนมาก ในทำนองเดียวกัน กับที่ประเทศจีนมีการกำหนดมาตรฐานสินค้าทางการเกษตรที่นำเข้าไปยังประเทศจีน โดยมีการสุ่มตรวจ เมื่อคณะกรรมการมีการตัดงบประมาณรายจ่ายของกรมวิชาการเกษตร เป็นจำนวนมากดังกล่าว ทางกรมวิชาการเกษตรย่อมไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจดังกล่าวได้

(๑๐.๔) เนื่องจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ในส่วนที่เกี่ยวกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์นั้น มิได้มุ่งเน้นเพื่อจะแก้ไขปัญหาภาคการเกษตรแต่เป็นเพียงงบประมาณที่ภาคราชการกำหนดขึ้นมาโดยไม่สามารถแก้ไขปัญหาภาคการเกษตรของประเทศได้ เช่น กรมชลประทานได้รับการจัดสรรงบประมาณกว่า ๑,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันหกหรือยี่ล้านบาท) แต่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำได้ ช่วงฤดูฝนน้ำท่วมพื้นที่ทางการเกษตร ช่วงหน้าแล้งพื้นที่ภาคการเกษตรก็ไม่สามารถเพาะปลูกได้เพราะไม่มีน้ำหรือมีน้ำไม่เพียงพอ สะท้อนให้เห็นถึงความล้มเหลวของการแก้ไขปัญหาของภาคราชการ กรมปศุสัตว์ก็ได้รับการจัดสรรงบประมาณจำนวนมากเช่นกันแต่ก็ไม่สามารถจัดสรรพันธุ์สัตว์ให้กับประชาชนที่ยากจน และต้องการได้อย่างเพียงพอและเหมาะสม จึงเป็นการจัดสรรงบประมาณที่ไม่มีความเหมาะสม ประกอบกับการบริหารงานที่ล้มเหลวของส่วนราชการ

(๑๐.๕) การแก้ไขปัญหาภัยแล้งเป็นภารกิจหลักของกรมชลประทาน แต่กรมวิชาการ ได้พิจารณาปรับลดงบประมาณของกรมชลประทานลงร้อยละ ๒ จากงบประมาณที่ได้ตั้งไว้ในวาระที่หนึ่ง จึงเป็นการพิจารณาปรับลดงบประมาณที่ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ปัญหาการจัดการน้ำทั่วประเทศไม่เพียงพอต่อภาคการเกษตร ในการปรับลดงบประมาณกรมวิชาการ ต้องพิจารณาจากความจำเป็นของประชาชนในภาพรวมและคำนึงถึงความเหมาะสมด้วย

(๑๐.๖) กรณีขอปรับลดงบประมาณเพื่อนำเงินส่วนนี้ไปใช้จ่ายหรือชดเชย ในโครงการประกันรายได้ภาคการเกษตร โดยเฉพาะราคาขายพารา นโยบายของรัฐบาล มีการประกันราคาสินค้าเกษตรอยู่ ๕ ชนิด คือ ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง ปาล์ม น้ำมัน และยางพารา แต่สินค้าเกษตร ๔ ชนิดอยู่ในความดูแลของกระทรวงพาณิชย์ มีเพียงยางพารา เท่านั้นที่อยู่ในความดูแลของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปัจจุบันราคาซื้อขายยางพาราต่ำกว่า ราคาที่รัฐบาลประกันไว้ถึงร้อยละ ๕๐ แสดงว่ารัฐบาลมีภาระงบประมาณค่อนข้างมาก

ในการชดเชยส่วนต่างราคายางพารา ดังนั้นรัฐบาลต้องเร่งหามาตรการในการแก้ไขปัญหาราคายางตกต่ำ หรืออย่างน้อยราคาที่ซื้อขายในท้องตลาดควรจะต้องเท่ากับราคาที่รัฐบาลประกันราคาไว้ เพื่อลดภาระทางงบประมาณลง

(๑๐.๗) เห็นว่าการจัดสรรงบประมาณไม่มีความเหมาะสม ไม่มีประสิทธิภาพ และบางโครงการส่อการทุจริตและประพฤติมิชอบด้วย ราคาสินค้าภาคเกษตรตกต่ำ เช่น ข้าว ประเทศไทยเคยเป็นประเทศที่ส่งออกข้าวเป็นอันดับหนึ่งของโลกเรามีข้าวที่ดีที่สุดแต่ปัจจุบันไม่เป็นเช่นนั้น ส่วนหนึ่งเป็นเพราะขาดปัจจัยการผลิตคือแหล่งน้ำที่ใช้สำหรับปลูกข้าว อีกประการหนึ่งในการขอปรับลดงบประมาณลง เพราะการจัดสรรงบประมาณบางหน่วยงาน ส่อไปในทางทุจริตและประพฤติมิชอบจึงเกิดความไม่ไว้วางใจในการใช้จ่ายงบประมาณของกระทรวงเกษตร เช่น งบประมาณของกรมวิชาการเกษตรที่ไม่มีรายละเอียดและไม่สามารถอธิบายได้ว่าทำไมต้องเข้าคอมพิวเตอร์ในราคาที่สูงเช่นนั้น

(๑๐.๘) เมื่อพิจารณาจากแผนงานและโครงการที่เสนอมาร่วมกับงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ นี้ ไม่มีความเชื่อมโยงกัน ไม่สอดคล้องกันเป็นลักษณะต่างคนต่างทำ ไม่มีการบูรณาการแผนงาน/โครงการให้เป็นไปทิศทางเดียวกัน ถ้ายังเป็นเช่นนี้ จึงเชื่อว่าแม้จะมีการจัดสรรงบประมาณในจำนวนมากก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาของประเทศได้

(๑๐.๙) ปัญหาภัยแล้งเป็นปัญหาสำคัญที่กระทบต่อภาคการเกษตร รัฐบาลต้องจัดหาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อภาคการเกษตรและเมื่อแหล่งน้ำตามธรรมชาติใช้ไม่ได้ เช่น แม่น้ำตามธรรมชาติซึ่งเป็นแหล่งน้ำที่สำคัญทั้งหมด รัฐบาลต้องเร่งหาแหล่งน้ำสำรองเพื่อเป็นแหล่งน้ำทดแทน ต้องผลักดันโครงการธนาคารน้ำใต้ดิน แต่ปัจจุบันนโยบายเกี่ยวกับการจัดการแหล่งน้ำ ยังไม่มีความชัดเจน หากรัฐบาลยังไม่สามารถจัดการกับปัญหาแหล่งน้ำได้ก็ควรให้เกษตรกรหยุดการเพาะปลูกในระหว่างที่ประเทศเกิดภาวะภัยแล้ง โดยรัฐบาลต้องเยียวยาโดยการให้เงินอุดหนุนในระหว่างที่เกษตรกรไม่สามารถทำการเกษตรได้เพื่อป้องกันการการลักลอบทำการเกษตรทั้งที่มีแหล่งน้ำไม่เพียงพอเพราะจะเกิดความเสียหายได้ อีกประการหนึ่งกรมส่งเสริมวิชาการเกษตรมีนโยบายส่งเสริมการทำเกษตรแบบอุตสาหกรรมใช้ปุ๋ยเคมีมากกว่าจะสนับสนุนให้มีการทำการเกษตรอินทรีย์ เห็นว่าไม่น่าจะเหมาะสมกับประเทศไทย และควรนำเครื่องจักรมาช่วยในการทำการเกษตรให้มากขึ้น

(๑๐.๑๐) กรมวิชาการเกษตรมีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ของประชาชน การตรวจสอบมาตรฐานสารพิษที่ตกค้างในสินค้าเกษตรแต่กลับโดนตัดงบประมาณลงเป็นจำนวนมาก ข้าวเป็นสินค้าเกษตรที่สำคัญทั้งเป็นสินค้าที่อุปโภคบริโภคภายในประเทศ และส่งออกเพื่อเป็นรายได้ให้กับประเทศ แต่ในตลาดโลกมีข้าวหลายชนิดจะเห็นได้ว่าในช่วงหลายปีที่ผ่านมามีประเทศไทยไม่ได้เป็นประเทศที่ส่งออกข้าวเป็นอันดับหนึ่งของโลกอีกแล้ว ส่วนหนึ่งเป็นเพราะข้าวในตลาดโลกมีความหลากหลาย ดังนั้น รัฐบาลควรสนับสนุนให้มีการปลูกข้าวในหลาย ๆ สายพันธุ์ เพื่อการส่งออก ควรให้ความรู้กับเกษตรกรว่าข้าวชนิดไหนที่เป็นที่นิยมของประเทศใด ภูมิภาคใด ควรจัดหาแหล่งเงินทุน ควรจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเพาะปลูก จัดหา

การตลาดในการจำหน่าย การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาแหล่งน้ำเป็นปัญหาที่สำคัญของรัฐบาลแม้ว่ารัฐบาลจะต้องกู้เงินมาเพื่อพัฒนาแหล่งน้ำก็เป็นสิ่งที่สมควรทำเพราะเป็นการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ดีกว่าไปซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์หรือรถถัง

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

(๑) การสร้างอ่างเก็บน้ำคลองหลวง จังหวัดชลบุรี มีการขยายระยะเวลาก่อสร้างจาก ๑๐ ปี เป็น ๑๔ ปี โดยมีวงเงินงบประมาณเท่าเดิม ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามที่กรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ เนื่องจากมีการปรับเปลี่ยนแบบก่อสร้างของโครงการเพื่อลดผลกระทบที่เกิดกับประชาชนและให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ที่เปลี่ยนแปลงไปจากการออกแบบไว้เดิมและมีการปรับแผนการจัดการที่ดินให้มีผลกระทบกับประชาชนน้อยที่สุด เนื่องจากเจ้าของที่ดินส่วนหนึ่งไม่ยอมรับราคาชดเชยทรัพย์สินจึงทำให้การก่อสร้างล่าช้ากว่าแผนที่กำหนดไว้เดิม

(๒) งบประมาณในส่วนของกรมชลประทานที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายว่าได้รับการจัดสรรที่น้อยเกินไปอาจไม่เพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาโดยเฉพาะปัญหาเรื่องการขาดแคลนแหล่งน้ำนั้น กรรมการเห็นด้วยว่างบประมาณที่ได้รับการจัดสรรนั้นน้อยเกินไป เพราะการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นงบประมาณแบบขาดดุล และมีงบประมาณในส่วนของงบลงทุนร้อยละ ๒๐.๑ ของงบประมาณทั้งหมด แต่จะพยายามใช้งบประมาณเหล่านั้นแก้ไขปัญหาของประชาชนให้ได้มากที่สุด

(๓) การส่งเสริมให้ภาคการเกษตรของประเทศไทยเป็นการเกษตรแบบอินทรีย์เพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้าภาคการเกษตรให้มากขึ้นนั้น รัฐบาลมีนโยบายอยากเห็นภาคการเกษตรเป็นการเกษตรแบบอินทรีย์ให้มากที่สุด และจะนำข้อเสนอของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้ให้ไว้ในที่ประชุมไปปรับใช้ต่อไป

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๑๑) ร่างมาตรา ๑๕ งบประมาณรายจ่ายของ

กระทรวงคมนาคม

มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๑๑.๑) เนื่องจากกรมทางหลวงไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ที่ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการคิดค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ต่าง ๆ

(๑๑.๒) เนื่องจากเห็นว่า การป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเลไม่ใช่อำนาจหน้าที่ของกรมเจ้าท่า เรื่องนี้ควรเป็นหน้าที่ของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้จัดทำแผนการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล

ของประเทศไทยไว้อย่างชัดเจน อีกทั้งการแก้ไขปัญหของกรมเจ้าท่าเป็นการกระทำที่ผิดธรรมชาติ และทำให้เกิดปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งมากขึ้น ไม่เป็นประโยชน์ และมีการใช้จ่ายงบประมาณอย่างไม่คุ้มค่า ไม่โปร่งใส เอื้อประโยชน์ให้แก่นายทุน และไม่มีการตรวจสอบ

(๑๑.๓) กรมท่าอากาศยานใช้จ่ายงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือย ไม่จำเป็น และไม่ก่อประโยชน์ โดยการจัดซื้อรถดับเพลิงอากาศยาน ในราคาคันละประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าสิบล้านบาท) แล้วนำไปจอดไว้โดยไม่มีการใช้งาน และมีการตั้งงบประมาณจัดซื้อรถดับเพลิงอากาศยาน เพื่อนำไปใช้ในสนามบินนครราชสีมา ซึ่งเป็นสนามบินร้าง เป็นสนามบินที่เลิกใช้งานไปแล้ว

(๑๑.๔) ระบบคมนาคมของประเทศไทยไม่สอดคล้องและไม่ตอบสนองกับประชาชนในชนบท ไม่เป็นไปตามหลักการกระจายความเจริญ การคมนาคมมีการรวมกันอยู่ในเมือง และขอตั้งข้อสังเกตว่า การจัดทำงบประมาณในครั้งนี้ มีการจัดทำตามยุทธศาสตร์หรือจัดทำงบประมาณตามที่ข้าราชการประจำเสนอขึ้นมา เป็นการจัดทำงบประมาณที่ไม่สอดคล้องและไม่ตอบสนองกับความต้องการของประชาชน

(๑๑.๕) งบประมาณส่วนใหญ่เป็นงบครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้าง มีการตั้งงบประมาณไว้เกินความจำเป็น ถ้าลดงบประมาณลงผู้รับจ้างก็สามารถทำงานได้อย่างมีคุณภาพ โดยขอให้นำงบประมาณที่ปรับลดลงไปใช้ในการดูแล บำรุงรักษาถนนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ซึ่งแม้ได้รับโอนภารกิจไปแล้วก็ไม่มีงบประมาณในการดูแลในส่วนนี้

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

การจัดซื้อรถดับเพลิงอากาศยานของกรมท่าอากาศยานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ นั้น กรมท่าอากาศยานได้จัดทำงบประมาณขอจัดซื้อรถดับเพลิงอากาศยานจำนวน ๖ คัน แบ่งเป็นรถขนาดใหญ่ จำนวน ๒ คัน ที่สนามบินกระบี่และสนามบินสุราษฎร์ธานี รถขนาดกลางจำนวน ๔ คัน ที่สนามบินเบตง ๒ คัน สนามบินนครศรีธรรมราช ๑ คัน และสนามบินนครราชสีมา ๑ คัน ซึ่งในชั้นคณะกรรมการได้มีการปรับลดเหลือเพียง ๒ คัน

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๑๒) ร่างมาตรา ๑๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงดิจิทัล

เพื่อเศรษฐกิจและสังคมและหน่วยงานในกำกับ มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๑๒.๑) เนื่องจากโครงการขับเคลื่อนการใช้ประโยชน์ข้อมูลขนาดใหญ่ภาครัฐ (Government Big Data) ยังไม่สามารถทำได้ตามวัตถุประสงค์ตามที่นายกรัฐมนตรีได้สั่งการไว้

(๑๒.๒) ขอตัดงบประมาณในโครงการ Digital Thailand Big Bang จำนวน ๑๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งร้อยยี่สิบล้านบาท) เนื่องจากมีการใช้จ่ายงบประมาณอย่างไม่โปร่งใส ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายของโครงการ ไม่มีความคุ้มค่าและไม่สามารถชี้แจงได้

(๑๒.๓) เนื่องจาก ในปัจจุบันมีการใช้โทรศัพท์ Smart Phone กันอย่างกว้างขวาง มีการสร้างข่าวเท็จ การหลอกลวงทาง Social Network กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม มีวิธีการแก้ไขปัญหาเหล่านี้อย่างไร มีโครงการเพื่อนำไปสู่การเรียน การสอนในสถานศึกษาอย่างไร บ้างหรือไม่ และมีการวางแผนในการแก้ไขปัญหาในอนาคตอย่างไรเพื่อไม่ให้ประชาชนตกเป็นเหยื่อของปัญหาเหล่านี้

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๑๓) ร่างมาตรา ๑๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและหน่วยงานในกำกับ มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๑๓.๑) เนื่องจากการจัดสรรงบประมาณของกระทรวงไม่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนอย่างแท้จริง ปัจจุบันได้มีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในพื้นที่ป่าอนุรักษ์จำนวนมาก แต่กระทรวงได้มีการจัดสรรงบประมาณสำหรับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ในสัดส่วนที่น้อย และไม่ให้ความสำคัญในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติอย่างแท้จริง

(๑๓.๒) การจัดสรรงบประมาณของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่ตอบสนองต่อการแก้ปัญหาได้อย่างแท้จริง ดังเช่นปัญหาฝุ่นควันพิษ PM ๒.๕ ที่ยังคงเป็นปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ และกระทรวงได้จัดสรรงบสำหรับแก้ปัญหาเรื่องนี้เป็นจำนวนน้อย แสดงถึงการไม่ให้ความสำคัญในการแก้ปัญหาเรื่องนี้อย่างแท้จริง

(๑๓.๓) เห็นสมควรปรับลดงบประมาณของหน่วยรับงบประมาณแผนงานยุทธศาสตร์และแผนงานพื้นฐาน จำนวน ๑๒ หน่วยงาน เนื่องจาก

๑) การจัดเก็บรายได้ของรัฐบาลมีความเป็นไปได้น้อยที่จะสามารถจัดเก็บเป็นไปตามเป้าหมาย และรัฐบาลไม่มีความสามารถที่จะนำเงินไปก่อนนี้ผูกพันในระยะ ๖ เดือนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) ภารกิจเรื่องดูแลพื้นที่ป่า กำลังจะถูกแก้ไขโดยคณะกรรมการนโยบายที่ทำกินแห่งชาติ (คทช.) ซึ่งมีหน้าที่กำหนดนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศโดยตรง และทุกกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับนโยบายที่ดินทำกินต่างดำเนินการเรื่องนี้อย่างล่าช้า

๓) ภารกิจของกระทรวงนี้บางภารกิจกำลังจะถูกถ่ายโอนไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะการบริหารจัดการแหล่งน้ำที่มีความจุน้อยกว่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร ทำให้มีภารกิจที่อยู่ในความรับผิดชอบน้อยลง

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๑๔) ร่างมาตรา ๑๙ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพาณิชย์

และหน่วยงานในกำกับ

มีการแก้ไข

มีกรรมการพิจารณาขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๑๔.๑) เนื่องจากโครงการรับจํานำข้าวบริหารงานไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก ไม่มีบัญชีหลักของโครงการ ทำให้การตรวจสอบข้าวที่หายไป มีข้อมูลผลการตรวจสอบของหน่วยงาน และกรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเข้าร่วมตรวจสอบไม่สอดคล้องกัน ซึ่งข้อมูลที่คลาดเคลื่อนดังกล่าวเป็นผลมาจากการปฏิบัติงานของกระทรวงพาณิชย์ และคณะทำงานที่เกี่ยวข้องที่ต่างเร่งรัดให้การตรวจสอบแล้วเสร็จอย่างรวดเร็ว ขาดการบูรณาการด้านเทคนิค จนทำให้ข้อมูลในการตรวจสอบข้าวมีความคลาดเคลื่อน

(๑๔.๒) เนื่องจากกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ตั้งผลสัมฤทธิ์ผิดพลาดโดยเน้นจำนวนการเจรจามากกว่าผลลัพธ์ โดยจะเจรจาข้อตกลงการค้าจำนวน ๑๔ เรื่อง เป็นเรื่องเดิมจำนวน ๑๐ เรื่อง และเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างเจรจา จำนวน ๔ เรื่อง ข้อตกลงการค้า (FTA) ที่มีอยู่ยังไม่เต็มที เพราะการเจรจาขาดยุทธศาสตร์ โดยรวมใช้ไปเพียงร้อยละ ๖๗ ของมูลค่าการค้า ส่วนข้อตกลงการค้าที่มีมูลค่าการค้าต่ำมีอัตราการใช้ในสัดส่วนที่สูง จึงต้องเปลี่ยนผลสัมฤทธิ์และตัวชี้วัดเป็น “การใช้ประโยชน์และภาษีที่ประหยัดได้” นอกจากนี้ โครงการประกันรายได้ที่อยู่ในความดูแลของกระทรวงพาณิชย์ รัฐสภาไม่มีส่วนร่วมในการพิจารณา เนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติให้ ธกส. สำรองเงินไปก่อน ซึ่งตามมาตรา ๒๔ ของพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดให้ชดใช้เงินให้แก่ ธกส. ในปีงบประมาณถัดไป ดังนั้น ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ รัฐสภาจะได้ร่วมพิจารณาในรายการชดใช้หนี้ให้แก่ ธกส. เท่านั้น

(๑๔.๓) กระทรวงพาณิชย์ โดยเฉพาะกรมเจรจาการค้าและกรมส่งออก มีแนวทางในการแก้ไขที่ทำให้เกิดปัญหาการค้าของภาคธุรกิจ ส่งผลให้สหรัฐอเมริกาตัด GSP ออก แม้ว่าปัญหาเรื่องนี้จะไม่ได้มีสาเหตุมาจากกระทรวงพาณิชย์โดยตรง แต่ผลกระทบที่เกิดขึ้นส่งผลต่อประชาชน โดยเฉพาะภาคธุรกิจที่ประกอบกิจการส่งออก ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์ควรปฏิบัติงานอย่างเข้มแข็ง และหาทางแก้ไขปัญหานี้

(๑๔.๔) นโยบายประกันรายได้ ซึ่งเป็นการประกันรายได้สินค้า ๕ ประเภท ได้แก่ ข้าว น้ำมันปาล์ม มันสำปะหลัง ยางพารา และข้าวโพด แต่สินค้าการเกษตรอื่น ๆ ไม่ได้รับการดูแลจากนโยบายนี้ ซึ่งก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม เนื่องจากไม่ครอบคลุมเกษตรกรทั้งหมด ไม่มีการช่วยเหลือเกษตรกรอย่างครบวงจรและไม่มีการอุดหนุนเกษตรกรโดยตรง

(๑๔.๕) เนื่องจากกระทรวงพาณิชย์ไม่มีประสิทธิภาพในการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีของทูตพาณิชย์ในต่างประเทศซึ่งมีหน้าที่ในการประสานงานด้านการค้า ปฏิบัติงานอย่างไม่มีประสิทธิภาพ จะเห็นได้จากการไม่แสวงหาตลาดสินค้าทางการเกษตรต่างประเทศเพิ่มขึ้น

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๑๕) ร่างมาตรา ๒๐ งบประมาณรายจ่ายของ

กระทรวงมหาดไทย

มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตั้งงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๑๕.๑) เนื่องจากกรณีการนำงบประมาณของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลรวมกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นซึ่งเป็นส่วนราชการ อาจเป็นการกระทำที่เป็น การฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า (๖) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งงบประมาณได้เองโดยตรง จึงจะเป็นการดำเนินการที่ถูกต้อง มิใช่ให้นำมารวมไว้กับส่วนราชการ ทั้งนี้ หากมีการดำเนินการตั้งงบประมาณที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติฉบับนี้ สำนักงบประมาณ และกระทรวงมหาดไทยจะต้องรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป

(๑๕.๒) เนื่องจากมีการถ่ายโอนเฉพาะงานให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ไม่ได้จัดสรรงบประมาณให้ เช่น ภารกิจงานดูแลถนนสาธารณะ ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ เพื่อซ่อมแซมปรับปรุงถนนที่ได้รับการถ่ายโอน ดังนั้น จึงควรตั้งงบประมาณให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นอย่างเป็นธรรมและเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๐ วรรคสี่

(๑๕.๓) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศประสบปัญหาขาดแคลน เงินงบประมาณ เนื่องจากปัญหาเกี่ยวกับบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และปัญหาด้านโครงสร้างของการกระจายอำนาจ จึงทำให้ไม่ได้รับการจัดสรร งบประมาณเพิ่มเติม ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหการกระจายอำนาจและเพิ่มศักยภาพขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น จึงควรแบ่งเงินอุดหนุนออกเป็น ๓ ส่วน โดยแยกเงินอุดหนุนตามอำนาจหน้าที่ ออกจากเงินอุดหนุนทั่วไป ทั้งนี้ เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการบริหารจัดการ เงินอุดหนุนดังกล่าวได้โดยลำพัง นอกจากนี้ ควรแก้ไขพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๐ (๔) โดยการเพิ่มข้อความให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการใช้เงินได้ตามความต้องการ

(๑๕.๔) เนื่องจากการถ่ายโอนอำนาจจากส่วนกลางไปให้ส่วนท้องถิ่นเกิดความล้มเหลว เพราะถ่ายโอนภารกิจแต่ไม่จัดสรรงบประมาณให้ จนส่วนท้องถิ่นต้องส่งคืนภารกิจให้แก่ต้นสังกัด จัดสรรงบประมาณแบบรวมตัว และไม่มีการตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินอุดหนุน นอกจากนี้ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) กระทรวงกลาโหม และกระทรวง สาธารณสุข ยังมีภารกิจที่ซ้ำซ้อนกับกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

อนึ่ง คณะกรรมการได้มีข้อสังเกตด้วยว่ากระทรวงมหาดไทยมีโครงการที่มีชื่อ ผูกพันกับพรรคการเมืองหลายโครงการ เช่น โครงการที่มีชื่อว่า “ประชารัฐ” จึงควรแก้ไข ชื่อโครงการนั้นเสีย เพราะอาจเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙ วรรคสาม ที่ห้ามมิให้นำเงินงบประมาณมาสร้างคามนิยมส่วนตัว หรือพรรคการเมือง

(๑๕.๕) เนื่องจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ไม่เกิดผลที่น่าพึงพอใจ บุปุรณาการไม่พบชื่อหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องและสำคัญต่อการพัฒนาตลาด จึงมีข้อเสนอแนะว่ากระทรวงมหาดไทยควรนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้เพื่อยกระดับผลผลิตของผลิตภัณฑ์ชุมชนและควรขอความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อนำงานวิจัยต่าง ๆ เข้ามาใช้กับผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ด้วย

(๑๕.๖) การจัดสรรงบประมาณสำหรับดำเนินโครงการเพิ่มประสิทธิภาพงานด้านข่าวกรองและบูรณาการฐานข้อมูลด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของกรมการปกครองนั้นไม่มีความเหมาะสม ทั้งนี้ หากนางบประมาณดังกล่าวมาใช้เพื่อปฏิรูปและพัฒนาพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้จะเกิดประโยชน์กับประชาชนมากกว่า

(๑๕.๗) เมื่อกระทรวงมหาดไทยมีคำสั่งให้ส่วนภูมิภาคทำการจัดซื้อจัดจ้างนั้น ประชาชนหรือภาคประชาสังคมไม่สามารถตรวจสอบได้

(๑๕.๘) การจัดสรรงบประมาณให้กรมพัฒนาชุมชนนั้นเป็นการจัดสรรให้นำไปใช้ในโครงการฝึกอบรมสัมมนามากกว่าที่จะนำไปใช้ในการส่งเสริมหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)

(๑๕.๙) กรมโยธาธิการและผังเมืองพยายามที่จะเข้ามามีบทบาทด้านชายทะเลและชายฝั่งของประเทศไทย ทั้ง ๆ ที่เป็นหน้าที่ของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง โดยการทำโครงการเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทักท้วงว่าการใช้งบประมาณเพื่อดำเนินการตามโครงการดังกล่าวไม่คุ้มค่ากับการลงทุน นอกจากนี้ โครงการดังกล่าวยังขัดกับพันธกิจและวิสัยทัศน์ในการรักษาสภาพแวดล้อมเพราะเป็นส่วนหนึ่งของการทำลายสภาพแวดล้อมชายหาดของประเทศไทยอีกด้วย

(๑๕.๑๐) เนื่องจากกระทรวงมหาดไทยไม่สามารถกระจายอำนาจให้กับส่วนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพจนก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาเกี่ยวกับนมและอาหารกลางวัน เด็กนักเรียน ปัญหาการขออนุญาตขุดลอกคูคลองหรือแหล่งน้ำที่ต้องใช้ระยะเวลานานกว่าจะได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดจนทำให้ต้องคืนงบประมาณในการดำเนินการดังกล่าวกลับไปยังส่วนกลาง เป็นต้น

(๑๕.๑๑) เนื่องจากกรุงเทพมหานครใช้จ่ายงบประมาณฟุ่มเฟือย เช่น จัดสร้างโรงกำจัดขยะและจ้างที่ปรึกษาในโครงการกำจัดขยะแพงกว่าจังหวัดอื่น การเวนคืนที่ดินไม่ตราเป็นพระราชบัญญัติแต่กลับไปใช้กฎหมายอื่นแทน การประมูลซื้อถังดับเพลิงไม่ได้ตามงบประมาณที่ตั้งไว้ การจัดซื้อถุงมือจับสุนัขที่มีราคาสูงกว่าปกติ เป็นต้น

(๑๕.๑๒) การบริหารจัดการด้านภัยพิบัติไม่มีประสิทธิภาพ เพราะไม่มีระบบการเตือนภัย ไม่มีการบูรณาการการบริหารจัดการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง เมื่อเกิดภัยพิบัติ ไม่มีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นบริหารจัดการ ไม่สนับสนุนภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ ไม่มีการสร้างความเข้าใจให้ผู้ประสบภัยพิบัติ มีการวางกฎระเบียบมากเกินไป เมื่อต้องดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ และการจ่ายเงินเยียวยาผู้ประสบภัยพิบัติล่าช้า

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

(๑) ตามที่พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ ได้กำหนดบทนิยามของคำว่า “หน่วยรับงบประมาณ” ว่าหมายถึง หน่วยงานของรัฐที่ขอรับหรือได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่าย และให้หมายความรวมถึงสภาอากาศไทยด้วย และกำหนดบทนิยามของคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ใน (๖) ว่าหมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จนทำให้หลายคนเกิดความวิตกกังวลว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดต้องเป็นหน่วยรับงบประมาณ แต่ในปีงบประมาณนี้กลับจัดสรรงบประมาณให้เฉพาะองค์การบริหารส่วนจังหวัดเท่านั้น ประกอบกับนับตามมาตรา ๒๙ ทำให้มีผู้ตีความว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทต้องรวมเข้าไปอยู่ในกฎเกณฑ์เดียวกัน ซึ่งในชั้นการยกร่างพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ร่างก็มีความกังวลว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะไม่สามารถปฏิบัติตามได้พร้อมกัน เช่นเดียวกัน ดังนั้น จึงมีการกำหนดบทเฉพาะกาลขึ้นเพื่อทยอยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการจัดสรรงบประมาณโดยตรง แต่ในชั้นการพิจารณาปรากฏว่ามีการตัดข้อความในส่วนที่เป็นบทเฉพาะกาลออกแล้วร่างใหม่โดยกำหนดให้การดำเนินการใช้บังคับตามมาตรา ๒๙ ดังนั้น เพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. และคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. จึงได้มีข้อสังเกตว่า “เนื่องจากร่างมาตรา ๒๙ และร่างมาตรา ๕๐ ได้มีการกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยรับงบประมาณเป็นครั้งแรก เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีโอกาสอย่างเสมอภาคกับหน่วยรับงบประมาณอื่นในเรื่องวิธีการงบประมาณ ซึ่งการมีฐานะเป็นหน่วยรับงบประมาณย่อมมีทั้งสิทธิและหน้าที่ควบคู่กัน ซึ่งในช่วงเปลี่ยนผ่านสำนักงบประมาณควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาโดยคำนึงถึงความพร้อมในด้านต่าง ๆ กล่าวโดยเฉพาะหน้าที่แล้วย่อมเกิดหน้าที่ตั้งแต่นั้นขั้นตอนของการจัดทำงบประมาณการบริหารงบประมาณ การควบคุมและการประมวลผลและรายงาน” ดังนั้น สภาผู้แทนราษฎรไม่ได้กระทำการสิ่งใดที่ผิดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(๒) คณะกรรมการได้ติดตามและตรวจสอบการก่อสร้างถนนที่ใช้ยางพาราเป็นส่วนผสมจากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว โดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นยืนยันว่าถนนดังกล่าวก่อสร้างได้มาตรฐาน ไม่มีการลื้อคสเป็ค และไม่มีการทุจริตในการก่อสร้างแต่ประการใด

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๑๖) ร่างมาตรา ๒๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงยุติธรรม

และหน่วยงานในกำกับ

มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๑๖.๑) เนื่องจากงบประมาณที่กระทรวงยุติธรรมจะนำมาพัฒนาผู้ต้องขังไม่สามารถแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดซ้ำของผู้ต้องขังได้ คณะกรรมการพิจารณาค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญาที่พิจารณาการจ่ายค่าเสียหายหรือค่าทดแทนให้กับผู้เสียหายในคดีอาญา ตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๔ มีมติไม่จ่ายค่าเสียหายดังกล่าวให้แก่ผู้ที่ยื่นคำขอเป็นจำนวน ๕,๔๕๘ คน จากทั้งหมด ๘,๑๘๖ คน โดยไม่ปรากฏหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาที่ชัดเจน

และมีข้อเสนอแนะว่า สำนักงานกิจการยุติธรรมควรปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ที่จะยกระดับกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยเพื่อให้ประชาชนไทยยอมรับและเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม เป็นยกระดับรัฐไทยให้เคารพและไม่ละเมิดต่อกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ควรจัดสรรงบประมาณเพิ่มให้กับกรมราชทัณฑ์เพื่อให้เจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมได้รับเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๑๖.๒) เนื่องจากกรมราชทัณฑ์ไม่สามารถบริหารจัดการผู้ต้องขังที่พ้นโทษให้กลับคืนสู่สังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระบบการลงโทษที่ล้มเหลวจนทำให้พ้นโทษล้นเรือนจำ

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

(๑) สำหรับผู้ที่ไม่ได้รับค่าชดเชยตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๔ นั้น เพราะไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามที่กฎหมายกำหนด อย่างไรก็ดี กระทรวงยุติธรรมได้ของบกลางจากนายกรัฐมนตรียังจำนวนประมาณ ๑๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งร้อยเจ็ดสิบล้านบาท) เพื่อนำมาช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบแล้ว

(๒) การแก้ไขปัญหาผู้ต้องขังที่กระทำความผิดซ้ำจากนั้นได้มีการตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจขึ้นเพื่อดูแลผู้ต้องขังดังกล่าว พร้อมทั้งได้ส่งข้อมูลของผู้ต้องขังเหล่านั้นไปยังทุกสถานีตำรวจแล้ว

(๓) กรณีที่กระทรวงยุติธรรมได้เสนอของบประมาณเพื่อใช้พัฒนาระบบของกระทรวงยุติธรรมในการบริการและช่วยเหลือประชาชน โดยการสร้างการรับรู้ทางด้านกฎหมาย สิทธิและความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ส่งเสริมกระบวนการยุติธรรมทางเลือก การป้องกันอาชญากรรม และการป้องกันปราบปรามและบำบัดยาเสพติดนั้น สอดคล้องตามยุทธศาสตร์และเป้าหมายผลผลิตที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๑๗) ร่างมาตรา ๒๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงแรงงาน

และหน่วยงานในกำกับ

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๑๗.๑) เนื่องจากกระทรวงแรงงานดำเนินการเพื่อปรับโครงสร้างแรงงานไม่มีประสิทธิภาพ การผลิตแรงงานไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และไม่สามารถปรับขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำได้ตามที่รัฐบาลหาเสียงไว้

(๑๗.๒) เนื่องจากรัฐบาลค้างจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวนประมาณ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนล้านบาท) และการรักษาพยาบาลตามสิทธิประกันสังคมมีความซ้ำซ้อนกับการรักษาพยาบาลตามสิทธิหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมาธิการ

(๑๘) ร่างมาตรา ๒๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงศึกษาธิการ

และหน่วยงานในกำกับ

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๑๘.๑) ขอแปรญัตติปรับลดงบประมาณ เนื่องจากมีเยาวชนไม่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา จำนวนประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ คน และเด็กที่ครอบครัวมีฐานะยากจนด้อยโอกาสในการเข้าถึงทางการศึกษา และแม้ว่างบประมาณรายจ่ายของกระทรวงศึกษาธิการมีจำนวนมากที่สุด แต่งบประมาณรายจ่ายประมาณร้อยละ ๘๐ ใช้สำหรับบุคลากรด้านการศึกษา จึงควรปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๔ เช่น สำหรับกองทุนต่าง ๆ เพื่อสร้างความเสมอภาคทางการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน

ขอแปรญัตติปรับลดงบประมาณ เนื่องจากมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งศึกษาธิการภาคและศึกษาธิการจังหวัดซ้ำซ้อนกับผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งเป็นผู้บริหารครูและในทางปฏิบัติศึกษาธิการจังหวัดจะมีอำนาจมาก เพราะมีอำนาจแต่งตั้งและเลื่อนขั้นเงินเดือนโดยมีการตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานคณะกรรมการ และแต่งตั้งบุคลากรจากส่วนกลางมาเป็นคณะกรรมการ แทนที่จะแต่งตั้งจากผู้แทนครูเช่นเดิม ทั้งนี้ โดยผู้ว่าราชการจังหวัดมีภารกิจมากอยู่แล้ว

ขอแปรญัตติปรับลดงบประมาณ เนื่องจากมีการปรับลดงบประมาณรายจ่ายโครงการที่ไม่ควรปรับลด ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษา เช่น เงินอุดหนุนการจัดการเรียนการสอนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวนประมาณ ๑๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท (สิบสี่ล้านห้าแสนบาท) และปรับลดงบลงทุนและครุภัณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา จำนวนประมาณ ๒๒,๘๐๐,๐๐๐ บาท (ยี่สิบสองล้านแปดแสนบาท) รวมทั้งมีการปรับลด

เงินอุดหนุนทั่วไปของสถาบันทดสอบทางการศึกษาจำนวนประมาณ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สิบล้านบาท) ซึ่งเป็นงบประมาณเกี่ยวกับการตรวจสอบอัตนัยวิชาภาษาไทย ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๖ แต่ในขณะที่เดียวกันกลับไม่มีการปรับลดงบประมาณรายจ่ายในส่วนที่ควรปรับลด เช่น การเดินทางไปศึกษาดูงาน เป็นต้น

นอกจากนี้ ในการจัดการศึกษาปรากฏข้อเท็จจริงว่า โรงเรียนต่าง ๆ ไม่มีการดูแลเด็กนักเรียนอย่างเสมอภาค เห็นได้จาก ค่าวัสดุการศึกษาและพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนพื้นที่สูงในถิ่นทุรกันดารและโรงเรียนพื้นที่เกาะทั้งประเทศได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายจำนวนประมาณ ๙๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าสิบล้านบาท) ทั้ง ๆ ที่มีจำนวน ๑,๙๓๓ โรงเรียน ประเด็นสุดท้ายพบว่า มีการปรับลดงบประมาณรายจ่ายสำหรับเด็กพิการและเด็กด้อยโอกาสจำนวนประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าสิบล้านบาท) ซึ่งเป็นงบประมาณรายจ่ายวัสดุทางการแพทย์ที่จำเป็นสำหรับเด็กพิการ เป็นต้น

(๑๘.๒) ขอปรับลดเฉพาะในส่วนของแผนงานพื้นฐานเท่านั้น ด้วยเหตุผล ๔ ประการ ได้แก่

๑) อัตราการเกิดของประชากรไทยลดลงอย่างมีนัยสำคัญ หมายถึงเมื่อประเทศเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุมีจำนวนเด็กที่เกิดน้อยลง จำนวนนักเรียนมีแนวโน้มลดลงในแต่ละปีการศึกษา แต่งบประมาณกลับเพิ่มขึ้นเป็นงบบุคลากรในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ และ พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นงบการก่อสร้างสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ซึ่งไม่จำเป็นต้องมีทั่วประเทศ ทราบใดที่โครงสร้างเบื้องต้นยังคงไม่ชัดเจน ซึ่งโดยปกติต้องเป็นการสร้างอาคารเรียนให้เด็กในพื้นที่ห่างไกล แต่การสร้างอาคารเรียนของประเทศไทยกลับเป็นการสร้างตามเด็กที่ย้ายเข้ามาในเมือง

๒) กรณีสวัสดิภาพและความปลอดภัยของนักเรียน มีโครงการใหญ่ที่เรียกว่า โครงการช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางทางสังคมผ่านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งได้ตั้งงบประมาณจำนวนประมาณ ๙๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เก้าสิบล้านบาท) เพื่อกระจายงบประมาณดังกล่าวไปสู่งานประจำในส่วนอื่น ๆ นั้น มีประเด็นข้อสงสัยว่าจะสามารถปฏิบัติได้จริงหรือไม่ อาทิ โครงการจัดให้นักจิตวิทยาโรงเรียนประจำเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งเห็นว่านักจิตวิทยาที่สามารถทำงานเช่นนี้ได้ ต้องเป็นนักจิตวิทยาคลินิกเท่านั้น ไม่ใช่จิตวิทยาแนะแนวหรือนักจิตวิทยาทั่วไป

๓) ปัญหาที่เกิดขึ้นปัจจุบันคือ ปัญหาเรื่องเด็กลักษณะพิเศษ เช่น เด็กด้อยโอกาส และเด็กที่มีความพิการต่าง ๆ ซึ่งไม่มีทางที่จะทราบข้อมูลที่แท้จริงได้ถ้าหากไม่ได้พิจารณาข้อมูลกลุ่มโรงเรียนปัญญานุกูล จากข้อเท็จจริงปรากฏว่าเด็กยังขาดผู้ดูแลอย่างทั่วถึง จึงต้องมีการจัดระบบให้มีผู้ที่สามารถดูแลได้ โดยต้องประสานการทำงานร่วมกับครอบครัวของเด็ก เพราะเด็กต้องมีพัฒนาการเติบโตเป็นระยะและต้องใกล้ชิดครอบครัว แต่การจัดสรรงบประมาณตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กลับเป็นการตั้งงบลงทุนเป็นจำนวนมากถึงประมาณ ๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่ร้อยล้านบาท) ทั้งที่ควรเป็นงบประมาณที่ใช้ในการจัดหาผู้ดูแลเด็กที่ยังขาดแคลนดังกล่าว

๔) ในความเป็นจริง โรงเรียนควรจะเป็นสถานที่ปลอดภัยที่สุด แต่ปัจจุบัน โรงเรียนกลายเป็นสถานที่อันตรายที่สุด จากกรณีที่เกิดถูกกลั่นแกล้งในโรงเรียน ครูที่ทุบตี ลงโทษเด็ก หรือละเมิดทางเพศเด็ก

(๑๘.๓) พิจารณาจากงบลงทุนส่วนใหญ่เป็นงบประมาณที่ใช้ในการก่อสร้างอาคาร ซึ่งเป็นการสร้างอาคารสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ส่วนที่เหลือจึงสร้างอาคารเรียน กับคาร์ถยนต์ แต่ปัจจุบันมีจำนวนนักเรียนลดลงทุกปี เหตุใดจึงยังมีค่าก่อสร้างอาคารเรียน อีกทั้ง ยังคงไม่มี นโยบายที่แน่นอนว่าจะมีการเพิ่มยุบ หรือควมรวมโรงเรียน หรืออย่างไร

(๑๘.๔) ขอปรับลดงบประมาณที่ไม่มีประโยชน์ ไม่ได้นำไปพัฒนาเด็กอย่างแท้จริง และอาจมีการทุจริต เช่น โครงการส่งเสริมเผยแพร่ความจริงที่ถูกต้องเพื่อสนับสนุนการแก้ปัญหา โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษาที่ยั่งยืนและโครงการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นต้น

(๑๘.๕) ควรปรับลดงบประมาณเพื่อให้มีการยกเลิกเบี้ยประชุมของคณะกรรมการ ศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.) ที่เกิดจากคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ประกาศ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ และผลจากคำสั่งดังกล่าวได้มีหนังสือไปถึงผู้ว่าราชการจังหวัดให้ยุบโรงเรียนขนาดเล็ก

(๑๘.๖) ที่ผ่านมามีโรงเรียนขนาดเล็กที่อยู่บริเวณชายแดนจำนวนประมาณ ๓,๑๐๐ โรงเรียน ที่กระทรวงศึกษาธิการต้องสนับสนุนเรื่องบุคลากรทางการศึกษา ได้แก่ ครู และผู้อำนวยการโรงเรียน แต่ไม่ได้ให้การสนับสนุน ปัจจุบันทราบว่าได้รับการให้การสนับสนุน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ และปี พ.ศ. ๒๕๖๔ และนอกจากโรงเรียนบริเวณชายแดนดังกล่าวแล้วยังมีโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ไม่สามารถยุบได้หรือควมรวมกับโรงเรียนอื่น อีกจำนวนประมาณ ๑,๙๐๐ โรงเรียน รวมแล้วจึงมีโรงเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการต้องให้การสนับสนุนเพื่อลด ความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษา จำนวนทั้งหมดประมาณ ๕,๐๐๐ โรงเรียน

สำหรับโรงเรียนที่เหลือนอกจากนี้ต้องพิจารณาตามบริบทที่แท้จริง จากนั้น ต้องปรึกษาหารือร่วมกับผู้ที่อยู่ในชุมชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในจังหวัดพื้นที่นั้น ๆ

จากข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงขอยืนยันว่า โรงเรียนขนาดเล็กที่อาจจะไม่ได้รับการสนับสนุนในอดีตจำนวนประมาณ ๕,๐๐๐ โรงเรียนนั้น จะได้รับการสนับสนุน ซึ่งมีใช้ การสนับสนุนแบบรายบุคคลเท่านั้นแต่เป็นการสนับสนุนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาด้วย

(๑๘.๗) การบริหารจัดการของกระทรวงศึกษาธิการไม่มีประสิทธิภาพ ประกอบกับ ในส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการตามแผนงานที่ (๕) แผนงานยุทธศาสตร์ เพื่อสนับสนุนด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ จำนวนประมาณ ๒,๑๖๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองพันหนึ่งร้อยหกสิบเจ็ดล้านบาท) นั้น งบประมาณตามแผนงานนี้ มีจำนวนมากทุกปี และกรณีมีความซ้ำซ้อนกันระหว่างหน้าที่และอำนาจของศึกษาธิการจังหวัด กับผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา

(๑๘.๘) งบประมาณที่จัดสรรให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน ประมาณ ๑๕,๕๓๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันห้าร้อยสามสิบแปดล้านบาท) มีจำนวน ไม่เพียงพอ เนื่องจากปัจจุบันมีนักเรียนอาชีวศึกษาจำนวนมากถึง ๓๓๘,๕๔๓ คน ขณะที่ครูประจำ จำนวนประมาณ ๑๔,๐๐๐ คน จึงไม่เพียงพอและต้องจ้างครูช่วยสอนที่จบการศึกษาระดับ ปริญญาตรี และปริญญาโท จำนวน ๑๓,๗๗๕ คน ทำการสอนมาเป็นระยะเวลาประมาณ ๑๐ ปี ถึง ๒๐ ปี แต่กลับได้รับเงินเดือนจำนวนประมาณ ๘,๐๐๐ บาท ถึง ๙,๐๐๐ บาท ซึ่งน้อยกว่า ค่าแรงขั้นต่ำเมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว จะทำให้อาชีวศึกษาสร้างชาติได้อย่างไร

(๑๘.๙) ประชาชนไทยที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษาที่มีจำนวนเพียง ประมาณร้อยละ ๕๐ ส่วนที่เหลือมีการศึกษาน้อยหรือไม่ได้รับการศึกษา ซึ่งถือเป็นความล้มเหลว ของกระทรวงศึกษาธิการ ทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยไม่พัฒนา เพราะขาดแคลนบุคลากร ที่มีความรู้

(๑๘.๑๐) ปัจจุบันเหลือระยะเวลาตามปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ อีกไม่เกิน ๖ เดือน จึงอาจจะใช้งบประมาณรายจ่ายได้ไม่หมด

(๑๘.๑๑) ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้รับงบประมาณลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เกือบ ๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันล้านบาท) โดยในปัจจุบันมีนักศึกษาระดับ ปวช. จำนวนประมาณ ๖๕๐,๐๐๐ คน ระดับ ปวส. จำนวนประมาณ ๓๕๐,๐๐๐ คน ระดับปริญญาตรี จำนวนประมาณ ๑๐,๐๐๐ คน และหลักสูตรระยะสั้นอีกจำนวนประมาณ ๘๐๐,๐๐๐ คน รวมทั้งหมดจำนวนประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ คน แต่มีครูที่เป็นข้าราชการจำนวนประมาณ ๑๔,๐๐๐ คน ลูกจ้างประจำจำนวนประมาณ ๑,๔๐๐ คน พนักงานราชการจำนวนประมาณ ๔,๐๐๐ คน ครูอัตราจ้างจำนวนประมาณ ๙,๐๐๐ คน และลูกจ้างชั่วคราวซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่จำนวน ประมาณ ๑๒,๐๐๐ คน ซึ่งภารกิจของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษานั้นมีมากมาย เพื่อสร้างบุคลากร สร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ และในปัจจุบันได้มีการเปิดสาขาใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นหลายสาขา เช่น สาขาการขนส่งทางราง แมคคาทรอนิกส์และหุ่นยนต์ สาขาช่างอากาศยาน สาขาวิชาหุ่นยนต์เพื่ออุตสาหกรรม และสาขาโลจิสติกส์ เป็นต้น แต่คณะกรรมการกลับปรับลด งบประมาณหลายรายการที่สำคัญ

(๑๘.๑๒) งบประมาณรายจ่ายตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สะท้อนถึง ความเหลื่อมล้ำอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง และควรที่จะต้องใช้งบประมาณเพื่อประโยชน์ ของคนส่วนใหญ่อย่างเท่าเทียมกัน นอกจากนี้ ยังมีความเห็นว่าจะไม่ควรมีการปรับลดงบประมาณ ของกระทรวงศึกษาธิการโดยเฉพาะในส่วนของงบประมาณด้านการอาชีวศึกษา เพราะถ้าไม่มีการกระจายความรู้ไปสู่คนยากจนประเทศก็ยากที่จะพัฒนา

(๑๘.๑๓) ขอให้มีการเพิ่มบุคลากรที่เป็นคนชาติพันธุ์ในพื้นที่ที่ได้มีโอกาสทำงาน ในด้านการศึกษาในพื้นที่ของตนเอง เพราะเมื่อคนเหล่านี้มีโอกาสเป็นครูก็จะสามารถพัฒนาคน ในพื้นที่ให้มีโอกาสได้กลับมาทำงานในพื้นที่ อันเป็นการเติมศักยภาพทั้งภายนอกและภายใน

คณะกรรมการตอบชี้แจงสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) กรณีที่มีการปรับลดงบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เพราะมีนักเรียนจำนวนลดลงนั้น โดยปกติผู้ปกครองจะนำเด็กเข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนก่อน เมื่อผู้ปกครองหาโรงเรียนของรัฐให้เด็กได้ ก็จะย้ายเด็กไปอยู่โรงเรียนของรัฐ ดังนั้น จำนวนเด็กในโรงเรียนเอกชนเทอมหนึ่ง กับเทอมสองจะมีจำนวนแตกต่างกัน

(๒) กรณีปรับลดงบประมาณของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) จำนวนประมาณ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สิบล้านบาท) เนื่องจากเป็นองค์กรเอกชนที่มีรายได้เป็นของตนเอง จึงให้นำรายได้ที่จัดเก็บได้มาสมทบ เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณของรัฐ

(๓) กรณีสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในส่วนงบประมาณด้านครุภัณฑ์ มีการปรับเปลี่ยน เนื่องจากมีการควมรวมและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นผู้ขอปรับเปลี่ยน ดังนั้น จึงไม่มีผลกระทบต่อการเรียนการสอนแต่อย่างใด และคณะกรรมการได้พิจารณาจัดสรรงบประมาณให้อย่างเต็มที่เพื่อให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน โดยได้พิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้วว่า จะสามารถแก้ไขปัญหาและจัดการศึกษาให้สำเร็จได้

(๔) ในส่วนของหลักสูตรตามโครงสร้างจะไม่มีสำนักวิชาการ แต่ได้มีโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่เป็นแม่แบบในการศึกษา ค้นคว้า วิจัย และปรับปรุงหลักสูตร พัฒนาการเรียนการสอน การศึกษาวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และวิชาต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นต้นแบบ และเป็นแนวทางขยายโอกาสให้แก่โรงเรียนมัธยม เพื่อให้โรงเรียนมัธยมในต่างจังหวัดได้มีการเข้าถึงการเรียนการสอนที่ดีขึ้น

นอกจากนี้ ยังมีการมอบหมายภารกิจให้กับมหาวิทยาลัยราชภัฏและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลให้เป็นพี่เลี้ยงพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้กับเด็กในโรงเรียนที่ด้อยโอกาส เช่น โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน โรงเรียนชายขอบ และโรงเรียนตามภูเขา ที่กระทรวงศึกษาธิการไม่สามารถยุบโรงเรียนเหล่านี้ได้ รวมถึงให้ข้อสังเกตว่าควรจะมีโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏหรือโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในพื้นที่ต่าง ๆ ด้วย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๑๙) ร่างมาตรา ๒๕ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงสาธารณสุข

และหน่วยงานในกำกับ

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๑๙.๑) ขอปรับลดงบประมาณกระทรวงสาธารณสุข เนื่องจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้มีหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อขอขบประมาณของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติซึ่งเป็นการขอขบประมาณสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ แต่กลับมีการขอกรอบวงเงินกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ รวมมาด้วย

เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ คณะรัฐมนตรีจึงขอหารือไปยังสำนักงบประมาณ ต่อมาทางสำนักงบประมาณได้ทักท้วงว่ากรอบวงเงินงบประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ยังไม่อาจตั้งขอได้ เพราะต้องดำเนินการจัดทำเป็นรายจ่ายประจำปีงบประมาณนั้น ๆ เท่านั้น

นอกจากนี้ ขอปรับลดงบประมาณ ๓ หน่วยงาน ได้แก่

๑) กรมสุขภาพจิต เนื่องจากพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. ๒๕๕๑ ตราขึ้นโดยไม่ชอบ

๒) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เนื่องจากพระราชบัญญัติคณะกรรมการอาหารแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ตราขึ้นโดยไม่ชอบ

๓) สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ เนื่องจากพระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ตราขึ้นโดยไม่ชอบ

(๑๙.๒) ขอปรับลดงบประมาณกระทรวงสาธารณสุขในส่วนแผนงานที่เป็นแผนงานพื้นฐานและแผนงานยุทธศาสตร์ต่าง ๆ เพราะมีปัญหาเรื่องความสามารถและประสิทธิภาพในการบริหารงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ และการก่องหน้ผูกพัน นอกจากนี้ ยังปรากฏว่าการจัดซื้อจัดจ้างของกระทรวงสาธารณสุขนั้น มีอัตราการเบิกจ่ายที่น้อยมาก และมีการกักเงินเหลือมปีไว้เป็นจำนวนมาก

(๑๙.๓) ขอปรับลดงบประมาณกระทรวงสาธารณสุข โดยมีเหตุผล สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) กระทรวงสาธารณสุขไม่สามารถป้องกันปัญหาสมองไหลของบุคลากรทางการแพทย์ ไม่สามารถสร้างสวัสดิการ และความมั่นคง ทำให้บุคลากรเปลี่ยนไปทำงานภาคเอกชน ทั้ง ๆ ที่ รัฐต้องใช้งบประมาณในการผลิตบุคลากรเหล่านี้เป็นจำนวนมาก แต่กลับไม่สามารถรักษาบุคลากรเหล่านี้ไว้ได้

๒) ความเหลื่อมล้ำของงบประมาณด้านการสาธารณสุข รวมทั้งกองทุนหลักประกันสุขภาพ ระบบประกันสังคม สวัสดิการข้าราชการ และงบประมาณที่ได้รับแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก ดังนั้น จึงควรที่จะมีการลดความเหลื่อมล้ำในเรื่องดังกล่าว

๓) ที่ผ่านมามีประเด็นปัญหาการเอาโรคเอาเปรียบในสถานพยาบาลของเอกชน ที่มีค่ารักษาพยาบาลที่สูงมาก และทางกระทรวงสาธารณสุขก็ไม่สามารถแก้ไขได้

(๑๙.๔) ขอปรับลดงบประมาณกระทรวงสาธารณสุข เพราะเกิดจากการบริหารงานไม่มีประสิทธิภาพและมีงบประมาณตกค้างจำนวนมาก ประกอบกับการใช้จ่ายงบประมาณไม่ตรงตามความเดือดร้อนของประชาชน เช่น หลายแห่งต้องการอาคารสถานที่ และครุภัณฑ์ แต่กลับไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ หรือได้รับการจัดสรรงบประมาณในการก่อสร้างอาคาร แต่ไม่ได้รับการจัดสรรอุปกรณ์ จึงทำให้ไม่สามารถใช้งานได้

(๑๙.๕) โครงการ ๓๐ บาทรักษาทุกโรคที่ประชาชนมีความต้องการเป็นจำนวนมาก นั้น แต่รัฐบาลกลับพิจารณาว่าเป็นภาระของรัฐ และพยายามที่จะยกเลิก ทำให้การรักษาพยาบาลในปัจจุบันเป็นไปอย่างยากลำบาก รวมทั้งมีงบประมาณอุดหนุนรายบุคคลน้อยลงในแต่ละปี รวมถึงยังมีปัญหาเรื่องงบประมาณที่จะลงไปสู่โรงพยาบาลอำเภอถูกกันไว้ที่ส่วนกลาง

(๑๙.๖) ขอปรับลดงบประมาณกระทรวงสาธารณสุข เพราะปัจจุบันยังมีปัญหาด้านบุคลากรที่ขาดแคลน ตำแหน่งต่าง ๆ มีน้อย ทำให้แต่ละโรงพยาบาลต้องใช้เงินของโรงพยาบาลในการจ้างบุคลากรต่าง ๆ ทำให้ส่งผลกระทบต่อการเงินของโรงพยาบาลและการรักษาพยาบาล นอกจากนี้ ยังมีปัญหาเรื่องอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ รวมถึงปัญหาบุคลากรทางการแพทย์ที่มีจำนวนน้อย และไม่ได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการ

(๑๙.๗) การจัดสรรงบประมาณครั้งต่อไป ขอให้มีการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาระบบสารสนเทศของโรงพยาบาลทุกแห่ง เพราะปัจจุบันยังมีระบบแตกต่างกันในแต่ละโรงพยาบาล ทำให้การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเป็นไปอย่างไม่สมบูรณ์ ดังนั้น จึงควรที่จะต้อง มีงบประมาณด้านสารสนเทศ อุปกรณ์ เครื่องมือ และบุคลากร เพื่อพัฒนาให้ระบบสารสนเทศ อยู่ในโครงข่ายเดียวกัน และสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้ เพื่อประโยชน์ของประชาชน

(๑๙.๘) ขอปรับลดงบประมาณกระทรวงสาธารณสุข เพราะการบริหารจัดการงบประมาณไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากเมื่อถึงสิ้นปีงบประมาณ ปรากฏว่ายังมีเงินงบประมาณที่ไม่ได้เบิกจ่าย ทำให้มีเงินค้าง ประกอบกับยังมีปัญหาที่น่ากังวลอีกประการหนึ่งคือ การโฆษณาเกินจริง ทำให้ประชาชนหลงเชื่อซื้อยามารับประทานเอง จึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สำนักงานปลัดกระทรวงมีความเข้มงวด สร้างจิตสำนึก และให้ความรู้กับประชาชน

ในส่วนงบประมาณของกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ขอให้มีการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนให้มากที่สุด และขอให้เป็นการป้องกันมากกว่าการรักษา

(๑๙.๙) รัฐบาลมีการลงทุนด้านสาธารณสุขน้อยเกินไป หากเปรียบเทียบกับ GDP เพราะในประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น ประเทศญี่ปุ่น มีการลงทุนประมาณร้อยละ ๙ ประเทศอังกฤษ มีการลงทุนประมาณร้อยละ ๙ ประเทศเวียดนามมีการลงทุนประมาณร้อยละ ๖ แต่ประเทศไทย กลับมีการลงทุนเพียงประมาณร้อยละ ๔ ในขณะที่งบประมาณกระทรวงสาธารณสุขได้รับการจัดสรรเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๒.๕ แต่ประชาชนยังได้รับการบริการที่ไม่เพียงพอ ทั้งห้องผ่าตัด ห้องตรวจ และที่จอดรถ แสดงว่างบลงทุนมีน้อยไป นอกจากนี้ ในส่วนของโรงพยาบาลสุขภาพประจำตำบลก็ปรากฏว่าเสื่อมสภาพ จึงควรมีการบริหารจัดการที่ดีกว่านี้

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการสิทธิการ

(๒๐) ร่างมาตรา ๒๖ งบประมาณรายจ่ายของ

กระทรวงอุตสาหกรรม

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๒๐.๑) กระทรวงอุตสาหกรรมได้มีหนังสือถึงคณะรัฐมนตรี เรื่อง การลงทุนโครงการขยายพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด โครงการพัฒนาท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ระยะที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นการใช้เงินงบประมาณจำนวนมาก โดยให้การนิคมอุตสาหกรรม (กนอ.) ลงทุนเป็นระยะเวลา ๓๐ ปี และมีเอกชนร่วมลงทุนได้ ทั้งนี้ โดย กนอ. จะชำระเงินให้เอกชนที่ร่วมลงทุนจำนวนประมาณ ๗๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดร้อยสิบล้านบาท) ต่อปี เป็นระยะเวลา ๓๐ ปี ส่วนที่เหลือจะเป็นเงินของเอกชนที่ร่วมลงทุน และจะมีการลงทุนแบ่งออกเป็นสองช่วง ช่วงแรก การลงทุนท่าเรือก๊าซจำนวนประมาณ ๓,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามพันห้าร้อยล้านบาท) ช่วงที่สอง การลงทุนท่าเรือสินค้าเหลว จำนวนประมาณ ๔,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่พันสามร้อยล้านบาท) และการลงทุนสำหรับธุรกิจที่ต่อเนื่องอีกจำนวนประมาณ ๓๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นสองพันล้านบาท) สรุปวงเงินรวมประมาณ ๕๕,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นห้าพันสี่ร้อยล้านบาท) อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันยังไม่ทราบว่าจะทาง กนอ. จะนำเงินลงทุนในส่วนของ กนอ. มาจากแหล่งใด

(๒๐.๒) ขอปรับลดงบประมาณของกระทรวงอุตสาหกรรมใน ๒ หน่วยงาน ดังนี้

๑) กรมโรงงานอุตสาหกรรม เนื่องจากยังมีประชาชนชาวไร่อ้อยมาร้องเรียนเรื่องการกำหนดระยะห่างระหว่างโรงงานผลิตน้ำตาลเป็นระยะทาง ๕๐ กิโลเมตร ทำให้ชาวไร่อ้อยต้องสูญเสียค่าขนส่งอ้อยจากไร่มาสู่โรงงานซึ่งเป็นระยะทางที่ไกลมาก จึงควรที่จะต้องทบทวนปรับปรุงเรื่องระยะทางนี้

๒) สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายซึ่งมีสิ่งที่จะต้องดำเนินการ คือ ควรปรับเพิ่มเงินช่วยเหลือปัจจัยการผลิตของเกษตรกรชาวไร่อ้อย และปรับลดเงื่อนไขจากที่กำหนดว่าช่วยเหลือรายละไม่เกิน จำนวน ๕,๐๐๐ ตัน เป็นรายละไม่เกิน จำนวน ๒,๐๐๐ ถึง ๓,๐๐๐ ตัน เพื่อเป็นการกระจายเงินไปสู่เกษตรกรชาวไร่อ้อยรายย่อยให้ได้มากที่สุด

เรื่องอ้อยไฟไหม้ ซึ่งมีเงื่อนไขจำนวนมากทำให้ชาวไร่อ้อยไม่สามารถปฏิบัติตามได้ ปัจจุบันโรงงานน้ำตาลจะรับซื้ออ้อยไฟไหม้ได้ไม่เกินประมาณร้อยละ ๕๐ เพราะหากมีการซื้อเกินกว่านี้โรงงานจะถูกปรับ ดังนั้น รัฐบาลจึงควรที่จะจัดสรรเงินกู้เพื่อซื้อรถตัดอ้อยและประเด็นสุดท้ายขอให้มีการเพิ่มงบวิจัยเพื่อประโยชน์ของชาวไร่อ้อยด้วย

(๒๐.๓) ควรปรับลดงบประมาณ เพราะกระทรวงอุตสาหกรรมควรวางแผนบริหารงานด้านอุตสาหกรรมอย่างครอบคลุมและทั่วถึง และควรมีแนวคิดเรื่องการนำระบบอุตสาหกรรมมาดำเนินการผลิตเครื่องมือทางการเกษตรภายในประเทศไทย โดยลดการพึ่งพาเครื่องมือทางการเกษตรจากต่างประเทศ

(๒๐.๔) ควรปรับลดงบประมาณ เพราะแม้ว่ากระทรวงอุตสาหกรรมจะเป็นกระทรวงหนึ่งที่สามารถทำได้ให้กับประเทศไทย เช่น การจัดทำโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก อย่างไรก็ตาม ควรเน้นการนำระบบอุตสาหกรรมมาขับเคลื่อนการพัฒนามากยิ่งขึ้น

(๒๐.๕) ควรปรับลดงบประมาณของกรมโรงงานอุตสาหกรรม เพราะกรมมีภารกิจด้านการควบคุมสินค้าอุตสาหกรรม แต่ยังคงมีการทดสอบมาตรฐานสินค้าอุตสาหกรรมจากหน่วยงานอื่น

นอกจากนี้ ทางกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ควรดำเนินงานควบคู่กับกระทรวงพาณิชย์ และสถาบันการเงิน เพื่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมทุกประเภทให้มีการขับเคลื่อนและพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

(๒๑) ร่างมาตรา ๒๗ งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ

ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

และหน่วยงานภายใต้กำกับดูแลของนายกรัฐมนตรี

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๒๑.๑) ควรปรับลดงบประมาณของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ สำนักงานขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้างความสามัคคีปรองดอง เพราะประเทศไทยกำลังให้ความสำคัญต่อการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้างความสามัคคีปรองดอง แต่กลับมีการเสนอเรื่องเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีจำนวน ๑ ครั้ง เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เพื่อเสนอพิจารณากรอบอัตรากำลังจำนวน ๕๒ คน และพิจารณาการจัดสรรงบประมาณ ซึ่งมีข้อสังเกตว่าทางสำนักงานขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศฯ ควรให้ความสำคัญกับภารกิจและดำเนินงานให้ต่อเนื่องมากยิ่งขึ้น

(๒๑.๒) การจัดสรรงบประมาณให้กับสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เป็นการนำเงินงบประมาณออกจากระบบราชการที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากงบประมาณมีการแบ่งจ่ายให้กับโครงการว่าจ้างที่ปรึกษาแยกเป็นหลายโครงการมีมูลค่าสูงมาก และคิดเป็นงบประมาณจำนวนมากว่าการจ้างผู้ควบคุมงานก่อสร้าง นอกจากนี้ ยังพบว่าการแยกสัญญาจ้างแต่ละสัญญา ทั้ง ๆ ที่ ควรจะดำเนินการจ้างเป็นสัญญาเดียวกัน ตลอดจนมีการแยกเช่าเครื่องคอมพิวเตอร์กับเครื่องพิมพ์ (Printer) อันมีลักษณะเป็นการใช้จ่ายเงินงบประมาณอย่างฟุ่มเฟือยและไม่เกิดประโยชน์

(๒๑.๓) ควรปรับลดงบประมาณ เพราะมีความเห็นว่าสังคมเกิดความไม่เท่าเทียมกันในเรื่องอัตราค่าตอบแทนผู้ดูแลเด็กในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.) สำหรับผู้ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีในอัตราคนละประมาณ ๑๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน และวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี

อัตราคนละประมาณ ๙,๐๐๐ บาทต่อเดือน โดยควรปรับเพิ่มให้มีความเท่าเทียมกับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) แม้ว่าปัจจุบันคณะกรรมการจะได้อนุมัติงบประมาณค่าตอบแทนผู้ดูแลเด็กในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.)

นอกจากนี้ ขอตั้งประเด็นคำถามคณะกรรมการว่าในการพิจารณาเรื่องดังกล่าวได้มีการพิจารณาถึงความขาดแคลนของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.) ในส่วนอื่นด้วยหรือไม่ เพราะปรากฏว่าการจัดสรรงบประมาณยังไม่ครอบคลุมและแก้ไขปัญหาความขาดแคลนที่สืบเนื่องกันมา โดยปัจจุบันโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.) จำนวน ๒๑๘ แห่งทั่วประเทศยังพบปัญหาอุปสรรคคือสถานที่ตั้งโรงเรียนห่างไกลความเจริญ ส่วนใหญ่มีพื้นที่ตั้งในเขตทุรกันดาร แต่อย่างไรก็ตามบุคลากรโรงเรียนยังต้องพัฒนาอาคารสถานที่ การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน และวัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องควบคู่กันไปด้วย

นอกจากนี้ ยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า ปัจจุบันครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.) ยังมีไม่เพียงพอ การดูแลสวัสดิการนักเรียนมีปัญหาขาดการจัดสรรงบประมาณค่าอาหารรายวันสำหรับนักเรียน นอกจากนี้นักเรียนผู้พิการยังไม่ได้รับเบี้ยผู้พิการเหมือนกับนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) อีกทั้งโครงสร้างกายภาพและระบบสาธารณูปโภค เช่น น้ำ กระแสไฟฟ้า ยังมีไม่เพียงพอ แม้ว่าจะได้รับการสนับสนุนจากโครงการตามพระราชดำริ แต่ต้องขอรับความอนุเคราะห์จากภาคเอกชนและผู้มีจิตศรัทธา สำหรับในด้านการดูแลสุขภาพ พบว่า เครื่องมือช่วยปฐมพยาบาล และยา ยังมีไม่เพียงพอ ดังนั้นจึงขอตั้งข้อสังเกตว่าภาครัฐควรดูแลนักเรียนและดูแลคนใกล้ชิดนักเรียน คือ บิดา มารดา พี่น้อง คนในหมู่บ้าน และชุมชนใกล้เคียง ให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

งบประมาณของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตั้งกรอบวงเงินงบประมาณจำนวนประมาณ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่หมื่นล้านบาท) ซึ่งมีงบประมาณของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.) จำนวนประมาณ ๗,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดพันล้านบาท) เป็นส่วนหนึ่งของงบประมาณในแผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงพิจารณาได้ว่าโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.) เป็นโรงเรียนสำคัญด้านความมั่นคง ช่วยลดความเหลื่อมล้ำผ่านการศึกษา สำหรับนักเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่ห่างไกลความเจริญ ปลูกฝังการศึกษาสู่เยาวชนลดปัญหาเรื่องการค้ำมนุษย์ และยาเสพติด ในพื้นที่ชายแดน นอกจากนี้ มีความเห็นว่าการศึกษานั้น ไม่สมควรวัดความคุ้มค่า เพราะนักเรียนและเด็กทุกคนควรได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน เพราะที่ผ่านมาการลงทุนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.) ได้สร้างบุคลากรที่มีคุณภาพให้กับประเทศชาติจำนวนมาก ดังนั้น รัฐบาลจึงควรให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ต่อไป

ที่ผ่านมาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้อภิปรายมีการปรับลดงบกลาง โดยตั้งข้อสังเกตว่า มีการนำงบประมาณไปใช้ในโครงการต่าง ๆ ที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และไม่มีการแสดงข้อมูลโดยละเอียด หากทางรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะพิจารณานำเงินส่วนหนึ่งของงบกลางมาแก้ไขปัญหาความขาดแคลนของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.) จะทำให้การใช้จ่ายงบประมาณบรรลุวัตถุประสงค์และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(๒๑.๔) ควรปรับลดงบประมาณของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เพราะไม่เห็นด้วยกับการจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยรับงบประมาณนี้น้อยเกินไปอันจะเป็นสาเหตุทำให้พระสงฆ์ที่สอนพระปริยัติธรรมได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินจำนวนน้อยมาก หรือได้รับประมาณเดือนละ ๓,๐๐๐ ถึง ๔,๐๐๐ บาทเท่านั้น

(๒๑.๕) ควรปรับลดงบประมาณของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพราะที่ผ่านมามีเหตุการณ์ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานไม่ทราบข้อเท็จจริงเรื่องการค้ายาเสพติด ทั้ง ๆ ที่ประชาชนบริเวณใกล้เคียงรับทราบปัญหาในชุมชนเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดมาโดยตลอด

(๒๑.๖) มีข้อสังเกตว่า สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ซึ่งปัจจุบันมีอาคารสำนักงานศูนย์กลางหลักตั้งอยู่ที่กรุงเทพมหานครนั้น ควรจัดหาพื้นที่ตั้งแห่งใหม่ในพื้นที่เพื่อประโยชน์ในการประสานงานกับผู้มาติดต่อในพื้นที่ภาคตะวันออกต่อไป

(๒๑.๗) ควรปรับลดงบประมาณของทุกหน่วยรับงบประมาณในร่างมาตรา ๒๗ นี้ ยกเว้นงบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เพราะมีวิธีการจัดทำงานงบประมาณที่ไม่ชัดเจน และมีความซ้ำซ้อน เช่น งบประมาณตามภารกิจของศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ และงบประมาณตามภารกิจของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติซึ่งมีปรากฏอยู่ในหลายมาตรา

นอกจากนี้ ยังปรากฏว่า ปัจจุบันรัฐบาลไม่สามารถแก้ไขปัญหาพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้และปัญหาการทุจริต จึงไม่สมควรได้รับการจัดสรรงบประมาณเป็นจำนวนมาก

(๒๑.๘) ควรปรับลดงบประมาณของสำนักงานขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้างความสามัคคีปรองดอง เพราะจากการสอบถามข้อมูลจากผู้แทนหน่วยงานได้รับทราบว่าหน่วยงานนี้จัดตั้งขึ้นเพื่อติดต่อประสานงาน และอยู่ระหว่างเตรียมปรับปรุงโครงสร้างประกอบกับเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นใหม่ไม่เคยได้รับการจัดสรรงบประมาณในปีที่ผ่านมา จึงยังไม่ควรได้รับการจัดสรรงบประมาณเป็นจำนวนมาก

(๒๑.๙) ควรปรับลดงบประมาณในร่างมาตรา ๒๗ นี้ เพราะในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการมีบุคคลระดับผู้บริหารหรือผู้มีอิทธิพลมาควบคุมการพิจารณา

คณะกรรมการตอบชี้แจงสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- ประเด็นเรื่องการมีบุคคลระดับผู้บริหารหรือผู้มีอิทธิพลมาควบคุมการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในชั้นคณะกรรมการนั้น ขอชี้แจงว่า ไม่เป็นความจริง และคณะกรรมการได้ดำเนินการโดยอิสระ ประกอบกับมีผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนมาก และยังมีหน่วยงานที่สำคัญ เช่น สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินและกรมบัญชีกลางร่วมพิจารณาด้วย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๒๒) ร่างมาตรา ๒๘ งบประมาณรายจ่ายของจังหวัด

และกลุ่มจังหวัด

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๒๒.๑) ควรปรับลดงบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพราะกระบวนการจัดสรรงบประมาณไม่มีความเป็นธรรม ดังจะเห็นได้จากมีจังหวัดที่มีจำนวนประชากรน้อยแต่ได้รับการจัดสรรงบประมาณไม่แตกต่างกันกับบางจังหวัดที่มีจำนวนประชากรมาก ดังนั้น จึงควรจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยวิธีการพิจารณาจากโครงสร้างของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับการจัดสรรงบประมาณอย่างเป็นธรรมมากขึ้น

(๒๒.๒) จากการศึกษารายละเอียดงบประมาณพบว่า งบประมาณที่จัดสรรให้จังหวัดต่าง ๆ ใช้ดำเนินการตามแผนงานที่ระบุไว้วันนั้น มีรายละเอียดที่ไม่แตกต่างกับแผนงานอื่น ๆ ที่จัดสรรให้กับหน่วยงานภายในจังหวัดนั้น ทั้ง ๆ ที่ งบประมาณจังหวัดควรมีลักษณะเพื่อใช้จ่ายแบบบูรณาการ หรือนำโครงการที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ตามหน่วยงานอื่น ๆ ของจังหวัดมาเชื่อมโยงกัน แต่กลับพบว่าการจัดสรรงบประมาณของจังหวัดยังคงนำไปใช้ในการจัดทำถนนลาดยางหรือจัดทำอ่างเก็บน้ำ ที่หน่วยงานอื่น ๆ ในจังหวัดสามารถทำได้

(๒๒.๓) ควรปรับลดงบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพราะมีประเด็นเรื่องความสามารถในการก่อหนี้ผูกพันของแต่ละจังหวัดและกลุ่มจังหวัด กล่าวคือ บางจังหวัดถูกปรับลดงบประมาณเนื่องด้วยไม่สามารถก่อหนี้ผูกพันให้เป็นไปตามเป้าหมาย เช่น กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน มีจังหวัดเชียงราย เป็นหัวหน้ากลุ่มจังหวัด น่าน พะเยา และแพร่ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาปรับลดงบประมาณเพราะพิจารณาแผนงานโครงการไม่เหมาะสม เพราะส่วนใหญ่เป็นการจัดโครงการในลักษณะจ้างเหมาในการจัดการโครงการ จึงไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

(๒๒.๔) มีข้อสังเกตว่า ควรจัดสรรงบประมาณจังหวัดให้เป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น เพราะอยู่ระหว่างการถ่ายโอนและกระจายอำนาจ

งบประมาณกลุ่มจังหวัดพบว่ามีประเด็นปัญหา คือไม่ได้ตั้งงบประมาณจากนโยบายยุทธศาสตร์ หรือเป้าหมายการบูรณาการร่วมกัน แต่ตั้งงบประมาณและจัดสรรให้แต่ละกลุ่มจังหวัดเมื่อต้องการนำไปใช้ จึงมีลักษณะเป็นการดำเนินการที่ไม่สอดคล้องกับการจัดสรรงบประมาณกลุ่มจังหวัด นอกจากนี้งบประมาณกลุ่มจังหวัดยังมีความซ้ำซ้อนกันกับงบประมาณที่จัดทำตามแผนบูรณาการพัฒนาพื้นที่ระดับภาค ทั้ง ๆ ที่ ควรแยกจากกันให้ชัดเจน

(๒๒.๕) ควรปรับลดงบประมาณ เพราะมีความไม่เป็นธรรมในกลุ่มจังหวัดที่มีความหลากหลาย นอกจากนี้ ยังพบว่า มีรายละเอียดค่าจ้างเหมาบริการและค่าจ้างการสัมมนา และฝึกอบรมประมาณร้อยละ ๖๐ ซึ่งไม่เกิดความคุ้มค่า จึงควรมีเกณฑ์ประเมินผลหลังจากการอบรมสัมมนาด้วย

ประเด็นต่อมา การจัดสรรงบประมาณตามลักษณะขนาดกลุ่มจังหวัด โดยไม่พิจารณาเรื่องระบบสาธารณสุขไปถือว่ากลุ่มจังหวัดขนาดใหญ่มีความพร้อมด้านระบบสาธารณสุขไปก่อนหรือไม่ และพิจารณาแต่ในเรื่องเกณฑ์จำนวนประชากรนั้นน่าจะไม่ต้องและไม่เหมาะสม เช่น จังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่พัฒนาแล้ว ยังคงได้รับการจัดสรรงบประมาณเป็นอันดับ ๑ ดังนั้น จึงควรพิจารณาจากเกณฑ์คุณภาพชีวิตแต่ละจังหวัด และมีกระบวนการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณด้วย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๒๓) ร่างมาตรา ๒๙ งบประมาณรายจ่ายของรัฐวิสาหกิจ มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๒๓.๑) มาตรา ๒๙ งบประมาณรายจ่ายของรัฐวิสาหกิจ พบว่ามีการจัดสรรให้กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมากที่สุด ซึ่งเข้าใจว่าเป็นการคืนเงินที่ใช้ในโครงการของรัฐบาล ที่เรียกว่า โครงการ PSA ปัจจุบันยังมีปัญหาว่าจัดทำขึ้นโดยไม่เรียบร้อย ไม่สามารถให้รายละเอียดในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการได้

ในส่วนขององค์การคลังสินค้า จากที่มีการพิจารณาในชั้นคณะกรรมการ พบว่ามีวิธีการบันทึกบัญชีในโครงการรับจำนำผลิตผลทางการเกษตรที่แตกต่างกัน เรื่องนี้คงได้รับการแก้ไข เนื่องจากทางผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินได้รับว่าจะดำเนินการพิจารณามาตรฐานการบัญชีดังกล่าว

(๒๓.๒) ขอปรับลดงบประมาณ เนื่องจากการเคหะแห่งชาติมีหน้าที่ในการแก้ไข ปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนในการพัฒนาที่อยู่อาศัย เพื่อที่จะให้ผู้ที่มิรายได้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการเช่าหรือการซื้อขายก็ตาม แต่ปัจจุบันพบว่า มีปัญหาในการดำเนินการ ไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามแผนงาน โดยเฉพาะในโครงการที่ได้ดำเนินการในส่วนในพื้นที่ที่อยู่ในสำนักงานเขตดินแดง กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีที่พักอาศัยที่รับผิดชอบโดยการเคหะแห่งชาติอยู่จำนวน ๑๒๕ หลัง แบ่งออกเป็นในส่วนของสภาเคหะ ห้วยขวาง จำนวน ๓๘ หลัง เคหะชุมชนดินแดง ๑ จำนวน ๓๒ หลัง และเคหะชุมชนดินแดง ๒ จำนวน ๕๕ หลัง ในจำนวนทั้งหมดนี้ ทางการเคหะแห่งชาติมีแผนที่จะฟื้นฟูและได้ขอรับการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินการต่อไป อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเฉพาะในส่วน

การเคหะดินแดง ๑ ซึ่งมีการดำเนินการไปแล้ว ๑ อาคาร ที่เรียกว่า อาคารแปลงจี (G) จากการทำมีการดำเนินการในช่วงที่ผ่านมา พบว่ามีปัญหาในเรื่องของการดำเนินการอย่างมาก และไม่มีกระบวนการในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

(๒๓.๓) ขอปรับลดงบประมาณ เนื่องจากมีข้อสงสัยว่า การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) เป็นรัฐวิสาหกิจที่มีหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องยางทั้งระบบ และได้รับงบประมาณสนับสนุนจำนวน ๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดสิบล้านบาท) แต่มีการช้อนเงินนอกงบประมาณที่ กยท. สามารถจัดเก็บได้โดยไม่ต้องส่งคลัง จำนวนประมาณ ๑๓,๔๓๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสามพันสี่ร้อยสามสิบล้านบาท) ไว้ ไม่ชี้แจงแสดงยอดเงินจำนวนนี้ และขอรับงบประมาณจำนวนเพียงประมาณ ๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดสิบล้านบาท) ทั้ง ๆ ที่ในความเป็นจริงแล้วทาง กยท. สมควรนำเงินนอกงบประมาณดังกล่าวมาใช้จ่าย

(๒๓.๔) ขอปรับลดงบประมาณ เนื่องจากความไร้ประสิทธิภาพในการบริหารงาน และประสบกับภาวะขาดทุนของรัฐวิสาหกิจไทย จำนวน ๕๕ หน่วยงาน ประกอบกับที่ผ่านมา มีการส่งเงินเข้าคลังเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๒ รวมจำนวนประมาณ ๑๖๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนหกหมื่นแปดพันล้านบาท) แต่กลับยังมีการขอรับงบประมาณจากรัฐบาล แม้ว่าจะไม่ได้ขอทั้ง ๕๕ หน่วยงาน แต่ไม่ได้ขอปีนี้ ก็ไม่ได้แปลว่าปีหน้าจะไม่ขอ นอกจากนี้ ยังพบว่ารัฐวิสาหกิจที่รับงบประมาณไปแล้วมีการใช้จ่ายงบประมาณในลักษณะที่สร้างความเหลื่อมล้ำ ทำให้การกระจายงบประมาณไม่เป็นธรรม เพราะรัฐวิสาหกิจมีการประกอบธุรกิจแบบกึ่งผูกขาดบ้างหรือในตลาดเปิดบ้าง จึงเป็นการสร้างความเหลื่อมล้ำในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ดังนั้น สิ่งใดที่เอกชนทำได้ก็ควรให้เอกชนจัดทำ และรัฐวิสาหกิจไม่ควรจัดทำเอง แต่ควรกระจายภารกิจนั้นให้เอกชนหรือท้องถิ่นเป็นผู้จัดทำ เช่น สวนสัตว์ หรือองค์การสวนพฤกษศาสตร์ เพราะ อบจ. หรือ อบต. ก็สร้างสวนสาธารณะของตนเองได้ จึงเป็นภารกิจที่มีความซ้ำซ้อนกัน

(๒๓.๕) ขอปรับลดงบประมาณ เนื่องจากการยางแห่งประเทศไทยได้รับการจัดสรรงบประมาณจำนวนประมาณ ๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดสิบล้านบาท) แต่ปัจจุบันยังไม่สามารถดำเนินการเรื่องนิคมอุตสาหกรรมยางพาราภาคใต้ให้ประสบความสำเร็จ ทำให้เสียโอกาสในการผลิตยางพาราเพื่อส่งออกไปยังประเทศมาเลเซีย

ส่วนองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพได้รับการจัดสรรงบประมาณ แต่รถประจำทางเก่าและล้าสมัย สมควรมีรถประจำทางระบบไฟฟ้าในกรุงเทพมหานคร

แต่สำหรับองค์การสวนพฤกษศาสตร์ และองค์การสวนสัตว์ สององค์กรนี้มีความสำคัญ เพราะเป็นการอนุรักษ์และขยายพันธุ์พืชและสัตว์ เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และเป็นสถานที่ท่องเที่ยวของประเทศไทย ตลอดจนเป็นการศึกษาค้นคว้าทางด้านชีววิทยาและวิทยาศาสตร์ทั้งพืชและสัตว์

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

(๒๔) ร่างมาตรา ๓๐ งบประมาณรายจ่ายของ**หน่วยงานของรัฐสภา****มีการแก้ไข**

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

- ขอปรับลดงบประมาณของหน่วยงานของรัฐสภา เนื่องจากไม่มีความสามารถในการก่อหนี้ผูกพันในโครงการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่และการติดตั้งระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของโครงการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมาธิการ

(๒๕) ร่างมาตรา ๓๑ งบประมาณรายจ่ายของ**หน่วยงานของศาล****มีการแก้ไข**

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๒๕.๑) ขอปรับลดงบประมาณ เนื่องจากในหลาย ๆ หน่วยงานของศาลมีงบประมาณซึ่งมีลักษณะอาจไม่ตรงกับความเป็นและภารกิจหลัก กล่าวคือการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนไม่ว่าจะเป็นภารกิจด้านใด ๆ ก็ตาม

นอกจากนี้ ยังพบว่าในงบประมาณของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ มีรายการปรับปรุงบ้านเจ้าพระยารัตนาธิเบศร์ เพื่อจัดตั้งเป็นพิพิธภัณฑ์และวิทยาลัยศาลรัฐธรรมนูญ แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร วงเงินงบประมาณอาจจะไม่มากนัก แต่ในภาพรวมแล้วน่าจะนำเงินนี้ไปใช้ประโยชน์ในเรื่องอื่น เช่น การลงทุนในเรื่องของการศึกษา เรื่องการคมนาคม และโครงสร้างพื้นฐาน

ในส่วนของศาลยุติธรรม ปรากฏว่างบประมาณของสำนักงานศาลยุติธรรมมีจำนวนปีละประมาณ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นล้านบาท) แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้วพบว่างบประมาณจำนวนมากจะนำไปใช้ในการสร้างโครงสร้างพื้นฐานของศาล แทนที่จะใช้ในการอำนวยความสะดวกและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ

(๒๕.๒) ขอปรับลดงบประมาณของหน่วยงานของศาลเพราะมีการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารสัญญา ตลอดจนการบริหารงาน งดงาน และงวดเงินที่ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ประกอบกับหน่วยงานของศาลมีเงินรายได้ หรือที่เรียกว่าเงินนอกงบประมาณที่ศาลเรียกเก็บจากค่าธรรมเนียมต่าง ๆ จึงสามารถปรับลดงบประมาณลงได้

(๒๕.๓) จากการพิจารณาพบว่า สำนักงานศาลยุติธรรมมีงบประมาณรายจ่ายเพื่อใช้เป็นเบี้ยประชุมของผู้พิพากษาศาลฎีกา ทั้ง ๆ ที่ ผู้พิพากษามีเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และสวัสดิการต่าง ๆ เป็นจำนวนมากแล้ว ก่อให้เกิดความไม่ยุติธรรมและความไม่เสมอภาคกับผู้ประกอบอาชีพอื่น หรือแม้แต่กับผู้พิพากษาศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ที่ไม่ได้เบี้ยประชุม

แบบผู้พิพากษาศาลฎีกา นอกจากนี้ ยังจะเป็นแบบอย่างให้ศาลอื่น ๆ ดำเนินการตาม เช่น ในปัจจุบันสำนักงานศาลปกครองก็ได้ขอรับงบประมาณรายจ่ายเพื่อใช้เป็นเบี้ยประชุมของตุลาการศาลปกครองบ้างแล้ว

(๒๕.๔) โครงการฝึกอบรมในหลักสูตรต่าง ๆ ของศาลและองค์กรอิสระที่มีการจัดฝึกอบรมเพื่อให้ภาคเอกชนได้ฝึกอบรมร่วมกับผู้พิพากษา ตุลาการ และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระต่าง ๆ เช่น หลักสูตรผู้บริหารกระบวนการยุติธรรมระดับสูง (บยส.) ของสถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม หรือปัจจุบันที่ทางสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งก็มีการจัดฝึกอบรมให้พนักงานเมืองได้มาฝึกอบรมกับผู้ที่ทำหน้าที่จัดและควบคุมตรวจสอบการเลือกตั้งนั้น เป็นการดำเนินการที่มีประเด็นต้องพิจารณาเรื่องความเหมาะสมและผลกระทบที่จะตามมาในอนาคต ดังนั้น จึงขอปรับลดงบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานของศาล

(๒๕.๕) เหตุใด จึงมีการจัดสรรงบประมาณให้กับสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ทั้ง ๆ ที่ยังมีประเด็นว่าไม่มีพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลรัฐธรรมนูญ ประกอบกับตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ก็ได้แยกบทบัญญัติเกี่ยวกับศาลรัฐธรรมนูญไว้ในหมวด ๑๑ แยกต่างหากจากหมวด ๑๐ อันเป็นหมวดที่ว่าด้วยศาลต่าง ๆ ดังนั้น การที่ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีการจัดสรรงบประมาณของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญไว้ในร่างมาตรา ๓๑ ซึ่งเป็นงบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานของศาล จึงยังไม่เห็นพ้องด้วย

นอกจากนี้ ขอตั้งประเด็นคำถามว่า มีการตั้งงบประมาณเพื่อการบำรุงรักษาบ้านพักผู้พิพากษา ที่เชิงดอยสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่ ด้วยหรือไม่ และจะมีกำหนดส่งมอบเมื่อใด

คณะกรรมการการตอบชี้แจงสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- ประเด็นเรื่องงบประมาณรายจ่ายของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญนั้น ทางคณะกรรมการวิสามัญได้สอบถามจากผู้มาชี้แจงแล้ว ได้รับคำชี้แจงสรุปว่า บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๙ ที่บัญญัติไว้ว่า

“มาตรา ๑๘๙ บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้แต่โดยพระราชบัญญัติ

การตั้งศาลขึ้นใหม่หรือกำหนดวิธีพิจารณาเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีใดคดีหนึ่ง หรือที่มีข้อหาฐานใดฐานหนึ่งโดยเฉพาะแทนศาลที่มีตามกฎหมายสำหรับพิจารณาพิพากษาคดีนั้น ๆ จะกระทำมิได้”

บทบัญญัติดังกล่าวใช้กับศาลต่าง ๆ ในหมวด ๑๐ และไม่นำไปใช้บังคับกับศาลรัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้ต่างหากในหมวด ๑๑ ซึ่งต้องถือว่า องค์กรศาลรัฐธรรมนูญได้จัดตั้งขึ้นตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเป็นการเฉพาะแล้ว

นอกจากนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ บทนิยามของคำว่า “หน่วยรับงบประมาณ” และ “หน่วยงานของรัฐ” ซึ่งบัญญัติไว้ว่า

““หน่วยรับงบประมาณ” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐที่ขอรับหรือได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่าย และให้หมายความรวมถึงสภาอากาศไทยด้วย

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า

(๑) ส่วนราชการ

(๒) รัฐวิสาหกิจ

(๓) หน่วยงานของรัฐสภา ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอัยการ”

ดังนั้น เมื่อศาลรัฐธรรมนูญเป็นหน่วยรับงบประมาณ ประกอบกับสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญก็มีพระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติรองรับการจัดตั้งหน่วยงาน ทางคณะกรรมการวิสามัญจึงได้พิจารณาจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมายดังกล่าว

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๒๖) ร่างมาตรา ๓๒ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงาน

ขององค์กรอิสระและองค์กรอัยการ

มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตั้งงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๒๖.๑) ขอปรับลดงบประมาณรายจ่ายของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) เนื่องจากที่ผ่านมาได้มีการประสานงานเพื่อขอทราบข้อมูลประกอบการตรวจสอบโครงการรับจำนำข้าว แต่สำนักงาน ป.ป.ช. มิได้ให้ข้อมูลข่าวสาร

นอกจากนี้ ยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่านอย่างไม่รอบคอบ ทั้ง ๆ ที่ ปรากฏข้อความชัดเจนว่า มีการจัดพิมพ์บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินผิดพลาด เช่น มีทรัพย์สินจำนวนประมาณ ๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนล้านบาท) หรือมีรถยนต์ที่มีเลขทะเบียนรถ จำนวน ๕ หลัก เป็นต้น

(๒๖.๒) ที่ผ่านมา สำนักงาน ป.ป.ช. มีความล่าช้าในการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องต่าง ๆ

(๒๖.๓) ขอปรับลดงบประมาณ โดยมีเหตุผลสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) ขอปรับลดเพื่อนำเงินงบประมาณรายจ่ายในส่วนนี้ไปปรับเพิ่มให้กับสำนักงานศาลยุติธรรม เพราะที่ผ่านมาปรากฏว่ามีผู้พกพาอาวุธปืนไปยังกันบนศาล เนื่องจากตำรวจศาลและพนักงานรักษาความปลอดภัยต้องไปเคารพธงชาติ จึงควรเพิ่มงบประมาณให้กับสำนักงานศาลยุติธรรมเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเรื่องความปลอดภัยในบริเวณศาล

๒) ที่ผ่านมาไม่ปรากฏว่าองค์กรอิสระต่าง ๆ มีการประเมินค่าของผลงานหรือที่เรียกว่า เคพีไอ (KPI)

๓) กล่าวโดยเฉพะคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ผ่านมา ยังไม่ปรากฏผลงานที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม

(๒๖.๔) ขอปรับลดงบประมาณ โดยมีเหตุผลสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) องค์กรอัยการ ปัจจุบันมีสถิติคดีทั้งที่มีคำสั่งฟ้องและที่มีคำสั่งไม่ฟ้อง รวมกันจำนวนประมาณ ๒,๕๐๐,๐๐๐ คดี แต่องค์กรอัยการได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ประมาณ ๓,๓๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามพันสามร้อยล้านบาท) ไม่ทราบว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องได้เคย มีการคำนวณหรือไม่ว่า ความคุ้มค่าในการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายขององค์กรอัยการต่อคดี จำนวน ๑ คดีนั้น ต้องใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายจำนวนเท่าใด และถ้าจะมีการคำนวณรายละเอียด มากกว่านั้นคือ การคำนวณว่าคดีแต่ละประเภทคดีต้องใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายจำนวนเท่าใด ทั้งนี้ เพื่อที่จะได้นำผลการศึกษาและคำนวณดังกล่าวไปใช้ในการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้กับ องค์กรอัยการให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป

๒) ปัจจุบัน สำนักงานอัยการสูงสุด มีสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิ และช่วยเหลือทางกฎหมาย ตั้งอยู่ในทุกจังหวัด อาจจะมีการกิจการที่ซ้ำซ้อนกันกับสำนักงาน ศาลยุติธรรมที่มีศาลอยู่ในทุกจังหวัดหรือไม่ เพราะทั้งสองหน่วยงานดังกล่าวมีการใช้ทนายขอแรง ในทำนองเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติปรากฏข้อเท็จจริงว่า เมื่อทั้งสองหน่วยงาน มีการดำเนินการในเรื่องนี้ กลับไม่มีทนายความขอแรง ส่งผลกระทบต่อประชาชนที่ได้รับ ความเดือดร้อนไม่สามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้ด้วยความสะดวก

๓) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวนประมาณ ๗๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดสิบล้านบาท) ถือว่าเป็นเงินจำนวนไม่มาก เมื่อเปรียบเทียบกับภารกิจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มิได้บัญญัติให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจในเรื่องการป้องกัน และตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนเท่านั้น แต่ได้บัญญัติให้มีหน้าที่ในทางโฆษณา หรือการประชาสัมพันธ์ในกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ามีการละเมิดสิทธิมนุษยชนของบุคคลด้วย ซึ่งหน้าที่และอำนาจทั้งสองเรื่องดังกล่าวน่าจะไม่มี ความสอดคล้องกัน และสมควรที่จะได้มีการแก้ไข เพิ่มเติมบทบัญญัติรัฐธรรมนูญในประเด็นดังกล่าวนี้ต่อไป

ประเด็นต่อมาคือ ในงบประมาณจำนวนประมาณ ๗๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เจ็ดสิบล้านบาท) ดังกล่าว คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะมีการนำไปใช้ในการรณรงค์ ระดับภูมิภาคจำนวนประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านห้าแสนบาท) ซึ่งเหมือนว่าจะเป็นเงิน จำนวนไม่มาก แต่ในทางปฏิบัติจะนำไปใช้รณรงค์ในพื้นที่จำนวน ๓ ภูมิภาคเท่านั้น ในขณะที่ปัญหา การละเมิดสิทธิมนุษยชนมีอยู่ทั่วไป มิได้มีอยู่ใน ๓ ภูมิภาคดังกล่าว

๔) ปัจจุบัน มีคำกล่าววว่า องค์กรอิสระ คือ องค์กรที่เป็นอิสระ จากประชาชน แต่ไม่เป็นอิสระจากองค์กรอื่นที่มีความสัมพันธ์กัน แสดงให้เห็นว่า นอกจากประเด็น เรื่องประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรอิสระแล้ว องค์กรอิสระต่าง ๆ ยังใช้งบประมาณ รายจ่ายด้านการประชาสัมพันธ์องค์กรไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

(๒๖.๕) ขอปรับลดงบประมาณของหน่วยงานขององค์การอิสระ โดยมีเหตุผลสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (สำนักงาน ก.ก.ต.) เนื่องจากยังมีเงินนอกงบประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่ยังไม่ได้ใช้จ่ายอยู่จำนวนประมาณ ๒๗๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองร้อยเจ็ดสิบสามล้านบาท) ดังนั้น จึงสามารถนำเงินส่วนนี้มาใช้จ่ายได้โดยไม่ต้องได้รับการจัดสรรงบประมาณ

๒) ผลงานที่ผ่านมาของคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ไม่มีประสิทธิภาพและไม่คุ้มค่ากับงบประมาณรายจ่ายที่เสียไป เช่น การจัดทำประชามติร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ... เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๐ และการจัดการเลือกตั้งทั่วไป เมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๖๒ ที่มีปัญหาและข้อพิพาทข้อวิจารณ์เป็นจำนวนมากว่า ไม่โปร่งใส รวมทั้งพฤติกรรมที่ไม่เป็นธรรมและเลือกปฏิบัติในการสอบสวนและมีคำวินิจฉัยในคดีต่าง ๆ เช่น ในบางคดีก็มีการเร่งรัดอย่างผิดปกติ ในขณะที่บางคดีกลับปล่อยปละละเลยเป็นเวลานาน เป็นต้น

นอกจากนี้ ปัจจุบัน กกต. ยังไม่สามารถดำเนินการส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้กับคนพิการในการใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ โดยดำเนินการได้แต่เพียงตัวอย่างการดำเนินการเลือกตั้งล่วงหน้าใน ๗ คูหาเลือกตั้งเท่านั้น แต่ในการเลือกตั้งทั่วไปยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึง

ยิ่งไปกว่านั้น ยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า กกต. มีการเดินทางไปศึกษาดูงานในต่างประเทศ ทั้งที่เหลือเวลาก่อนการเลือกตั้งเพียงประมาณ ๒ สัปดาห์ และมีเรื่องร้องเรียนค้างอยู่เป็นจำนวนมาก อีกทั้งการเดินทางไปศึกษาดูงานในครั้งนั้น ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ใด ๆ เพราะเป็นการเดินทางไปศึกษาดูงานเรื่องการจัดการเลือกตั้งล่วงหน้า แต่ปรากฏว่า การจัดการเลือกตั้งล่วงหน้าในต่างประเทศของ กกต. กลับมีปัญหาเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก เช่น กรณีการวินิจฉัยให้บัตรเลือกตั้งจากประเทศนิวซีแลนด์เสียไปจำนวน ๑,๕๔๒ ใบ ทั้ง ๆ ที่เป็นความผิดพลาดของ กกต. ที่จัดส่งบัตรเลือกตั้งไปยังหน่วยเลือกตั้งไม่ทันเวลาก่อนปิดหีบเลือกตั้ง เป็นต้น

๓) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในการก่อสร้างอาคารที่ทำการ สำนักงาน ป.ป.ช. จังหวัด ใน ๙ จังหวัด จำนวนประมาณ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ (หนึ่งร้อยล้านบาท) ในขณะที่ประเทศไทยมีโรงพยาบาลไม่เพียงพอ จึงเป็นการจัดสรรงบประมาณอย่างไม่มีเหตุผล ทั้งนี้ เนื่องจากภารกิจของ ป.ป.ช. ในจังหวัดต่าง ๆ นั้น ยังสามารถที่จะดำเนินการได้โดยหน่วยงานอื่น ๆ เช่น ศูนย์ดำรงธรรม ยิ่งไปกว่านั้น ที่ผ่านมา ป.ป.ช. ยังปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างไม่มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดข้อวิพากษ์วิจารณ์ในสังคมอย่างกว้างขวาง เช่น กรณีนาฬิกาเพื่อน เป็นต้น

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการ

(๒๗) ร่างมาตรา ๓๓ งบประมาณรายจ่าย**ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น****มีการแก้ไข**

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๒๗.๑) ขอปรับลดงบประมาณของกรุงเทพมหานคร เพราะกรุงเทพมหานครไม่สามารถดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนงานต่าง ๆ ที่ขอรับงบประมาณรายจ่ายเป็นเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เช่น เรื่องโครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมบริเวณคลองลาดพร้าว จากเขตสายไหม ถึงเขตห้วยขวาง ระยะทางประมาณ ๑๔ กิโลเมตร ซึ่งดำเนินการมาเป็นระยะเวลาประมาณ ๓ ปี ล่วงเลยระยะเวลาทำงานตามสัญญาจ้างมาแล้วประมาณ ๗ เดือน แต่เท่าที่ได้รับทราบปรากฏว่าผู้รับจ้างก่อสร้างยังไม่ได้เข้าเริ่มงาน

(๒๗.๒) หลายโครงการของท้องถิ่นไม่ได้ทำการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและผลกระทบด้านสุขภาพ (EIA, HIA) และประชาชนขาดการมีส่วนร่วม เช่น โครงการทางจักรยาน (เลนจักรยาน) ของกรุงเทพมหานคร ที่สร้างเลนจักรยานเลียบบแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งประชาชนที่ได้รับผลกระทบไม่ทราบรายละเอียดไม่รู้ว่าจะมีการสร้างอะไรอย่างไร ทั้งที่เป็นโครงการที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง นอกจากนี้ ในการก่อสร้างหรือทำโครงการที่ต้องใช้เงินภาษีประชาชนและกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนควรจัดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการด้วย

(๒๗.๓) รัฐบาลจะต้องให้ความสำคัญกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการกระจายอำนาจไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและต้องสนับสนุนเงินงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาให้มากที่สุด เพราะถ้าท้องถิ่นพัฒนาก็จะทำให้ประเทศพัฒนา เช่น ประเทศญี่ปุ่นสามารถพัฒนาประเทศขึ้นมาเป็นประเทศแนวหน้าของเอเชียและของโลกได้ เพราะรัฐบาลของประเทศญี่ปุ่นได้จัดสรรงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากถึงประมาณร้อยละ ๗๐ ของงบประมาณโดยรวมของประเทศ สำหรับประเทศไทย รัฐอุดหนุนเงินงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ประมาณร้อยละ ๒๔.๔๙ โดยรัฐบาลประมาณการรายรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าจะสามารถจัดเก็บรายได้ได้มากถึงประมาณ ๑๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนหนึ่งหมื่นห้าพันล้านบาท) แต่จากสถิติที่ผ่านมาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขีดความสามารถในการจัดเก็บรายได้ต่ำกว่าประมาณการมากถึงปีละประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นล้านบาท) ทุกปี ดังนั้น จึงมีความเป็นไปได้ว่าปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็อาจจะไม่สามารถจัดเก็บรายได้ได้ตามที่รัฐบาลประมาณการไว้ คณะกรรมาธิการจึงควรกำหนดประมาณการรายรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ใกล้เคียงกับข้อเท็จจริง ทั้งนี้ เพื่อการจัดสรรงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเป็นธรรม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการ

(๒๘) ร่างมาตรา ๓๗ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการ

ขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีการแก้ไข

มีกรณีการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๒๘.๑) ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๒ บัญญัติว่า “เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแผนงานบูรณาการแล้ว การจัดทำงบประมาณรายจ่าย ตามแผนงานบูรณาการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการกำหนด” แต่เมื่อตรวจสอบจากมติคณะรัฐมนตรี และราชกิจจานุเบกษา กลับไม่พบทั้งแผนบูรณาการ หรือหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณกำหนด จึงถือว่ามีได้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย จึงเป็นเหตุผลในการขอตัดงบประมาณ

(๒๘.๒) งบประมาณในส่วนของโครงการส่งเสริมและเผยแพร่ความจริงที่ถูกต้อง ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการมีการสอบถามหน่วยงานที่เกี่ยวข้องถึงความหมายของ “ความจริงที่ถูกต้อง” มีความหมายอย่างไร แต่กลับไม่มีคำตอบที่ชัดเจน ทั้งที่เป็นโครงการขนาดใหญ่ที่มีการบูรณาการหน่วยงานเข้ามาทำงานด้วยกันมากถึง ๑๕ หน่วยงาน ในวาระที่หนึ่งมีการตั้งงบประมาณจำนวนประมาณ ๑,๓๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันสามร้อยสิบล้านบาท) คณะกรรมการมีการปรับลดลงจำนวนประมาณ ๑๗,๙๐๐,๐๐๐ บาท (สิบเจ็ดล้านเก้าแสนบาท) ซึ่งถือว่าน้อยมาก อย่างไรก็ตาม โครงการส่งเสริมและเผยแพร่ความจริงที่ถูกต้องนี้สามารถแยกกลุ่มเป้าหมายได้เป็น ๒ กลุ่ม คือกลุ่มที่ไม่ใช่เด็กหรือเยาวชนโดยมีงบประมาณดำเนินการจำนวนประมาณ ๔๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่ร้อยสามสิบล้านบาท) มีหน่วยรับงบประมาณ เช่น กองทัพบก สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ กรมพลศึกษา และสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นต้น และอีกส่วนหนึ่งมีกลุ่มเป้าหมายเป็นเด็กและเยาวชนที่มีอายุอยู่ในช่วง ๑ ถึง ๕ ปี โดยมีงบประมาณในการดำเนินการมากถึงจำนวนประมาณ ๘๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (แปดร้อยหกสิบล้านบาท) ในขณะที่หน่วยงานผู้ดำเนินโครงการตามแผนงานไม่สามารถชี้แจงได้ว่าความจริงที่ถูกต้องคืออะไร มีกระบวนการดำเนินการอย่างไร จึงขอปรับลดงบประมาณในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน

(๒๘.๓) งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้มีการตั้งงบประมาณเอาไว้สูง แต่เมื่อพิจารณาจากตัวชี้วัดที่ตั้งไว้ว่าจะต้องลดปัญหาความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ลงจำนวนร้อยละ ๑๐ จะเห็นได้ว่าตัวชี้วัดง่ายมาก เจ้าหน้าที่แทบไม่ต้องทำอะไรก็สามารถบรรลุภารกิจตามตัวชี้วัดได้แล้ว จึงเห็นว่างบประมาณที่ตั้งไว้ยังไม่มีความเหมาะสมกับปริมาณงานของเจ้าหน้าที่ จึงต้องปรับลดงบประมาณให้อยู่ในอัตราที่เหมาะสม

(๒๘.๔) เหตุผลที่ขอลดงบประมาณในส่วนของแผนบูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพราะเห็นว่างบประมาณการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้มีกระจายอยู่ในหลายกระทรวง หลายหน่วยงาน เมื่อรวมงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหา

จังหวัดชายแดนภาคใต้ทั้งหมดแล้วอาจเป็นจำนวนมากถึงประมาณ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่หมื่นล้านบาท) แต่เมื่อพิจารณาถึงแผนงานและโครงการของแผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ กลับมีหลายประเด็นที่ไม่มีความชัดเจนและขาดรายละเอียด เช่น ประเด็นของเด็กและเยาวชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ต้องเติบโตขึ้นมาในสภาพแวดล้อมที่มีแต่ความไม่สงบและความรุนแรง ประกอบกับการจัดกิจกรรมเพื่อเปลี่ยนแนวความคิดของเด็กเยาวชนตามแผนงานและโครงการส่งเสริมและเผยแพร่ความจริงที่ถูกต้องนั้นอาจถือเป็นการละเมิดสิทธิของเด็กซึ่งจะขัดต่ออนุสัญญาระหว่างประเทศที่ประเทศไทยได้เคยลงนามไว้ ซึ่งหน่วยงานที่เป็นผู้ดำเนินการโครงการส่งเสริมและเผยแพร่ความจริงที่ถูกต้องได้พยายามชี้แจงว่าแนวคิดของการจัดกิจกรรมก็เพื่อป้องกันมิให้เกิดการสร้างแนวร่วมตั้งแต่เด็ก ป้องกันมิให้มีการส่งสอนข้อมูลที่บิดเบือนจากผู้ปกครองโดยเฉพาะครอบครัวมุสลิมในพื้นที่ จึงเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่โครงการนี้อาจเป็นละเมิดต่อหลักสำคัญของหลักสิทธิมนุษยชนเพราะมีแนวโน้มที่จะเลือกปฏิบัติทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา ซึ่งเป็นหลักการพื้นฐานทางด้านสิทธิมนุษยชนที่นานาอารยประเทศให้ความเคารพ

(๒๘.๕) เอกสารรายงานผลการศึกษา “โรงเรียนปลอดภัยเพื่อทุกคน” จัดทำโดยเครือข่ายปกป้องจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อกฎหมายเด็กและเยาวชน ข้อแรกทหารไม่ควรเข้ามาทำกิจกรรมใดในโรงเรียน โดยเฉพาะโรงเรียนตาดีกาซึ่งเป็นโรงเรียนเด็กเล็ก หรือหากต้องเข้ามาทำกิจกรรมควรมีข้อปฏิบัติ คือ ต้องไม่พกพาอาวุธ มีการแจ้งครูหรือเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ว่าจะเข้ามาทำกิจกรรมล่วงหน้าพร้อมทั้งวัตถุประสงค์ และไม่ควรมีแต่งเครื่องแบบทหารแต่ควรมีป้ายชื่อให้ชัดเจน ซึ่งในการจัดกิจกรรมที่ผ่านมาฝ่ายทหารมิได้ปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของกลุ่มเครือข่ายปกป้องจังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงเห็นว่าการจัดสรรงบประมาณเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นการจัดสรรที่ขาดข้อมูลและข้อเท็จจริง

(๒๘.๖) เหตุผลที่ต้องปรับลดงบประมาณ เพราะงบประมาณที่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความซ้ำซ้อนกันหลายหน่วยงานและขาดความชัดเจน แม้ว่าในภาพรวมงบประมาณการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้จะลดลง แต่ในความเป็นจริงไม่ได้ลดลง และนำไปกำหนดไว้ในหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งหากนำมารวมกันแล้วอาจจะเป็นเงินจำนวนมากถึง ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าหมื่นล้านบาท) ประกอบกับเมื่อพิจารณาถึงการดำเนินการที่มีการกำหนดตัวชี้วัดว่าจำนวนความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ลดลง แสดงให้เห็นว่ามีการกำหนดตัวชี้วัดแค่ปลายเหตุของปัญหาเท่านั้น แต่ต้นเหตุของปัญหายังไม่ได้รับการแก้ไข เช่น หากจำนวนความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ลดลงแต่ความเสียหายที่เกิดขึ้นในแต่ละครั้งมีความเสียหายมากขึ้น อย่างนี้จะถือว่าสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ดีขึ้นหรือไม่ การกำหนดงบประมาณในลักษณะนี้จึงไม่สามารถแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้สำเร็จ

(๒๘.๗) รัฐบาลมุ่งเน้นการเผยแพร่ความจริงที่ถูกต้องในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้โดยจัดสรรงบประมาณเป็นจำนวนมาก แต่กลับไม่ให้ความสำคัญกับการพูดคุยหรือการเจรจาสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้มากนัก โดยจัดสรรงบประมาณให้เพียงจำนวนประมาณ

๒๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ยี่สิบสองล้านบาท) เท่านั้น ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่แตกต่างกันมาก และจากสถิติแสดงให้เห็นว่าสาเหตุความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเด็กในจังหวัดชายแดนภาคใต้ลดลงอย่างต่อเนื่องจนเกือบจะเป็นปกติ แต่รัฐก็ยังจัดสรรงบประมาณจำนวนมากเพื่อเข้าไปทำกิจกรรมกับเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา ซึ่งมีข้อสังเกตว่าในการเข้าไปทำกิจกรรมกับเด็กและเยาวชนในสถานศึกษานั้น กอ.รมน. ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการมีความรู้ความเข้าใจถึงการปฏิบัติตามจิตวิทยาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนตามหลักสิทธิมนุษยชนหรือไม่ เนื่องจากไม่พบว่ามีการจัดงบประมาณเพื่อการพัฒนาบุคลากรภาครัฐที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนตามหลักจิตวิทยาเด็กและเยาวชน นอกจากนี้ทหารไม่ควรติดอาวุธอยู่ในบริเวณโรงเรียนหรือสถานศึกษาเพราะอาจจะทำให้โรงเรียน เด็กและเยาวชน รวมทั้งและบุคลากรทางการศึกษาตกเป็นเป้าหมายของการโจมตีได้

(๒๘.๘) ขอปรับลดงบประมาณของโครงการส่งเสริมประสิทธิภาพข่าวกรองและโครงการเผยแพร่ความจริง เพราะหากพิจารณาในรายละเอียดแล้วจะเห็นว่าการจัดสรรงบประมาณเป็นไปในลักษณะให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแนวคิดหรือที่เข้าใจกันว่าเป็นงบล้างสมองมากกว่าการพูดคุยเจรจาสันติสุขในพื้นที่ นอกจากนี้ ไม่เห็นด้วยกับการที่คณะกรรมการไม่ปรับลดงบประมาณเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพข่าวกรอง ทั้ง ๆ ที่ ตามข้อเท็จจริงพบว่างบประมาณในส่วนนี้ รั่วไหล ไม่มีความชัดเจนและเกิดการทุจริตมาก ด้วยเหตุผลทั้งหมดนี้ทำให้เห็นว่าการจัดสรรงบประมาณเป็นไปอย่างไม่ถูกต้องเหมาะสมตามสภาพความเป็นจริง และไม่สามารถช่วยแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้อย่างแน่นอน

คณะกรรมการการตอบชี้แจงสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ข้อกังวลของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเฉพาะงบประมาณในส่วน of โครงการเผยแพร่ความจริงที่ถูกต้องนั้น คณะกรรมการขอยืนยันว่าไม่มีแนวคิดในการใช้เด็กและเยาวชนในภารกิจทางการทหาร รวมถึงการเปลี่ยนแปลงแนวคิดหรือที่เรียกกันว่าล้างสมองเด็กและเยาวชน โดยแผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น ประกอบด้วย ๒ ส่วน ได้แก่ แผนงานเกี่ยวกับความมั่นคงและแผนงานเกี่ยวกับการพัฒนา ซึ่งแผนงานด้านการพัฒนาไม่มีการปรับลดงบประมาณ และในการพิจารณาว่าจะปรับลดงบประมาณในส่วนแผนงานด้านความมั่นคงลดลงเป็นจำนวนเท่าใดและอย่างไรนั้น คณะกรรมการได้พิจารณาจากความพร้อมของหน่วยงานผู้ดำเนินการตามแผน ผลประโยชน์ของประชาชนที่จะได้รับจากการดำเนินโครงการเหล่านั้น ความมีประสิทธิภาพ และความคุ้มค่าของแต่ละโครงการ ซึ่งถ้าเป็นโครงการที่เกิดประโยชน์กับประชาชนโดยตรง คณะกรรมการจะไม่ตัดงบประมาณส่วนนั้น นอกจากนี้ การปรับลดงบประมาณคณะกรรมการได้พิจารณาโดยการสอบถามเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติว่ามีความพร้อมหรือไม่ และเป็นการพิจารณาร่วมกันระหว่าง

ผู้มีความรู้ในพื้นที่และความพร้อมของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ด้วย สุดท้ายขอยืนยันว่าโครงการเผยแพร่ความจริงที่ถูกต้องมิได้เป็นโครงการที่ละเมิดสิทธิเด็กและเยาวชน รวมทั้งมิได้มีการกระทำกับเด็กโดยตรงแต่เป็นการกระทำผ่านบุคลากรในพื้นที่

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

(๒๙) ร่างมาตรา ๓๘ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการ

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

มีการแก้ไข

มีกรรมการธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๒๙.๑) แผนงานบูรณาการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เป็นการจัดทำแผนบูรณาการที่ไม่มีการบูรณาการ ไม่มีการร่วมประชุมวางแผนงานกันระหว่างหน่วยงาน ประกอบกับแผนงานบูรณาการนี้ไม่มีความจำเป็นเนื่องจากเป็นการที่หน่วยงานนำงบประมาณมารวมกัน ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายบูรณาการ ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๑ บัญญัติว่า “เพื่อประโยชน์ในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายบูรณาการ ให้มีการจัดทำแผนงานบูรณาการซึ่งประกอบด้วย เป้าหมายร่วม วัตถุประสงค์ งบประมาณรายจ่ายที่ต้องใช้ในการดำเนินการ ระยะเวลาการดำเนินการที่ชัดเจน สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้ รวมทั้งภารกิจของหน่วยรับงบประมาณ ที่เป็นเจ้าภาพหลักและหน่วยรับงบประมาณที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว ประหยัด และลดความซ้ำซ้อน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี”

แต่การจัดสรรงบประมาณในร่างมาตรานี้ กลับมีการจัดสรรงบประมาณกระจุกตัวอยู่ที่กระทรวงคมนาคม หน่วยรับงบประมาณอื่นได้รับการจัดสรรเพียงเล็กน้อยเท่านั้น การจัดสรรงบประมาณเช่นนี้เป็นการจัดสรรงบประมาณที่ซ้ำซ้อนกับงบประมาณของกระทรวง ทบวง กรม ไม่เกิดประโยชน์กับประชาชนและไม่เกิดการพัฒนาอย่างแท้จริง

(๒๙.๒) ขอปรับลดงบประมาณ โดยมีเหตุผลสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) ในส่วนที่จัดสรรไว้ให้กับกระทรวงกลาโหม ของกองทัพเรือ ในโครงการพัฒนาการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์ ด้านคมนาคมขนส่งสินค้าและขนส่งมวลชน โครงการพัฒนาศักยภาพสนามบินอู่ตะเภาเพื่อมุ่งสู่เมืองการบิน โครงการพัฒนาโครงการท่าเรือน้ำลึก และโครงการพัฒนาระบบสาธารณสุขโรค เห็นว่างบประมาณในโครงการเหล่านี้ไม่ใช่ภารกิจของกองทัพเรือ ซึ่งมีภารกิจหลักด้านความมั่นคงและไม่มีความเชี่ยวชาญในงานต่าง ๆ ดังกล่าว ดังนั้น กองทัพเรือควรถ่ายโอนภารกิจเหล่านี้ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปดำเนินการและพัฒนา จะเกิดประสิทธิภาพและมีความคุ้มค่ามากขึ้น

๒) ในส่วนที่จัดสรรไว้ให้กับส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และหน่วยงานภายใต้การควบคุมดูแลของนายกรัฐมนตรี ของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เนื่องจากรัฐบาลมีการใช้งบประมาณ

แบบรวมศูนย์ เป็นการพัฒนาที่ไม่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน พัฒนาแต่ส่วนกลาง ทำให้กระจุกตัวอยู่ที่ส่วนกลาง ปัญหาของประชาชนในพื้นที่ไม่ได้รับการแก้ไข ทำให้ไม่เกิดประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

คณะกรรมการการตอบชี้แจงสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

สำหรับการจัดทำงบประมาณรายจ่ายบูรณาการในมาตรา ๓๗ ถึง มาตรา ๕๑ สาเหตุที่ไม่นำรายละเอียดของแผนงานบูรณาการประกาศในราชกิจจานุเบกษานั้น เนื่องจากลักษณะของเรื่องที่จะนำลงประกาศหรือลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาได้จะต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) เรื่องที่กฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่ต้องส่งไปลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๓) เรื่องที่กฎหมายมิได้บัญญัติให้ต้องประกาศหรือส่งพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา แต่เป็นเรื่องสำคัญที่สมควรเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ

สำหรับแผนบูรณาการ เป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๑ มิได้มีกฎหมายกำหนดให้ต้องลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาและไม่ใช้กฎที่บังคับให้ใช้ในเรื่องที่จะต้องไปดำเนินการ แม้แผนบูรณาการจะไม่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่มีมติคณะรัฐมนตรีที่ให้ความเห็นชอบอย่างชัดเจน ขอยืนยันว่าได้ดำเนินการจัดทำแผนบูรณาการตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณฯ มาตรา ๓๑ อย่างถูกต้อง

เรื่องการจัดทำแผนบูรณาการเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นใหม่ เพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณของส่วนราชการในโครงการที่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งในการดำเนินการของส่วนราชการที่ผ่านมาในอดีต ไม่ได้มีการจำแนกเป็นแผนบูรณาการ จึงไม่เห็นภาพรวม ส่วนราชการแต่ละส่วนต่างทำภารกิจของหน่วยงานซึ่งมีภารกิจที่ซ้ำซ้อนกัน ทำให้เกิดปัญหาการจัดทำงบประมาณที่ไม่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาเรื่องความซ้ำซ้อน ความสิ้นเปลือง ความไม่มีประสิทธิภาพและไม่มีประสิทธิผล จึงได้มีการกำหนดเรื่องการจัดทำแผนบูรณาการไว้ในพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณฯ มาตรา ๑๖ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ เพื่อแก้ไขปัญหา

การจัดทำแผนบูรณาการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ จัดทำใน ๖ ด้าน ได้แก่ ด้านความมั่นคง ด้านความสามารถในการแข่งขัน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และด้านการปรับสมดุลและการพัฒนาระบบและการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีการกระจายรายละเอียดไปใน ๑๕ มาตรา คือร่างมาตรา ๓๗ ถึงร่างมาตรา ๕๑ และคณะกรรมการได้พิจารณาทั้ง ๑๕ มาตราแล้ว เห็นว่าเป็นการดำเนินการ

ที่ถูกต้องตามกฎหมาย ประกอบกับมีการดำเนินการที่มีความชัดเจนมากขึ้นกว่าในอดีต
ที่แต่ละกระทรวงต่างใช้งบประมาณในการจัดทำภารกิจของตน จึงพิจารณาให้ความเห็นชอบ
โดยมีการปรับลดงบประมาณเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

(๓๐) ร่างมาตรา ๔๐ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการ

ต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปราย
แสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๓๐.๑) ขอปรับลดงบประมาณ เนื่องจากแผนบูรณาการต่อต้านการทุจริต
และประพฤติมิชอบซึ่งมีจำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับแผนนี้ จำนวน ๑๔ หน่วยงาน แต่ขอปรับลด
งบประมาณของ ๒ หน่วยงาน ที่ไม่เกี่ยวข้องกับแผนนี้โดยตรง คือ สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน
และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในส่วนของกรมกิจการเด็กและเยาวชน
ที่ไม่ได้ดำเนินการกิจเรื่องนี้อย่างแท้จริง

(๓๐.๒) ขอปรับลดงบประมาณ เนื่องจากต้องการนำเงินงบประมาณไปตั้งเป็น
เงินรางวัลให้แก่ผู้ที่แจ้งเบาะแสการทุจริต เพื่อให้สามารถปราบปรามการทุจริตได้มากขึ้น

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

(๓๑) ร่างมาตรา ๔๑ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการ

เตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมสูงวัย

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปราย
แสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๓๑.๑) ขอปรับลดงบประมาณ เนื่องจากแผนบูรณาการเพื่อรองรับสังคมสูงวัย
มีปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการจัดทำซึ่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๑
บัญญัติว่า ให้มีการจัดทำแผนงานบูรณาการซึ่งประกอบด้วย เป้าหมายร่วม วัตถุประสงค์
งบประมาณรายจ่ายที่ต้องใช้ในการดำเนินการ ระยะเวลาการดำเนินการที่ชัดเจน สามารถ
วัดผลสัมฤทธิ์ได้ รวมทั้งภารกิจของหน่วยรับงบประมาณ ที่เป็นเจ้าภาพหลักและหน่วยรับงบประมาณ
ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว ประหยัด และลดความซ้ำซ้อน แต่ในการพิจารณา
ของคณะกรรมการธิการพบว่าแผนฉบับนี้มีปัญหา ดังนี้

๑) ไม่มีการจัดทำแผนอย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดการบูรณาการอย่างแท้จริง

๒) โครงการภายใต้แผนบูรณาการไม่ใช่ภารกิจที่เกี่ยวข้องกับแผน
อย่างแท้จริง และไม่สามารถกำหนดงบประมาณโดยรวมได้อย่างแท้จริง

๓) ขั้นตอนการพิจารณาขึ้นคณะกรรมการมีความซ้ำซ้อน และหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องจำนวนกว่า ๑๐ หน่วยงาน ไม่ได้มีการพิจารณาในรายละเอียดของแผนอย่างแท้จริง

ทั้งนี้ ในการจัดทำแผนบูรณาการเรื่องนี้ควรมีลักษณะโครงสร้างของแผนที่มีความครอบคลุมประเด็นที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และเป็นแผนที่สามารถแก้ปัญหาด้านสังคมสูงวัยได้อย่างแท้จริง

(๓๑.๒) ขอบปรับงบประมาณ เพื่อนำงบประมาณส่วนนี้ไปให้ผู้สูงอายุได้รับบริการอย่างทั่วถึง และต้องการให้มีการจัดสรรงบประมาณสำหรับบ้านพักคนชราเพิ่มขึ้น

(๓๑.๓) ขอบปรับงบประมาณ เนื่องจากแผนฉบับนี้ยังไม่ครอบคลุมและเป็นแผนที่รองรับปัญหา แต่ไม่มีการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหา เช่น ไม่มีระบบการออมเพื่อไว้ใช้จ่ายยามชรา ดังนั้น จึงเห็นควรจัดตั้งหน่วยงานเพื่อรับผิดชอบการออมเพื่อไว้ใช้จ่ายยามชรา และกำหนดเป้าหมายอายุให้ครอบคลุมตั้งแต่วัยทำงานเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมและสามารถแก้ปัญหาเรื่องนี้ได้อย่างแท้จริง

(๓๑.๔) ขอบปรับงบประมาณ เนื่องจากการจัดตั้งศูนย์วิทยการเวชศาสตร์ผู้สูงอายุระดับชาติ ณ จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อเป็นศูนย์กลางการรักษาพยาบาลผู้สูงอายุที่ใช้งบประมาณจำนวนประมาณ ๑,๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันแปดร้อยล้านบาท) เป็นโครงการที่ไม่ก่อให้เกิดความเสมอภาคแก่ผู้สูงอายุที่มีอยู่ทั่วประเทศ เพราะจะมีผู้สูงอายุเพียงบางกลุ่มที่สามารถเข้าถึงการรักษาพยาบาลที่ศูนย์แห่งนี้

(๓๑.๕) ขอบปรับงบประมาณ เนื่องจากการจัดตั้งหน่วยงานที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับแผนงานของกระทรวงอุดมศึกษา เช่น การจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยา และกระทรวงแรงงานไม่มีระบบการจัดหางานสำหรับผู้สูงอายุที่ต้องการหางานทำ ทั้งนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการบริหารจัดการที่ดีเพื่อให้สามารถแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับผู้สูงอายุได้อย่างแท้จริง

(๓๑.๖) การส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุไม่ครอบคลุมเท่าที่ควร เนื่องจากโครงการภายใต้แผนฉบับนี้เน้นกลไกการคุ้มครองผู้สูงอายุโดยไม่มีความเชื่อมโยงกัน นอกจากนี้ควรมีโครงการหรือแผนงานที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุที่ช่วยเสริมศักยภาพการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ หรือแก้ไขผลกระทบต่อเศรษฐกิจได้ รวมทั้งควรเป็นการจัดทำงบประมาณที่ไม่เป็นภาระทางการคลัง

(๓๑.๗) ควรเพิ่มงบประมาณด้านนี้ให้มากขึ้นและดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุให้ครอบคลุม เนื่องจากไม่มีงบประมาณที่ดูแลเรื่องการออมของผู้สูงอายุ แผนงานไม่สามารถดูแลผู้สูงอายุได้อย่างแท้จริง และไม่ครอบคลุมเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุทั้งหมด เช่น งบประมาณที่จัดสรรให้แก่กรมประชาสัมพันธ์ที่มีสัดส่วนค่อนข้างน้อย ไม่เพียงพอต่อการประชาสัมพันธ์เพื่อให้เกิดการรับรู้สิทธิหรือข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุซึ่งมักรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ผ่านทางสื่อมวลชนเป็นส่วนใหญ่

(๓๑.๘) รัฐบาลไม่มีรูปแบบการวางระบบช่วยเหลือผู้สูงอายุอย่างแท้จริง ในส่วนของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ก็ปรากฏว่ามีความซ้ำซ้อนกันในเรื่องการสัมมนาเพื่อหาทางช่วยเหลือผู้สูงอายุจำนวนหลายโครงการ และไม่สามารถแสดงให้เห็นได้ว่าจะสามารถดูแลผู้สูงอายุได้อย่างแท้จริง

(๓๑.๙) ควรให้ผู้สูงอายุได้อยู่กับครอบครัวและชุมชน รวมทั้งควรมีการบูรณาการงานด้านการดูแลผู้สูงอายุกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการดำเนินการให้ผู้สูงอายุได้รับการดูแลโดยชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงการให้ความสำคัญกับโครงการที่ดูแลความรู้สึทางด้านจิตใจในระบบครอบครัว ชุมชน และสังคมด้วย

(๓๑.๑๐) หน่วยงานที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณในการดูแลสังคมผู้สูงอายุไม่มีการบูรณาการร่วมกัน นอกจากนี้ หน่วยงานบางหน่วยงานที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ เช่น กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ในส่วนของศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์กรมมหาชน) ก็ไม่ได้มีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการดูแลสังคมผู้สูงอายุ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

(๓๒) ร่างมาตรา ๔๒ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการ

บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

มีการแก้ไข

มีกรรมการธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๓๒.๑) ขอปรับลดงบประมาณ เนื่องจากมีหน่วยงานบางหน่วยงานที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เช่น กรมปศุสัตว์ กรมควบคุมมลพิษ กรมโยธาธิการและผังเมือง และกรมป่าไม้ ซึ่งได้รับการจัดสรรงบประมาณสำหรับแผนงานบูรณาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำด้วย

(๓๒.๒) ขอปรับลดงบประมาณรายจ่าย เนื่องจากที่ผ่านมาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำไม่สามารถแก้ไขปัญหาภัยแล้งและปัญหาอุทกภัยได้ และมีข้อเสนอแนะว่า ควรโอนภารกิจด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปให้กรมชลประทานเป็นผู้ดำเนินการ เพราะกรมชลประทานมีเครื่องมือที่ทันสมัย ตลอดจนมีบุคลากรที่มีความพร้อมมากกว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๓๒.๓) ขอปรับลดงบประมาณ เนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่สามารถแก้ไขปัญหาภัยแล้งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(๓๒.๔) ขอปรับลดงบประมาณ เพื่อนำงบประมาณที่ปรับลดดังกล่าวมาให้กรมชลประทานซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้ดำเนินการบริหารจัดการน้ำได้อย่างครบวงจร

(๓๒.๕) ขอปรับลดงบประมาณ เนื่องจากการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่ผ่านมาไม่เป็นระบบ ไม่มีการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และมีข้อเสนอแนะว่า กรมชลประทานควรเป็นหน่วยงานหลักที่จะดูแลรับผิดชอบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบ และควรแก้ปัญหาภัยแล้งและปัญหาอุทกภัยให้ตรงสาเหตุที่แท้จริง

(๓๒.๖) รัฐบาลควรทำการศึกษาการจัดทำโครงการแก้มลิงในทะเล ตลอดจนการจัดสร้างเขื่อนจากจังหวัดชลบุรีถึงจังหวัดเพชรบุรี เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำเค็มเข้ามาปนกับน้ำจืด และแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง

(๓๒.๗) หากการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในแม่น้ำมูลมีแผนงานที่ชัดเจน และมีประสิทธิภาพ จะสามารถแก้ไขปัญหาภัยแล้งและปัญหาอุทกภัยได้

(๓๒.๘) การแก้ไขปัญหาภัยแล้งควรเพิ่มในพื้นที่วิกฤติก่อน เช่น พื้นที่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งนี้ หากสามารถมีหน่วยงานที่เป็นหน่วยงานหลักในการแก้ไขปัญหาภัยแล้งดังกล่าวแล้วจะทำให้การแก้ปัญหานั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(๓๒.๙) งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ มีลักษณะกระจุกตัว และสามารถโอนงบประมาณดังกล่าวไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ได้

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๓๓) ร่างมาตรา ๔๓ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการ

ป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการนี้ สรุปสาระสำคัญได้ว่า ขอปรับลดงบประมาณ เนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดทำงานไม่มีประสิทธิภาพ และไม่ปรากฏหลักฐานการทำลายยาเสพติดที่ยึดมาได้ต่อสาธารณชน รวมทั้งไม่มีการบูรณาการร่วมกันและไม่มีความเป็นหน่วยงานที่เป็นหลักในการดำเนินงาน

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๓๔) ร่างมาตรา ๕๑ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการ

สร้างรายได้จากการท่องเที่ยว มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการนี้ สรุปสาระสำคัญได้ว่า ขอปรับลดงบประมาณ เนื่องจากแผนงานบูรณาการมีเป้าหมายการเพิ่มสัดส่วนรายได้ให้แก่สถานที่ท่องเที่ยวในเมืองรอง และมีความเห็นว่าหน่วยรับงบประมาณในส่วนนี้ไม่มีความสามารถที่จะดำเนินการจัดทำให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ เนื่องจากรัฐบาลไม่มีความเข้าใจถึงความต้องการที่แท้จริงของนักท่องเที่ยว เช่น การจัดระเบียบชายหาดที่ภูเก็ต ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวชั้นดีจากยุโรปลดลง เป็นต้น

คณะกรรมการตอบชี้แจงสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ทั้ง ๑๕ มาตรา ตั้งแต่ร่างมาตรา ๓๗ ถึงร่างมาตรา ๕๑ คณะกรรมการได้ใช้เวลาพอสมควรในการพิจารณาเอกสารเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบถึงความเป็นมา การดำเนินการ โดยละเอียดรอบคอบ และสามารถติดตามการใช้จ่ายงบประมาณในส่วนนี้ได้ ซึ่งได้ชี้แจงใน ๓ ประเด็น ดังนี้

๑. เหตุใดจึงต้องมีแผนงานบูรณาการ

ในอดีตการพิจารณางบประมาณมีหน่วยงานราชการจัดทำแผนงานโครงการที่มีลักษณะเดียวกันโดยมิได้มีการปรึกษาหารือกันทำให้เกิดความซ้ำซ้อน ฟุ่มเฟือย และไม่คุ้มค่า จึงเป็นที่มาของการนำโครงการที่มีลักษณะใกล้เคียงกันและอยู่ต่างหน่วยงานกันมาจัดทำเป็นแผนงานบูรณาการ เช่น ในอดีตมีปัญหาโรคเอดส์ ทุกกระทรวงจะจัดงบประมาณเรื่องการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ ทั้งที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นที่มาที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายคนต้องการให้มีการจัดทำแผนงานบูรณาการร่วมกันอย่างแท้จริงและสำเร็จเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งจะมีผลทำให้สิ่งที่เคยมีความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองจะได้ลดน้อยลง

๒. ปัญหาความซ้ำซ้อนซ้อนงบประมาณไปงpong ไม่ได้บูรณาการจริง

งบประมาณจะซ้ำซ้อนหรือไม่นั้น ได้มีการชี้แจงแล้ว นอกจากนี้ยังพบว่าในอดีตมีความซ้ำซ้อนมากกว่านี้ เพราะไม่ได้จัดรวมไว้ในที่เดียวกัน แต่เมื่อนำมารวมเป็นแผนงานบูรณาการแล้ว ทางคณะกรรมการจึงสามารถพิจารณาได้ว่ามีการจัดสรรงบประมาณให้กับกระทรวงใดที่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันบ้าง ซึ่งมีผลทำให้พิจารณาได้ง่ายขึ้น

เรื่องที่ทำให้งบไปงpong หรือเป็นการที่ทำให้มีการซ้อนงบไว้ เมื่อพิจารณาแต่เพียงผิวเผินก็จะเห็นว่า ทำไม่จริงไม่อยู่ในงบประมาณของกระทรวงนั้น แต่มาอยู่ในแผนงานบูรณาการ เมื่อรวมแล้วเหมือนกระทรวงได้รับงบประมาณน้อยลงไป กรณีมีปรากฏอยู่ในเอกสารที่แจกให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่หนึ่ง สำนักงบประมาณได้จัดพิมพ์เอกสารในหลายมิติ เพื่อให้พิจารณาตรวจสอบงบประมาณ ดังนั้นข้อเป็นห่วงที่เกรงว่าจะเป็นการซ้อนงบ ก็เอาแผนงานบูรณาการที่มีอยู่ของกระทรวงต่าง ๆ มาแสดงให้เห็นในเอกสารงบประมาณพอสังเขป หน้า ๗๘ ถึงหน้า ๙๓ สามารถพิจารณาเปรียบเทียบได้เมื่องบประมาณของกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง เช่น งบประมาณของกระทรวงคมนาคมมีแผนงานบูรณาการสำหรับการคมนาคมและโลจิสติกส์อีกหลายหมื่นล้าน ดูเหมือนว่าเอามาแยกให้ดูน้อยลงก็มีการรวมให้เห็นแล้ว สามารถตรวจสอบได้ว่ากระทรวงคมนาคมในปีที่ผ่านมาไปกับปีนี้ มีงบบทไปงpong หรือไม่ แต่กระทรวงไม่มีการซ้อนงบหรือทำให้ไปงpong แต่ประการใด

๓. ปัญหาว่ามีการยกย้ายถ่ายเทงบประมาณ

กรณีหากไปอยู่ในแผนงานบูรณาการแล้ว จะสามารถโอนเปลี่ยนแปลงในแผนงานบูรณาการ ข้ามกระทรวงได้นั้น กรณีนี้เป็นเรื่องการบริหารจัดการงบประมาณ เพราะที่ผ่านมารัฐบาลมีปัญหาในเรื่องรับงบประมาณแล้วไม่สามารถทำได้ตามเป้าหมาย จะย้ายไปทำในงาน

เรื่องเดียวกันก็ทำไม่ได้ จึงเป็นที่มาที่พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖^๓ ได้กำหนดให้สามารถจัดทำแผนบูรณาการได้ และย้ายงบประมาณภารกิจเดียวกันได้ แต่ไม่ใช่ใครจะส่งย้ายได้ ต้องมีการประชุมเป็นไปตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนของวิธีการงบประมาณ และท้ายที่สุดก็ต้องมีการตรวจสอบได้ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๑^๔ ที่บัญญัติให้ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณรายงานการโอนงบประมาณรายจ่ายงบกลาง หรืองบประมาณรายจ่ายบูรณาการและงบประมาณรายจ่ายบุคลากร และเมื่อมีการโอนเปลี่ยนแปลงแล้วจะต้องเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อรายงานต่อรัฐสภาภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันสิ้นปีงบประมาณนั้น กล่าวคือรัฐสภาสามารถตรวจสอบได้

นอกจากนี้ รัฐสภายังมีคณะกรรมการการสามัญที่ทำหน้าที่ติดตามงบประมาณ จึงสามารถเรียกตรวจสอบได้ และสนับสนุนให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ใดที่เป็นกรรมการติดตามงบประมาณของสภาผู้แทนราษฎรแล้วต้องการตรวจสอบในเรื่องงบแผนงานบูรณาการ ทั้ง ๑๕ รายการ สามารถเรียกตรวจสอบได้ตลอดเวลา

กรณีหากยังคงมีข้อสงสัยสำนักงานงบประมาณได้จัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้สามารถดาวน์โหลดได้จากเว็บไซต์ของสำนักงานงบประมาณ (<http://www.bb.go.th>)

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

(๓๕) ร่างมาตรา ๕๒ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงาน

บุคลากรภาครัฐ

มีการแก้ไข

มีกรรมการการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๓๕.๑) ขอปรับลดงบประมาณเนื่องจากเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ สำนักงานงบประมาณได้เสนอรายงานการจัดสรรงบประมาณ แจ้างบประมาณเหลือจ่ายของงบบุคลากร โดยได้แสดงความคิดเห็นและเสนอคณะกรรมการว่าหน่วยงานใดที่มีงบบุคลากรเหลือเป็นจำนวนมาก มีข้อสังเกตเสนอให้ตัดงบประมาณในส่วนนั้น ยกตัวอย่าง กระทรวงกลาโหม มีงบบุคลากรเหลือจ่าย จำนวนประมาณ ๔,๗๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่พันเจ็ดร้อยล้านบาท) ซึ่งในจำนวนนี้มีอยู่ในทุกหน่วยรับงบประมาณของกระทรวงกลาโหม

^๓ พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖ บัญญัติ ดังนี้

“มาตรา ๑๖ งบประมาณรายจ่ายบูรณาการ ได้แก่ งบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับแผนงานบูรณาการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ โดยมีหน่วยรับงบประมาณตั้งแต่สองหน่วยขึ้นไปร่วมกันรับผิดชอบดำเนินการ

งบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับแผนงานบูรณาการตามวรรคหนึ่ง ต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ”

^๔ พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๑ บัญญัติ ดังนี้

“มาตรา ๕๑ ให้ผู้อำนวยการรายงานการโอนงบประมาณรายจ่ายงบกลางระหว่างรายการที่กำหนดไว้ในงบประมาณรายจ่ายงบกลาง หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายบูรณาการและงบประมาณรายจ่ายบุคลากรระหว่างหน่วยรับงบประมาณเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อรายงานต่อรัฐสภาภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณนั้น”

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

(สภาผู้แทนราษฎรมติเห็นชอบแล้ว)

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ กระทรวงกลาโหมได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบุคลากรภาครัฐ จำนวนประมาณ ๑๐๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนสี่พันล้านบาท) ซึ่งในวันที่สำนักงานงบประมาณรายงานต่อคณะกรรมการการนั้นยังไม่มีตัวเลข เนื่องจากสำนักงานงบประมาณไม่ได้รายงานตัวเลข ทราบแต่ว่ามีงบประมาณเหลือประมาณ ๔,๗๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่พันเจ็ดร้อยล้านบาท) จึงได้ตั้งข้อสังเกตและถามคณะกรรมการวิสามัญที่พิจารณาว่า ได้มีการตรวจสอบอัตรากำลังของกระทรวงกลาโหมหรือกระทรวงต่าง ๆ หรือไม่ว่า งบประมาณที่ได้รับเป็นไปตามความต้องการหรือไม่ เพราะยังมีอีกหลายกระทรวงที่มีงบประมาณเรื่องบุคลากรไม่เพียงพอ

นอกจากนี้ มีข้อสังเกตเรื่องการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ขอให้มีการตรวจสอบว่าหน่วยรับงบประมาณใด ที่ได้รับงบประมาณบุคลากรไปแล้ว ได้นำไปใช้จ่ายให้ครบตามแผนงานโครงการของหน่วยงานหรือไม่ แสดงว่าการใช้จ่ายงบประมาณเป็นไปอย่างคุ้มค่า แต่หากมีงบประมาณเหลือจ่ายแสดงว่าไม่ได้มีการวางแผนในเรื่องอัตรากำลัง และสำนักงานงบประมาณก็ไม่ได้มีการตรวจสอบ

(๓๕.๒) ขอปรับลดงบประมาณ เนื่องจากการจัดสรรงบประมาณที่เหมาะสมนั้นมีความสำคัญ และต้องถูกต้องตามกฎหมาย กรณีมีปัญหาการจ้างเหมางาน จำนวนอย่างน้อย ๗๐๐,๐๐๐ คน เป็นการจ้างเหมางานโดยไม่มีสวัสดิการไม่มีประกันสังคม หากขาดงานจะถูกหักเงิน ไม่มีสวัสดิการรักษาพยาบาล รวมถึงไม่มีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน หากรัฐยังคงดำเนินการเช่นนี้ ถือว่าไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งเคยมีคำพิพากษาศาลปกครองที่ อ ๓๔๗/๒๕๕๖ ตามสัญญาจ้างเหมาบริการ นาย ก. จะต้องปฏิบัติงานบริการขับรถยนต์และต้องปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้แทนของส่วนราชการมอบหมาย โดยได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนทุกวันสิ้นเดือน แต่การจ่ายค่าจ้างไม่เพียงพอต่อผลสำเร็จของงานแต่ทำหน้าที่อื่นด้วย ในเวลาปฏิบัติงานตามราชการ สัญญาจ้างดังกล่าวจึงเป็นสัญญาจ้างแรงงานไม่ใช่เป็นสัญญาจ้างทำของ เมื่อเป็นสัญญาจ้างแรงงาน นิติสัมพันธ์ระหว่าง นาย ก. กับส่วนราชการ ผู้ว่าจ้างตามสัญญาจึงเป็นนิติสัมพันธ์ฐานะลูกจ้างกับนายจ้างตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ศาลปกครองสูงสุดได้ตัดสินไปแล้ว แต่ขณะนี้ผู้รับจ้างเหมาจำนวนอย่างน้อย ๗๐๐,๐๐๐ คนดังกล่าว ยังไม่ได้มีการจ้างแรงงานตามกฎหมายแรงงาน กรณีจึงไม่ทราบว่างบประมาณที่ได้รับไปนั้นมีการเพิ่มเติมในส่วนนี้ด้วยหรือไม่ และมีมาตรการแก้ไขเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้รับจ้างเหมาอย่างไร จึงขอปรับลดงบประมาณลง

คณะกรรมการการตอบชี้แจงสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

การตั้งงบประมาณเป็นการตั้งงบประมาณแยกรายการโดยเฉพาะในกลุ่มค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับบุคลากรภาครัฐ ที่ได้ดำเนินการปีนี้เป็นปีที่ ๒ เหตุที่ได้ดำเนินการเพื่อให้สอดคล้องกับการตั้งงบประมาณสำหรับบุคลากร ซึ่งได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ เนื่องจากเดิมงบประมาณบุคลากรภาครัฐ เป็นการตั้งงบประมาณอยู่ในแต่ละกระทรวง ทบวง กรม ที่มีบุคลากรประจำอยู่ แต่เนื่องจากการดำเนินการโดยตั้งบุคลากรอยู่ที่กระทรวง ทบวง

กรม มีการโอนเปลี่ยนแปลงในรายการจำนวนมาก ซึ่งมีการปรับปรุงเป็นแผนงานบุคลากรภาครัฐ และรวมค่าใช้จ่ายบุคลากรภาครัฐเป็นที่เดียวสำหรับข้าราชการทุกคนเพื่อประโยชน์ในการโอน และไม่สามารถนำเงินในส่วนที่เหลือหรือส่วนที่ขาดนั้นไปใช้ในวัตถุประสงค์อื่นได้ ดังนั้น เมื่ออยู่ในหมวดเดียวกันแล้วก็จะสามารถใช้หมุนเวียนกันในส่วนราชการที่ขาดแคลน บางหน่วยราชการที่มีเงินเหลือจะได้ใช้ในกลุ่มงานเดียวกันที่ถูกต้องและตรงกับวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายงบประมาณในเรื่องบุคลากรภาครัฐ

ดังนั้น ในการกำหนดงบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบุคลากรภาครัฐไว้ในร่างมาตรา ๕๒ จึงมีความเหมาะสมและครอบคลุมดูแลบุคลากรภาครัฐทั้งหมดที่อยู่ในแผนงานนี้

สำหรับกรณีที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายว่า กระทรวงกลาโหม มีงบประมาณที่อยู่ในส่วนของบุคลากรเหลืออยู่เป็นจำนวนมากนั้น ขอชี้แจงว่า เงินส่วนนี้ เมื่อตั้งไว้เกินแล้วใช้ไม่หมด ก็จะมีการโอนไปให้กับหน่วยรับงบประมาณที่ขาดแคลน ในงบประมาณบุคลากรส่วนนั้นแทน และจะไม่กระทบกับเงินงบประมาณที่ใช้ในส่วนของกิจการอื่น ๆ แต่อย่างใด

นอกจากนี้ ที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายถึงการจ้างเหมาบุคคล ขอชี้แจงว่า ในส่วนนั้นไม่ได้เกี่ยวเนื่องหรืออยู่ในส่วนของการจ้างบุคลากรภาครัฐ แต่เป็นการจ้างเหมาทำงานแล้วแต่ดุลพินิจของหน่วยงาน อย่างไรก็ตาม เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาแล้ว การดำเนินงานก็จะเป็นไปตามกระบวนการขั้นตอนของกฎหมายต่อไป แต่ไม่เกี่ยวข้องกับร่างมาตรา ๕๒ ที่เป็นแผนงานบุคลากรภาครัฐ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

(๓๖) ร่างมาตรา ๕๓ งบประมาณรายจ่ายสำหรับทุนหมุนเวียน มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและมีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายแสดงเหตุผลที่จำเป็นต้องขอตัดงบประมาณที่ตั้งไว้ในรายการ ดังนี้

(๓๖.๑) ขอปรับลดงบประมาณ เพราะปรากฏจากข้อมูลของกรมบัญชีกลาง เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๒ ว่า กองทุนนอกงบประมาณประเภททุนหมุนเวียนในประเทศไทย มีทั้งสิ้น ๑๑๔ กองทุน โดยมีเงินสดหรือเทียบเท่าเงินสดประมาณ ๓๐๕,๓๕๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนห้าพันสามร้อยห้าสิบล้านบาท) ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้มีการจัดสรรงบประมาณให้ทุนหมุนเวียน ๒๔ กองทุน เป็นเงิน ประมาณ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนล้านบาท) มีข้อสังเกต ดังนี้

๑) กรณีมีความโปร่งใสและธรรมาภิบาลมากน้อยเพียงใด เนื่องจาก ทุนหมุนเวียนเป็นเงินนอกงบประมาณที่ใช้เป็นเครื่องมือทางการคลังที่มีความคล่องตัว ในการเบิกจ่ายสูง การใช้จ่ายเงินไม่ต้องผ่านกระบวนการงบประมาณปกติ ที่ผ่านมาการใช้จ่ายงบประมาณกองทุนหมุนเวียนมีปัญหาเรื่องความโปร่งใส จึงขอเสนอให้นำระบบสารสนเทศเข้ามาใช้ เพื่อเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและเป็นมาตรฐานที่เทียบได้กับต่างประเทศ

๒) ระบบประเมินผลที่ยังไม่มีประสิทธิภาพครบถ้วน สำนักงานคลังและงบประมาณของรัฐสภาได้ให้ข้อมูลว่าทุนหมุนเวียนจะถูกประเมินการดำเนินงานโดยใช้ระบบ Balanced Scorecard ซึ่งมีเกณฑ์จัดการดำเนินการอยู่ ๔ ด้าน คือ ด้านการเงิน ด้านปฏิบัติการ ด้านการสนองประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้เสีย และด้านการบริหารพัฒนาทุนหมุนเวียน ซึ่งเน้นด้านการบริหารภายในองค์กรเป็นหลักเท่านั้น ไม่ได้สะท้อนถึงวัตถุประสงค์ ผลผลิต ผลลัพธ์ และความคุ้มค่าของการจ่ายงบประมาณทุนหมุนเวียน จึงควรปรับปรุงและประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น และปรับปรุงผลการประเมินให้เห็นถึงความคุ้มค่าของการจ่ายเงินงบประมาณด้วย

ยกตัวอย่างกองทุนหมุนเวียนที่ใช้งบประมาณอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ซึ่งเป็นกองทุนที่รัฐบาลพยายามชี้ให้เห็นถึงความสำคัญ กลับใช้เงินอย่างไรแบบแผน ซึ่งก็คือกองทุนประชารัฐสวัสดิการเพื่อเศรษฐกิจฐานรากและสังคม กองทุนดังกล่าวนี้มีวัตถุประสงค์เปิดให้รัฐใช้เงินสงเคราะห์เพื่อประชานิยม ที่ถูกบิดเบือนเปลี่ยนแปลงมาจากประชานิยมเป็นประชารัฐ อีกทั้งมีการใช้เงินกองทุนจำนวนมากตามมติของคณะรัฐมนตรี โดยไม่ต้องผ่านรัฐสภา จึงเหมือนการเขียนเช็คเปล่าให้ไปใช้เงินได้ตามอำเภอใจ วัตถุประสงค์ของกองทุนนี้เพื่อสร้างความมั่นคงทางการเงิน สร้างศักยภาพให้แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย แต่การให้เงินสงเคราะห์ของกองทุนนี้ บางครั้งเป็นไปอย่างเลื่อนลอย เช่น เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๖๒ มีมติคณะรัฐมนตรีให้เบี้ยผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ๕๐๐ บาท เป็นระยะเวลา ๒ เดือน รวมทั้งสิ้นประมาณ ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าพันล้านบาท) ซึ่งเป็นการให้ที่ไม่มีแบบแผนแต่อย่างใด ผู้รับเงินไม่สามารถวางแผนทางการเงินได้ และไม่มีหลักประกันทางการเงิน รวมถึงไม่ได้ส่งผลให้เป็นการเพิ่มศักยภาพให้แก่บุคคลแต่อย่างใด

จากเอกสารของสำนักงานงบประมาณ ทราบว่ากองทุนประชารัฐสวัสดิการเพื่อเศรษฐกิจฐานรากและสังคมมีงบประมาณเหลือจำนวนประมาณ ๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าพันล้านบาท) จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องขอเพิ่มอีกจำนวนประมาณ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่หมื่นล้านบาท) ดังนั้น งบประมาณในส่วนนี้จึงสามารถขอปรับลดได้

(๓๖.๒) ด้วยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๔ ได้บัญญัติว่า “หน่วยรับงบประมาณ” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐที่ขอรับ หรือได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่าย

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า (๕) ทุนหมุนเวียนที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และ

มาตรา ๓๕ บัญญัติว่า งบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย จะโอนหรือนำไปใช้สำหรับหน่วยรับงบประมาณอื่นไม่ได้...

โดยที่ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มาตรา ๕๓ ได้แบ่งเป็นทุนหมุนเวียนที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และทุนหมุนเวียนที่ไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล

กรณีมีประเด็นว่าสำหรับทุนหมุนเวียนที่ไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคลนั้น อาจขอรับ หรือได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายและสามารถโอนหรือนำไปใช้สำหรับหน่วยรับงบประมาณอื่นได้หรือไม่

คณะกรรมการการตอบชี้แจงสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) กรณีกองทุนพิจารณาเฉพาะที่มาของงบประมาณ ส่วนกองทุนที่ใช้เงินนอกงบประมาณตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๘ เมื่อสิ้นสุดการใช้เงิน กฎหมายบังคับอยู่แล้วว่าจะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอรัฐสภาต่อไป และสมาชิกรัฐสภาสามารถสอบถามได้

(๒) กรณีกองทุนหมุนเวียนที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลหรือไม่เป็นนิติบุคคลนั้น ในการจำแนกงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หากเป็นนิติบุคคลก็สามารถเป็นหน่วยรับงบประมาณได้โดยตรง สำหรับกรณีกองทุนที่ไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคลนั้นจะมีหน่วยรับงบประมาณโดยตรง และจะมีกองทุนอยู่ก็สามารถจ่ายงบประมาณได้ ซึ่งได้หารือกับ กรมบัญชีกลาง สำนักงานงบประมาณ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้วที่สามารถดำเนินการได้ตามกฎหมาย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการการ

๕. รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๓

<http://edoc.parliament.go.th/Meeting/MeetingViewer.aspx?id=549>

๖. บันทึกการประชุม ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๘ ถึงวันเสาร์ที่ ๑๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๓ https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_parcy/more_meeting_ss.php?filename=The_House_of_Representatives&meet_type=1

๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๕๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มีงดออกเสียง ๑๙๖ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๑ เสียง

อนึ่ง เนื่องจากคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้มีข้อสังเกตของคณะกรรมการในรายงาน เล่ม ๑ และที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยแล้ว

จากนั้น สภาผู้แทนราษฎรได้ส่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๓

๔. การวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้กำหนดวงเงินงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๓,๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านสองแสนล้านบาท) เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองแสนล้านบาท) หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๗ โดยวงเงินงบประมาณดังกล่าว คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๘.๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ เพื่อให้หน่วยรับงบประมาณมีงบประมาณรายจ่ายเพียงพอในการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน โดยมีประมาณการรายได้สุทธิ จำนวน ๒,๗๓๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านเจ็ดแสนสามหมื่นหนึ่งพันล้านบาท) หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และกำหนดวงเงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ จำนวน ๔๖๙,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนหกหมื่นเก้าพันล้านบาท) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒.๖ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ซึ่งการขาดดุลงบประมาณจำนวนดังกล่าวยังอยู่ในระดับที่ไม่ส่งผลกระทบต่อวินัยและฐานะการคลังของประเทศในระยะยาว

สำหรับการวิเคราะห์ผลกระทบในการจัดทำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้มีการวิเคราะห์ผลกระทบในมิติทางเศรษฐกิจและมิติทางสังคม ดังนี้

ในมิติทางเศรษฐกิจ ผลกระทบจากการบังคับใช้ร่างกฎหมายดังกล่าว ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมาย ที่ครอบคลุมประชากรทั้งประเทศทุกภาคส่วน การจัดสรรงบประมาณเพื่อการดำเนินการทางด้านเศรษฐกิจ อาทิ การสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและยกระดับภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรมและบริการ ภาคการท่องเที่ยว และภาคโครงสร้างพื้นฐานทั้งด้านคมนาคม ด้านพลังงาน และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศดิจิทัล การพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ การยกระดับคุณภาพแรงงาน การพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ การขับเคลื่อนเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก การสร้างโอกาส ในการเข้าถึงตลาดและขยายฐานการส่งออก รวมถึงการพัฒนาศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย

และนวัตกรรม จะช่วยให้กลุ่มเป้าหมาย เช่น ผู้ประกอบการ เกษตรกร แรงงาน ประชาชน ในชุมชน ฯลฯ มีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน มีสัมมาชีพ ที่สร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ รวมถึงสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ ตลอดจน ปัจจัยพื้นฐานในชีวิตได้อย่างทั่วถึงมากขึ้น นอกจากนี้ การพัฒนาพื้นที่ระดับภาค มุ่งเน้นการกระจาย ความเจริญให้ทั่วถึงควบคู่ไปกับการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมผ่านกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง การสร้างโอกาสการเข้าถึงแหล่งเงินทุน หมุนเวียนสำหรับประชาชนในการพัฒนาอาชีพและสร้างอาชีพในชุมชนได้อย่างเชื่อมโยง เป็นเครือข่าย การส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ จะช่วยสร้างความเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวในแต่ละท้องถิ่น ซึ่งจะส่งผลดีต่อรายได้ของชุมชน การพึ่งพาตนเองและการพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นในระยะยาว

ในมิติทางสังคม ผลกระทบจากการบังคับใช้ร่างกฎหมายดังกล่าว ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายที่ครอบคลุมประชากรทั้งประเทศทุกภาคส่วน การจัดสรรงบประมาณ เพื่อการดำเนินการทางด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน การสร้างโอกาสและความเสมอภาค ทางสังคม การเสริมสร้างพลังทางสังคม การเตรียมสังคมไทยให้พร้อมรองรับสังคมสูงวัย การสร้างความเสมอภาคและส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก รวมถึงการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จะช่วยให้กลุ่มเป้าหมาย อาทิ ประชากรทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนา ศักยภาพ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความมั่นคงในชีวิต มีครอบครัวที่อบอุ่น มีสุขภาวะที่ดีทั้งทางกาย และจิตใจ กลุ่มประชากรวัยเรียนได้รับโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง ผู้สูงอายุ มีความมั่นคงในชีวิต กลุ่มวัยแรงงานได้รับสวัสดิการอย่างเหมาะสม กลุ่มเด็ก เยาวชน สตรี คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสได้รับการดูแล ค้ำครองและพิทักษ์สิทธิ์ สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ของตน ตั้งแต่ในชั้น การวางแผน การจัดทำงบประมาณ การบริหารงบประมาณ และการติดตามประเมินผล รวมถึง การตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณ

- ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) https://www.senate.go.th/document/mSubject/Ext85/85685_0001.PDF

